

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ДНІПРОВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ ОЛЕСЯ ГОНЧАРА
Факультет української й іноземної філології та мистецтвознавства
Кафедра англійської філології**

Актуальні проблеми філологічної науки та педагогічної практики

**Матеріали X Міжнародної
науково-практичної конференції
28-29 листопада 2024 року**

***Дніпро
2024***

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ДНІПРОВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ ОЛЕСЯ
ГОНЧАРА

Факультет української й іноземної філології та мистецтвознавства
Кафедра англійської філології

**«Актуальні проблеми філологічної науки
та педагогічної практики»**

**Матеріали X Міжнародної науково-практичної конференції
28-29 листопада 2024 року**

Дніпро 2024

УДК 81'243
А 43

*Друкується за рішенням вченої ради
Факультету української й іноземної філології та мистецтвознавства
Дніпровського національного університету імені Олеся Гончара
згідно з протоколом № 4 від 26 листопада 2024 року*

Упорядник А. І. Анісімова

Редакційна колегія:

д-р філол. н., проф. І. С. Попова; канд. філол. н., доц. А. І. Анісімова;
канд. філол. н., доц. О. О. Конопелькіна; канд. філол. н., доц. В. В. Яшкіна;
канд. філол. н., доц. Н. А. Сафонова; канд. філол. н., доц. О. В. Буділова;
канд. філол. н., доц. Волкова М. Ю.; д-р філософії Добрушина М. Ю.

А 43 Актуальні проблеми філологічної науки та педагогічної практики:
матеріали Х Міжнародної науково-практичної конференції. 28-29
листопада 2024 року. – Дніпро: ЛІРА, 2024. – 244 с.

ISBN 978-966-981-984-0

У збірнику публікуються тези доповідей Х Міжнародної науково-практичної конференції «Актуальні проблеми філологічної науки та педагогічної практики».

Збірник представляє інтерес для фахівців з філології, перекладознавства, методики викладання іноземних мов, а також для широкого кола тих, хто цікавиться сучасними проблемами філологічної науки та практики викладання іноземних мов, питаннями функціонування мови у певному культурному середовищі, міжкультурною комунікацією, культурологічним підходом до викладання мови та питаннями мультилінгвізму в освіті.

УДК 81'243

ISBN 978-966-981-984-0

© Дніпровський національний
університет імені Олеся
Гончара, 2024
© Анісімова А.І.,
упорядкування, 2024
© ЛІРА, 2024

З М І С Т

<i>Okovytyy S.</i> THE IMPERATIVE OF FOREIGN LANGUAGE ACQUISITION WITHIN THE FRAMEWORK OF HIGHER EDUCATION IN UKRAINE	10
<i>Попова І.</i> СУЧАСНІ ТЕНДЕНЦІЇ ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ ФАХІВЦІВ З ІНОЗЕМНИХ МОВ У ДНІПРОВСЬКОМУ НАЦІОНАЛЬНОМУ УНІВЕРСИТЕТІ ІМЕНІ ОЛЕСЯ ГОНЧАРА.....	13
<i>Aksiutina T.</i> CHALLENGES AND ETHICAL CONSIDERATIONS IN IMPLEMENTING AI IN ESL CLASSROOMS	16
<i>Андрєєва М.</i> ПОЄДНАННЯ МІМЕТИЧНОГО, НЕМІМЕТИЧНОГО ТА АНТИМІМЕТИЧНОГО В ПОСТМОДЕРНІСТСЬКИХ КАЗКАХ БРИТАНСЬКОЇ ТРАДИЦІЇ.....	20
<i>Анісімова А., Бучинська А.</i> КУЛЬТУРНО-ЛІНГВІСТИЧНИЙ АНАЛІЗ КОНЦЕПТУ URBAN LIFESTYLE У ФРАНЦУЗЬКІЙ ТА БРИТАНСЬКІЙ ФРАЗЕОЛОГІЇ: ПОРІВНЯЛЬНИЙ АСПЕКТ	26
<i>Анісімова А., Козакова А.</i> ВИДИ КОМПРЕСІЇ В НАУКОВИХ ТЕКСТАХ	29
<i>Atroshenko I.</i> EFFECTS OF INTERNET RESOURCES USED IN ENGLISH LISTENING ACTIVITIES ON STUDENTS' SKILLS	32
<i>Bezrukov A.</i> HARDENED BY THE WAR: SELECTED NON-FICTION IN ENGLISH ON UKRAINE AND UKRAINIANS.....	36
<i>Biloshenko L., Budilova O.</i> LINGUOSTYLISTIC PECULIARITIES OF THE ENGLISH SMS- AND MEDIA SLANG.....	38
<i>Bilova A.</i> TRANSFORMING EFL EDUCATION: INTEGRATING SOCRATIC FOR DYNAMIC TEACHING AND LEARNING EXPERIENCES	41
<i>Боговик О.</i> ВІДТВОРЕННЯ БІБЛІЙНОГО ДИСКУРСУ У П'ЄСІ ОСКАРА ВАЙЛДА «САЛОМЕЯ».....	44

<i>Бринза А., Волкова М.</i> ОСОБЛИВОСТІ ВИКОРИСТАННЯ КОЛЬОРАТИВІВ В СУЧАСНИХ АНГЛІЙСЬКИХ СТАЛИХ ВИСЛОВЛЮВАННЯХ	47
<i>Budilova O.</i> TEACHING ENGLISH TO ADULTS: LEARNING GAMIFICATION.....	50
<i>Budilova O., Hordienko M.</i> LINGUOSTYLISTIC PECULIARITIES OF ENGLISH BEAUTY BLOGS	53
<i>Budilova O., Samoilenko V.</i> SEMANTIC ANALYSIS OF HEADLINES IN MODERN ENGLISH MUSICAL DISCOURSE (BASED ON ARCTIC MONKEYS' SONGS).....	55
<i>Власенко Н.</i> АПОЛОГІЯ ПОЕТИЧНОЇ ТВОРЧОСТІ Ф.СІДНІ: МАНЬЄРИСТИЧНЕ НОВОВІДКРИТТЯ ДЕМІУРГІЧНОГО НАЧАЛА ЛІТЕРАТУРИ ЯК ВИПРОБУВАННЯ ДІАЛОГІЧНОСТІ РЕНЕСАНСНО-ГУМАНІСТИЧНОЇ ЕСТЕТИКИ	59
<i>Vovkodav O.</i> ABSTRACT CATEGORIES AS A FACTOR OF LEXICAL DIVERSITY OF LANGUAGE.....	63
<i>Волкова М.</i> ДЕЯКІ ОСОБЛИВОСТІ СТИЛІСТИЧНОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ ОПОВІДАНЬ Р.БРЕДБЕРІ ЗІ ЗБІРКИ «ЛІКИ ВІД МЕЛАНХОЛІЇ»	67
<i>Волкова М., Солонько К.</i> СПЕЦИФІКА ФОНЕТИЧНОЇ ГРИ СЛІВ У ВІРШАХ КЕНА НЕСБІТА ДЛЯ ДІТЕЙ	71
<i>Voloshchenko Y., Konopelkina O.</i> SOCIOLINGUISTIC FEATURES OF PRE-ELECTION DISCOURSE OF THE USA, GREAT BRITAIN AND CANADA IN A COMPARATIVE ASPECT	74
<i>Vorova T.</i> FEATURES OF THE EDUCATIONAL AND COMMUNICATIVE PROCESS IN MODERN HIGHER EDUCATION	78
<i>Vysotska O.</i> HIDDEN RESERVES IN TEFL: STUDENT MOTIVATION	81

<i>Dobrushyna M.</i> KEY ASPECTS OF ACTUALIZATION OF THE CONCEPT <i>FORCE</i> IN THE FILM “STAR WARS. EPISODE VIII. THE LAST JEDI” (DIR. RIAN JOHNSON).....	84
<i>Dubovyi D., Semeshko N.</i> STYLISTIC INTERPRETATION OF SH. ANDERSON'S STORIES FROM THE COLLECTION “WINESBURG, OHIO”	87
<i>Zikrach N., Lysenko N.</i> LINGUISTIC AND STYLISTIC ANALYSIS OF O. HENRY’S STORIES	90
<i>Іванішина А., Безродних І.</i> ЛІНГВОСТИЛІСТИЧНА ПРИРОДА РОМАНУ ЯСМІН РАХМАН «ЦЕ МОЯ ПРАВДА»	94
<i>Кирпича Т., Давидова Т., Левицька С.</i> ТРАНСФОРМАЦІЇ ПРИ ПЕРЕКЛАДІ ФРАЗОВИХ ДІЄСЛІВ (НА МАТЕРІАЛІ КІНОСЦЕНАРІЮ ДО МІНІ-СЕРІАЛУ «ПІВНІЧ ТА ПІВДЕНЬ»)	97
<i>Ковалюк Ю., Ковалюк М.</i> ПРОСТІР У ТЛУМАЧЕННЯХ СУЧАСНИХ ЛІНГВІСТИЧНИХ ПАРАДИГМ	100
<i>Kolisnychenko T.</i> HEADLINES IN MODERN ENGLISH TOURISM ADVERTISING DISCOURSE.....	107
<i>Konopelkina O., Chmelova V.</i> “GENDER MARKERS” OF POLITICAL DISCOURSE BASED ON PUBLIC SPEECHES OF POLITICIANS FROM GREAT BRITAIN, CANADA, AND THE UNITED STATES	110
<i>Koroleva L.</i> THE IMPORTANCE OF TEACHING CORRECT ENGLISH PRONUNCIATION TO FIRST-YEAR PHILOLOGY STUDENTS	114

<i>Kostetska K., Honsalies-Munis S.</i> EMOTIONAL AND EXPRESSIVE VOCABULARY AND PHRASEOLOGICAL ASPECT AS A MEANS OF EXPRESSING EMOTIONS IN ARTISTIC TEXT (BASED ON THE MATERIAL OF TONI MORRISON'S NOVEL "SULA")	117
<i>Крутько Т.</i> ЕЛІПТИЧНІ РЕЧЕННЯ ЯК ЗАСІБ КОМПРЕСІЇ ПОВІДОМЛЕНЬ СОЦІАЛЬНИХ МЕРЕЖ	120
<i>Kuzovenko O., Honsalies-Munis S.</i> GENDER ASPECT OF COLOUR VOCABULARY IN THE NOVEL "THE BLUEST EYE" BY TONI MORRISON.....	123
<i>Kutikova A., Konopelkina O.</i> PECULIARITIES OF FUNCTIONING NEOLOGISMS IN POLITICAL DISCOURSES OF UKRAINE, GREAT BRITAIN, AND THE USA	127
<i>Kvaskova A., Shyshkina I.</i> THE CONCEPT OF IDIOLECT IN DONNA TARTT'S "THE SECRET HISTORY" (WITH A FOCUS ON YOUTH LANGUAGE)	129
<i>Lapaire Jean-Rémi</i> WHEN SYNTAX GOES PHYSICAL: USING BODY- AND DRAMA-BASED STRATEGIES TO DECONSTRUCT AND INTERNALIZE GRAMMATICAL FORM IN THE LANGUAGE CLASSROOM	132
<i>Liapicheva O.</i> INTEREST IN THE PEOPLE'S CULTURE AS A KEY FACTOR IN SPEECH DEVELOPMENT WHEN LEARNING ENGLISH AS A FOREIGN LANGUAGE (BASED ON TONGUE TWISTERS AND PROVERBS).....	134
<i>Lakhno S.</i> TRANSLATION OF CHARACTERS' NAMES IN T. PRATCHETT'S "HOGFATHER"	138
<i>Лобода Д., Павленко О.</i> ВПЛИВ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ НА СОЦІАЛЬНІ ТРАНСФОРМАЦІЇ ПІД ЧАС ВІЙНИ (НА ПРИКЛАДІ УКРАЇНИ 2022-2024 pp.)	141
<i>Lysenko N.</i> EXPRESSIVE MEANS IN LINGUISTICS	145

<i>Makiievska M., Safonova N.</i> VERBALIZATION OF EMOTIONS IN THE ENGLISH SPEECHES OF PRESIDENT V. ZELENSKYI	148
<i>Moroz Y., Safonova N.</i> LINGUISTIC AND STYLISTIC FEATURES OF ENGLISH BEAUTY BLOGS	151
<i>Музика О., Косяченко М.</i> КАТЕГОРІЯ МОДАЛЬНОСТІ В СУЧАСНІЙ АНГЛІЙСЬКІЙ МОВІ	154
<i>Novikova O.</i> METHODS IN TEACHING A FOREIGN LANGUAGE TO STUDENTS OF NON-LINGUISTIC SPECIALITIES	157
<i>Панченко О.</i> ОСОБЛИВОСТІ НАВЧАННЯ СТУДЕНТІВ АБСОЛЮТНОМУ ДІЄПРИКМЕТНИКОВОМУ ЗВОРОТУ	160
<i>Посудієвська О.</i> ПІДХІД CLIL ТА ВИКЛАДАННЯ ІНОЗЕМНИХ МОВ В УКРАЇНСЬКИХ ЗАКЛАДАХ ОСВІТИ.....	163
<i>Потніцева Т.</i> У ПОШУКАХ ЕЛЬДОРАДО (ПЕРЕКЛАДАЦЬКІ ІНТЕРПРЕТАЦІЇ ВІРШУ Е. ПО «ЕЛЬДОРАДО»).....	166
<i>Pratt-Johnson Y., Figueroa-Murphy A.</i> THE MODEL MINORITY MYTH: A CRITICAL EXAMINATION AND CALL FOR CHANGE INTRODUCTION....	169
<i>Pratt-Johnson` Y.</i> PRAGMATICS: AN ESSENTIAL SKILLS DOMAIN	172
<i>Приходько А.</i> КОНЦЕПТИВНА ОРГАНІЗАЦІЯ АНГЛО- ТА НІМЕЦЬКОМОВНИХ МАЛОФОРМАТНИХ ВІРШОВАНИХ ТЕКСТІВ: ДИСКУРСИВНИЙ ЖАНР «ДЕРЖАВНИЙ ГІМН»	178
<i>Проніна Г., Абрамова О.</i> ПРАГМАТИКА РЕКЛАМНОГО ТЕКСТУ	183
<i>Pukas K.</i> LINGUOSTYLISTIC ANALYSIS OF A TEXT: DEFINITION OF THE TERM, METHODS, AND APPROACHES TO DETERMINING TYPES OF SUCH ANALYSIS	186
<i>Pylypenko A., Honsalies-Munies S.</i> THE USE OF THE CONCEPT “HOME” IN THE POETRY OF ADRIENNE RICH.....	189

<i>Raihorodska Y., Safonova N.</i> LINGUISTIC CHARACTERISTICS OF ADVERTISING TEXTS FOR COSMETIC PRODUCTS: GENDER ASPECT.....	195
<i>Repp L.</i> COGNITIVE PECULIARITIES OF THE CONCEPT HEART VERBALIZED BY THE PHRASEOLOGICAL UNITS WITH THE LEXICAL COMPONENT HEART	198
<i>Romanchuk R.</i> AMERICAN ORAL-TRADITIONAL SCHOLARSHIP AND THE UKRAINIAN DUMA	201
<i>Samusenko V., Lysenko N.</i> THE COMPOSITIONAL SPECIFICITY OF AGATHA CHRISTIE'S STORIES	202
<i>Shashkina N., Druzhynina L.</i> UNDERSTANDING THE LANGUAGE OF THE FIELD: TEACHING TERMINOLOGY IN PROFESSIONAL EDUCATION	205
<i>Safonova N.</i> HEDONIC VALUE OF SMART TEACHING PRACTICES.....	208
<i>Сиваєва О., Куц А.</i> ВИКОРИСТАННЯ АВТЕНТИЧНИХ МАТЕРІАЛІВ З УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ ПІД ЧАС ВИВЧЕННЯ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ: РОЗВИТОК ПЕРЕКЛАДАЦЬКИХ НАВИЧОК У СТУДЕНТІВ-ФІЛОЛОГІВ	211
<i>Соколова К., Михайлова Л.</i> TEACHING TERMINOLOGY CHUNKS TO ESP STUDENTS.....	214
<i>Spyrydonova D., Budilova O.</i> LEXICO-STYLISTIC FEATURES OF POLITICAL SPEECHES BY AMERICAN AND BRITISH POLITICIANS	217
<i>Styrnik N.</i> TEACHING CROSS-CULTURAL COMPETENCE THROUGH A CLIL APPROACH.....	219
<i>Suima I.</i> THE PROBLEM OF MACHINE TRANSLATION ASSESSMENT	222
<i>Tymofieieva M. Volkova M.</i> TRANSLATION PECULIARITIES OF BRADBURY'S "Farewell, Summer" INTO UKRAINE	225

<i>Твердовська Д., Шишкіна І.</i> ЕКСПРЕСИВНІСТЬ І СТИЛЬ: ЛІНГВОСТИЛІСТИКА ГОТИЧНИХ ТВОРІВ	228
<i>Wakamiya L. R.</i> DEFINITIVE TRANSLATIONS AND TRANSLATION PEDAGOGY	231
<i>Фісун Д., Яшкіна В.</i> КУЛЬТУРНИЙ КОД СТОЛІТЬ НА ПРИКЛАДІ СИМВОЛІЧНИХ ОБРАЗІВ РОМАНУ ЕЛІЗАБЕТ МЕЙ «СОКОЛИНА МИСЛИВИЦЯ»	232
<i>Яблонська В. Чухно Т.</i> ОСОБЛИВОСТІ ПЕРЕКЛАДУ АНГЛОМОВНОЇ ВІЙСЬКОВОЇ ТЕРМІНОЛОГІЇ.....	236
<i>Яшкіна В., Зайченко А.</i> ОСОБЛИВІСТЬ ПИСЬМЕННИЦЬКОЇ МАНЕРИ ІІІ. ХІНІ ТА ЙОГО ТВОРЧІСТЬ В КРИТИЧНІЙ РЕЦЕПЦІЇ.....	240

Sergiy OKOVYTTY

**THE IMPERATIVE OF FOREIGN LANGUAGE ACQUISITION WITHIN
THE FRAMEWORK OF HIGHER EDUCATION IN UKRAINE**

Oles Honchar Dnipro National University, Dnipro, Ukraine

Glory to Ukraine! I am honored to greet and express my gratitude to all participants of the X International Scientific and Practical Conference, “Actual Issues of Philological Science and Pedagogical Practice”, which is taking place in such a tense period of Ukraine’s history. The conference is a noticeable scientific event held by the Faculty of Ukrainian and Foreign Philology and Study of Art Oles Honchar Dnipro National University. Mutual scientific interests and directions in foreign language teaching and other philological issues made us meet today and discuss new scientific trends and ideas.

It is an open secret that the world’s educational system tends to its modernization and rapid transformation. The coronavirus outburst caused the necessity to come to immediate reaction as the challenge of contemporary society. Ukraine was not an exception to the rule. Foreign language learning has proved to be one of the key elements in the whole picture of the successive or simultaneous learning of foreign languages together with solving other educational tasks.

To support the education system, many initiatives to facilitate online learning were introduced across Ukraine. Several different platforms became the basis for delivering or getting online education. Ukraine implemented a professional training initiative and exchange of teachers' experience in online learning. Online learning implies real-time lessons, with the possibility of communicating with the teacher and peers at the same time. It refers to a type of learning that is often used as a compulsory form of education and mirrors the methods of traditional face-to-face learning. It has become the only possibility for Ukrainian students in most cases to get a scope of knowledge to state themselves as a valid society member, ready to quickly material perception and intensive work on a wide choice of subjects within a university.

Nowadays Ukrainian system of higher education tends to be competitive with other European countries' ones not to lose potential peers. Students strive for active learning in quick terms, they are motivated enough to choose their future career prospective thoroughly, sometimes to get more than one university degree simultaneously, to gain knowledge intensively and quickly. Learning foreign languages becomes an important skill to develop yourself, to enlarge the scope of the material that can be found in the given sphere taking into account the newest tendencies abroad worked out and scrutinized by the foreign scholars.

In a world where globalization is inevitable, foreign language learning plays a key role in terms of different elements of correlation, quick changes, and development. It becomes a necessity for a new generation representative, to determine personal success. Foreign language knowledge as well as its use is a demand of today's society that gives various advantages.

Career Priorities.

Foreign language knowledge gives a wide perspective on the labour market after graduation from the university. There is a tendency to know at least one foreign language in modern society and employers search for specialists to use various languages to broaden the horizons of the company, to develop economic relations, and to become a progressive, active member of the international market. Employees who do not have a language barrier in communication have more chances to make a successful career. The possibility of self-education using an online approach is evident as a person can attend online courses abroad to become a competitive member of the staff.

Access to any source of information.

Any necessary information can be found and used which becomes a key to unlimited knowledge. One can get access to the information on the given issue. Foreign language knowledge helps avoid problems and preserve time for personal development.

Cultural Exchange.

Learning foreign languages provides a broad outlook and opens the way to reach the commonwealth of different nations. The process of a foreign language studying gives one a chance to know the customs and traditions, literature, and arts of other countries that assist deeper understanding of the contemporary world. Moreover, it is a great chance to tell the world about your native language and country.

New Social Tights.

The use of foreign languages opens the doors to new international relations and possibilities for communication with different people throughout the world. Thus, one gets a chance to meet new people, exchange meanings and ideas, and set friendly relationships and professional biases.

Cognitive Priorities.

Foreign language learning has a positive impact on cognitive brain processes. The researches demonstrate that it improves thinking, memory, attention, and creativity. To crown it all, it provides the development of mental flexibility and adaptation as the perception of the foreign language structures and the translation from the source into a target language stimulates brain work.

Migration Possibilities.

Foreign language knowledge can be of help in terms of moving abroad to meet personal needs. It simplifies everyday communication and gives the chance to travel around the world without fear of being misunderstood. Students' exchange programs stimulate young people to study languages and have it as a skill for further professional development.

All the above-mentioned tasks are taken into consideration by the highly professional teachers of the English Philology Department which counts 20-member staff. For more than fifty years it has welcomed hundreds of students aimed at becoming highly-skilled professionals ready to teach. Approximately 4000 specialists have graduated from it; 70 candidates of sciences and 12 doctors of sciences who studied at the department now work at different educational establishments in Ukraine and abroad.

Today's scientific-practical conference is a step in the convergence of university curricula with students' needs. A great impact is given to the research of ways how to avoid educational process difficulties at Oles Honchar Dnipro National University, the process in which the English Philology Department supplies the students with a profound foreign language knowledge, enables them to demonstrate a competitive level of university preparation.

Ірина ПОПОВА

**СУЧАСНІ ТЕНДЕНЦІЇ ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ ФАХІВЦІВ
З ІНОЗЕМНИХ МОВ У ДНІПРОВСЬКОМУ НАЦІОНАЛЬНОМУ
УНІВЕРСИТЕТІ ІМЕНІ ОЛЕСЯ ГОНЧАРА**

Дніпровський національний університет імені Олеса Гончара, Дніпро, Україна

Кафедра англійської філології вже вдесяте проводить Міжнародну науково-практичну конференцію «Актуальні проблеми філологічної науки та педагогічної практики». Цьогорічна конференція проходить в умовах повномасштабного вторгнення росії в Україну, розпочатого в лютому 2022 року. Це зумовило складні виклики перед науково-педагогічними працівниками та здобувачами освіти нашого університету, а також шановними гостями з інших ЗВО міст України.

Учасники конференції матимуть змогу обговорити питання мультилінгвалізму в сучасному світі, зокрема мультилінгвального підходу до вивчення іноземних мов. Соціально-політичні й економічні пріоритети реформ викликають особливу потребу в модернізації вищої освіти в Україні, особливо у сфері викладання іноземних мов.

Одним із пріоритетних напрямів української національної політики у сфері освіти є інтеграція до Європейської системи освіти. Тенденції глобалізації висувають важливі завдання підготовки молоді до життя у багатонаціональному, багатомовному та багатокультурному середовищі, формуючи навички, необхідні

для того, щоб спілкуватися і працювати з людьми різних національностей, культур і менталітетів.

Переконана, що в Дніпровському національному університеті на факультеті української й іноземної філології та мистецтвознавства мовне середовище, в якому перебувають наші студенти, завжди було й залишається сприятливим в оволодінні достатньою мірою тією мовою, яку вони обрали для вивчення. Зробивши особливий наголос на потребі вивчення української мови як державної і як мови міжнаціонального спілкування, наш навчальний заклад має славні традиції в організації навчального процесу з вивчення іноземних мов. Блискуче володіти рідною мовою, а також знати й вільно використовувати іноземні мови, що є характерною ознакою й вимогою сучасної європейської освіти, – це пріоритети університетської навчально-освітньої концепції. Сьогодні по-європейськи освіченою людиною є фахівець, який володіє принаймні п'ятьма європейськими мовами. Мета лінгвістичної підготовки студентів вищої освіти, безсумнівно, полягає в тому, щоб його випускники, усвідомлюючи, що мова – це обмін інформацією про найновіші надбання в галузі науки, освіти, культури, оволоділи іноземними мовами в обсязі, достатньому для спілкування та плідної співпраці в європейському просторі. Саме завдяки передусім мові ми зможемо порозумітися і увійти до світового та європейського освітнього, наукового та культурного простору, не залишимося на узбіччі світової цивілізації, підніmemo престиж української вищої освіти.

Проблема рідної мови є однією з найбільш значущих у системі сучасної мультилінгвальної/мультикультурної освіти. Мультикультурна освіта, будучи відносно новою освітньою практикою, сприяє об'єднанню народів та руйнує між ними історичні бар'єри. З огляду на це постає природне питання: а чи не загрожує такий тип освіти рідній мові?

Варто зазначити, що рідна мова людини перебуває у фокусі багатьох досліджень у різних європейських країнах. Право говорити рідною мовою – найістотніший складник загальної системи прав людини й системи світових

культурних цінностей. Мова як засіб міжособистісного спілкування відіграє особливу роль. Мова - це найважливіший елемент культури, одна з основних форм вияву діяльності людини в усіх сферах її буття. Мова спілкування того середовища, де особа народилася, є найпотрібнішою для її адаптації у світі.

Уважають, що для людини найбільш звичною і зручною формою вираження думки є саме рідна мова. Фактично право вибору мови спілкування зумовлює право особистості на вільне етнічне самовизначення, що реалізується як право задовольняти інтереси й запити, пов'язані з етнічною належністю, тобто бути повноцінною людиною і громадянином своєї держави.

На переконання європейців, право на вільне користування рідною мовою залишається дуже важливим для розвитку самосвідомості особистості, збереження самобутньої культури, зміцнення етнічних зв'язків між представниками різних етнічних спільнот.

Метою X Міжнародної науково-практичної конференції є згуртувати фахівців з різних навчальних закладів для обговорення актуальних проблем філологічної науки та педагогічної практики й обміну досвідом. До організації конференції долучена лабораторія сучасних технологій вивчення іноземних мов, що координує багаторічну плідну співпрацю кафедри англійської філології з різними інституціями, зацікавленими в підготовці й підвищенні кваліфікації викладачів англійської мови.

Теми доповідей учасників конференції стосуються пріоритетних аспектів сьогоденної філологічної науки, які пов'язані із сучасним досвідом вивчення та викладання іноземних мов у вищої та середньої освіти, інноваційними програмами та підручниками, використанням інтерактивного матеріалу на заняттях з англійської мови та електронної системи тестування в навчальному процесі, з аналізом стилістичних особливостей художніх творів представників англійської літератури, з культурологічним підходом до викладання мови й культури та ін.

Переконана, що проведення конференції створить передумови для подальшого розвитку науково-педагогічної діяльності філологів та сприятиме примноженню здобутків та надбань, збагаченню академічних традицій факультету української й іноземної філології та мистецтвознавства ДНУ. Мультилінгвізм – це лише один з напрямів роботи конференції. Як завжди, розглядатимуться питання англомовної картини світу, перекладознавства, іншомовної комунікації, лінгвостилістичного аналізу художнього тексту.

Висловлюю вдячність Вам, організатори та учасники конференції, за сприяння у міжнародному співробітництві. Бажаю всім нам плідної співпраці та гарного настрою.

Tetiana AKSIUTINA

CHALLENGES AND ETHICAL CONSIDERATIONS IN IMPLEMENTING AI IN ESL CLASSROOMS

Oles Honchar Dnipro National University, Dnipro, Ukraine

Artificial intelligence has the potential to revolutionize education. However, significant barriers hinder the development of AI technology in educational settings. Ethical factors, privacy concerns, and the battle with journals all impact the development of AI in education. Furthermore, as AI and intelligent learning environments are still not commonly used in English as a second language classrooms, there seems to be a lack of understanding about these innovations.

Currently, educators have started implementing AI in L2 classrooms. It is agreed that the use of AI can be beneficial in ESL classrooms but not without challenges. One of the major challenges in implementing AI is that producing technology-enhanced learning involves a wide range of professional activities. It provides content, design, technical development, testing, and formative evaluation. Despite the rapid growth in online technology and its use in our daily lives, many ESL learners still do not have access to technology or the necessary materials and resources to access it. Researchers like Barrett A. et al. have highlighted that many schools lack the necessary high-speed

internet connections, up-to-date hardware, and software required to run sophisticated AI systems effectively [3]. Not all students have the same access to technology, In the same vein, Rebolledo Font de la Vall and Gonzalez discuss the difficulties in ensuring interoperability between AI tools and widely used LMS platforms like Moodle or Blackboard [4]. They argue that without seamless integration, the potential benefits of AI in ESL classrooms may not be fully realized. Schools must ensure that AI solutions are accessible to all students, regardless of their socioeconomic status. This includes providing the necessary hardware and internet access.

Despite the rapid growth in online technologies and their applications in our daily lives, millions of students still lack access to technology or the materials and resources to provide access to technology, which can create disparities in learning opportunities. Ukrainian scholars Melnyk Ye., and Slobozhenko R. surveyed 200 Ukrainian schools and found that only 35% had the technological capacity to implement AI-driven language learning tools [3] effectively. They noted significant disparities between urban and rural areas, with rural schools facing more severe infrastructure challenges. Research by Taras Shevchenko National University of Kyiv indicates that many Ukrainian educational institutions use localized or custom-built LMS, which can complicate the integration of international AI-driven ESL tools [1]. The study suggests that developing AI solutions tailored to the Ukrainian educational context could be more effective.

Language learning is deeply tied to culture. According to Budee U Zaman, ensuring AI models can adapt to local linguistic and cultural contexts is a significant challenge [5]. There are difficulties in creating AI models that can effectively handle the nuances of different English varieties and adapt to diverse cultural contexts. They argue that most current AI models for ESL are biased towards standard American or British English, which may not be suitable for all learning contexts. AI tools need to be sensitive to the cultural backgrounds of students. Besides, AI must provide contextually relevant materials that resonate with diverse learners. This includes addressing idiomatic expressions, cultural references, and local dialects.

AI systems collect vast amounts of personal data, raising concerns about privacy and data protection. Solutions may include selective disclosure, encryption of information, limited access, and careful handling of any data maintained outside the jurisdiction covered by the acts.

ESL classrooms often consist of students with varying levels of language proficiency. Ensuring AI systems can effectively cater to this diversity is challenging. To tackle this problem, AI could provide personalized learning experiences, but it must be programmed to adapt to these different levels effectively. A one-size-fits-all approach can alienate students who struggle or overwhelm those who advance quickly.

Integrating AI into ESL classrooms offers significant potential for personalized learning and engagement [4]. However, it requires careful consideration of how to balance technological tools with essential human interaction and how to meet the diverse needs of learners. Human interaction plays a critical role in language acquisition. ESL learners benefit from social engagement, real-time feedback, and emotional support that human teachers provide. The nuances of communication, such as tone, body language, and empathy, are difficult for AI to replicate fully. Over-reliance on AI tools can lead to a reduction in face-to-face communication opportunities. Students may become accustomed to interacting with AI rather than engaging with peers or teachers, potentially hindering their conversational skills and cultural understanding.

So, ESL teachers should find a balance between utilizing AI for personalized learning and maintaining their role as facilitators of social interaction and critical thinking. This requires professional development and training for teachers to effectively integrate AI tools without compromising the human element of teaching.

Professional development for teachers, equitable access to technology, and culturally relevant content are crucial elements for successful implementation. A global survey by UNESCO (2024) reveals that many ESL teachers feel unprepared to integrate AI tools into their teaching practices. The scholars from Ivan Franko National University of Lviv conducted a study on Ukrainian ESL teachers' readiness to adopt

AI technologies [2]. They found that while there's high interest, there's also a significant skills gap, with only 22% of surveyed teachers feeling confident in their ability to use AI tools effectively. The report emphasizes the need for comprehensive professional development programs focused on AI in language education. It is recommended that training be done in collaboration with actual teaching tasks or even real problems [1]. Teachers should be able to guide the AI tools based on their observations and insights about their students' unique learning needs. Finding the right balance between AI-assisted and traditional teaching methods is crucial.

By addressing these challenges, educators can harness the benefits of AI while ensuring that the human aspects of language learning remain intact.

The implementation of AI in ESL classrooms faces numerous technological challenges, ranging from infrastructure limitations to complex issues of data management, model adaptability, and ethical development. Addressing these issues requires a multidisciplinary approach involving educators, technologists, ethicists, and policymakers. As AI continues to evolve, ongoing research, dialogue, and policy development will be crucial to ensure that its integration into ESL education is both effective and ethically sound.

References

1. Melnyk, Ye.Iu., Slobozhenko, R.A., Slobozhenko, M.V. (2024). Vykorystannia shtuchoho intelektu v navchanni inozemnykh mov [AI in Teaching Foreign Languages]. *Suchasni mizhnarodni vidnosyny: aktualni problemy teorii i praktyky: materialy mizhnarodnoi naukovo-praktychnoi konferentsii*. Kyiv: Natsionalnyi aviatsiinyi universytet, 32-41.
2. Mirochnyk, V. (2024). Perspektyvy zastosuvannia shtuchoho intelektu v navchanni inozemnym movam: vyklyky ta mozhlyvosti [Prospects for the Use of Artificial Intelligence in Teaching Foreign Languages: Challenges and Possibilities]. In *Rol shtuchoho intelektu u vyvchenni inozemnykh mov*, Kyiv, 57-61.

3. Barrett A., Pack A. (2023) Not quite eye to AI: student and teacher perspectives on the use of generative artificial intelligence in the writing process. *Int J Educ Technol High Educ* 20, 59, 37-42. Retrieved from <https://doi.org/10.1186/s41239-023-00427-0>
4. Rebolledo Font de la Vall R., Gonzalez Araya F. (2023). Exploring the Benefits and Challenges of AI-Language Learning Tools. In *The International Journal of Social Sciences and Humanities Invention*, January 2023, doi:10.18535/ijsshi/v10i01.02
5. Budee U Z. (2023). Transforming Education Through AI, Benefits, Risks, and Ethical Considerations. In *TechRxiv*, October 05, 67-69. doi: [10.36227/techrxiv.24231583.v1](https://doi.org/10.36227/techrxiv.24231583.v1)

Марія АНДРЕЄВА

**ПОЄДНАННЯ МІМЕТИЧНОГО, НЕМІМЕТИЧНОГО ТА
АНТИМІМЕТИЧНОГО В ПОСТМОДЕРНІСТСЬКИХ КАЗКАХ
БРИТАНСЬКОЇ ТРАДИЦІЇ**

Херсонський державний університет, Херсон, Україна

Сучасні наратологічні студії фокусуються на таких аспектах наративного конструювання різножанрових художніх текстів як «природність» та «неприродність» (“*natural*”/“*unnatural*”), а також на конвенційності та неконвенційності неприродних елементів. Зокрема, природним і неприродним наративам та їхній специфіці присвячені наукові розвідки Я. Албера [1], Б. Річардсона [24; 25], С. Іверсена [16], Г. С. Нільсена [17] та ін. **Неприродними** називають наративи, які відхиляються від фреймів реального світу та стають неправдоподібними, неможливими, нереальними або настійно вигаданими [2, с. 104]. Дослідження неприродних елементів у художніх текстах різних жанрів ускладнюється відсутністю єдиного підходу до неприродного у наратології.

Зокрема. Б. Річардсон розділяє наративи на три групи: **міметичні, неміметичні та антиміметичні**. За визначенням дослідника, лише антиміметичні наративи можна вважати неприродними. Міметичними наративами Б. Річардсон називає художні тексти, які прагнуть до реалізму та є суттєво подібними до нехудожніх текстів. У неміметичних наративах використовується послідовний, паралельний сюжетний світ (або міметичне зображення реального світу), з додаванням до нього надприродних компонентів, що слідує конвенціям жанру. Натомість в антиміметичних наративах порушуються міметичні очікування та практики реалізму, а також руйнуються конвенції усталених жанрів [24, с. 3–4].

Казка за Б. Річардсоном є неміметичним наративом, переважно конвенційним, окрім постмодерністських трансформацій традиційних казок А. Картер, які можна віднести до антиміметичного [25, с. 31–32]. Конвенційні особливості казок та художніх текстів постмодернізму полягають, зокрема у їхній нереалістичності. На думку одного з основних дослідників казок В. Я. Проппа, казка слабо відображає дійсність, хоча і породжується з життя [23, с. 75]. Зв'язок казки з реальністю, а саме вторгнення реальності в казку, можна простежити через похідні форми казки (трансформації) [23, с. 78]. Робити висновки про реальне життя безпосередньо з казки неприпустимо. Реальне життя не руйнує загальну структуру казки, а додає новий матеріал на заміну старому [23, с. 79]. Елементи з реального життя у казку вкраплюються рідко, а роль буденності у створенні казки часто переоцінюють. Важливо пам'ятати, що художній реалізм і наявність елементів з реального життя – це окремі поняття, які не завжди перетинаються [23, с. 78].

Своєю чергою, постмодерністська казка є унікальним явищем. Вона руйнує стереотипні очікування від жанру казки й постмодерністської естетики, породжуючи абсолютно нові смисли. Вивчення реалізації міметичного, неміметичного та антиміметичного в картині світу казкових наративів є достатньо складним питанням, оскільки казка у своїй природі вже має яскраво

виражені неприродні елементи (магія, казковий хронотоп, персонажі з надприродними силами та здібностями, антропоморфні тварини тощо). Однак, у казках постмодерністської традиції ми знаходимо не лише конвенційні неміметичні, а й антиміметичні елементи.

Наприклад, міметичними наративами вважаємо художні тексти для дітей Р. Дала “*Danny the Champion of the World*” [6] та “*Esio Trot*” [7]. Хоча ці казки спрямовані на дитячу аудиторію, у них не відбувається нічого магічного або надприродного, а усі перешкоди на шляху головних героїв долаються ними завдяки любові, розуму та хитрості.

Неміметичними елементами постмодерністських казок Р. Дала та Д. О’Лірі вважаємо:

1) метаморфози персонажів: перетворення головного героя казки “*The Witches*” [15] та його товариша *Bruno* на мишок, перетворення головною героїнею казки “*The Magic Finger*” [14] своїх сусідів *the Gregg Family* на качок, кардинальне зростання та зменшення бабусі та тварин головного героя казки “*George’s Marvellous Medicine*” [9] тощо.

2) надприродних істот: відьом [15], велетнів [11], мінпінів (маленьких створінь, що живуть на деревах) [3].

3) антропоморфних звірів та комах: *Miss Spider, the Old-Green-Grasshopper, the Centipede, the Silkworm, the Earthworm, the Glow-worm, the Ladybird* [10]; *Mr Fox, Badger, Mole, Rabbit, Weasel* та члени їхніх родин [8]; *the Giraffe, the Pelly, the Monkey* [13]; *the Enormous Crocodile*, бегемот *Humpty-Rumpy*, слон *Trunky*, мавпа *Muggle-Wump*, птах *Roly-Poly* [12]; коти *Toto, Silver, Larry, Socks*, пацюк *Catface*, собака *Sheila* [18; 19; 20; 21; 22].

Міметичне й антиміметичне одночасно присутні у великій кількості текстів. Зважаючи на це, антиміметичне у художньому тексті є найбільш помітним та переконливим, коли воно взаємодіє із міметичними аспектами тексту [24, с. 3–4]. Таке поєднання міметичних та антиміметичних елементів простежується на прикладі цукерок виробництва фабрики Віллі Вонки,

головного героя казок Р. Дала *“Charlie and the Chocolate Factory”* [4] та *“Charlie and the Great Glass Elevator”* [5]. Окрім звичайних плиток шоколаду (*“Wonka Bars”* або *“Wonka Chocolate Bars”*), на фабриці виготовляють солодощі, що є неможливими для реального світу та неочікуваними для читача: *“Everlasting Gobstoppers”* (які ніколи не закінчуються), *“Hair Toffees”* (від яких росте волосся), *“Fizzy Lifting Drinks”* (які підіймають людину у повітря за допомогою бульбашок з газом), *“Invisible Chocolate Bars”* (які є невидимими та які можна їсти у класі), *“Luminous Lollies”* (які світяться у темноті й придатні для споживання уночі в ліжку) *“Television Chocolate”* (який передається через телебачення) та ін. На лексико-стилістичному рівні поєднання антиміметичного та міметичного у казці Р. Дала *“Charlie and the Chocolate Factory”* [4] відбувається за допомогою гри слів (*pun*): *“STOREROOM NUMBER 54, it said. ALL THE CREAMS – DAIRY CREAM, WHIPPED CREAM, VIOLET CREAM, COFFEE CREAM, PINEAPPLE CREAM, VANILLA CREAM, AND HAIR CREAM”* [4, p. 101], *“STOREROOM NUMBE 77 – ALL THE BEANS, CACAO BEANS, COFFEE BEANS, JELLY BEANS, AND HAS BEANS”* [4, c. 102], *“It has pictures of fruits on it – bananas, apples, oranges, grapes, pineapples, strawberries, and snozzberries...”* [4, c. 123]. Традиційні виробничі процеси на шоколадній фабриці відбуваються за допомогою нетрадиційних технологій: шоколад взбивається через водоспад, карамель видобувають у шахті, цукерки вирощують на деревах, корови дають шоколадне молоко, а білки очищають волоські горіхи.

Висновки. Об’єктом дослідження сучасних наратологічних розвідок є неприродні тексти, та їхні елементи. Одним з основних дослідників цього напрямку є Б. Річардсон, який розділяє тексти на міметичні (наративи, близькі до реалістичного зображення світу), неміметичні (наративи з додаванням неприродних елементів згідно з конвенціями жанру) та антиміметичні (власне неприродні наративи, які руйнують конвенції усталених жанрів). Хоча за визначенням Б. Річардсона казка є неміметичним наративом, постмодерністська казка є унікальним явищем, оскільки руйнує стереотипні очікування від жанру

казки та породжує абсолютно нові смисли. Наратологічний аналіз художніх текстів для дітей Р. Дала та Д. О'Лірі уможливив з'ясувати, що специфічною особливістю постмодерністських казок британської традиції є взаємодія міметичних, неміметичних та антиміметичних елементів. Неміметичними елементами вважаємо метаморфози персонажів, надприродних істот, антропоморфних звірів та комах тощо. Антиміметичні елементи є найпомітнішими, коли знаходяться поруч з міметичними, наприклад, на фабриці Віллі Вонки виготовляють звичайні міметичні цукерки та шоколадки поруч з антиміметичними солодощами, які є неможливими для реального світу та неочікуваними для читача, а міметичні виробничі процеси відбуваються за допомогою антиміметичних технологій та засобів.

Список літератури

1. Alber, J. (2016). *Unnatural Narrative: Impossible Worlds in Fiction and Drama*. Lincoln & London: University of Nebraska Press.
2. What Really Is Unnatural Narratology? / Jan Alber et al. *Storyworlds: A Journal of Narrative Studies*. 2013. 5, 101–118. doi: <https://doi.org/10.5250/storyworlds.5.2013.0101>
3. Dahl, R. (2016). *Billy and the Minpins*. London: Puffin Books.
4. Dahl, R. (2016). *Charlie and the Chocolate Factory*. London: Puffin Books.
5. Dahl, R. (2016). *Charlie and the Great Glass Elevator*. London: Puffin Books.
6. Dahl, R. (2016). *Danny the Champion of the World*. London: Puffin Books.
7. Dahl, R. (2016). *Esio Trot*. London: Puffin Books.
8. Dahl, R. (2016). *Fantastic Mr. Fox*. London: Puffin Books.
9. Dahl, R. (2016). *George's Marvellous Medicine*. London: Puffin Books.
10. Dahl, R. (2016). *James and the Giant Peach*. London: Puffin Books.
11. Dahl, R. (2016). *The BFG*. London: Puffin Books.
12. Dahl, R. (2016). *The Enormous Crocodile* (colour edition). London: Puffin Books.
13. Dahl, R. (2016). *The Giraffe and Pelly and Me*. London: Puffin Books.

- 14.Dahl, R. (2016). *The Magic Finger*. London: Puffin Books.
- 15.Dahl, R. (2016). *The Witches*. London: Puffin Books.
- 16.Iversen, S. (2013). *Unnatural Minds. A Poetics of Unnatural Narrative* / ed. by J. Alber, H. S. Nielsen, B. Richardson. Columbus: The Ohio State University.
- 17.Nielsen, H. S. (2010). *Natural Authors, Unnatural Narration. Postclassical Narratology: Approaches and Analyses* / ed. by J. Alber, M. Fludernik. Columbus: The Ohio State University.
- 18.O’Leary, D. (2018). *Toto The Ninja Cat and Incredible Cheese Heist*. London: Hodder Children’s Books.
- 19.O’Leary, D. (2017). *Toto the Ninja Cat and the Great Snake Escape*. London: Hodder Children’s Books.
- 20.O’Leary, D. (2022). *Toto the Ninja Cat and the Legend of the Wildcat*. London: Hodder Children’s Books.
- 21.O’Leary, D. (2021). *Toto the Ninja Cat and the Mystery Jewel Thief*. London: Hodder Children’s Books.
- 22.O’Leary, D (2020). *Toto the Ninja Cat and the Superstar Catastrophe*. London: Hodder Children’s Books.
- 23.Propp, V. (2002). *Fairy-Tale Transformations. Narrative Dynamics: Essays on Time, Plot, Closure, and Frames* / ed. by B. Richardson. Columbus: The Ohio State University.
- 24.Richardson, B. (2015). *Unnatural Narrative: Theory, History, and Practice*. Columbus: The Ohio State University Press.
- 25.Richardson, B. (2011). *What Is Unnatural Narrative Theory? Unnatural Narratives – Unnatural Narratology* / ed. by J. Alber, R. Heinze. Berlin: De Gruyter.

Алла АНІСІМОВА, Анастасія БУЧИНСЬКА
КУЛЬТУРНО-ЛІНГВІСТИЧНИЙ АНАЛІЗ КОНЦЕПТУ URBAN
LIFESTYLE У ФРАНЦУЗЬКІЙ ТА БРИТАНСЬКІЙ ФРАЗЕОЛОГІЇ:
ПОРІВНЯЛЬНИЙ АСПЕКТ

Дніпровський національний університет імені Олеся Гончара, Дніпро, Україна

Концепт *Urban Lifestyle* відображає особливості життя в урбанізованому середовищі і є ключовим елементом сучасної культури. В умовах глобалізації та урбанізації його дослідження набуває актуальності, особливо у порівняльному аспекті. Ця стаття аналізує концепт *Urban Lifestyle* у французькій та британській фразеології, виявляючи спільні та відмінні риси сприйняття міського життя носіями цих культур.

Концепт синтезує мовні та позамовні засоби вираження, закорінені у пізнавальних процесах індивіда та суспільства. Він є сховищем колективної пам'яті, відображаючи національно-культурну специфіку народів та їхнє світосприйняття [2, с. 129]. У нашому дослідженні концепт *Urban Lifestyle* розглядається як лінгвокультурний феномен, що інтегрує аспекти міського життя у фразеологіях французької та британської мов.

Актуальність дослідження зумовлена зростанням інтересу до урбаністичних студій та потребою глибшого розуміння сприйняття міського життя в європейських країнах. Новизна роботи полягає у порівняльному аналізі концепту *Urban Lifestyle* у французькій та британській фразеології, виявляючи універсальні та культурно-специфічні аспекти міського способу життя.

Методологія дослідження базується на комплексному підході, що поєднує лінгвокогнітивний та лінгвокультурологічний аспекти. Лінгвокогнітивний підхід розглядає концепт *Urban Lifestyle* як складне ментальне утворення, що структурує знання про міське життя та відображає національну специфіку сприйняття урбаністичного простору. Цей метод дозволяє аналізувати глибинні структури мислення, які формують уявлення про міський спосіб життя.

Лінгвокультурологічний підхід фокусується на культурно-етнічному аспекті концепту, трактуючи його як носія культурної інформації та ключовий елемент мовної картини світу французів та британців [2, с. 129].

Цей аспект дослідження дозволяє виявити, як історичний досвід, культурні традиції та соціальні норми відображаються у мовних засобах, зокрема у фразеології, пов'язаній з міським життям.

1. Темп життя: У французькій фразеології міське життя часто асоціюється з виразами «*métro, boulot, dodo*» (метро, робота, сон), що відображає швидкий, рутинний ритм життя. У британській фразеології подібне значення передається виразом «*rat race*» (щурячі перегони), що підкреслює конкурентність та стресовість міського життя.
2. Соціальні взаємодії: Французька фразеологія багата на вирази, що підкреслюють важливість соціальних зв'язків у місті, наприклад, «*faire du réseautage*» (налагоджувати зв'язки). Британська фразеологія, натомість, часто відображає певну відстороненість та індивідуалізм міського життя, що виражається у фразах на кшталт «*keep yourself to yourself*» (тримайся осторонь).
3. Культурне життя: Обидві мови багаті на фразеологізми, що відображають насичене культурне життя міст. У французькій мові це виражається через такі фрази як «*vivre la vie parisienne*» (жити паризьким життям) [1], а в англійській - «*bright lights, big city*» (яскраві вогні, велике місто).
4. Стрес та проблеми міського життя: У французькій фразеології це відображається у виразах типу «*avoir le cafard*» (бути в депресії), а в британській - «*urban jungle*» (міські джунглі), що підкреслює складність та небезпеку міського середовища [3].

Структура концепту *Urban Lifestyle* в обох мовах складна та багаторівнева. Ядро містить універсальні ознаки міського життя: швидкий темп, різноманітність, культурне багатство. Периферія відображає специфічні культурні особливості сприйняття міського життя у Франції та Великобританії.

Концепт *Urban Lifestyle* еволюціонує під впливом соціальних, економічних та культурних змін. Це відображається у нових фразеологізмах та зміні значень існуючих, особливо в контексті глобалізації та технологічного прогресу.

Проведений культурно-лінгвістичний аналіз концепту *Urban Lifestyle* у французькій та британській фразеології дозволяє зробити наступні висновки:

1. Концепт *Urban Lifestyle* є складним ментальним утворенням, що відіграє важливу роль у формуванні мовної картини світу французької та британської культур.
2. Спільними рисами концепту в обох мовах є відображення швидкого темпу життя, культурного різноманіття та соціальної динаміки міського середовища.
3. Відмінності проявляються у більшій акцентуації на соціальних зв'язках у французькій фразеології та більшому індивідуалізмі в британській.
4. Структура концепту в обох мовах включає ядро з універсальними ознаками та периферію, що відображає культурно-специфічні аспекти.
5. Концепт *Urban Lifestyle* є динамічним і постійно еволюціонує, відображаючи зміни в суспільстві та культурі.

Перспективи подальших досліджень включають розширення аналізу на інші європейські мови та культури, а також дослідження еволюції концепту *Urban Lifestyle* в історичній перспективі. Крім того, цікавим напрямком може стати вивчення впливу цифрових технологій на трансформацію концепту міського життя у сучасному глобалізованому світі.

Таким чином, культурно-лінгвістичний аналіз концепту *Urban Lifestyle* у французькій та британській фразеології не лише розкриває особливості сприйняття міського життя в цих культурах, але й сприяє глибшому розумінню культурних відмінностей та універсалій у контексті урбанізації та глобалізації.

Список літератури

1. Популярні французькі розмовні фрази. Блог школи французької мови Côte d'Azur. – Режим доступу: <https://cotedazur.com.ua/tpost/68ecs3u671-populyarn-frantsuzk-rozmovn-frazi>
2. Шевченко, О. М. (2021). Поняття концепту в сучасній перекладознавчій парадигмі. *Науковий вісник Міжнародного гуманітарного університету*, 4 (48), 128–131.
3. Bray, P. M. (2013). Review of spatial ecologies: urban sites, state and world-space in French cultural theory, by Verena Andermatt Conley. *French forum*, 38 (3), 180–183.

Алла АНІСІМОВА, Анастасія КОЗАКОВА
ВИДИ КОМПРЕСІЇ В НАУКОВИХ ТЕКСТАХ

Дніпровський національний університет імені Олеся Гончара, Дніпро, Україна

Бурхливий розвиток усіх сфер будь-якої мови потребує осучаснення можливостей досягнення мовної економії. Такий вид текстів, як стислі мовні твори, отримує в наш час новий імпульс у своєму розвитку; ці тексти змінюються перш за все з тієї причини, що в основі актів комунікації засобом їх практичного здійснення є мова, що відображає дійсність, яка сама перебуває в постійному русі.

Актуальність цієї теми полягає в необхідності більш детального вивчення видів компресії тексту та визначення найкращих шляхів їх застосування при перекладі науково-технічної літератури.

Основна ціль дослідження – розглянути погляди науковців на явище лінгвістичної компресії, визначити основні види скорочення текстів та проаналізувати прояв мовної компресії на матеріалі науково-технічних досліджень.

Практичне значення аналізу визначається можливістю використання зібраного і проаналізованого матеріалу, видів та методів компресії, а також спеціалістами, які займаються вивченням питання лінгвістичної компресії

тексту, так як саме воно дає можливість з точністю визначити роль і значення тих чи інших видів мовної економії у формуванні та розвитку різних мовних стилів.

Поняття компресії немає досі суворого однозначного тлумачення у лінгвістичній літературі [3]. Вона розуміється як усунення семантичних компонентів слів і як побічне явище, що супроводжує збільшення обсягу інформації, завдяки чому можливе скорочення повторюваних лексичних елементів. Це також процес, що сприяє конденсації складних найменувань і породженню більш економних синтаксичних конструкцій, які дозволяють виразити певний обсяг інформації за допомогою мінімальних мовних засобів [4].

Мовна компресія визначається лінгвістами як явище, при якому для передавання певного об'єму інформації використовуються стислі мовні одиниці, що несуть те ж саме інформаційне навантаження у порівнянні зі схожими повними, розгорнутими формами, в результаті чого з'являється текст, за своєю формальною структурою коротший, ніж він міг би бути без застосування прийомів мовної компресії [1]. Також термін «компресія» вживається в сучасній лінгвістичній літературі для позначення досить широкого кола взаємопов'язаних явищ. У найзагальнішому вигляді можна сказати, що під компресією розуміється можливість вкласти велику інформацію в менший обсяг [2].

Важливість розвитку навичок анотування та реферування як складової професійної компетенції науковців обумовлена широким застосуванням цього виду роботи в сучасній науці та техніці. Короткий та творчий аналітичний виклад матеріалу-першоджерела сприяє ефективному, оптимальному й економному обміну інформацією.

При аналізі анотацій та висновків за допомогою компресії можна зазначити, що в них зосереджується увага на найсуттєвішому: викладається зміст, найважливіші питання, мета і дається оцінка. Також слід зазначити, що дані тексти більш розгорнуті, тому що в ній більш докладний виклад змісту

статті, наукова монографія та специфічні терміни, які відносяться до вузького кола металургії.

Було проаналізовано декілька наукових статей, а саме анотації та висновки. Таким чином, було виділено граматичні, лексичні та зв'язувальні спрощення.

Граматичні спрощення у даних анотаціях та висновках були виконані як уникнення складних структур речень. Використовувалися короткі прямі речення, з'єднані словами-зв'язками (наприклад, *They can be used in..., This paper discusses...*). Лексичні спрощення були використані, як *They can be used* можна змінити на *Can be employed*.

Зв'язувальні слова – ефективно використовуються слова-зв'язки, щоб показати зв'язки між ідеями, реченнями, послідовним змістом. Наприклад, *In discussing, Central to, They can be used in..., in the reduction of..., and in the preheating..., This paper discusses..., as more deposits..., in discussing..., Despite, Both, As, Not only, They also, If, make possible, offers a means for realizing, because, A considerable part of*.

Перспективи розвитку цього дослідження буде зроблено в аналізі наукових текстів, різних напрямів та порівняння їх особливостей.

Список літератури

1. Карабан, В. І. (2004). *Переклад англійської наукової та технічної літератури*. Вінниця: Нова Книга.
2. Чумак, Л. М. (2018). *Лексичні інновації в англomовному медійному дискурсі початку ХХІ століття: структурний і лінгвопрагматичний аспекти* (Кандидатська дисертація) Retrieved from: http://eprints.zu.edu.ua/27902/1/dys_Chumak.pdf
3. Жаботинська, С. А. (2019). Семантика лінгвальних мереж у навчальному комбінаторному тезаурусі. *Збірник наукових праць. Філологічні студії*, 13, 17-27. Retrieved from: <https://www.studiap.kubg.edu.ua/index.php/journal/article/view/324/298>

4. Семеног, О. М., Рудь, О. М. (2014). *Культура фахової мови: навчальний посібник*. Суми.

Iryna ATROSHENKO

EFFECTS OF INTERNET RESOURCES USED

IN ENGLISH LISTENING ACTIVITIES ON STUDENTS' SKILLS

Ukrainian State University of Sciences and Technology, Dnipro, Ukraine

A while ago, the methodical literature considered listening in the framework of teaching English as an aspect that was not given due attention by teachers [1]. This was explained by the fact that listening skills were automatically developed in students through their immersion in the language environment and practice when working on grammatical, lexical, and phonetic material.

Nowadays, in the era of digital technology evolution, students need to develop a high level of listening proficiency in English because they want to master understanding what they are said in English during their travels to foreign countries, where they can have personal conversations with foreigners and attend student events and musical concerts, as well as in blogs and shows on the Internet, and when watching English movies and listening to English audio recordings, etc. For this purpose, the Internet and its resources come to their aid. "The use of the Internet in a communicative approach is highly motivated: its goal is to get students interested in learning a foreign language by building and expanding their knowledge and experience. Students should be prepared to use the language for real communication outside the classroom, for example: when visiting the country of the target language, when hosting foreign guests at home, when corresponding and with students from other countries" [3].

Listening is rightfully considered the most difficult aspect of mastering the English language. On the one hand, this difficulty is explained by overcoming such factors as the nature of the language material, conditions of presentation, semantic content, sources of information, as well as the individual characteristics of both the

speaker (manner of speech, tempo, and presence of an accent) and the listener (auditive experience), and many others. On the other hand, listening is a powerful tool for teaching a foreign language, since it contributes to assimilating the lexical composition of the language and its grammatical structure and makes it possible to master the sound side of the language being studied, as well as its phonemic composition and intonation: rhythm, stress, melody.

Listening is an essential type of speech activity because it provides the listener with information. Without understanding any information, no study can begin. It should not be forgotten that listening, along with speaking, provides the ability to communicate in a foreign language. Moreover, without mastering the ability to distinguish foreign speech by ear, communication with representatives of other cultures is impossible in principle.

Unfortunately, with two or three academic hours of English per week, the teacher is unable to pay due attention to the development of students' listening skills. More and more emphasis is placed on independent work, which has become possible thanks to the emergence of Internet resources. Therefore, "in today's internet age, language learning is also affected by the trend of online education that allows students to learn more flexibly with more and more diverse teacher choices than learning in a physical classroom" [2]. In this case, "Internet resources such as education portals, virtual libraries, and virtual resource centers are very useful for teachers and students." [4]. As an example, it is proposed to consider some of them in detail:

1. TED (Technology, Entertainment, Design) is a universal online platform with many conferences of leading experts in the fields of science, art, design, politics, culture, business, global issues, technology, and entertainment. The mission of the conference is to spread unique ideas ("ideas worth spreading"). Recordings of performances of the most outstanding speakers can be found on the official website TED.com. Currently, more than 1,500 selected lectures with translations into different languages are available on the website. All these videos are posted under a Creative Commons BY-NC license, which allows their free distribution.

The system of working with such a site, as with any other audio text, comes down to the following scheme: “sound-text-sound”. First, students are asked to watch a video without subtitles and grasp the main meaning. Then follows a detailed analysis of the text using the provided subtitles, and if the teacher wishes, such analysis continues by using additional exercises on vocabulary and grammar. After this, the video is re-watched, and during this process, auditory-visual synthesis and simultaneous transmission of sound and image (with subtitles of the text just analyzed) occur, which contributes to the development of skills and abilities in listening comprehension and stimulates oral-verbal communication of students during further discussion of the video material.

2. Ororo. TV is a site that provides access to the latest TV series and some films with subtitles in different languages, which can be turned on and off at the viewer’s discretion. Watching films and series in the original is of great importance in the process of learning foreign languages, since it is based on one of the main methodological principles: - the principle of clarity. When watching a video, all types of speech activity are involved. As it is known, the seen and heard information is memorized five times better than the information heard only. Watching authentic video materials is also an effective means of increasing a student’s motivation to study a foreign language since they demonstrate the functioning of the language in the form accepted by its native speakers in a natural social context, introduce the norms and rules of communication and behavior, show various types of relationships and illustrate the language of facial expressions and gestures. Video is a unique tool to teach foreign-language speaking and communication.

3. BBC Podcasts. BBC radio stations have a wide range of topics that, in the absence of subtitles, can be useful to listen to as a kind of background, which will put the listener into a state of “flow” and create the illusion of “full immersion” in an authentic environment. Due to feeling a “flow” state, forgotten knowledge of grammar and vocabulary begins to activate on its own, and the melody of the language itself is captured, which is also important when learning to speak. The advantage of BBC

Learning English is that the speech rate of voiced dialogues is different, depending on the level of language training. The podcasts are divided into 3 levels: the first is for beginners (elementary), the second is for students with an average knowledge of English (pre-intermediate and intermediate), and the third is for students with knowledge above average (upper-intermediate). 6 Minute English features insert of English-language dialogues from BBC correspondents, as well as explanations of new English words and expressions. It should be noted that all explanations are given exclusively in English. Moreover, the podcasts are accompanied by scripts (text versions of the program).

It is also worth noting here that in radio programmes such as BBC Learning English – 6 minute English, the podcast hosts are native speakers, so they provide an opportunity to listen to and learn the living language, in the form in which it is used by ordinary people in English-speaking countries, that is, authentic material is used.

Internet resources are an effective means of organizing educational space and supporting social relations since they allow participants in the learning process to carry out joint activities, use the latest materials in various formats, and also practice the multiplicity of speech activities. Authentic educational audio material is interesting, informative, meaningful, understandable, and corresponds to the modern reality of a foreign–language society, as well also creates favorable conditions for students to master new regional information and speech behavior of native speakers, and promotes their acquaintance with the living language, other people’s life and culture, everyday actualities, etc.

References

1. Hedge, T. (2008). *Teaching and learning in the language classroom*. Oxford: OUP.
2. Ibrahim Youssef Abdelhamid, Hazrati Yahaya, Nor Zahidah Ahmad, Muhammad Zhafri Mohammad Nazmi. (2022). Foreign Language Learning Through Social Media: A Review Study. *International Journal of Academic Research in Business and Social Sciences*, (12)6, 1426. doi: 10.6007/IJARBS/v12-i6/13910.

3. Nizamova, R. (2021). Use of Internet Resources in Teaching a Foreign Language. *Bulletin of Science and Practice*, (7) 4. 446. doi: <https://doi.org/10.33619/2414-2948/65/52>
4. Yersultanova, G.T., Kenzhekanova, K.K., Tussupbekova, M.Zh. (2023). Teaching English Grammar Using Internet Resources. *Bulletin of the Eurasian Humanities Institute*, (4), 295. doi: <https://doi.org/10.55808/1999-4214.2023-4.20>

Andrii BEZRUKOV

**HARDENED BY THE WAR: SELECTED NON-FICTION IN ENGLISH ON
UKRAINE AND UKRAINIANS**

Ukrainian State University of Science and Technologies, Dnipro, Ukraine

Ukraine remains the focus of world attention. To understand the Russo-Ukrainian war and learn more about Ukrainian identity, this paper presents a selection of non-fiction books published in English on Ukraine and Ukrainians brutally involved in the deadliest armed conflict in Europe since WWII. Books written by military and civilians about the Russo-Ukrainian war have been forming the collection since 2014. After Russia launched a full-scale invasion of Ukraine in February 2022 and began occupying more of the country, such a sort of writing flourished. Currently, over 1500 books about the war have been published. Below are the selected non-fiction books by Ukrainian and foreign authors published after February 2022.

You Don't Know What War Is: The Diary of a Young Girl from Ukraine (2022) is the gripping and moving diary of young Ukrainian refugee Yeva Skalietska. The story begins on Yeva's twelfth birthday in Kharkiv, where she has lived with her grandmother since childhood. On February 24, 2022, when Russia launched its barbaric invasion of Ukraine, Kharkiv was one of the first to be attacked. Yeva and her grandmother ran to the shelter, where the girl began to write a diary. She describes the bombing and her journey with her grandmother to the west of Ukraine. After train journeys, Yeva and her beloved grandmother eventually find refuge in Dublin, where they begin to live with the hope that soon they will manage to return home.

Invasion: The Inside Story of Russia's Bloody War and Ukraine's Fight for Survival (2022) by Luke Harding, a New York Times bestselling author, represents his impressions from trips to Ukraine after the full-scale invasion – talking to people and visiting hotspots and war zones. Harding captures these defining historical moments with honesty, insight, and an unwavering focus on the human stories.

Hope for Ukraine: Stories of Grit and Grace from the Front Lines of War (2022) is a collection of interviews with Ukrainians who remained in the country: military personnel, aid workers, volunteers, and refugees affected by the war. The interviews were recorded over three weeks in late March and early April 2022. With deep ties to Ukraine, Kyle Duncan and Esther Fedorkevich take their readers inside the conflict with dramatic boots-on-the-ground stories.

The Rooster House: A Ukrainian Family Memoir (2023) by Victoria Belim tells the story of the author's relative who disappeared in the 1930s and four generations of her family. It also deals with intergenerational relationships and life in the Soviet Union. It shares how Victoria, born in Ukraine, grew up in the USA, now lives in Brussels, and succeeded in the West. The book is a riveting journey into the complex history of a wounded country and a profoundly moving tribute to hope and the refusal of despair.

The Zelensky Effect (2023) by Olga Onuch and Henry E. Hale claims that one cannot understand the historical events of 2022 without understanding Zelensky. However, the Zelensky effect does not concern the person himself but the civil nation in which he was born and which he embodies. What makes Zelensky extraordinary in the war is his ordinariness as a Ukrainian.

Battleground Ukraine: From Independence to the War with Russia (2024) by Adrian Karatnycky, named the first major English-language history of Ukraine from its emergence after the demise of the Soviet Union through the current Russian invasion, provides an eyewitness account of the history of the modern Ukrainian state and the nation through the tenures of the six presidents who have led Ukraine since the collapse of the USSR to nowadays.

Liubov BILOSHENKO, Oleksandra BUDILOVA

**LINGUOSTYLISTIC PECULIARITIES OF THE ENGLISH SMS- AND
MEDIA SLANG**

Oles Honchar Dnipro National University, Dnipro, Ukraine

English SMS and media slang have become significant elements of contemporary communication, evolving rapidly alongside technological advancements and the rise of social media. This unique lexicon is characterized by brevity, creativity, and adaptability, reflecting cultural trends and social dynamics.

Slang has a rich and diverse history, emerging as a form of informal language that reflects the changing dynamics of society. Its origins can be traced back to various cultural and social contexts, often arising in specific groups, subcultures, or communities. Historically, slang has served as a means of identity, allowing groups to distinguish themselves from mainstream society.

The reasons for the emergence of slang are multifaceted. One key factor is the need for a shared language among members of particular communities, whether based on age, profession, or social status. For example, youth culture often generates slang to express ideas and experiences distinct from older generations. This allows young people to forge their identities and bond over a shared language, creating a sense of belonging. Additionally, professions or hobbies, such as gaming, sports, or music, have developed their jargon to communicate specialized concepts more effectively.

Slang also evolves as a response to social changes and technological advancements. The rise of the internet and social media has accelerated the spread and transformation of slang. Terms like “viral”, “meme”, and “selfie” have become part of everyday language, reflecting new cultural phenomena. Furthermore, the brevity required by text messaging and social media platforms has led to the creation of abbreviations and acronyms, such as “YOLO” (you only live once) and “FOMO” (fear of missing out).

Today, slang is widely used across various contexts, from casual conversations among friends to digital communications on platforms like Twitter, Instagram, and

TikTok. It also appears in music, television, and movies, influencing popular culture and often spilling over into mainstream language. However, while slang can foster community and express creativity, it can also create barriers, as those outside the group may struggle to understand its nuances.

In summary, slang is a dynamic aspect of language that reflects social identities, cultural shifts, and technological innovations. Its history is shaped by the communities that create it and the contexts in which it is used, making it an intriguing area of study for linguists and cultural historians alike.

The origins and development of SMS and media slang reveal how historical events and cultural shifts influence language use. From traditional forms of communication to the current digital landscape, slang adapts to changing contexts. Distinctive lexical items, including abbreviations, acronyms, neologisms, and phonetic spellings, have emerged, creating a rich tapestry of informal language that differs from standard English. For example, “LOL” (laugh out loud) means to express laughter, while “BRB” (be right back) indicates that someone will return shortly. These variations often carry implications for language learning and usage.

Slang serves various stylistic functions in communication. It enhances expressiveness, emotional resonance, and social identity, often incorporating humor, irony, and cultural references. For instance, “fam” is used to refer to close friends or family, and “savage” describes someone who acts ruthlessly or bluntly, often in a humorous context. Furthermore, slang plays a crucial role in constructing identity among different demographic groups, such as age, gender, and cultural background. It can signify in-group membership, foster solidarity, or create barriers to communication.

Slang presents a unique challenge in communication, particularly when it comes to generational divides. While it serves as a vibrant form of expression within specific groups, it can also create a significant gap between different age cohorts. This is especially evident when younger generations adopt new slang terms that older individuals may not understand, leading to feelings of exclusion or confusion.

One of the primary issues is that slang evolves rapidly, often reflecting contemporary cultural trends, technological advancements, and social movements. As a result, terms that are popular today may become obsolete within a few years. For instance, phrases like “lit” (meaning exciting or excellent) or “bet” (meaning agreement) may resonate with younger audiences but leave older generations perplexed. This creates a communication barrier, where older individuals may struggle to engage fully with younger people, leading to misunderstandings and frustration.

Moreover, the specialized vocabulary of certain subcultures can further widen this gap. Communities based on interests such as gaming, hip-hop, or social media often create their jargon, which can be impenetrable to those outside the group. This not only hinders effective communication but can also contribute to a sense of alienation for those who are not familiar with the slang, reinforcing social divides.

In addition to generational differences, the use of slang can influence perceptions of intelligence and professionalism. Older generations may view the heavy use of slang as a sign of immaturity or a lack of seriousness, impacting intergenerational relationships in academic, professional, and social settings. This can lead to stereotypes, where younger individuals are seen as less capable simply because they communicate differently.

Ultimately, while slang can foster a sense of belonging and identity among peers, it also poses challenges for intergenerational communication. Bridging this gap requires patience and a willingness to understand the evolving nature of language. By promoting dialogue and mutual learning, both older and younger generations can find common ground, enriching their interactions and fostering a more inclusive communication environment.

The impact of SMS and media slang on the English language is profound, prompting discussions about language change and the future of informal communication. Understanding these linguistic trends is essential for grasping the evolving nature of communication in our increasingly interconnected world, as they reflect broader societal changes and cultural dynamics. Ultimately, this informal

language not only adapts to meet user needs but also shapes how people connect and express themselves in a digital age.

References

1. Baron, Naomi S. (2008). *Always On Language in an Online and Mobile World*. Oxford University Press.
2. Crystal, David. (2001). *Language and the Internet*. Cambridge University Press.

Alla BILOVA

TRANSFORMING EFL EDUCATION: INTEGRATING SOCRATIVE FOR DYNAMIC TEACHING AND LEARNING EXPERIENCES

Oles Honchar Dnipro National University, Dnipro, Ukraine

The comparison between technology-based English classes and traditional methods reveals significant differences in student engagement and learning outcomes. Technology-enhanced learning tools contribute to foster greater student motivation and engagement, while also improving language proficiency and cultural competence. In contrast, traditional methods, although effective in certain areas, may not provide the same level of interactive and personalized learning experiences.

We would like to offer a general outline of an interactive web-based student-response system teachers of English can use both in secondary schools and higher education institutions to raise students' motivation for learning English as a foreign language and for improving and extending learning skills.

Socrative is an interactive online assessment tool designed for teachers to engage students and gather real-time feedback through various types of activities. Here are the key options and features available in Socrative:

1. As for the question types, they can be of the following types:
  - Multiple Choice: Allows for one correct answer from a set of choices.
  - True/False: Simple question format where students choose between two options.

- Short Answer: Students type a brief response (e.g., a word or a sentence).
- Matching: Students match terms or concepts to corresponding answers.
- Fill-in-the-Blank: Students complete a sentence by filling in missing words.

2. Concerning quiz management, a teacher can:

- Create Quizzes: Teachers can design quizzes using any combination of question types. These quizzes can be created in advance or on the fly.
- Import Questions: Teachers can import questions from a file (e.g., CSV) for quick quiz creation.
- Question Pool: You can create a question bank from which quizzes are randomly generated, ensuring each student gets a different version of the test.
- Edit Quizzes: Easily edit existing quizzes or questions to make adjustments

3. The options of quiz delivery are:

- Live Quiz: Teachers can administer quizzes in real-time, and students answer on their devices (computers or mobile devices). This option is often used for instant feedback and review.
- Homework/Exit Tickets: Quizzes can also be assigned as homework or as an exit ticket at the end of a class to assess learning outcomes.
- Quiz Time Limits: Teachers can set time limits for quizzes, or allow students to work at their own pace.

After completing a quiz, students get instant feedback, including correct answers and explanations (if provided). Teachers can view real-time results as students complete quizzes. The dashboard provides a summary of individual and class-wide performance. Downloadable reports are available, which include detailed analytics such as individual student scores, overall class performance, and item analysis. Results can be exported to Excel or CSV format for further analysis or record-keeping.

Teachers can create different virtual classrooms for different groups or subjects. Each class can have its own quizzes, assignments, and student list. Students can log in

to Socrative using a unique room code provided by the teacher. Teachers can track individual student performance across different quizzes and activities. Teachers can choose to collect responses anonymously or link responses to student profiles.

Teachers can share their quizzes with other educators via a link or through Socrative's library. In some versions, Socrative allows students to work in teams or collaborate on activities, promoting group interaction. Teachers can customize feedback to provide specific comments or explanations based on student answers.

Socrative can be integrated with platforms like Google Classroom or Moodle to streamline assignments and grading. Socrative has apps available for iOS and Android, so students can take quizzes and assessments on their mobile devices. Teachers can manage everything from a single dashboard, including monitoring quizzes, managing reports, and interacting with students. Socrative ensures student data is encrypted and protected. Teachers can control who enters their quizzes or classroom, ensuring secure and private interactions.

The free version of Socrative offers many features, but Socrative Pro unlocks additional benefits:

- **Advanced Reporting:** Includes more detailed and customizable reports.
- **More Quizzes and Questions:** Pro users can create more quizzes and ask more questions.
- **Increase in Class Size:** Pro versions allow larger class sizes and more student participation.

Based on our experience, we can confidently say that the key benefits of Socrative are:

- **Real-time Engagement:** Instant feedback helps reinforce learning.
- **Data-Driven Decisions:** The ability to assess class performance allows for quick adjustments to teaching strategies.
- **Ease of Use:** The platform is user-friendly for both students and teachers.

To sum up, Socrative is a powerful tool for formative assessment, allowing educators to gauge understanding, gather feedback, and create a more interactive classroom environment.

Оксана БОГОВИК
ВІДТВОРЕННЯ БІБЛІЙНОГО ДИСКУРСУ
У П'ЄСІ ОСКАРА ВАЙЛДА «САЛОМЕЯ»

Український державний університет науки і технологій, Дніпро, Україна

Оскар Вайлд у п'єсі «Саломея» втілює біблійні мотиви, відштовхуючись від образу Саломеї, який коротко згадується у Новому Заповіті. Біблійний дискурс виявляється тут не тільки у прямих цитатах та алюзіях, а й у відтворенні багатозначних і контроверсійних тем, таких як насильство, праведність і зваба, що простежуються на різних рівнях тексту.

Саломея в Новому Заповіті з'являється як молода дівчина, яка виконує танець для царя Ірода і в нагороду просить голову Івана Хрестителя (Іоканаана). Вайлд зображує її як незалежну особистість, чия пристрасть до пророка набуває деструктивного характеру. Ця трансформація робить Саломею символом декадентської зваби, де «заповідна краса та насолода стають засобом смерті» [4, с. 56]. У трактовці Вайлда Ірод відрізняється від біблійного персонажу. Він відчуває до Саломеї водночас страх і захоплення, що символізує моральну нестабільність, властиву йому як правителю і грішнику. Іоканаан виступає не лише як пророк, але й як носій моралі, який нагадує про біблійні цінності та суворість суду Божого. Його образ можна порівняти із сакральною чистотою святих, що служить своєрідним дзеркалом для гріховної натури інших персонажів [1, с. 98]. Він постійно звертається до теми розкаяння та спокути, осуджуючи Ірода та його дружину Іродіаду. Вайлд вказує на напруження між Іоканааном та Іродом, відтворюючи біблійний конфлікт між святістю та гріхом, однак цього разу в умовах корумпованої, морально деградованої атмосфери декадансу.

У п'єсі насильство виступає алегорією занепаду духовності та моралі, а біблійний дискурс підкреслює приреченість тих, хто занурений у власні бажання. Саломея, яка просить голову Іоканаана, символізує не лише своє особисте бажання, але й розбещену природу суспільства, в якому вона живе. Її прохання не є просто актом насильства, але також актом богохульства та моральної деградації [3, с. 42].

Використана релігійна лексика відіграє важливу роль у відтворенні біблійного дискурсу, підсилюючи символічне значення тем гріха, спокуси й розплати. Вайлд використовує специфічні терміни й алюзії, щоб підкреслити трагізм і багатогранність персонажів, особливо їхню моральну боротьбу, яка проявляється в діалозі та діях. Автор не просто описує дію чи пристрасть персонажів, але й зображує внутрішню боротьбу та саморуйнування, яке призводить до духовного та фізичного падіння [1, с. 127].

Мовлення Іоканаана демонструє моральну відданість релігійним принципам, яка вступає в конфлікт із звабливістю Саломеї. Він говорить про «покаяння» і «спокуту» як спосіб позбутися гріхів, що є типовою біблійною темою [3, с. 45]. Натомість вербалізована спокуса у діалогах Саломеї, контрастуючи з мовою духовності Іоканаана, є своєрідним «паралельним дискурсом». Вайлд зображує її як антигероїню, котра одночасно символізує крихкість людських почуттів і силу зваби [2, с. 167].

Якщо розглядати Іоканаана в термінах біблійної символіки, його образ набуває ще глибшого значення, адже він не тільки пророкує розплату за гріхи, але й стає моральним критиком та духовним ідеалом, уособленням чистоти і викликом для світу, де панують тлінність та спокуса [1, с. 89]. Саломея ж уособлює тілесність і фатальну пристрасть, що зрештою призводить її до загибелі. Вона не здатна досягнути духовності Іоканаана і бачить його лише через призму своєї пристрасті. Її бажання поцілувати пророка стає актом символічного знищення духовного ідеалу, котрий вона не здатна здолати інакше [4, с. 102]. Однією з найпомітніших рис стилю Вайлда є його поетичність, яка підкреслює

емоційну глибину та символізм. П'єса сповнена яскравих образів і метафор, які натякають на біблійні образи. Наприклад, мова персонажів про «благословенне світло» та «святую тінь» викликає асоціації з біблійними текстами, підкреслюючи контраст між світлом духовності та темрявою гріха [1, с. 95].

Символізм у п'єсі не лише посилює загальну атмосферу, а й сприяє глибшому розумінню характерів. Саломея, в її танці, символізує плотські бажання, що стають фатальними для Іоканаана. Кожен жест та слово в її виконанні стають знаками, які відображають її глибокий внутрішній конфлікт [3, с. 113].

Діалог у «Саломеї» має важливе значення для формування біблійного дискурсу. Вайлд вміло використовує мову своїх персонажів, щоб підкреслити їхнє місце в історії та культурному контексті. Діалоги Іоканаана насичені біблійними цитатами та алегоріями, які відображають його моральні переконання та філософські погляди на світ [2, с. 178]. Саломея, в свою чергу, використовує маніпулятивну мову, щоб досягти своїх цілей, сплітаючи елементи жартів та іронії. Через діалоги Вайлд демонструє, як мова може стати інструментом спокуси або відмови від гріха [4, с. 118].

Оскар Вайлд був представником руху символізму та декадансу, що вплинуло на його творчість і сприйняття біблійних тем, а також сприяло створенню багатопланового тексту драми.

Список літератури

1. Bloom, H. (2005). *Oscar Wilde's "Salomé": A Critical Study*. New York: Chelsea House Publishers.
2. Fulcher, G. (2007). *Language Testing and Assessment: An Advanced Resource Book*. Routledge.
3. Peterson, R. (2010). *Biblical Motifs in Modern Literature: A Study of Wilde's Salomé*. *Journal of Literary Criticism*, 28(3), 73-99.

4. Smith, J. (2003). *Salomé and the Body Politic: The Symbolism of the Dance*. Theatre Journal, 55(1), 103-120.

Альона БРИНЗА, Марина ВОЛКОВА

**ОСОБЛИВОСТІ ВИКОРИСТАННЯ КОЛЬОРАТИВІВ В СУЧАСНИХ
АНГЛІЙСЬКИХ СТАЛИХ ВИСЛОВЛЮВАННЯХ**

Дніпровський національний університет імені Олеся Гончара, Дніпро, Україна

Фразеологія відіграє ключову роль серед найважливіших і найбільш досліджених тем сучасної лінгвістики. Використання сталих висловлювань історично було і залишається суттєвим елементом комунікації. Кожна мова несе в собі унікальну культурну спадщину, що включає різноманітні ідіоми, які відображають історичні, культурні та автентичні риси певних спільнот. Фразеологічні одиниці допомагають описувати різні явища та предмети, а також показують аспекти, що формують ідентичність конкретної етнічної групи.

Використовуючи усталені вирази, люди можуть передати свою культуру та погляди, завдяки чому кожна нація має унікальні фразеологічні одиниці, які зазвичай використовуються для формулювання почуттів та емоцій. Важливо визнати, що ці усталені вирази відображають національний характер, дозволяючи глибше зрозуміти окремі суспільства з їхніми традиціями та звичаями.

Одним із найцікавіших аспектів фразеології є використання кольорових позначень. З давніх часів люди називали предмети за їх кольорами, щоб розрізняти та описувати їх. Така історична тенденція вплинула не лише на формування сталих виразів, але й на розвиток повної лінгвістичної та фразеологічної структури в багатьох культурах. Зараз колір часто використовується в прислів'ях та приказках. Таке вживання впливає з різноманітності значень і нових, емоційно заряджених сталих фраз [1].

У світі кожному об'єкту або подіям завжди присвоюється певна кольорова позначка, оскільки цей знак найбільш ефективно і яскраво ілюструє речі, що оточують людину. Психологи були одними з першими у дослідженні концепції кольору та його впливу на людську свідомість. З часом вивчення кольорів набуло популярності серед лінгвістів, які класифікували їх на групи на основі відмінних характерних ознак, описуючи конкретні властивості та значення, які вони передають у мові. Чим глибше лінгвісти заглиблювалися в значення колірних термінів і їх структуру, тим більше з'являлося положень і висновків щодо їх ролі в комунікації.

Існує думка, що саме позначення кольору є суттєвим чинником передачі мови та посилення її виразності. Багато лінгвістів, які досліджували феномен кольору, прагнули визначити їх якомога точніше та розділити на окремі групи. Такий процес спричинив безліч гіпотез, які досліджують семантику, структуру та інші атрибути сталих виразів як ключових елементів у роботі мов.

До того ж, було проведено численні дослідження, присвячені фразеології та її використанню. Відомі вчені, такі як Ш. Баллі, Ш. Арора, зробили вагомий внесок у подану галузь. Також, потрібно виділити таких дослідників, як Вольфганг Мідлтон і Арчер Тейлор, які вивчали значення та походження паремій у англomовній культурі. Алан Дандас і Чарльз Дойл - символіку й функції прислів'їв у фольклорі. А от українські науковці, як Григорій Вдовенко та Олена Ковальчук, досліджували культурні й семантичні особливості англійських прислів'їв у порівнянні з українськими. Значна кількість сталих виразів у сучасній англійській мові перетворила її на об'єкт безперервного вивчення протягом багатьох років, тож і залишається актуальною наразі.

Протягом часу сталі вирази використовувалися в різних контекстах, що підтверджується їхньою присутністю в численних джерелах [3]. Так, фразеологічні одиниці можна знайти в Біблії, а також у працях інших авторів, таких як О. Уайльд, В.Шекспір, Ч.Дікенс. Окрім того, ці висловлювання глибоко вкорінені в традиціях та звичаях.

Таке широке використання свідчить про те, що фразеологія є не лише темою для наукових досліджень, а й резонує з повсякденним життям людей незалежно від їхнього походження. Подана ситуація вказує на те, що суспільство відіграє значну роль у створенні та формуванні сталих висловлювань, наповнюючи мову образами та емоційною глибиною.

У зв'язку зі зростаючим взаємозв'язком націй, вивчення іноземних мов, зокрема їх соціокультурних аспектів, стає все більш важливим. Що й дозволяє нам зрозуміти нюанси та особливості словникового запасу різних мов. Зараз лінгвісти зосереджуються на фразеологічних одиницях, особливо в англійській мові, враховуючи її глобальне поширення та вплив.

Люди давно використовують кольори для вираження своїх ідей та емоцій. У сучасному світі існує безліч кольорів та їх відтінків. Людство навіть створило системи кольорового кодування для організації та класифікації інформації. Деякі кольори мають специфічні культурні та історичні значення, які можуть варіюватися в різних суспільствах. Наприклад, колір, що символізує удачу в одній культурі, може асоціюватися з трауром в іншій. Це культурне значення часто відображається в мовних виразах, пов'язаних із кольорами. З часом ці кольорові висловлювання стали невід'ємною частиною мови. Вони відображають цінності, вірування та звичаї людей, які їх використовують.

Дослідження показало, що «зелений» і «синій» є найпоширенішими кольорами в англійській мові. Це робить їх семантику та символіку значущими у формуванні культурної ідентичності та світогляду. При аналізі фразеологічних одиниць із цими кольорами стає зрозуміло, що їхні значення часто розходяться з буквальними колірними конотаціями. Подані вирази можуть передавати різні значення, від простих до складних, і можуть перекладатися не лише як кольори, але й як інші характеристики.

Людей завжди цікавило життя людей з інших культур. Один із найефективніших способів зрозуміти іншу культуру — це вивчити її мову, зокрема її прислів'я та приказки. Вони відкривають унікальне вікно в історію,

цінності та спосіб життя суспільства. Кожна мова світу має власну колекцію культурних та історичних слів і фраз.

Досліджуючи фрази, пов'язані з кольором, ми усвідомлюємо, що вивчення сталих виразів є складним і тривалим процесом. Проте це збагачує наше розуміння унікальних особливостей мови певної країни, дозволяючи нам краще усвідомити культуру, яка може бути нам незнайомою. Колір має важливе значення у формуванні нашого сприйняття світу, оскільки він впливає майже на всі аспекти нашого соціального життя. У поєднанні з фразеологізмами колір додає глибини, дозволяючи нам не лише досліджувати мову, а й краще зрозуміти світогляд різних культур. Використання кольору в цих англійських стійких виразах чітко відображає ставлення людей до світу. Сучасні лінгвісти вважають, що вивчення кольору в фразеологічних зворотах надає найточніше та зрозуміліше пояснення, зменшуючи непорозуміння, що можуть виникати через різні культурні перспективи.

Список літератури

1. Dalzell, T. (2014). *Colorful Expressions: A Treasury of English Proverbs and Sayings*. London : Routledge.
2. Norrick, N.R. (1985). *How Proverbs Mean. Semantic Studies in English Proverbs*. Amsterdam: Mouton.
3. Whiting, Barlett-Jere. (1932). "The nature of the proverb", *Harvard Studies and Notes in Philology and Literature* 14, 278-302.

Oleksandra BUDILOVA

TEACHING ENGLISH TO ADULTS: LEARNING GAMIFICATION

Oles Honchar Dnipro National University, Dnipro, Ukraine

It is often hard for many adults to find motivation for learning new skills or acquiring new knowledge, as they are mostly committed to their work, families, or

both. This often feels overwhelming, and adult students struggle with prioritizing the learning process.

Another hindrance on the adults' way to new skills acquisition is their low self-esteem: mature people often feel anxious about learning new things or experience a lack of confidence in their abilities. Therefore, the need arises to create a supportive learning environment that builds confidence and self-assurance and can help adults overcome their fears and achieve their goals.

One of the ways to do so is to introduce something that will facilitate comprehension, ensure adult learners' comfortable functioning in the classroom (either physical or virtual), and foster their academic excellence. This "something" can be gamification, that is, game-based learning elements to make it fun, interactive, and engaging. Furthermore, gamification creates a sense of competition and achievement, which drives adult learners to apply more effort to achieve their goals. In addition, gamification can facilitate knowledge acquisition by breaking complex concepts into smaller, more manageable tasks. This enables adult learners to grasp difficult concepts more easily, as they can focus on one aspect of the learning process at a time.

Depending on the available facilities and the classroom, gamification methods can be as follows:

- Introducing rewards and challenges to motivate learners to complete tasks and achieve objectives. This approach creates a sense of achievement and provides instant feedback that encourages learners to continue their progress.
- Accelerated learning, involves creating a sense of urgency and making learning more exciting by setting time limits, using visuals, and incorporating bilateral elements. By making the learning experience more interactive, immersive, and enjoyable, accelerated learning can increase motivation, improve retention, and help learners achieve their goals more quickly and efficiently.
- Games and activities: they provide a fun and engaging way to learn new concepts and reinforce existing knowledge. By incorporating games and activities, learners can test their knowledge and skills while having fun.

- Personalization of the learning process can be achieved through adaptive learning technologies or by giving learners choices in their learning journey. By tailoring the learning experience to the individual needs of learners, it becomes more relevant and meaningful to them.

Despite the indisputable benefits of gamification, certain challenges arise when it comes to introducing it in the classroom. For instance, one of the biggest challenges is adapting games to the needs of adult participants. Unlike children, adults have different learning styles and preferences, and not all games may suit them. Therefore, choosing games that align with adult learners' learning objectives and preferences is crucial. Another objection is gaining support from employers and educational institutions. Some employers and institutions may not see the value of gamification in learning, making it difficult to implement such programs. Therefore, it is important to communicate the benefits of gamification in schools to these stakeholders and demonstrate how it can improve employee or student engagement and performance.

To sum up, gamification is a technique that involves using game-based elements to make learning more fun, interactive, and engaging. Gamification can facilitate knowledge acquisition, improve academic performance, and help with skills development. If used properly, gamification can revolutionize how we approach adult learning and schooling and engage lifelong learners.

References

1. Deschacht, N., & Goeman, K. (2015). The effect of blended learning on course persistence and performance of adult learners: A difference-in-differences analysis. *Computers & Education*, 87, 83–89.
2. Grasso, G. M. (2017). *Language Anxiety: A study on communication apprehension and willingness to communicate in the older adult EFL learners' context*. (B.S. thesis). Università Ca'Foscari Venezia.
3. Lucardie, D. (2014). The Impact of Fun and Enjoyment on Adult's Learning. *Procedia. Social and Behavioral Sciences*, 142, 439-446.

4. Syed, M. (2016). *Emerging Adulthood: Developmental Stage, Theory, or Nonsense?* In J.J. Arnet (ed), *The Oxford Handbook for Emerging Adulthood*. Oxford: Oxford University Press.

Oleksandra BUDILOVA, Maryna Ibrahim Maruf Hordienko
LINGUOSTYLISTIC PECULIARITIES OF ENGLISH BEAUTY BLOGS

Oles Honchar Dnipro National University, Dnipro, Ukraine

Beauty blogs in English showcase a variety of linguostylistic features that shape their storytelling and emotional impact. Key among these are stylistic devices like metaphors, similes, and hyperbole, which create vivid imagery and compelling narratives. The conversational tone of many beauty bloggers fosters intimacy and community, helping them connect personally with readers. Yet, this can accidentally reinforce unrealistic beauty standards and oversimplify complex discussions about beauty's societal implications.

Personal narratives in beauty blogs enhance credibility and relatability but can overshadow broader discussions about beauty and identity. The combination of visual and textual elements improves the reading experience through multisensory engagement, yet it often leads to shallow analysis and neglect of the underlying messages. Cultural context influences language choices, reflecting societal trends while risking cultural homogenization and limiting the understanding of diverse beauty ideals. Moreover, intertextual references to popular culture may resonate with readers but can promote superficial engagement with beauty standards.

Beauty blogging is a fascinating journey where consumer identity and personal expression intersect! While bloggers may promote certain standards, they also critique, this creates a dynamic conversation about authenticity. Navigating commercial partnerships can be tricky, but it's all part of maintaining credibility. With so much beauty content out there, it's a challenge for readers to find truly authentic voices. However, this colorful landscape offers endless opportunities for creativity and connection, making the search for genuine advice all the more exciting!

The world of beauty blogging is currently focused on important discussions about cultural appropriation and diverse beauty representation. Bloggers approach these conversations thoughtfully, balancing the celebration of cultural traditions with ethical considerations. Misunderstandings can affect credibility and reinforce stereotypes, highlighting the need for respectful dialogues about inclusivity. The unique linguistic styles in English beauty blogs significantly influence audience engagement. While some styles may appeal to specific groups, they also have the potential to foster inclusive discussions. Readers can enjoy the informal tone many bloggers use, which makes insights feel personal and relatable. Clever linguistic techniques, like metaphors and alliteration, enhance narratives and evoke emotions—for example, describing a moisturizer as “a silky cloud of hydration.”

Overall, the stylistic choices in beauty blogs reflect personal expression and societal insights, presenting both challenges and opportunities for bloggers and their audiences. In beauty blogging, the organization of content is crucial for reader engagement. Clear headings, concise bullet points, and appealing visuals help readers navigate and comprehend the material effectively. A well-structured blog allows readers to easily find the information they seek, enhancing their reading experience. The vocabulary in beauty blogs effectively combines technical and everyday language, making the content relatable. Personal anecdotes from authors create an emotional connection with readers, fostering a sense of community. The sociocultural context of beauty standards enhances readers' understanding, allowing for a deeper exploration of beauty and identity. Overall, engaging with beauty blogs offers an enriching experience where stylistic choices and emotional depth intertwine.

The issue of adequacy in beauty blogging involves aligning stylistic elements and language with the authors' intended messages and how readers interpret them. The effectiveness of these choices hinges on their ability to resonate with the audience and reflect the author's intent.

In beauty blogs, where personal experiences and product recommendations intertwine, clarity becomes crucial. Additionally, overuse of specialized jargon can alienate readers unfamiliar with beauty terminology, limiting accessibility. Cultural differences can complicate beauty blogging, as what resonates with one demographic may not with another. Bloggers should be sensitive to diverse perspectives and aim for inclusivity. As beauty trends and societal standards evolve, bloggers need to adapt their language and style to remain relevant. Understanding audience perceptions is crucial for achieving adequacy in content. Bloggers need to balance personal expression with reader engagement, as language choices affect interpretations, fostering an ongoing dialogue that enhances the relevance of beauty blogs.

References

1. Baker, M. (2018). *In Other Words: A Coursebook on Translation*. London: Routledge
2. Blommaert, J. (2005). *Discourse: A Critical Introduction*. Cambridge: Cambridge University Press.
3. Gee, James Paul. (2014). *How to Do Discourse Analysis: A Toolkit*. Routledge. – London: Routledge.
4. Hyland, K. (200). *Metadiscourse: Exploring Interaction in Writing*. London: Continuum

Oleksandra BUDILOVA, Valeria SAMOILENKO

SEMANTIC ANALYSIS OF HEADLINES IN MODERN ENGLISH MUSICAL DISCOURSE (BASED ON ARCTIC MONKEYS' SONGS)

Oles Honchar Dnipro National University, Dnipro, Ukraine

The thesis analyzes semantic peculiarities of headlines in modern English musical discourse, Arctic Monkeys' songs in particular. All presented means of organizing the title are implemented in works with the function of attracting the

attention of the recipient, so we structurally divide the titles into those that record the conflict of the work, its chronotope, genre, main characters and their characteristics.

Today music occupies a prominent place in human life. The development of technology made it possible to listen to your favorite songs at home, on the way to work or school, while shopping in a store or walking in the park. The process of globalization has expanded our listening circle so that instead of specific groups or directions that were previously available, the listener now chooses from among all the cultural product that has ever been produced. This actualizes the importance of carefully selecting the title of the song and understanding the processes behind the creation of the title of the text. The purpose of our research is the structural analysis of the titles of songs, written by Arctic Monkeys.

The subject of the research is the communicative and pragmatic organization of titles in modern musical works, and the object of research is the means of representing the title in modern musical discourse. The source of the research is the corpus of the lyrics of the British indie rock band Arctic Monkeys.

Problems and features of the titles of literary works are always relevant among researchers. The following scientists participated in the analysis of headlines at various times: O. Bogdanova, T. Gavrylovskaya, L. Hrytsyuk, A. Zahnitko, I. Kocherga, A. Nyamtsou, O. Potebnia, L. Yuldasheva, and others. For example, L. Yuldasheva [5] investigated the lexical-semantic structure of the latest literary work and its motivation, and T. Gavrylovskaya [4] analyzed the typology of titles of works and their stylistic specificity. However, the specifics of the name of the musical work remain unexplored, which determines the **topicality** of the presented article.

The analyzed headline texts are often characterized by ambiguity. L. Yuldasheva notes that the modern title of the work is mostly ambiguous for an adult reader, it is characterized by a high level of generalization. The linguist also emphasizes that the titles of the works interact with various elements of the text, gradually expand their meaning and acquire polysemy [7, c. 329]. Such headings can fix: conflict of the work, e.g.: *The world's first ever monster truck front flip* [1], *Stop the World I Wanna Get*

Off With You [1] etc; its chronotope, e.g.: *From Ritz to the rubble* [1], *The View From the Afternoon* [1], *Flight lined dining room* [1], *Library pictures* [1], *When the sun goes down* [1], *The bakery* [1], *Tranquility base hotel & casino* [1]; genre specifics of the work, e.g.: *Piledriver waltz* [1], *Reckless serenade* [1], *Science fiction* [1]; the main characters of the work and their characteristics, e.g.: *Mr. Shwartz* [1], *She's thunderstorms* [1], *Dance little liar* [1], *Pretty visitors* [1], *Bad woman* [1].

From another point of view, the language game with the listener acquires special importance. It is because of this that various sound artistic means, in particular alliteration (*The hellcat spangled shalalala* [1] and repeat become relevant (*Fluorescent adolescent* [1]. The use of various artistic means in the title of the text can have the function of enhancing the listening impression through rhetorical questions and appeals, e.g.: *Why'd you only call me when you're high?* [1], *I bet you look good on the dancefloor* [1], *That's Where You're Wrong* [1], *Don't sit down 'Cause I've moved your chair* (8), *Don't forget whose legs you're on* [1], *Do me a favour* [1], *Baby I'm yours* [1], which suggests the author's desire to diversify the message and the means of its transmission to the listener, increase emotionality and a certain game with the recipient of the musical work.

We also distinguish a group of precedent names, e.g.: *Batphone* [1], referring to the special phone used by Gotham City Police Commissioner James Gordon to contact the superhero Batman in the ABC animated series Batman from 1966 to 1968; *Mr. Shwartz* (11), who highlights the character of one of the executive producers who collaborated with the band.

Arctic Monkeys song titles have always attracted attention for their originality and uniqueness. They reflect wit, irony and often have a deep subtext. These are not just words, but small stories that, together with music, create a unique atmosphere that captivates listeners from all over the world. From the first album "Whatever People Say I Am, That's What I'm Not" to the latest works, the names of Arctic Monkeys songs remain a symbol of their unpredictable and creative approach to music. We see the

prospect of further academic scientific research in study of semantic peculiarities of modern lyric titles in English music discourse and their functional analysis.

References

1. Arctic Monkeys. Youtube music. Retrieved from:
https://music.youtube.com/channel/UC8Yu1_yfN5qPh601Y4btsYw
2. Sari, E. & Syaputri K. (2024). Figurative language in the album «Am» by Arctic Monkeys. *Jurnal Ilmiah Bina Bahasa*, 1 (17), 88–99.
doi: <https://doi.org/10.33557/binabahasa.v17i1.3282>
3. Vernyhora, N. (2014). Do problemy diskursu tekstiv dlia dytiachoho spryiniattia. [To a problem of the discursus of texts for child's perception]. *Naukovi zapysky Instytutu zhurnalistyky. Scientific notes of the Institute of Journalism*, 55, 116–119 [in Ukrainian].
4. Havrylovska, T. (2013) Zaholovok khudozhnoho tvoriv (na materiali prozovykh tvoriv T. Fontane) [The title of the work of fiction (on the material of prose works by T. Fontane)]. *Naukovi pratsi Kamianets-Podilskoho natsionalnoho universytetu imeni Ivana Ohienka. Filolohichni nauky. Scientific works of Kamianets-Podilskyi Ivan Ogiyenko National University. Philological Sciences*, 32(1), 154–158 [in Ukrainian].
5. Yuldasheva, L. (2015). Leksyko-semantychni osoblyvosti zaholovkiv suchasnoi literatury. [Lexical-semantic features of contemporary literature's titles]. *Visnyk Donetskoho natsionalnoho universytetu Serii B. Humanitarni nauky. Journal of the Donetsk National University Series B. Humanities*, 1-2, 327–332 [in Ukrainian].

Наталія ВЛАСЕНКО

**АПОЛОГІЯ ПОЕТИЧНОЇ ТВОРЧОСТІ Ф.СІДНІ: МАНЬЄРИСТИЧНЕ
НОВОВІДКРИТТЯ ДЕМІУРГІЧНОГО НАЧАЛА ЛІТЕРАТУРИ ЯК
ВИПРОБУВАННЯ ДІАЛОГІЧНОСТІ РЕНЕСАНСНО-ГУМАНІСТИЧНОЇ
ЕСТЕТИКИ**

Дніпровський національний університет імені Олеся Гончара, Дніпро, Україна

На художньо-естетичній магістралі формування діалогіки Ренесансу, де основоположна для неї співвіднесеність теоцентричних та антропоцентричних векторів особистісного самовизначення встановлюється у процесі оновлення моделей художньо-словесного творення, усталених традиціоналізмом, «Захист поезії» (*The Defence of Poesie*, бл.1583, вид.1595) Філіпа Сідні (Philip Sidney (1554 – 1586)) – самобутнього *man of letters* доби Єлизавети I (1558 – 1603) – знаменує граничність розгортання ренесансної конфігурації художнього мислення, що оформлюється як естетичне осердя розгалуженої реалізації висхідної для Відродження – проголошеної як заклик *ad fontes* – ініціативи повернення «до джерел» самопізнання і самовдосконалення, яка визначається у власному фокусі – намаганні поновити, із залученням поетичного арсеналу, первинно-довершеному – пошкоджену гріхопадінням – людяність у ході переростання, на теренах *Studia humanitatis*, рецепції концепту Ціцерона *humanitas*, сприйнятого крізь призму християнської антропології, у реінтерпретацію біблійного свідчення про створення людини за образом і подобою Божою.

Переглядаючи, у контексті втілення власного задуму щодо роману «Аркадія» (*The Countess of Pembroke's Arcadia*), написаного у двох версіях (перша: 1577 – 1580; друга: 1580 – 1584, вид.1595), лінії ренесансної діалогізації традиційної – побудованої на ґрунті усвідомлення наслідувального характеру мистецтва слова – концептосфери авторського саморозкриття, що оновлюють інтенціональну багатовимірність літературно-творчої діяльності, сполучаючи наміри уподібнитися Творцю, наснажені апостольською характеристикою Бога як Будівничого і Художника (Євр.11:10), із настановами на відтворення світу –

«прекрасного взірця творіння» (Дж.Вазарі), видатний мислитель і митець елизаветинської ери визнає: на розгорнутих у його сучасність – прокладених у просторі Відродження – горизонтах рефлексії конструктів античної поетики, сформованих, щоб концептуалізувати *poiēsis*, – *μίμησις*, запровадженого Платоном і узагальненого Аристотелем, та *imitatio*, обґрунтованого Горацієм, переосмислення етико-естетичних засад та поетикального інструментарію наслідування *natura naturata* не переростає у визначення дороговказів досягнення «нової мети» письменства, яка, у Сіднієвому розумінні, передбачає набуття поетом деміургічного статусу, подібного *Natura Naturans* [1]. Звільнення «універсального індивіда Ренесансу» (Л.М.Баткін) з-під диктату обмежувально-ієрархічних наслідувальних матриць літературної творчості не розгортається в обґрунтування його суб'єктивно-творчої автономності ні у перекодуваннях Горацієвого імперативу вибору взірця, покликаних зрушити жанрово-стильову ієрархію традиціоналізму (Данте Аліґ'єрі, Ф.Петрарка, Дж.Боккаччо), ні у ревізії гораціанської поетики, здійсненій, щоб ствердити інтенцію вироблення індивідуально-довершеного стилю (М.-Дж.Віда), ні у руслі подолання обмеженості Платонової дефініції міметичних поетичних форм, що відбувається шляхом узагальнення індикатора поезії до особистісно досяжного *modus dicendi* – досконалого способу вираження, визначального для залучення в її об'єктність будь-якої одиницності, охопленої в її першопринципі й ідеалі (Дж.Фракасторо), ні на обріях рефлексивного відволікання Аристотелевої концептуалізації об'єкта поїєсису як «людини в дії» від його ж усталення об'єктної ієрархічності мімесису, які прокладаються, щоб осмислити естетичний принцип *varieta* – «єдність у розмаїтті» як підґрунтя індивідуалізації жанрової форми (Джиральді Чинціо, Дж.-Б.Пінья).

Тож, долучаючись до виднокола ренесансної літературно-теоретичної думки як апологет поезії, Ф.Сідні стверджує такий спосіб виявлення людської здатності творити – ключової, у світлі ренесансно-гуманістичної естетики, передумови досягнення людиною – образом Божим – подібності Творцю, що

зрушує діалогічне сполучення, у царині митецьких маніфестацій, настанов на уподібнення *Natura Naturans* і намірів наслідувати *natura naturata*: ініціатор граничного – для художньої свідомості Відродження – розширення об'єктної сфери поетичного наслідування характеризує справжнього поета як наслідувача-деміурга, покладаючи на нього місію, яка неминуче відсторонює його від відтворення недосконалої життєвої дійсності, – створення довершеної художньої реальності.

Сіднієвська апологія деміургічного поетичного творення ґрунтується на доведенні потужності ресурсу художньо-словесної образності, що, втілюючи потенційну природну довершеність у формі, яка може бути сприйнята всіма, спонукає людей до самовдосконалення. Автор «Захисту поезії», доленосного для «мистецтва манери», акцентує власне визнання всеосяжності об'єкта поетичного наслідування, залучаючи фігуру його замовчування у відтворення того визначення мімесису, що належить Аристотелю, і посилюючи це враження наведенням «формули» Горація: «Поезія – картина, яка говорить». Але, декларуючи спрямованість наслідувально-творчої діяльності, визначальної для письменства, на перетворення світу «із бронзового на золотий», Ф.Сідні наголошує на зосередженні художньої словесності на ідеальному плані природи, відстороненому – як архітектонічна першоформа – від його реальної багатоплановості у висловлюваннях поетів. Така структуризація об'єктності поетичної творчості поглиблюється у процесі обґрунтування її типології, коли митець-мислитель розмежовує неосяжну довершеність Божественного буття, істини моральної і природної філософії та власні ідеї поета як об'єкти міметичної дії. У цьому рефлексивному вимірі поезії обґрунтовується дефініція митецької справжності, що формулюється шляхом перекодування – на засадах раціоналізації подібності вінця творіння Творцю – концепту Деміурга, ствердженого Платоном: «справжнім поетом» проголошується той, «хто наслідує ідеї, які створює, подібно Богу, своїм власним розумом» [2, с.14], розгортаючи їх у художню дійсність, де втілюється не природна логіка,

відповідальна за недовершеність життєвої реальності, а творча мета-логіка, спроможна відкрити витoki будь-якого знання і надихнути на наближення до ідеалу в житті.

Замикаючи вертикаль міжособистісного діалогу [3], акцентовану *Studia humanitatis* в етико-естетичному плані її прокладання, сприйнятому як художньо-творче Богоуподібнення людини, на горизонталі художньо-словесного наслідування нею власних – створених у раціональному пізнанні – ідей, де діалогічне сполучення реального й ідеального зводиться до співвіднесення довершеної художньої реальності із недосконалою життєвою дійсністю, Сіднієве нововідкриття деміургічного начала літератури інспірує ствердження раціональності, обмеженої її антропологічним виміром, як «єдиного закону» наслідувача-деміурга і тим самим закладає підґрунтя маньєристичного розмикання ренесансно-гуманістичної естетизації діалогізму в його випробування у невизначеній множині маніфестацій суб'єктивно-творчого волюнтаризму.

Список літератури

1. Власенко, Н. І. (2018). Співвіднесення принципів мімесису і деміургії в художній свідомості Відродження: світоглядно-естетичне підґрунтя і поетикальні абрисы. *Від бароко до постмодернізму: зб. наук. праць [ред.кол.: Т. М. Потніцева (відп. редактор) та ін.], XXII*, 4 – 13.
2. Sir Philip Sidney. (1995). *The Defence of Poesie*/ed. by Risa S. Bear. University of Oregon.
3. Suima, I., Panchenko, O., Patsan, V., Vlasenko, N. T. (2022) The Dialogue between Universalized Dialectics and Logic of Interpersonal Communication: Manifesting the Discourse Reciprocity. *Studies in Media and Communication*, 3(10), 193 – 204.

Oksana VOVKODAV

ABSTRACT CATEGORIES AS A FACTOR OF LEXICAL DIVERSITY OF LANGUAGE

Oles Honchar Dnipro National University, Dnipro, Ukraine

Abstract vocabulary has repeatedly been the subject of linguistic research. The category of abstraction in noun structures has been studied by scholars such as O. Potebnya, I. Kovalik, V. Nimchuk, L. Polyuga, and O. Hordiichuk, among others. On the one hand, abstract nouns are studied as a linguistic phenomenon to explain certain characteristics, such as their use with articles or the formation of quantitative paradigms. On the other hand, the human ability to abstract and its manifestation in language attracts the attention of researchers who seek to answer whether this ability is innate to humans and universal across cultures, and how developed the ability is to create and use abstract vocabulary [6].

Studies have shown that abstract, conceptual concepts of nature are inherent to humans and are not necessarily tied to the desire or absence of such to create philosophical concepts. Abstract nouns are present in the languages of all cultures, regardless of their level of development. Despite numerous existing studies dedicated to vocabulary, some issues remain unexplored, particularly the criteria for determining abstraction [2].

This article aims to analyze and synthesize existing definitions of abstract vocabulary. The material of the study is the English-Ukrainian dictionary by V.K. Müller and the “Oxford English Dictionary”.

In scientific literature, terms such as “abstract noun”, “abstract word”, and “abstract vocabulary” are often used as synonyms for the term “abstraction”, which has several meanings: “mental rejection of certain properties and relations of the object of cognition to isolate the aspects and relations that are the subject of cognition; the product of cognition about concrete reality, an abstract concept; a scientific method of research that involves mentally isolating the essential features, relations, and aspects

of an object” [5, p. 4]. Thus, in a broad sense, this term denotes the process of abstraction, and in a narrow sense, the result of abstraction.

We conducted a comprehensive selection from the “Oxford English Dictionary” edited by J. Simpson and E. Weiner and the “Large English-Ukrainian Dictionary” by V.K. Müller, resulting in more than 150 lexical units. Based on this, thematic classes can be derived, through which a noun is identified as abstract. Therefore, abstract nouns denote:

1. States and stable qualities: *silence, dream, joy, sadness, worry, motherhood, pain, honesty;*
2. Processes: *movement, walking, running, recognition;*
3. Feelings and emotions: *love, hope, trust, compassion, despair, enthusiasm;*
4. Qualities, characteristics of objects: *quality, clarity, creativity, luxury, darkness, brightness;*
5. Personality traits, intellectual level: *knowledge, wisdom, intellect, politeness, rage;*
6. Forms of politeness: *greeting, farewell, apology;*
7. Scientific terms: *science, medicine, mathematics, linguistics, information;*
8. Natural phenomena: *rain, frost, thunder, autumn, mist;*
9. "Social" concepts: *mystery, dependence, individuality, society, friendship, peace;*
10. Types of art: *faith, dream;*
11. Ideas and concepts: *thought, idea;*
12. Names of diseases: *diabetes, diphtheria, scarlet fever, epidemic mumps;*
13. Objects and scientific disciplines: *chemistry, agriculture, accounting, literature, phonetics, advertising;*
14. Various activities, including sports: *reading, traveling, dancing, smoking, volleyball.*

Considering only the semantic criterion, not only nouns but also adjectives, verbs, and other parts of speech can be classified as abstract words. It has been

established that nouns with concrete meanings denote concepts that refer to objects of the surrounding reality, perceived through the senses (names of objects, phenomena, people). However, sensory perception does not provide a complete reflection of reality. This is why thinking, through the operation of higher abstractions, “overcomes the limitations of sensory perception and fully reproduces reality”. Accordingly, “nouns with abstract meanings denote concepts that a person cannot directly perceive with the senses”.

The grammatical features of abstract nouns include their inability to form correlative singular and plural forms (most of them are used only in the singular) and their inability to combine with specific quantitative numerals. Abstract names are mostly derivative formations, with words based on non-derived stems forming a relatively small group.

Researchers note that the boundaries between concrete and abstract terms are fluid, and depending on the context, a noun can denote either a concrete or an abstract concept. This is one of the reasons why the problem of classifying words in the category of abstraction remains contentious and unresolved to this day.

Some researchers have argued that this category can be morphologically identified, as most abstract nouns are derived, or formed from adjectives or verbs using suffixes. In studies on abstract nouns in Ukrainian, English, and German, certain suffixes have been identified as potential markers for identification (e.g., *-acy/-cy*, *-ance*, *-ancy*, *-age*, *-dom*, *-ence*, *-ency*, *-hood*, *-ice*, *-ic/tic*, *-ics*, *-ine/-in*, *-ing*, *-ism*, *-ment*, *-ness*, *-ship*, *-th*, *-tude*, *-ure*, *-tion*, *-ity*, *-ety*, *-ing*). However, this method of identification cannot be considered sufficient: firstly, there are words formed with these suffixes that primarily have concrete meanings (population) or in one of the meanings (abbreviation); secondly, not all abstract nouns are derived and contain the listed suffixes (sense, treason). Therefore, none of the listed criteria for identifying abstract nouns is sufficient, while the common feature for this class is the semantic criterion, namely the absence of a material, physical denotation. Nevertheless, some researchers [4; 6;7] argue that one should not rely solely on extralinguistic factors when studying

word classes. Indeed, the most rational approach seems to involve considering all characteristics: semantic (such as the absence of a material denotation, identification through words-definitions, relationships of synonymy and antonymy with other lexical units) and formative (lack of a full number paradigm, special usage with indefinite articles, word formation features, ability to unfold in sentences).

Thus, we can argue that an abstract concept is an indirect, universal concept about the essential properties of certain phenomena, actions, persons, etc. (kindness, beauty, sadness) as opposed to a concrete concept, which refers to specific material objects and names them.

Researchers emphasize that the difference between concrete and abstract may change depending on the context.

Abstract nouns are usually identified by the absence of a material referent and are formed using morphological models, often derived from adjectives or verbs with specific suffixes (e.g., –ness, –ment, –tion). However, these suffixes alone are not definitive indicators, as some nouns with these suffixes remain concrete in certain meanings. Thus, classification relies on a combination of semantic and morphological features.

This mixed approach suggests that abstract nouns encompass terms for denoting states, actions, qualities, ideas, and concepts that cannot be directly perceived.

Finally, abstract nouns serve to express universal ideas, detached from sensory experience, distinguishing them from nouns that denote material, physical objects.

Thus, by analyzing the thematic classes of abstract nouns, we can conclude that in language, the category of abstraction is expressed through the nominal basis of abstraction, which conveys ideas, concepts, and general notions that are not perceived by the five human senses. Thematically, they include lexemes denoting states, processes, emotions, qualities, characteristics of objects, personality traits, intellectual levels, forms of politeness, scientific terms, natural phenomena, types of art, social concepts, etc. Future research may focus on analyzing methods of interpreting abstract nouns in lexicographical sources.

References

1. Matuznaya, N. A. (1990). *Grammatical content and classification of nouns in modern English*, Dis. cand. filol. sciences. Odessa.
2. Schmidt, H.-J. (2000). *English abstract nouns as conceptual shells: from corpus to cognition*. Berlin and NY, Walter de Gruyter.
3. Volokh, O. T. (1989). *Modern Ukrainian Literary Language. Morphology. Syntax*. Kyiv: Vyscha school.
4. Polyuga, L. M. (1991). *Ukrainian abstract vocabulary of the 14th – the first half of the 16th century*. Kyiv: Naukova Dumka.
5. Morozov, S.!, Shkaraputa, L. (2000). *Glossary of the words of the Slavs* (Compiled by: S.M. Morozov, L. M. Shkaraputa). Kyiv.:Science. Dumka, 2000 .
6. Toma, M. N. (2001). Before the problem of the abstract vocabulary. *Modern and conceptual pictures of the world: col. of scien. works*. 34. 288-292.
7. Toma, N. M. (2012). *Semantic-stylistic parameters of the function of abstract vocabulary in the works of Petro Mohyla: abstract*. Dis. At the degree of the candidate filol. sciences: speciality 02.10.01. Kyiv.

Марина ВОЛКОВА

ДЕЯКІ ОСОБЛИВОСТІ СТИЛІСТИЧНОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ ОПОВІДАНЬ Р.БРЕДБЕРІ ЗІ ЗБІРКИ «ЛІКИ ВІД МЕЛАНХОЛІЇ»

Дніпровський національний університет імені Олеся Гончара, Дніпро, Україна

Художній простір оповідань Р. Бредбері є дуже складно структурованим об'єктом, що перемикає оповідь у різні реєстри: із реальності повсякденного життя – у мрію чи кошмар, із сучасності – у минуле, із зовнішнього – у внутрішнє. Ці свідомі деформації реалізують естетичні та філософські погляди автора на філософські питання та проблеми: самотність, творчість, пам'ять, життя та смерть, взаємовідносини природи та людини, соціальна дисгармонія. Для їхнього відображення в тексті Рей Бредбері використовує різні просторові

образи і стилістичні прийоми зображення цих образів, що допомагає найповніше відобразити естетику письменника.

Художній текст в збірці «Ліки від меланхолії» передає суб'єктивну, емоційну думку щодо описуваних подій. Автор художнього тексту прагне встановити емоційний контакт із читачем, поглиблюючи та розширюючи зміст тексту за допомогою різних прийомів. Сенс художнього тексту є образно-мисленне ціле, що виникає з суми елементарних смислів, що становлять текст.

Автор прагне вивчити загальну будову механізмів, які рухають всіма людьми та особливості тих механізмів, які рухають кожною окремою людиною.

Відкрита структура циклу з «рамою» для утворення мікроциклів. До збірки «Ліки від меланхолії» Р.Бредбері було включено три тематичні мікроцикли.

Дублінський мікроцикл утворюють два оповідання про Ірландію: «Перша ніч посту» та «Страшна аварія в понеділок того тижня». Не пов'язані на сюжетному рівні, оповідання об'єднані системою персонажів та єдиним місцем дії. Головним героєм творів і оповідачем, який розповідає історію від першої особи, є сам Р.Бредбері. Це додає автобіографічності, на що вказують деякі деталі оповідання, що збігаються з фактами біографії автора: *“In the fall of 1953, I was writing a script in Dublin”*. Дійова особа оповідання «Страшна аварія у понеділок того тижня», Макгвайр, називається в тексті оповідання «американцем». Р.Бредбері надає коротеньку портретну характеристику персонажа. Грунтуючись на такому описі, можна припустити, що під «американцем» мається на увазі постать самого автора, якому на момент візиту до Ірландії було 33 роки, що цілком відповідає визначенню «молодий чоловік». Інші деталі, портретний опис та американське походження, ніяк не суперечать даному висновку.

Єдине місце дії зміцнює зв'язок між оповіданнями мікроциклу. Уникаючи загальних планів Ірландії, Бредбері робить центром оповіді кабачок Хібера Фінна, не забуваючи описувати його хазяїна, який дуже схожий на самого

Р.Бредбері, тому є думка, що це є саме автор, а потім описав власні спогади про подорож Ірландією.

Тематичний цикл мексиканських історій представлений у збірці двома оповіданнями: «Маленькі мишки» та «Чудовий костюм кольору вершкового морозива». Глибоко соціальні та пронизливі історії про життя мексиканців як у рідній країні, так і за її межами підтримують головну тему збірки. Розповіді про несхожі долі, не завжди зрозумілі нам проблеми, але незмінно зворушливі людські вчинки сприяють розвитку авторського задуму, що полягає в бажанні вловити і осмислити суть людської природи.

Марсіанський мікроцикл про перших колонізаторів і поселенців Марса складається з двох оповідань, що не увійшли до оповідання «Марсіанські хроніки»: «Були вони смагляві та золотоокі» та «Суничне віконце». Пов'язані на змістовному, емоційному та ідейному рівні, оповідання знайомлять читача з реаліями Червоної Планети. Дві сім'ї, які опинилися волею випадку на Марсі, сумують за домом і залишеним за спиною життям. Переборюючи труднощі, вони протистоять чужій планеті або намагаються змиритися з власною долею. Вони ризикують втратити себе у червоних пісках марсіанської пустки.

Атрибути космічних подорожей, що переходять з оповідання в оповідання, відірваності від «земного» та звичного життя проводять паралель між двома оповіданнями.

Незважаючи на те, що письменник зображує фантастичну ситуацію, що розгортається за межами Землі і на сьогоднішній момент недосягну навіть у гіпотетичному майбутньому, ця обставина служить підтвердженням основної ідеї циклу. Навіть на відстані десятків мільйонів кілометрів від знайомого світу людина залишається людиною: вірною марним амбіціям, багаторічним звичкам і слабкостям, прозаїчним прагненням, приземленим бажанням і колишнім одержимостям, в яких і полягає її людяність.

Художній текст передає суб'єктивну, емоційну думку щодо описуваних подій. Автор художнього тексту прагне встановити емоційний контакт із

читачем, поглиблюючи та розширюючи зміст тексту за допомогою різних прийомів. Сенс художнього тексту є образно-мисленне ціле, що виникає з суми елементарних смислів, що становлять текст.

Іноді сенс, закладений у художній текст, може виражатися у ньому імпліцитно. У такому разі доречно говорити про підтекст – невиразне словами, але відчутне для читача значення будь-якої події чи висловлювання. Він заснований на поверненні до чогось, що вже існувало або в самому творі, або в проекції, яка спрямована з твору на дійсність.

Автор художнього тексту, пропонуючи своє бачення явища, тяжіє до вибору індивідуальних засобів його передачі, найбільшого відходу від стандартного опису. Таким чином, картина світу автора, поєднуючись із картиною світу читача, створює підтекст, без якого не існує художній твір.

У кожному тексті реалізується тезаурус цієї мовної особистості, у лексичній структурі тексту виражається світобачення автора. Художня картина світу автора виявляється у його прагненні висловити свої ставлення до устрою та організації світу у характері подій, які він описує. Автор вибирає найбільш релевантні йому концепти, які найповніше відбивають його світосприйняття. Саме ці концепти становлять ядро художньої картини світу автора.

Так, художній текст в збірці «Ліки від меланхолії» передає суб'єктивну, емоційну думку щодо описуваних подій. Автор художнього тексту прагне встановити емоційний контакт із читачем, поглиблюючи та розширюючи зміст тексту за допомогою різних прийомів. Сенс художнього тексту є образно-мисленне ціле, що виникає з суми елементарних смислів, що становлять текст.

Марина ВОЛКОВА, Катерина СОЛОНЬКО
СПЕЦИФІКА ФОНЕТИЧНОЇ ГРИ СЛІВ У ВІРШАХ КЕНА НЕСБІТА
ДЛЯ ДІТЕЙ

Дніпровський національний університет імені Олеся Гончара, Дніпро, Україна

Всебічний аналіз наукових досліджень дитячої літератури останніх років виявив підвищений інтерес лінгвістів до явища мовної гри як форми прояву лінгвокреативного мислення дитини нового покоління, яку визначають «вишуканою» мовною особистістю, здатною продукувати «витончені» лексеми несвідомо, зважаючи на обмеженість комунікативного досвіду та словникового запасу, метамовні здібності або вияв інакшого бачення світу крізь порушення існуючих норм, в першу чергу – мовних. Дослідження вітчизняної та зарубіжної мовознавчої літератури, зокрема праць Л. Вітгенштейна, Т.А. Космеди, О.Г. Пешкової, К.С. Дорошенка та інших, підтверджує, що традиційне розуміння мовної гри як каламбуру обмежується комічним ефектом на лексичному рівні. Зважаючи на це, мета нашої роботи полягає у визначенні терміну мовної гри, як навмисного відхилення від мовних норм для створення певного естетичного ефекту, вивченні актуальних прийомів та функціонування мовної гри на фонетичному, словотвірному, графічному, морфологічному і синтаксичному рівнях у сучасній англійській дитячій поезії крізь комплексний аналіз специфічних рис ідіостилю американського поета Кена Несбіта, вірші якого були вперше взяті для наукового лінгвістичного аналізу. Нами вперше проаналізовані, узагальнені та класифіковані функції гри слів в дитячій поезії і запропонована гіпотеза виділити функцію зацікавленості, котра пояснюється специфічним захопленням та бажанням до пошуку відповіді маленьким читачем.

Комплексний аналіз віршів американського письменника Кена Несбіта дозволив визначити, що функціонуючи на рівні фонетики мовна гра реалізується за допомогою прийомів алітерації, асонансу, звуконаслідування, рими, звукових повторів, омофонів та каламбурів. Варто зазначити, що ідіостилю Кена Несбіта притаманно комбінувати мовні одиниці декількох мовних рівнів одночасно.

Яскравим прикладом використання фонетичних ігрових прийомів є вірш "**Vacation Cancellation**", усі строфи та назва якого мають співзвучне фонетичне закінчення -ation, а також ілюструють використання алітерації (звуки [f], [s], [th]) та асонансу (звуки [i], [o], [u]): "You might think that I would be feeling frustration or some other similar sorry sensation".

Детальний огляд творів автора дає підстави визначити гіперболу однією із специфічних рис його ідіостилю у відношенні до цільової аудиторії. "I'm panting...I'm crying. It feels like my face and my forehead are frying", з вірша "Hottest Food Ever", демонструє використання ідіоматичних зворотів перебільшення для посилення емоційного сприйняття описаних почуттів, що примножується застосуванням граматичної форми теперішнього тривалого часу Present Continuous, що ніби змушує дитину прожити зміст вірша у реальному часі.

Визначаючи комбінування одиниць декількох мовних рівнів одночасно як специфічну рису ідіостилю американського письменника, приводимо приклад поєднання фонетичного рівня із лексичним, де було виявлено також повтори та антропоморфізм, які є провідними одиницями мовної гри у поезії "**My turtle's name is Tiny Todd**": "... and all of the chocolates and cheese». У цих строфах можна виділити часто повторювальні "all the", "and", "some", які за своєю структурою нагадують дитяче мовлення типу «незавершеної думки» або «мовленнєвої безладності», коли речення доповнюється новими ідеями, доданими повтором сполучника і («and»). Крім того, поезія містить приклади прийомів алітерації звуків [ʃ], [p], [s]; асонансу [a:], [i:], [ə], які інтегруються у стилістичний прийом антропоморфізму, оскільки автор шаблонно до поведінки дитини уподібнює головного героя поезії – черепаху до людини, надаючи їй імені, характеру, манер поведінки, вчинків та рухів.

Дослідження фонетичних способів гри слів дозволило визначити, що вони підвищують виразність віршованого тексту та підсилюють експресивні функції поетичної мови, виконуючи окрім того емотивну, змістотворну,

лінгвопізнавальну, зображувальну, комічну, співтворчу, мовнотворчу, та компресивну функції.

Підсумовуючи, використання фонетичних прийомів у літературних творах визначається як одна з їхніх характеристик. Фонетичні особливості грають важливу роль, оскільки звуконаслідування вважається однією з етапів підготовки дітей до освоєння мови. Відтворення звуків миттєво викликає конкретні асоціації у читачів і, водночас, поглиблює символічний характер поезії. Дослідження використання фонетичних прийомів для формування гри слів в серії дитячих книг Кена Несбіта вказує на те, що ці прийоми виступають основними засобами створення музичності в поезіях. Вони сприяють полегшенню сприйняття поезії, оскільки, наслідуючи конкретні звуки, створюють образність і мелодійність в творах. Фонетичні елементи сприяють формуванню загальної естетики поетичних творів і художньо відтворюють звукові образи. Перспективи подальшого дослідження ми бачимо в поширеному та більш глибокому аналізі актуалізованої в сучасному дискурсі мовної гри в творах інших дитячих англomовних авторів, її прийомів і функцій.

Список літератури

1. Вітгенштейн, Л. (1995). *Філософські дослідження*. Київ: Основи.
2. Космеда, Т. А., Халіман, О. В. (2013). *Мовна гра в парадигмі інтерпретативної лінгвістики. Граматика оцінки. Граматична ігра*. Дрогобич: Коло.
3. Nesbitt's, K. *Poetry for kids*. Retrieved from <https://poetry4kids.com/>
4. Russell, D. L. (2005). *Literature for children: A short introduction*. Boston: Allyn and Bacon.

Yelyzaveta VOLOSHCHENKO, Olena KONOPELKINA
SOCIOLINGUISTIC FEATURES OF PRE-ELECTION DISCOURSE OF THE
USA, GREAT BRITAIN AND CANADA IN A COMPARATIVE ASPECT

Oles Honchar Dnipro National University, Dnipro, Ukraine

Our research focuses on the electoral discourse of English-speaking countries – namely, the United States, the United Kingdom, and Canada—with particular attention to the sociolinguistic and cultural aspects of this process. A key part of our analysis is the rhetorical devices, such as metaphors, symbolism, and color vocabulary, which politicians use to make their messages resonate with diverse voter demographics. These elements of rhetoric have long captured the interest of scholars such as N. Foster, D. Cameron, O. Poll, G. Richardson, S. Leycroft, A. Lanford, and T. Melville.

The study of political discourse in English-speaking countries has been a subject of academic interest in both Ukraine and internationally, with notable contributions from researchers like E. Chang, R. Vodak, J. Kilgore, L. Coleman, O. Gilles, and V. Karetny. However, sociolinguistic and cultural comparisons across the United States, the United Kingdom, and Canada, particularly in the electoral sphere, have received limited attention. The present study seeks to fill this gap, examining the role of language in shaping political ideologies, evoking emotional responses, and adding a unique cultural tint to political messaging, thereby enhancing the effectiveness of electoral campaigns.

Political discourse is a complex concept with key components including the text itself (oral or written), extralinguistic factors (context, purpose, timing, and means of dissemination), as well as the speaker and listener, who interact dynamically. Political discourse is marked by its institutionalization and mass-media mediation, which highlights the need for detailed examination of its elements as an effective tool for political influence.

Characteristic Features of Political Discourse:

1. Use of Specialized Political Terminology: terms that are familiar to the political elite but may require decoding for the general public.

2. Fixed Phrasal Expressions: help to standardize the message and increase its memorability.
3. High Information Density: information is conveyed succinctly to maximize impact.
4. Frequent Abbreviations and Acronyms: common in political settings, especially in the media.
5. Evolution of Vocabulary: politicians coin terms to address emerging issues, adding to the political lexicon.
6. Usage of Clichés and Standardized Phrases: ensure consistency in messaging.
7. Abstract Terminology and Complex Words: create a sophisticated tone.
8. Quotations and References: these add credibility.
9. Use of Proper Names: politicians and places are frequently referenced to personalize the discourse.
10. Patterned Openings and Closures: the repetitive structure of opening and closing phrases is a feature of political speeches.

The pre-election discourse in the U.S., U.K., and Canada reveals significant distinctions in rhetorical strategies and linguistic approaches. For example, the United States is marked by aggressive rhetoric and ideological polarization, which reflects its competitive two-party system. The U.K., with its multi-party system, emphasizes constructive debate and focuses on detailed discussion of policies, avoiding personal attacks. Canada's election discourse tends to be positive and cooperative, often emphasizing social and environmental issues, indicative of a culture of compromise.

The role of media in shaping election discourse is also notable. In the United States, social media dominates, allowing quick dissemination of information and creating momentum for public discussion. In the U.K., traditional media such as television and radio play a primary role, with social media supplementing these channels. Canada strikes a balance between traditional and digital platforms, reflecting its moderate approach to political communication.

The socio-cultural context of each country influences the unique aspects of its election discourse. In the U.S., the discourse is heavily polarized around ideological issues, with campaigns often focusing on stark contrasts between candidates. In the U.K., the discourse centers around specific policy proposals and achievements, reducing polarization. Canadian campaigns, which emphasize social cohesion, focus on themes like social justice and environmental sustainability.

Each country's approach to political communication has both strengths and drawbacks. The U.S.'s aggressive rhetoric mobilizes voters but also deepens social divides. The U.K.'s constructive approach projects professionalism but may appeal less to younger voters. Canada's emphasis on positivity and compromise fosters social cohesion but lacks the emotional appeal of more polarized approaches.

Comparative Analysis of Rhetorical Strategies

The comparative study of election discourse across these three countries highlights notable differences in the strategies used to communicate with voters:

- **U.S.:** Polarizing and competitive, marked by emotional appeals and ideological opposition. Negative campaigning is frequent, often framing elections as a contest between rival ideologies (e.g., Trump and Biden campaigns).
- **U.K.:** Focuses on policy and achievements rather than personal attacks. Campaigns are generally more restrained, fostering an image of professionalism (e.g., Johnson and Corbyn campaigns).
- **Canada:** Collaborative and cooperative, with a strong focus on social and environmental issues. The discourse emphasizes consensus and tends to avoid divisive language (e.g., Trudeau's campaign).

Social media is a pivotal tool in all three contexts, but its role differs. In the U.S., it serves as the main platform for rapid information spread and voter engagement. In the U.K., social media complements traditional media, targeting younger audiences. In Canada, campaigns employ both traditional and social media to reach a broad audience, creating a balanced communication strategy.

Each country's discourse also focuses on specific themes that resonate with its voters:

- **U.S.:** Emphasizes economic policy, immigration, and national security, highlighting ideological divides (e.g., Trump and Biden campaigns).
- **U.K.:** Discusses topics like Brexit, the NHS, and social reforms, underscoring concrete policy impacts (e.g., Johnson and Corbyn campaigns).
- **Canada:** Highlights social justice, climate change, and inclusiveness, aligning with the country's value of consensus (e.g., Trudeau's campaign).

The comparative analysis reveals significant differences in election discourse across the United States, the United Kingdom, and Canada, shaped by each country's unique socio-political context. The United States favors a polarizing, aggressive rhetoric that emphasizes ideological divides, often through negative messaging. The U.K., by contrast, engages in constructive discourse, focusing on concrete policies and achievements. Canada's discourse is marked by compromise, cooperation, and a focus on social and environmental themes, reflecting the country's tradition of political consensus.

Media strategies also vary, with the U.S. heavily reliant on social media for voter engagement, while the U.K. and Canada use a mix of traditional and digital media to reach diverse audiences. Key themes like economic policy, immigration, and social justice are present across all three countries but differ in presentation and emphasis based on the political landscape.

Ultimately, political rhetoric and media strategies mirror each country's cultural context, influencing communication with voters. These differences have a profound effect on the dynamics of election campaigns and their success in garnering public support.

Tetiana VOROVA

FEATURES OF THE EDUCATIONAL AND COMMUNICATIVE PROCESS IN MODERN HIGHER EDUCATION

Oles Honchar Dnipro National University, Dnipro, Ukraine

New educational standards of the EU require university assistants to have a deep knowledge of both the content of the subject being taught and the ability to implement a systematic, active approach to teaching that is based on the use of a variety of techniques and methods to activate the educational process. We believe that success in the training of students while teaching a foreign language is determined by three factors: a) the students' basic school knowledge; b) the students' motivation to study; and c) the effectiveness of the university's pedagogical system and assistants.

In reality, almost all first-year students have a high level of motivation for success but do not associate their success with active cognitive activity, preferring passive forms of learning and easy forms of control (for example, simple testing). At the same time, the motives for the first-year students' achievements in the field of foreign languages may conflict with their desire for active learning.

We adhere to the scientific and methodological position that success in training the students in the current conditions will be achieved, if, from the first year of study in the process of teaching a foreign language, the special teaching methods are used that can help to effectively acquire the knowledge which might be necessary for the future specialists in their practical work.

First of all, it is advisable to introduce into the educational process such changes that, in our opinion, affect the quality of lectures. In this case, it is preferable to divide the substantive elements into two groups: a) some material that the students can read and understand independently, and b) the specific content elements that require the lecturer's assistance: as a result, such elements are brought up for general consideration during the lecture.

The implementation of a systematic, active approach is mainly aimed at developing the most important language skills and abilities of students in the process

of their preparation for practical classes. In addition, the lecturer should always remember that there are inevitable difficulties in teaching a foreign language: they must be considered promptly and explained in detail in class to avoid communicative, conceptual, grammatical, and other problems.

The additional accents in activating the students' thinking can be believed in the use of such techniques as the variations in intonation and the special pauses (i.e. the pauses that emphasize some vocabulary or situational elements) in the lecturer's speech during the process of explanation; creating the situations of success through the selection of different educational tasks that lie in the zone of proximal development; providing the students with the opportunity to prove themselves in various individual, independent or group work.

The active use of computer technologies opens up new possibilities in intensifying educational activities. This actualizes the following main directions in the computer teaching of foreign languages: adaptability, interactivity, dialogic interaction, and intelligent interface.

The existing Internet technology related to communication via chats can be actively used during foreign language classes and facilitate communication in real-time. In general, using the Internet for educational purposes – to improve the level of proficiency in foreign languages – is a resource with enormous potential; besides modern gadgets revive the students' interest in group work.

The intention to increase a creative activity focused on the students' practice and further improve the quality of training future specialists has predetermined the need for the widespread use of competencies and the associated competence-based approach in higher education.

A competency-based approach can be defined as a methodological approach in which the definition of goals, selection of content, organization of the educational process, and assessment of its results are carried out based on the competencies developed in students.

The term «competence» itself implies a set of knowledge, skills, methods, and experience of special activity. In this case, competence acts as an integrative (and necessarily personal) quality of a future specialist; such a professional is characterized by the degree of mastery of special competencies.

A student's professional competence consists of a set of competencies that are defined as key (i.e. necessary in any professional activity), specialized (i.e. based on a specific academic discipline), and general professional (i.e. reflecting the characteristics of possible pedagogical or professional activity).

The following basic groups of competencies can be considered the platform and key to professional competence: communicative, informational, personal, socio-political, and intercultural; these groups are universal for all professions and specialties.

It should be remembered that the professional competence of a university assistant is also based on the same groups of general professional competencies (setting goals and objectives of pedagogical activity; motivating the lecturer's activity; the educational programs and software; organization of educational activities).

The specified set of competencies allows for solving the typical professional tasks that arise in real situations of professional pedagogical activity. It is also necessary to point out the absolute importance of using the professional knowledge, life experience, and personal values of a university assistant.

References

1. Bonvillain, N. (2010). *Language, Culture and Communication: the Meaning of Messages*. New York.
2. Harmer, J. (2001). *How to Teach English: An Introduction to the Practice of English Language Teaching (With DVD)*. 2-nd ed. London.
3. Thaine, C. (2010). *Teacher Training Essentials: Workshops for Professional Development*. Cambridge.

Oksana VYSOTSKA

HIDDEN RESERVES IN TEFL: STUDENT MOTIVATION

Borys Grinchenko Kyiv Metropolitan University, Kyiv, Ukraine

It seems to be evident that proficiency in foreign languages is an indispensable skill for those living in the XXI century. Nobody denies the role of foreign languages. They are an instrument for intercultural communication and cooperation, a means of information exchange, and a prerequisite for career prospects and success.

In today's Ukraine, English is in great demand. However, despite the awareness of the importance of foreign languages for modern citizenship, Ukrainians' proficiency in foreign languages, and English, in particular, leaves much to be desired. There is a must to make teaching them more effective. In an attempt to optimize the process, teachers are looking for hidden reserves. One of them is raising student motivation for mastering foreign languages. There have been written a lot of publications on motivation in this country and abroad. They are devoted to its types and kinds, ways of fostering and enhancing motivation at schools and universities. Thus, motivation is still on the agenda.

Motivation is one of the catch-all terms which is present in discussions of success or failure in education. Teachers often speak about "motivated" students meaning that those students, who are motivated, work hard and make good progress in their studies.

Motivation is a complex phenomenon that comprises a set of factors, such as striving for, desire, interests, needs, motives, and goals. In general, it is "an inner drive, impulse, emotion, or desire that moves one to a particular action" [2, p. 152]. There are different approaches to the analysis and then developing student motivation, but all of them emphasize that motivation is crucial for successful learning.

Traditionally motivation is divided into intrinsic motivation and extrinsic one. Intrinsic motivation comes from the "inside" of the student, they learn for their personal needs and goals, enjoy the activity itself, and do not expect any reward. Another group of students are those who are motivated extrinsically, from the "outside." They expect some external "reward" for their success. Most researchers believe that intrinsic

motivation produces better results. However, both kinds of motivation are interwoven, important, and should be developed.

In this respect, motivation may be connected with A. Maslow's Pyramid of Needs. Of key importance here is the fact that human beings cannot pursue higher needs if their lower ones are not satisfied. It means that students will not strive for self-actualization – a state of reaching their fullest potential, which is at the top of the needs pyramid and which intrinsic motivation deals with, – if their lower needs are not met. It happens when students do not feel comfortable and safe in the classroom; if the class atmosphere is not encouraging, supportive, cooperative, and friendly; there is no team (not a group sic!) of students formed in the academic group. If students do not feel safe and encouraged in the classroom, their motivation disappears [3, p. 160].

Motivation may also be regarded as instrumental and integrative after the study of Garner and Lambert [4, 1972]. Instrumental motivation is connected with the external needs of students, with attaining some instrumental goals: they need the foreign language to pass an examination, to get a job, to work successfully, to be promoted, etc. Integrative motivation is more internally generated by the desire to integrate with and become a part of the community the language is spoken in, to identify oneself with it [5].

It is also possible to link motivation with the theory of self-determination which “links personality, human behaviour, and optimal functioning” (1:1), and, in its turn, with human basic needs: competence, autonomy, and relatedness. Competence is about the ability to do something successfully or efficiently; autonomy means the ability to make your own decisions, without being tightly controlled; relatedness is the feeling of being connected with others, belonging to them [Ib.:5]. The following examples may be presented:

- students can apply their knowledge and skills to solve problems in real life situations which correspond to their academic and professional needs, they are supported by teachers with instructions and constructive feedback which boost students' competence as nothing is more demotivating than continuous failure; it is

important for students to feel and experience the sense of achievement for which teachers should set levels of challenge appropriate for students' level of competence;

- students are given particular autonomy in choosing topics to discuss, materials to use, tasks to do;
- students appreciate respect and develop the sense of belonging to, they feel the support of each other and on the part of the teacher who cares about them, building a good teacher-student rapport.

These factors, competence, autonomy, and relatedness, play a crucial role in fostering positive motivation for mastering foreign languages, in creating encouraging psychological climate in the academic group and are an indispensable prerequisite of effective language learning. If students are comfortable in the classroom, experience positive emotions, feel support and understanding, are not afraid of making mistakes, are responsible for the success, the results of the whole group and of each member of the group will definitely be higher.

One of the first steps on the way to strengthen student motivation and to analyze what to do to develop it is to get to know students, what they like and dislike, what they are interested in, their preferences in studies, whether they feel that they are competent, autonomous, and related in order to achieve success in their studies. That may be done with the help of obtaining a kind of feedback from students, for example, in the form of a motivation questionnaire. The experience of getting information about the factors that enhance student motivation for studying English, which was collected and analyzed at an average Ukrainian university, is discussed in the present research.

Motivation gives students a very powerful psychological drive which stimulates their move further and help overcome various challenges on the way of mastering the language. Students who are not motivated lose their interest and motivation to learn the language if teaching / learning is boring and monotonous, if methods of teaching are not effective. That is why teachers should have a kind of feedback on their teaching from those who are taught by them. It will stimulate teacher's reflection on how to

foster student's interest in learning and make their teaching and thus students' learning more effective.

References

1. Ackerman, C. (2018). Self-Determination Theory of Motivation: Why Intrinsic Motivation Matters. Retrieved from <https://www.marinschools.org/cms/lib/CA01001323/Centricity/Domain/1250/SelfDetermination%20Theory%20of%20Motivation%20and%20Why%20Intrinsic%20Motivation%20Matters.pdf>
2. Brown, H. Douglas. (1994). Principles of Language Learning and Teaching. 3 ed. – Upper Saddle River, NJ: Prentice Hall Regents.
3. Brown, H. Douglas. (1994). Teaching by Principles. An Interactive Approach to Language Teaching. – Upper Saddle River, NJ: Prentice Hall Regents.
4. Gardner, R. C. and Lambert, W. E. (1972). Attitudes and Motivation in Second Language Learning. Newbury House.
5. Hutchinson, T. and Waters, A. (2010). English for Specific Purposes. A learning-centred approach. 25th printing. CUP.

Mariia DOBRUSHYNA

KEY ASPECTS OF ACTUALIZATION OF THE CONCEPT *FORCE* IN THE FILM “STAR WARS. EPISODE VIII. THE LAST JEDI” (DIR. RIAN JOHNSON)

Oles Honchar Dnipro National University, Dnipro, Ukraine

Conceptual studies have been the object of interest of researchers in recent years. The correlation between linguistic and extralinguistic features is an important part in the research of verbalization of concepts. Different extralinguistic features affect the understanding and vision of linguistic phenomena, which directly affects them and enriches the content of concepts.

We set the goal of defining the features of actualization of the lexeme *force* in the film discourse based on the material of the film “Star Wars. Episode VIII. The Last

Jedi” (dir. Rian Johnson). A vivid example of the formatting of existing phenomena, with the aim of enriching them and giving them depth, is the lexeme *force*, which acquired a deep meaning in the franchise “Star Wars” by George Lucas. One of the highest-grossing films of the saga, the highest-grossing film of 2017 in the world [1] has been chosen for this analysis – Star Wars. Episode VIII. The Last Jedi (dir. Rian Johnson).

8 lexical-and-semantic variants of the lexeme *force* have been analyzed on the material of the Cambridge Dictionary [2]. There has been noted that at least three of them have negative connotative elements: LSV 1: especially violent; LSV 6: difficult, unpleasant; by threatening or not offering the possibility of choice; LSV 8: break a lock.

The lexeme *force* appears more than 15 times in the film itself [3].

Star Wars: The Last Jedi is the eighth film in the Skywalker saga, in which we continue to follow both the positive and negative connotations of the lexeme *force*. It is stated that the positive context is put by the representatives of the Resistance and supporters of the light side of the Force.

As an example of a positive context, we should consider parts of Admiral Holdo's speech. ADMIRAL HOLDO: *In every corner of the galaxy, the downtrodden and oppressed know our symbol, and they put their hope in it. We are the spark that will light the fire that will restore the Republic...And may the Force be with us* [Star Wars: The Last Jedi, 2017: 00:36:27]. Doubts, despondency, oppression must be defeated, and one of those components that will help in this is the *Force*.

Another use of the lexeme with a negative connotation is the following context: REY: *Master Skywalker, we need you to bring the Jedi back because Kylo Ren is strong with the dark side of the Force* [Star Wars: The Last Jedi, 2017: 00:47:39], which indicates the splitting of the meaning of *force* within the *good-bad* antithesis.

In the next episode we observe a clear example of the combination of LSV *physical, especially violent, strength or power* and LSV *to use physical strength or effort to make something move or open*: MASTER SKYWALKER: *What do you know*

about the Force? REY: *It's a power that Jedi have that lets them control people and make things float* [Star Wars: The Last Jedi, 2017: 00:47:49].

In the movies, Force-insensitive people are shown to perceive it as the ability to control people and make things fly. However, we see that the meaning expands and acquires new shades, thus deepening the lexeme itself. Luke Skywalker explains that the following way: MASTER SKYWALKER: *The Force is not a power you have. It's not about lifting rocks. It's the energy between all things, a tension, a balance, that binds the universe together* (Star Wars: The Last Jedi, 2017: 00:48:10). Further, we observe the confirmation of the last sentence in the replica: KYLO REN: *Why is the Force connecting us? You and I.* [Star Wars: The Last Jedi, 2017: 00:52:47]. That is, the Force is not just something physical, but the energy that connects objects, all living things.

Perhaps the most vivid example of verbalization can be seen in the episode when the main character Rey is only getting to know the features of the Force: REY: *The island. Life. Death and decay, that feeds new life. Warmth. Cold. Peace. Violence.* MASTER SKYWALKER: *And between it all?* REY: *Balance. An energy. A Force.* MASTER SKYWALKER: *And inside you?* REY: *Inside me that same Force* [Star Wars: The Last Jedi, 2017: 00:49:21]. We see that the Force is something that prevents extremes. It is a connecting element of everything. This example brings us closer to LSV *a person or thing with a lot of influence and energy* with its seme *energy*. Considering the context of this episode alone, we find a clear confirmation of the meaning of *balance* of the concept FORCE. KYLO REN: *Why is the Force connecting us?* [Star Wars: The Last Jedi, 2017: 00:52:47], because this line is from a dialogue between two main characters who follow the light and dark sides of the Force. In this meaning, one of the LSVs is partially reproduced, namely *to make something happen or make someone do something difficult, unpleasant, or unusual ... not offering the possibility of choice*, because none of the characters wanted to be part of such a “connection”.

New shades of existing phenomena are parts of the non-verbal codes of film art.

The lexical unit *force* is a clear example of this. On the material of eight lexical-and-semantic variants of the lexeme *force*, the correlation of linguistic and non-linguistic peculiarities affecting the meaning of the lexeme itself has been analyzed. Both positive and negative meanings of the lexeme *force* of the concept FORCE have been studied using the example of the movie "Star Wars. Episode VIII. The Last Jedi", which indicates the splitting of the meaning of force within the *good-bad* antithesis in the analyzed film.

References

1. 2017 Worldwide Box Office. Retrieved from:
<https://www.boxofficemojo.com/year/world/2017/>
2. Cambridge Dictionary. Retrieved from
<https://dictionary.cambridge.org/dictionary/english/force>
3. Star Wars: The Last Jedi. Directed by Rian Johnson. Lucasfilm, Walt Disney Studios Motion Pictures, 2017.

Dmytro DUBOVYI, Nina SEMESHKO

STYLISTIC INTERPRETATION OF SH. ANDERSON'S STORIES FROM THE COLLECTION "WINESBURG, OHIO"

Oles Honchar Dnipro National University, Dnipro, Ukraine

The stylistic interpretation of a literary text is a complex and multidimensional study of a work that includes the study of the text from both linguistic and literary aspects. The main task of stylistic interpretation is to explain how the form and content of a text interact to create meaning and recreate the author's message in the text. The study of textual stylistics allows us to understand and interpret the deeper meanings inherent in the text and to comprehend the fullness of the meaning of the work under study. Such a study combines the study of language and the content of a literary text not as separate objects of research, but as a harmonious synthesis of interdependent and complementary aspects of a holistic literary text, studying the function of language not only in a purely linguistic but also in an artistic and aesthetic sense, and the content

of a work not only through the principles of literary criticism but also through linguistic and stylistic analysis.

Interpretation – in a broad sense - is the ability to understand and explain certain information. According to one definition, interpretation is “*the act of interpreting, elucidating, explaining; explaining the meaning of someone's creative or artistic work; conceiving of another person's behavior; performing a dramatic role, music, etc., to deduce the meaning of [it] or to indicate one's particular conception of it [the object].*” [1]. It is a fundamental aspect of language and is used universally in all areas of language interaction. The accuracy or arbitrariness of interpretation depends on various factors and phenomena of language perception, and this process is a key characteristic of language. The study should rely on the theoretical grounding of the concepts of stylistic interpretation to achieve a clear understanding of the concepts and definitions. It is necessary to understand the nature of the interpretation process, namely the specifics of perception and interpretation of certain information. Interpretation should be impartial and based on the research base, methodological principles of the study of a literary text, and be based on the actual issues of the work under study. This approach to the study of literary work allows us to analyze the writer's linguistic choices, to study the principles of functioning of semantic, figurative, aesthetic, phonological, and structural components in the text, and to investigate how these factors interact with the reader's consciousness and how they resonate in his or her perception.

Sherwood Anderson's writing style is known for its conciseness and simplicity, which is harmoniously combined with the special aesthetics of the text, high imagery, and metaphor. The writer delves into the lives of ordinary people in a provincial town in the Midwest and touches upon everyday and familiar themes of existentialism, examining the deep psychological state of the characters, their inner world, and their experiences. This was something new for his time, and the author became one of the defining authors of literary modernism, paving the way for future generations of writers and setting a trend for the entire literary environment of America.

We can explore the peculiarities of his writing style on the example of one excerpt from the story “The Philosopher”, which tells us about the life and personality of the unusual and mysterious Dr. Parcival. At the end of the story, when the constantly indifferent doctor refused to help an injured child and was afraid that the people of Winesburg would come to take revenge on him, the man asked a young reporter, George Willard, with whom he had become particularly close, to convey his idea to the world: “*The idea is very simple, so simple that if you are not careful you will forget it. It is this—that everyone in the world is Christ and they are all crucified. That's what I want to say. Don't you forget that? Whatever happens, don't you dare let yourself forget*” [2, p.23]. Parcival argues that every human being universally experiences suffering throughout his or her life, and what one person perceives as significant suffering may not be seen as such by another. The protagonist highlights his point of view in perceiving the world, realizing his role in society and life, and experiencing his pain, sadness, and suffering. The title of the story, “The Philosopher,” clearly refers to Parcival. The doctor believes that the concept of his idea is quite simple it is so simple that it can easily be missed if you are not careful: “*...everyone in this world is Christ, and each of us is crucified,*” urges Willard to “*always remember this.*” This idea can be interpreted in different ways, which is the main advantage of this story. Christ personifies selflessness, martyrdom, humility, and forgiveness of sins. The assumption that we are all like Christ means that we all experience our unique suffering and struggles, carrying our burdens in life. Each person has their ego and self-love, thinks they are righteous, and feels they are suffering undeserved strife. None of us thinks that we deserve pain and misery, difficulties and sadness, but we all must go through it and move forward as if we were voluntarily going to our own Calvary. Jesus Christ demonstrates the ability to realize one's destiny, including suffering, poverty, and hardship, and to accept with humility and endurance what lies ahead; the stoicism and seeming detachment from life's difficulties described by Parcival is the source of our self-centered desires. When faced with life's challenges and obstacles, we perceive ourselves as virtuous people who persevere in facing each new day, despite the

awareness of the pain and difficulties that lie ahead. We choose to endure suffering and torment because there is no alternative path for us.

Sherwood Anderson skillfully uses the simplicity and conciseness of his language to convey the fullness of the meanings he has laid down in his story in a concise but accurate manner. The artistry and mystery of his language convey the mystical component of Parcival's personality and allow the reader to interpret the text on a special level. The study of Parcival's literary work is a priority for linguists and literary critics today, as Anderson's language is an interesting subject of linguistic research.

References

1. *Dictionary.com* / <https://www.dictionary.com/>
2. Sherwood A. (1919). *Winesburg, Ohio: A Group of Tales of Ohio Small-Town Life* / "Mother". 33-40 p. New York.

Nataliia ZIKRACH, Nataliia LYSENKO

LINGUISTIC AND STYLISTIC ANALYSIS OF O. HENRY'S STORIES

Oles Honchar Dnipro National University, Dnipro, Ukraine

In modern linguistics, the lingua-stylistic analysis of a text is most often used to identify and characterise the stylistic features of the author's writing style used in a particular text. Linguistic and stylistic analysis is aimed at a thorough investigation of the functions of language means at different levels of organisation of the expression of the ideological and thematic content of a work. The analysis consists of identifying a system of verbal and artistic images and means that serve to create imagery and indicate signals of aesthetic information in a literary text.

A large number of scholars worked in the field of linguistic stylistics, in particular I. Bilodid and I. Hrytsiutenko. Ukrainian critics L. Bilytyuk, L. Bubleinyk, O. Vorobiova, S. Yermolenko, V. Karaban, I. Kovalyk, L. Matsko, M. Zhovtobriukh, V. Perebynos, T. Radzievska, S. Sotnykova, R. Zorivchak, K. Kusko, A. Naumenko,

O. Selivanova, and others have also contributed to the wide development of such an important branch of linguistics as linguistic stylistics.

The foundations for the linguistic and stylistic analysis of a literary text were laid by prominent Ukrainian linguists such as O. Potebnia and L. Bulakhovsky. According to O. Potebnia, the first stage of the general study of the literary language is the aesthetic and stylistic analysis of literary works. According to L. Bulakhovsky, linguistic portraits of individual writers, as well as their artistic style of writing, are closely intertwined with the linguistic context of the entire era.

There are currently several definitions of linguistic analysis, depending on the aspects under study. Contemporary scholar M. Plyushch characterises linguistic analysis of a text as an analysis of any text as a product of human language and mental activity using linguistic methods and techniques to identify its structural and semantic unity, communicative orientation and interpretation of the ordering of language means for expressing meaning [5].

Ukrainian linguist T. Yeshchenko considers the linguistic and stylistic analysis of a text as an analysis of a text that aims to find and describe the system of its categories, to identify the peculiar linguistic components of content and form, and to highlight the types of connections between individual parts and the established rules of expression and explication of these connections [3].

Linguistic and stylistic analysis is divided into two main stages: identifying the general artistic idea of the text and analysing the language at all levels. At the first stage of working with the text, the emotional content underlying the work is discovered, and the author's assessment of the depicted is determined. The next step in analysing a text is to define the artistic idea specifically, which is confirmed by examining the linguistic means of all levels (the vocabulary of the literary text, grammatical forms, tropes, rhyme, rhythm, etc.).

The theoretical study of the text began in the second half of the 20th century and is related to many sciences. The concept of 'text' has many meanings: it can be an extract from a work of literature, the words of a piece of music, or a document.

However, the text has a narrow meaning, which characterises it as an object of special study in certain sciences.

Linguist T. Yeshchenko explains the concept of 'text' as an oral, written, or printed structurally and conceptually organised verbal unit that is a mediator and at the same time the final implementation of communication, a phenomenon of language use; a form of embodiment of a live discourse after its completion [3].

A literary text is a type of text that reflects the sphere of art and culture and aims to influence people's thoughts and feelings through artistic images, to form their moral qualities and aesthetic preferences. Analysing a literary text, it is important to pay attention not only to the grammar of the language, but also to identify the subtext, the author's system of expressing meaning, and to establish the aesthetics of imagery.

A literary text reflects the writer's worldview, his or her system of spiritual values, and assessment of reality. To understand the author's worldview, it is necessary to carefully consider the use of linguistic and non-linguistic means and techniques, as well as the composition of the text.

The stylistic features of a literary text are the means of linguistic expression used by the author to create a special artistic effect. The main stylistic techniques that are often found in fiction texts include the use of imagery, rhythmic sentence construction, narrative viewpoint, a wide range of literary tropes, and the use of various stylistic devices. Each writer has his or her unique style, which is reflected in the choice of words, phrases, and the overall approach to writing. Stylistic devices increase the expressiveness of the artistic language and its emotional colouring. With their help, the author creates wonderful verbal images, conveys the subtlest shades of the characters' feelings, emphasises a certain trait, and directs the reader to a certain train of thought.

The lexical features of a literary text determine its linguistic expressiveness and artistic value. Texts often use unusual words, neologisms or archaisms, metaphors, epithets, and other figures of speech to create memorable images and evoke certain emotions in the reader. Such words can have a broader meaning or, on the contrary, be specific to a particular context.

The agile creativity of O. Henry is evident in every piece of work and plays a significant role in the American literature of the early part of the last century. His short stories of a humorous nature are defined as those that arouse great interest and carry moral value for readers unlimited by space and time.

O. Henry's short stories are characterized by their wit, unexpected endings, and remarkable insights into human nature. His narratives often represent the complexities of urban life and the struggles of ordinary people, imbued with a sense of irony and humour.

O. Henry is widely known for his unique narrative style, rich characterizations, and unexpected endings, which often challenge readers' assumptions and provide a moral lesson. This technique is evident in his collection "Heart of the West", where unrelated stories from different perspectives reveal profound truths about society and human nature.

His stories often describe life in bustling cities and unusual adventures in the Wild West, capturing the essence of early 20th-century American life. This background serves as a canvas for exploring several themes of love, sacrifice, and redemption.

O. Henry's characters are vividly drawn, memorable, and quirky; they are faced with moral dilemmas, showcasing their humanity and flaws. His characters are often embodying the struggles of the lower and middle classes. Their relatable experiences resonate with readers, making O. Henry's stories timeless. O. Henry's stories frequently explore the contrast between wealth and poverty, illustrating the complexities of human nature in a rapidly changing world.

While O. Henry's work is celebrated for its charm and cleverness, some critics argue that his reliance on formulaic plots can detract from the depth of his characters and themes. Nonetheless, his influence on the short story genre remains significant.

References

1. Bulakhovsky, L. A. (1983). Slovo naukove – slovo poetychne [The word scientific is the word poetic]. *Linguistics*, 2, 31–43 (in Ukrainian).

2. Yermolenko, S. Ya. (2007). *Metody stylistychnykh doslidzhen [Methods of stylistic research]. Ukrainska linhvostylistyka XX – pochatku XXI st.: systema poniat i bibliohrafichni dzhherela [Ukrainian linguistic stylistics of the XX – beginning of the XXI century: system of concepts and bibliographic sources]*. Kyiv: Hramota (in Ukrainian).
3. Yeshchenko, T. A. (2009). *Linhvistychnyi analiz tekstu [Linguistic analysis of the text]*. Kyiv: Akademiia. (in Ukrainian)
4. Kochan, I. M. (2008). *Linhvistychnyi analiz tekstu [Linguistic analysis of the text]*. Kyiv: Znannia. (in Ukrainian)

Анастасія ІВАНІШИНА, Ірина БЕЗРОДНИХ
ЛІНГВОСТИЛІСТИЧНА ПРИРОДА РОМАНУ ЯСМІН РАХМАН «ЦЕ
МОЯ ПРАВДА»

Дніпровський національний університет імені Олеся Гончара, Дніпро, Україна

Сучасний історико-літературний процес відзначається надзвичайною динамікою та строкатістю: він відображає мультикультурну та мультилінгвальну природу світу, вплив національних літератур одна на одну, а також роль та творчий імпульс авторів, творчість яких є рефлексією цих тенденцій. Одна із таких авторів, Ясмін Рахман (Yasmine Rahman) викликає особливу зацікавленість, оскільки є «новим голосом» англійської літературної традиції — вона британська мусульманка, яка народилася і виросла в Хартфордширі. У своїх творах вона часто зосереджується на різноманітних і недостатньо представлених персонажах, що відображає її прагнення до інклюзивності. Рахман пише з власного досвіду, спираючись на власну боротьбу з психічним здоров'ям, щоб створити автентичних персонажів та історії. Твори письменниці поцінуються критиками за увагу до важливих соціальних проблем, при цьому її любляють молоді читачів. На жаль, для вітчизняного читацького кола її творчий доробок залишається маловідомим.

У науковому фокусі означеного дослідження – її роман «Це моя правда» (“This Is My Truth”), який є другою роботою в кар’єрі авторки, проте вважається одним із найяскравіших романів про фізичне насильство в мусульманських та бенгальських сім’ях. Історія обертається навколо двох найкращих подруг, Амані та Худи, які, здається, мають ідеальне життя, але стикаються із серйозними проблемами за зачиненими дверима. Амані походить із зовні гарної сім’ї, але приховує той факт, що її батько неймовірно жорстокий. Худа, з іншого боку, має справу з власною невпевненістю, поки її прийомні батьки готуються до народження власної дитини.

Авторка використовує цілий арсенал виразів розмовного мовлення, завдяки чому монологічне та діалогічне мовлення персонажів звучить напрочуд природньо:

“Hey, **c’mon**, don’t be sad.” - come on, використовують, щоб заохотити когось сказати або зробити щось, особливо поспішити чи старатися більше;

“It’s **gonna** be epic!” - going to, мати намір зробити щось у майбутньому, бути впевненим або очікувати, що це станеться в майбутньому;

Розмовна побутова лексика використовується для стилістичного оформлення мовлення осіб відповідної соціальної групи. У даному творі більшість персонажів – підлітки, тому можна помітити фрази, властиві сучасному юнацтву.

На позначення психологічного стану людини авторка тексту відповідно до кожного вияву вживає різноманітні лексеми:

- сміятися: “Ismail **giggles** as he wiggles around on my face.” “He flops onto the mattress, **cackling** manically.” “Huda **scoffs**.”
- кричати: ““Ismail!” I **yell**.” “Nafisah **squeaks**, petting her hand on her stomach.” ““I said, ENOUGH!” Abbu **roars**.” ““I said... upstairs,” Abbu **growls**.”
- дивуватися: “Nothing **fazes** her.” “Oh, just wait till we get to school and you see all the teachers **freaking**.”

- плакати: “Tears have **sprung to** my eyes, and there’s a huge red blonch on my forearm.”
- хвилюватися: “Me, on the other hand, I’m already **filled with anxiety**, wanting Cleo and her sidekicks to just move on, to go as far away from us as possible, because it’s legit making me **feel on edge** just being near them.” “Ismail actually **quivers** as he stands in the doorway.” “I say, my heart **thudding**.”
- дратуватися: “I **roll my eyes**.” плакати: “Ismail’s **tearing up** next to me already and I want to tell Abbu to just stop it.” ““B-bu-but...” Ismail **whimpers**.”
- боятися: “But I **feel almost paralyzed**.” “I snap my gaze to Ammi, who’s just **sitting there, as torn** as I am.” “My heart **jolts, sending adrenaline** spiking through my body.”
- збентежуватися: “Cleo’s face immediately **turns sour**.” “Her cheeks **redden** and she **stomps off**.”

Ще однією особливістю роману є використання лексем, пов’язаних з бенгальською мовою та культурою, адже деякі з них є невластивими англійській мові. У цілому, бенгальська мова та культура відіграють значну роль у розвитку Бенгалії (сучасна Бангладеш та західна частина Індії, відома як Західний Бенгал). Бенгальська мова є однією з найпоширеніших мов у світі за кількістю носіїв та належить до індоєвропейської родини мов, є офіційною мовою Бангладеш та однією з офіційних мов індійського штату Західний Бенгал. У творі авторка використовує наступні слова:

“Where’s **Ammi**?” – матір;

“It’ll just be you and **Abbu** when he gets back from work.” – батько;

““Crisps and **hummus**?” she asks.” – бенгальська закуска з нутового пюре;

“**Salaam**, sweetie. How are you?” – вітання, у перекладі саме слово означає «мир»;

““You got up and made **biryani** at three in the morning?” I exclaim.” – основна страва, що готується з рису (зазвичай басматі) з додаванням спецій, м’яса, риби, яєць або овочів.

Окрім цього, у тексту можна помітити авторські вирази, або ж авторські неологізми. За словником, неологізм – це «нове слово або вислів, що з'являється у мові». Такі слова створюються письменниками зі стилістичною, експресивною метою. Як, наприклад:

“Milk-running-from-the-corners-of-his-mouth, danger-of-chocking-type cackling;”

“I want the full Akhtar-family-film-making experience;”

Отже, представлений роман відзначається психологічною спрямованістю, мультилінгвальною та мультикультурною специфікою, інклюзивним характером тематики, а також актуальністю проблематики. Всі ці особливості знайшли прояв у лексичних та стилістичних особливостях авторського наративу.

**Тамара КИРПИТА, Тетяна ДАВИДОВА, Світлана ЛЕВИЦЬКА
ТРАНСФОРМАЦІЇ ПРИ ПЕРЕКЛАДІ ФРАЗОВИХ ДІЄСЛІВ (НА
МАТЕРІАЛІ КІНОСЦЕНАРІЮ ДО МІНІ-СЕРІАЛУ «ПІВНІЧ ТА
ПІВДЕНЬ»)**

Український державний університет науки і технологій, Дніпро, Україна

Правильний переклад англійських фразових дієслів також залежить від контексту, в якому вони використовуються. В процесі перекладу фразових дієслів як на граматичному, так і на лексичному рівнях відбуваються певні трансформації.

Основними типами трансформацій, що застосовуються в процесі перекладу фразових дієслів, є такі перекладацькі прийоми: вибір варіантного відповідника, контекстуальна заміна, конкретизація та генералізація.

Вибір варіантного відповідника найчастіше використовується для перекладу фразових дієслів. Нерідко перекладачеві доводиться здійснювати вибір оптимального відповідника, детально вивчаючи ширший контекст, беручи до уваги умови написання тексту, позицію автора оригіналу, історичне тло тощо.

Наприклад:

Put that pipe out! (North and South, 2004) – *Гаси люльку!*

*We **put up** Frances Street, in Princeton. Behind Golden Dragon.* – *Ми розташувалися на Френсіс-стріт, у Прінстоні. Позаду "Золотого Дракона"* (North and South, 2004).

Watch out, lass! (North and South, 2004) – *Обережно, кралечко!*

*He's not here, if you've come to **crow over** him* (North and South, 2004). – *Його тут немає, якщо Ви прийшли **позловтішатися** над ним.*

Контекстуальна заміна – це така лексична перекладацька трансформація, внаслідок якої перекладним відповідником стає слово або словосполучення, що не є словниковим відповідником і що підібрано із врахуванням контекстуального значення перекладеного слова, його контексту вживання та мовленнєвих норм і традицій мови перекладу:

***Put him down.** He's one of ours, isn't he?* (North and South, 2004) – *Бачили його? Це ж один з наших, чи не так?*

*We need to show 'em we know what they're **up to*** (North and South, 2004). – *Нам слід показати, що ми знаємо, **до чого усе це.***

*If I **turn out**, we'll not be able to live on five shillings strike pay from the union* (North and South, 2004). – *Якщо я **страйкуватиму**, ми не виживемо на профспілкові п'ять шилінгів.*

*First, the men threatened **to turn out** if I didn't install it* (North and South, 2004). – *Спершу люди погрожували **звільненнями**, якщо я його не встановлю.*

У двох останніх прикладах спостерігаємо, як одне і те ж саме фразове дієслово перекладається по-різному з урахуванням контексту.

Як зазначає В. І. Карабан, «прийом **конкретизації** полягає в тому, що перекладач вибирає для перекладу в оригіналі слово з більш конкретним значенням у мові перекладу». Таким чином, слова із загальним значенням в оригіналі можуть відповідати кільком більш конкретним словам у перекладі. (Карабан, 2004: 113). Наприклад:

*If he won't **deal with** me, I'll have to **deal with** him* (North and South, 2004). – *Навіть якщо він не захоче **говорити** зі мною, мені доведеться **поговорити** з ним.*

*Here, we wait to be **asked into** someone's parlour before we **charge in*** (North and South, 2004). – *Але у нас треба **дочекатися** запрошення, перш ніж **зайти у дім**.*

При перекладі фразових дієслів у цьому реченні було застосовано конкретизацію й контекстуальну заміну.

При перекладі з англійської мови українською найчастіше підлягають конкретизації лексеми без внутрішньої диференційованості, такі як to be, to say, to tell, to go, to come, to leave, to arrive etc.

При перекладі фразових дієслів можна використовувати **генералізацію**, яка є протилежною конкретизації. Цей прийом передбачає заміну слова оригіналу з більш вузьким значенням на слово у перекладі з ширшим значенням.

*He **has thrown away** his position in society and **brought** us all **down** with him* (North and South, 2004). – *Він **відмовився** від свого становища в суспільстві і **потягнув** нас усіх за собою.*

Лексичне додавання. Іноді для того, щоб правильніше і зрозуміліше передати зміст вихідного матеріалу, у перекладача може виникнути потреба ввести кілька додаткових слів.

*Here, we wait to be asked into someone's parlour before we **charge in*** (North and South, 2004). – *Але у нас треба дочекатися запрошення, перш ніж **зайти у дім**.*

Aye, crawl away on your belly! (North and South, 2004) – *А ти повзи звідси і більше не повертайся*

It's not about Frederick? (North and South, 2004) – *Йдеться ж не про Фредеріка?*

I was forced into it (North and South, 2004). – *Я був змушений так вчинити.*

Прийом **опущення** є протилежністю лексичним додаванням у перекладі. Він полягає у виключенні семантично зайвих елементів з тексту перекладу, оскільки їх значення можна легко відтворити з контексту.

*I dare say a gentleman has not had to see 300 corpses **laid out** on a hillside as I did last May* (North and South, 2004). – *Припуцу, що джентльмену не варто було б споглядати 300 обвуглених тіл на пагорбі, як оце довелося мені минулого травня.*

*And then when she returned from the ball she remembered to **look in** on me* (North and South, 2004). – *А тоді, коли вона повернулася з балу, вона не забула про мене.*

Список літератури

1. Карабан, В. І. (2004). *Переклад англійської наукової і технічної літератури. Граматичні труднощі, лексичні, термінологічні та жанрово-стилістичні проблеми.* Вінниця : Нова книга.
2. North and South: Episodes with Scripts. 2004. Retrieved from https://sublikescript.com/series/North_South-417349

Юрій КОВАЛЮК, Мирослава КОВАЛЮК ПРОСТІР У ТЛУМАЧЕННЯХ СУЧАСНИХ ЛІНГВІСТИЧНИХ ПАРАДИГМ

*Чернівецький національний університет імені Юрія Федьковича, Чернівці,
Україна*

У сучасній науковій картині світу простір розглядається як фундаментальна властивість буття, яке фіксує форму і протяжність його існування. Поняття «простір» витлумачує основну умову існування світу – наявність місця, в якому існують (співіснують) речі (об'єкти, предмети) та явища. Просторовий підхід до дослідження лінгвістичних феноменів входить в методологічну базу сучасного мовознавства, стаючи предметом спеціальної уваги когнітивної лінгвістики, лінгвоконцептології, етнолінгвістики, лінгвістики тексту та, власне, ідіоматики. В. Костенюк, зокрема, зазначає, що звернення до філософської інтерпретації простору не допоможе визначити те, як саме людина сприймає простір, яким вона його бачить і відчуває [Костенюк 2012, с. 197-198].

Саме тому постає нагальна потреба у залученні саме лінгвістичного тлумачення цієї багатоаспектної категорії.

Географічний аспект поняття ПРОСТІР. З точки зору географії, простір вважається вихідним матеріалом для конструювання, людськими суспільствами, ландшафту або, у більш абстрактних термінах, місця [Johnstone 2010, с. 3]. Поняття “простір” в сучасній географічній науці чи не вперше було комплексно осмислене в праці французького мислителя А. Лефевра (1991). Учений вважав, що виробництво простору є наслідком сучасного капіталізму [Lefebvre 1991, с. 117]. Простір виготовляється, за твердженням Лефевра, у тому випадку, коли він є результатом праці; виробництво простору в такому випадку протиставляється його природньому походженню. Коли простір стає продуктом, його можна відтворювати і він приймає риси об'єкта. Простір може бути “привласненим” або “зазнавати впливу” внаслідок людської діяльності. Привласнення простору відбувається за його мінімальної видозміни задля забезпечення потреб людства. Простір зазнає впливу, з іншого боку, внаслідок застосування сучасних технологій, які породжують його нові форми – вертикальні, закриті, спорожнені або стерилізовані.

Гуманістична географія, яка бере витоки з феноменології Хайдеггера, пов'язана з тим, як люди відчують та заселяють світ, описуючи в основному людську взаємодію із природою з погляду людини, або, іншими словами, нашого “відчуття місця” [Johnstone 2010, с. 9]. Гуманістичні географи переконані, що фізичні аспекти місця завжди опосередковані нашим суб'єктивним досвідом [Buttimer 2015, с. 1993]. Відповідно, ми сприймаємо будинок не як набір географічних координат або певне розташування будівельних матеріалів і меблів, а як поєднання запахів, звуків і емоцій, які формуються внаслідок постійного контакту з ним. Таким чином, відчуття місця виникає внаслідок нашого безпосереднього досвіду та більш абстрактних форм знання. Просторовість конструюється безпосередньо за допомогою тілесного досвіду, який є результатом переміщення та чуття: зору, нюху, дотику та слуху [Thrift

2000]. Окрім того, простір стає людським місцем частково через дискурс [Johnstone 2010, с. 10-11]. “Дискурс” у цьому розумінні позначає розмовні, писемні та інші практики з використанням мови, а також ідеологію, яка продукується та підкріплюється через спілкування [Foucault 1972, с. 1980].

Соціокультурний аспект поняття ПРОСТІР. Соціальний простір – це поєднуючі та змінюючі один одного способи діяльності людей [Ковалюк 2019, с. 45]. Будь-яка лінгвокультура з її усталеними мовними практиками є продуктом комплексного поєднання соціальних, культурних і політичних чинників. У зв’язку з цим мовні переваги з боку окремих її користувачів можуть розглядатися на одному рівні з низкою інших соціальних практик у певному суспільстві, а отже мовні практики можуть піддаватися аналогічному аналізу, як і інші соціальні явища, такі як стиль життя, дозвілля, мода тощо. Проте мовні вирази не можуть вважатися винятковим відображенням соціальних складових суспільства; мова за своєю сутністю є важливим фактором у соціальній стратифікації [Maehlum 2010, с. 19]. Таке нашарування мови й інших соціальних форм вираження посідають чільне місце в соціологічних теоріях культури П. Бурдьє. За переконанням П. Бурдьє, люди як члени спільноти вирізняються за соціальним іміджем, стереотипами та дискурсивними практиками, які, у свою чергу, стають тлом, на фоні якого індивід відчуває та сприймає дійсність, і який зрештою впливає на його поведінку у світі [Бурдьє 2003]. Іншими словами, кожна людина є актором, яка інтерпретує і діє одночасно. Саме тому важливим із евристичної точки зору є поняття “габітуса”. Як зазначає Дж. Томпсон, “він пов’язаний із колективно набутими та усталеними моделями свідомості, включаючи оцінки, соціальні преференції та конкретні дії” [Webb, Shirato & Dahaner с. 12]. Розвиваючи соціологічну концепцію простору, П. Бурдьє також вводить поняття “лінгвістичного ринку”. Відповідно, лінгвістичні висловлення та вирази завжди породжуються в певному контексті або ринку, і властивість цих ринків полягає в постійному призначенні вартості для мовних продуктів. Саме тому на певному лінгвістичному ринку деякі продукти цінуються більше, ніж

інші. Звідси, компетенція мовців частково спирається на знання і вміння створювати мовні вирази, які матимуть високу вартість на відповідних ринках.

Політичний аспект поняття ПРОСТІР. Мовну ідеологію етнонаціоналізму найчастіше пов'язують з німецькою філософією кінця XVIII ст. Й.-Г. Гердер вважається чи не найвпливовішим із мислителів, які були переконані, що кожна мова унікальна у своєму поетичному вираженні, кожен індивід має здатність виражати такі властивості людської психіки, як волю, мислення та почуття [Гердер 2010, с. 4]. На його думку, найбільш характерні відмінності між мовними формами є такі, які базуються на культурній ідентичності і вирізняють національні мови.

За твердженням С. Гал, мовні карти видаються надзвичайно правдоподібними, незважаючи на очевидні елізії, оскільки велика кількість соціальних інституцій підтримують соціолінгвістичну картину, представлену на таких картах [Gal 2010, с. 37]. Процеси стандартизації вимагають активної участі з боку державних і пов'язаних із ними інституцій. Науковці [Anderson 1991; Gal 2010] сходяться на думці, що процеси мовної стандартизації пов'язані з політичною географією та абстрактними просторовими метафорами, і включають такі типи:

- 1) у стандартизованих режимах мовна варіативність візуалізується звичайними носіями, а також доволі часто мовознавцями, у вигляді абстрактного простору, у якому стандарт покриває інші варіанти, нашаровується на них, і, як наслідок, уявно розташовується над ними. Одні стандарти вважаються кращими, ніж інші, що призводить до “мовного панування” (у термінах П. Бурдьє);
- 2) в другому випадку просторовість стосується конкретної індексальної значущості мовних варіантів. Значення, пов'язані з мовною формою, набагато складніші, ніж визнання чи престиж. Мовні варіанти також вказують на “хронотопи”: культурні категорії, які позначають взаємозв'язок між просторово-часовими відношеннями та людиною (у термінах Н. Шерстюк);

3) у третьому випадку зв'язок мовних стандартів і просторовості можна пояснити їх прив'язкою до національних держав, оскільки ідеологія стандартів поширює очікування, що стандартні мови будуть рівномірно розповсюджені на території держави. Всупереч таким практичним міркуванням, стандартизація не створює мовну однаковість в межах держави, а куди більш ієрархічну неоднорідність у розмові;

4) четвертий тип просторовості полягає у наступному. Хоча історичні дані часто свідчать на користь провідного адміністративного центру національної держави як першоджерела багатьох мовних особливостей, оформлених пізніше у вигляді стандарта, локус “найкращих” і найбажаніших мовних форм не повинен бути великим мегаполісом. Доволі часто його роль виконує певний провінційний регіон, який визначається як оригінальний і історично близький до літературної мови говір.

Транснаціональний аспект поняття ПРОСТІР. Одним із найважливіших виявів, які характеризують сьогодення, вважається висока міра компресії простору-часу, спричинена підвищеною мобільністю людей, товарів, текстів й інформації [Appadurai 1996]. Наприкінці ХХ ст. визначення терміна “культура” в антропологічному річищі поступово відійшло від позначення природно прилеглих територій або суспільств до соціальних середовищ, звільнених від рамок безпосереднього спілкування у населених пунктах досучасних суспільств. За допомогою синергії мобільного людства та електронних ЗМІ, переважна більшість нашої планети стикається з новими правилами та ресурсами щодо створення соціальної самобутності та культурної співвіднесеності [Pennycook 2007]. У детериторіалізованому світі сучасних комунікацій співрозмовники уже не можуть сприймати просторо-часовий контекст розмови як належне, внаслідок чого індексальна інформація будь-якого повідомлення носить проблематичний характер [Jasquemet 2010, с. 53]. Окрім того, чи не найважливішим соціальним підтекстом детериторіалізації є не розчинення індивідуальностей, культур або національних держав у глобальному

контексті, а, навпаки, взаємодія між глобальними та локальними процесами, а також відтворення локального соціального позиціонування у рамках глобальних культурних потоків [Hamelink 2020]. Цифровий медіапростір вважається одним із найважливіших способів репрезентації транснаціонального простору. Найпоширенішими засобами його реалізації виступають відеоконференції, радіоелектронні засоби глобального позиціонування та соціальні мережі.

Культурний (семіотичний) аспект поняття ПРОСТІР. Дуалізм осмислення простору як геометричного (І. Ньютон) та семіотичного (Г. Лейбніц) феноменів породив наукову дискусію щодо розмежування понять “мови простору” та “простору мови”. Відповідно, у першому випадку простір осмислюється як “щось первинне, самодостатнє, незалежне від матерії і не опосередковане матеріальними об’єктами, які в ньому знаходяться...”; у другому випадку простір сприймається як “щось відносне, залежне від розташованих у ньому об’єктів, визначене порядком співіснування речей” [Андрейчук 2009, с. 114]. Як наслідок, ньютонівський простір є певною об’єктивацією ідеї простору, принциповою абстракцією від фактору сприйняття простору людиною; у Лейбніца простір одухотворений людською присутністю, він трактується, осмислюється людиною. У лінгвістиці простір трактується як найбільш абстрактний концепт, який співвідносять із навколоземним простором, „гіперпростором”, віртуальним місцем, створеним мікрочіпом, відрізком твору, будинком, у якому виросла людина, або містом, що залишилося позаду. При такому підході всю культуру тлумачать як діяльність, спрямовану на організацію простору, пов’язуючи його з концептуальною картиною світу [Таценко 2017].

Список літератури

1. Андрейчук, Н. (2009). Застосування терміна код в антропокультурній лінгвістиці. *Вісник Нац. ун-ту «Львівська політехніка»*, 648, 113–117.
2. Бурдье, П. (2003). *Практичний глузд*. Київ: Український Центр духовної культури.

3. Гердер, Й.-Г. (2010). Мова і національна індивідуальність. Націоналізм: антологія. Київ: Простір. Смолоскип.
4. Ковалюк, Ю. В. (2019). Англомовний простір як локус ідіоматики. *Науковий вісник Ужгородського університету. Серія: Філологія*. 42(2), 45—50.
5. Костенюк, В. М. (2012). Категорії простору в сучасній лінгвістиці: основні підходи. *Наукові праці Кам'янець-Подільського національного університету імені Івана Огієнка. Філологічні науки*, 29 (2), 197-200.
6. Таценко, Н. В. (2017). *Реалізація емпатії в сучасному англомовному дискурсі: когнітивно-синергетичний аспект*. Суми: Сумський державний університет,
7. Шерстюк, Н. (2018). Хронотоп як літературознавча категорія: генеза, еволюція, дискурс. *Філологічні науки*, 28, 56-61.
8. Anderson, B. (1991). *Imagined communities: reflections on the origin and spread of nationalism*. London: Verso.
9. Appadurai, A. (1996). *Modernity at Large*. Minneapolis: University of Minnesota.
10. Foucault, M. (1972). *The Archaeology of Knowledge and The Discourse on Language*. New York: Pantheon Books.
11. Gal, S. (2010). *Language and Political spaces. Language and Space: An International Handbook of Linguistic Variation. Theories and Methods, Vol. 1* / ed. by P. Ayer, J. E. Schmidt. Berlin, New York: De Gruyter.
12. Hamelink, C. J. (2020). *The Elusive Concept of Globalization. The Globalization Reader, 6th Edition* / ed. by F. J. Lechner, J. Boli. Hoboken, NJ: Wiley & Sons.
13. Jacquemet, M. (2010). Language and Transnational Spaces. *Language and Space: An International Handbook of Linguistic Variation. Theories and Methods, Vol. 1* / ed. by P. Ayer, J. E. Schmidt Berlin, New York: De Gruyter.

14. Johnstone, B. (2010). Language and Geographical Space. *Language and Space: An International Handbook of Linguistic Variation. Theories and Methods, Vol. 1* / ed. by P. Auer, J. E. Schmidt. Berlin: De Gruyter.
15. Lefebvre, H. (1991). *The Production of Space*. Oxford: Blackwell Publishing.
16. Maehlum, B. (2010). Language and Social Spaces. *Language and Space: An International Handbook of Linguistic Variation. Theories and Methods, Vol. 1* / Ed. by P. Ayer, J. E. Schmidt. Berlin: De Gruyter.
17. Pennycook, A. (2007). *Global Englishes and Transcultural Flows*. London: Routledge.
18. Thrift, N. J. (2000). *With child to see any strange thing: Everyday life in the city. A Companion to the City* (ed. by G. Bridge and S. Watson). Oxford: Blackwell.
19. Webb, J., Shirato, T., Dahaner, G. (2002). *Understanding Bourdieu*. Crows Nest, NSW: Allen & Unwin.

Tetiana KOLISNYCHENKO

**HEADLINES IN MODERN ENGLISH TOURISM ADVERTISING
DISCOURSE**

Yuriy Fedkovych Chernivtsi National University, Chernivtsi, Ukraine

Scholars have been drawn to, and continue to be interested in, tourism-related advertising messages (Ling 2008, Konglim, 2011, Krum (2013), Lankow et al. (2012), Klabin (2018)). Without going into detail about the features of the suggestiveness of advertising messages in the tourist discourse, we define advertising texts in the modern English tourism advertising discourse as the combination of informational and psychological components, with the help of which a positively marked image is created and fixed in the minds of the recipients advertised model [2].

The information in the advertising texts of the tourist discourse is delivered in a fragmented way since, in this situation, the emphasis is concentrated on “curiosities”, eliminating the text's oversaturation with “known” data. The suggestive impact in advertising messages about a tourist destination focuses on the headlines as the

contents of modern English tourism advertising discourse are logically fragmented and typically do not oversaturate the audience with unneeded information.

The goal is to investigate the use of headlines as a suggestive strategy for attracting potential clients.

In the headlines, the addressers provide “not just the core of the message but also serve to draw the recipient through figurative coding of the main content of the text” [1].

Having examined 1,452 texts promoting tourist attractions in modern English tourism advertising discourse, we discovered that these texts fall into three primary categories, namely: visual-text messages (the frequency of use in advertising brochures is 47,3%), in which the text component is less than 50% of the message (Pic. 1); the frequency of use of equivalent amalgams is 35,1%, (the text and visual parts are equivalent) (Pic. 2); the lowest frequency is found in text-visual messages (17.6%), with the visual component less than 50% (Pic. 3). This might be explained by the fact that visuals are important in modern English tourism advertising discourse for attracting the attention of potential tourists.

Зображ. 1

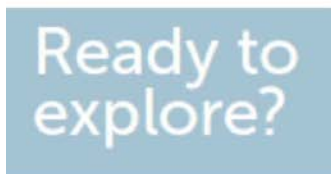

Зображ. 2

Зображ. 3

Headlines are an equally significant suggestive strategy since they are the major way of capturing the attention of a potential traveler. Headings are categorized into three types: simple (Pic. 4), complicated (containing two or more sentences) (Pic. 5), and complex (which includes the main heading and multiple sub-headings) (Pic. 6).

Pic. 4

Pic. 5

Pic. 6

Headlines in modern English tourism advertising discourse can be classified based on content (see Shevchenko 2004) as follows:

- *Informative* (38.3%), which include specific information on the tourism object or the services offered (Pic. 7):

Pic. 7

- *suggestive programming* (32.4%), in a soft-determined form, encourages the receiver to follow particular behaviors. (Pic. 8).

Pic. 8

- *intriguing* (29.3%), which do not have an informational burden, but are marked by situational tension and ambiguity, which arouses attention and interest. (Pic. 9)

Pic. 9

Headlines in advertising messages in the tourist discourse are characterized by attractiveness and suggestive orientation.

The ultimate goal of advertising is to influence the recipient; thus, headlines play a primary role in attracting the recipient's attention, whereas the composition of the text in modern English tourism advertising discourse maintains the meaningful, coherent, and the text's structure are a set of criteria for mixing micro-topics, which generates requirements for successful impact on the receiver.

Further study would focus on thematic analysis of advertising message headlines in the process of developing advertising for a tourist object, as an important component in the construction of a favorably marked image of a tourist destination.

References

1. Кійко, Ю. Є. (2018). *Фрактальне моделювання інформаційної структури медіатекстів (на матеріалі німецької та української мов)*. Чернівці: Технодрук.
2. Колісниченко, Т.В., Коропатніцька, Т. П. (2021). Особливості структурування рекламних повідомлень у сучасному англomовному туристичному дискурсі. *Науковий вісник Чернівецького національного університету імені Юрія Федьковича. Германська філологія*, 833, 54–61.
3. Шевченко, В. Е. (2004). Заголовки як спосіб впливу на суспільну свідомість. *Наукові записки Луганського національного педагогічного університету. Серія «Філологічні науки»*. 5 (1), 388-397.

Olena KONOPELKINA, Valeriia CHMELOVA

“GENDER MARKERS” OF POLITICAL DISCOURSE BASED ON PUBLIC SPEECHES OF POLITICIANS FROM GREAT BRITAIN, CANADA, AND THE UNITED STATES

Oles Honchar Dnipro National University, Dnipro, Ukraine

In contemporary political discourse, gendered language differences shape perceptions and influence audience engagement. This article examines “gender

markers” in the public speeches of politicians from Great Britain, Canada, and the United States, focusing on how gendered communication styles and strategies manifest across these English-speaking countries. The analysis draws on speeches from prominent figures such as Theresa May, Justin Trudeau, Hillary Clinton, and Donald Trump, showcasing how their linguistic choices reflect societal values and political objectives.

Historically, studies on gendered language reveal that men and women utilize language differently to meet social and political objectives. Men are often associated with assertiveness, structured arguments, and authoritative statements. In contrast, women tend to incorporate empathetic language, focus on community concerns, and personalize their messages. These gendered distinctions not only reflect societal expectations but also illustrate how language choices aim to bridge political, social, and ideological divides.

In **the United Kingdom**, political discourse retains a formal, restrained tone, with both male and female politicians favoring structured arguments. However, gendered nuances are still evident. Male politicians, such as Boris Johnson, tend to adopt a decisive, humorous tone to appear relatable yet authoritative. His use of rhetorical questions and light-hearted analogies often engages the audience, making complex issues more accessible.

Female politicians, like Theresa May, often emphasize compassion and unity in their speeches, softening their rhetoric to appeal to emotional resonance. For instance, during her tenure, May frequently referred to the importance of community and shared values, utilizing inclusive language that sought to bring people together, especially in times of national crisis. This difference reflects British society’s tendency to align masculinity with tradition and assertiveness, while female language strategies emphasize communal well-being, promoting inclusivity.

Canadian political discourse emphasizes inclusivity, equality, and directness, with both male and female politicians often employing similar styles in public speeches. Prime Minister Justin Trudeau is particularly noteworthy for his advocacy

for gender equality, using language that stresses diversity and inclusivity. In his speeches, Trudeau often employs the phrase “Because it's 2015”, emphasizing the necessity of progressive policies, and thereby framing gender equality as a core Canadian value. This linguistic choice not only positions him as a modern leader but also reinforces the expectation of social justice and inclusiveness in Canadian politics.

Female politicians in Canada, such as Chrystia Freeland, also utilize a factual, assertive style. Freeland's speeches often blend empathy with pragmatism, highlighting economic issues while simultaneously addressing the needs of marginalized groups. For example, she frequently cites personal stories to illustrate economic challenges, which humanizes her policy discussions and fosters a connection with her audience. The relative similarity in male and female communication styles reflects Canada's sociocultural emphasis on egalitarianism and may suggest a more gender-neutral approach to political interactions.

In **the United States**, political discourse is characterized by assertiveness and emotional intensity. Male politicians like Donald Trump use direct, confrontational language, often employing rhetorical strategies that provoke strong reactions. Trump's speeches are marked by hyperbole and simple, impactful phrases, which resonate with his base. For instance, his frequent use of slogans like “Make America Great Again” encapsulates complex political ideas into digestible and memorable language, allowing for broader appeal.

In contrast, female politicians like Hillary Clinton balance assertiveness with personal narratives and a focus on social justice. During her campaign, Clinton emphasized the importance of women's rights and healthcare access, often incorporating emotional appeals to engage her audience. Her use of personal anecdotes, such as discussing her mother's struggles, added a relatable dimension to her political rhetoric. This strategy not only positions her as empathetic but also highlights her commitment to addressing the needs of everyday Americans.

Analyzing political speeches from Great Britain, Canada, and the United States, we observe varying degrees of gender markers across these nations. British and

American male politicians tend toward authoritative, decisive language, yet British male rhetoric is tempered with wit and subtlety, contrasting with the U.S. preference for directness. For example, while a British politician might use humor to diffuse tension, an American politician might use assertive rhetoric to establish dominance.

Canadian political discourse is the most neutral, with both genders showing minimal differences in tone and rhetoric, aligning with Canada's cultural focus on equality. The emphasis on community and collective responsibility permeates both male and female speeches, suggesting a more collaborative approach to politics.

In conclusion, the language strategies and gender markers employed by politicians in these countries reveal underlying cultural norms and societal expectations. Gendered communication styles in politics both reflect and reinforce national values, influencing how politicians engage with their audiences. The study of gender markers in political discourse provides insight into how politicians, regardless of gender, navigate and challenge these norms in their pursuit of effective public communication. Understanding these dynamics is essential for recognizing how language shapes political identities and public perceptions in an increasingly diverse and interconnected world.

References

1. Deliovsky, K. (2011). *Normative White Femininity: Race, Gender and the Politics of Beauty*. Canada: Brock University.
2. Dijk, T. A. van. (1983). *Strategies of Discourse Comprehension*. New York: Academic Press.
3. Foote, Joe S. (1990). *Television Access and Political Power. The Networks, the Presidency, and the "Loyal Opposition"*. N.Y. London: Praeger.
4. Goddard, A., Patherson, L. M. (2000). *Language and Gender*. London; New York: Routledge.
5. Habermas, J. (1987). *The Idea of the Theory of Knowledge as Social Theory*. The University of Virginia: Polity Press.

6. Hornby, A. S.(2005). *Oxford Advanced Learner's Dictionary of Current English*. Oxford: Oxford Univ. Press.
7. MED: *Macmillan English Dictionary for Advanced Learners*. (2002). Oxford: Macmillan Publishers Ltd.

Larysa KOROLOVA

**THE IMPORTANCE OF TEACHING CORRECT ENGLISH
PRONUNCIATION TO FIRST-YEAR PHILOLOGY STUDENTS**

Oles Honchar Dnipro National University, Dnipro, Ukraine

Pronunciation plays an important role in any language, especially in English, since the correctness of the articulation and the observance of the duration of the sound determines how correctly native speakers understand a foreign-language interlocutor. Unfortunately, in secondary schools, much attention is paid to the four types of speech activity (reading, listening, speaking, and writing), as well as grammatical and lexical aspects, but not to the phonetic features of the English language. Thus, pronunciation is not given much importance and preference is given to the grammar-translation system, which is aimed at memorizing grammar rules and words to the point of automatism. Incorrectly learned pronunciation is not easy to correct. The process of re-learning ingrained patterns is quite complex and takes a lot of time for those learning English.

Because without correct pronunciation it is impossible to master the language comprehensively and perfectly, there is an important need for its correction for first-year philology students. Correct pronunciation increases confidence by removing psychological and linguistic barriers, promotes fluency in students, reduces misunderstandings, and prepares them for real-life communication.

There are some challenges to the consistent inclusion of pronunciation instruction in training in that area. For instance: not having proper teaching materials, lack of knowing what features to teach, and what is the relationship between perception and production, students often do not see the desired results.

In speech communication in English, *articulation* is of primary importance. The difficulty in teaching a student to pronounce English sounds correctly is that during the formation of speech units in the Ukrainian language, the anterior zone of the articulatory apparatus is involved (the tip of the tongue and its middle part are mainly located near the teeth and alveoli), while when reproducing English sounds, the tongue practically does not approach the teeth, except two interdental sounds /θ/ /ð/

Understanding the differences in the articulation of sounds in English and Ukrainian helps students control the correctness of pronunciation, which after a certain amount of practice brings significant results in pronunciation correction.

For more effective work on pronunciation correction of first-year philology students, the following can be included during classes:

- introduce students to phonetic symbols of transcription and the International Phonetic Alphabet (IPA);
- practice of tongue position, lip rounding, and other articulatory features using so-called “mouth pictures”;
- exercises for recognizing and reproducing individual sounds of the English language;
- exercises for recognizing minimal pairs (word pairs that only differ by a single sound) of sounds with an emphasis on their differences (e.g., “fan”-“fang”, “wet”-“vet”, “meal”-“mill” etc.);
- encouraging students to use a one-line Cambridge dictionary to check the pronunciation of unknown words;
- reciting rhymes, chants, tongue twisters (e.g., “She sells seashells by the seashore”,

“Betty Botter bought some butter,

But, she said, this butter’s bitter;

If I put it in my batter,

It will make my batter bitter...”

- encouraging students to record themselves using a voice recorder for voice self-assessment;

- students acting out different life situations (making a phone call, ordering pizza, booking a hotel for a holiday, etc.) for pronunciation practice and emphasise the importance of correct and clear communication;
- encouraging students to record their performances so that they can listen to the recordings for their self-assessment later;
- encouraging students to watch BBC news, films, series, cartoons, YouTube videos, etc.

Pronunciation is one of the most important skills to master. It plays a crucial role in students' effective communication, and its impact goes far beyond simply speaking correctly. By regularly practicing pronunciation exercises, students can train their articulation and vocal cords to produce the correct sounds and intonation patterns of the English language.

Drawing attention to specific phonemic and articulatory differences allows students to notice them, and reinforcing these differences through a combination of different teaching approaches will have a significant positive impact on the development of correct pronunciation skills. Introducing phonetic concepts in the first year of study for philology students will not only help to correct and develop their existing knowledge of the English language but can also improve the effectiveness of other teaching methods, such as teaching other subjects in English.

References

1. Gromova, O.P., Piddubna, L.M. (2019). *Practical phonetics of the English language. Part 1: Education. manual*. Dnipropetrovsk: NmetAU.
2. Articulatory Phonetics.Sheffield
<https://www.sheffield.ac.uk/linguistics/home/all-about-linguistics/about-website/branches-linguistics/phonetics/what-do-phoneticians-study/articulatory>
3. Miller, J. S. (2012). Teaching pronunciation with phonetics in a beginner French course: Impact of sound perception. In J. Levis & K. LeVelle (Eds.). *Proceedings of the 3rd Pronunciation in Second Language Learning and Teaching Conference*, 109-123.

Kateryna KOSTETSKA, Svitlana HONSALIES-MUNIS
EMOTIONAL AND EXPRESSIVE VOCABULARY AND
PHRASEOLOGICAL ASPECT AS A MEANS OF EXPRESSING EMOTIONS
IN ARTISTIC TEXT (BASED ON THE MATERIAL OF TONI MORRISON'S
NOVEL “SULA”)

Oles Honchar Dnipro National University, Dnipro, Ukraine

In the process of stylistic research of the vocabulary of modern English, the study of its emotional, expressive, and evaluative components is very important.

Emotionally expressive vocabulary, which is the subject of research by many foreign linguists, is one of the key indicators of the development of the modern English language; the specific purpose of the specified language to be one of the means of expressing the feelings, moods, experiences, will and emotions of the speaker; using language to express a personal (subjective) (positive or negative) attitude to the content of information or the interlocutor [3, p. 12].

The use of emotional and expressive vocabulary is an important means of creating atmosphere and mood in literature. This vocabulary helps the author convey not only the actual events but also the emotional state of the characters and the general atmosphere of the text [4, p.69].

For example, words such as “anger”, “sadness”, “joy”, and “fear” can help the reader understand what emotions the characters are experiencing at certain moments. Further combination with ambiguous vocabulary, metaphors, and images can further deepen the impression of the text and make it more expressive.

The use of emotional and expressive vocabulary helps the author to give the characters greater depth and complexity. Thanks to this vocabulary, the reader can better understand the feelings, motivations, and inner world of the characters.

In the novel “Sula”, Toni Morrison skillfully embodies positive emotions through emotional and expressive vocabulary. First, one can note the feeling of joy that permeates the work, reflecting the joy of life, friendship, and mutual understanding between the characters. The author also uses bright, lively language that fills the text

with optimism and energy, making it full of faith in a better future. In the novel, you can feel the warmth, love, and gratitude that overflow the hearts of the characters and readers, creating a unique emotional experience.

Emotionally expressive vocabulary plays a key role in creating images of characters in literature. It helps the writer to convey not only the appearance and actions of the characters but also their inner states, feelings, and emotions. With the help of appropriately selected vocabulary, you can make the characters more realistic and sympathetic to the reader. For example, if a writer is describing a character who feels deep doubt, he can use words from the realm of uncertainty and reflection, such as “doubt”, “confused”, and “can't decide”. This helps the reader better understand the inner world of the character and feel his state. In addition, emotional and expressive vocabulary helps to reflect the dynamics of relationships between characters.

In the novel, emotional and expressive vocabulary associated with sadness, powerlessness, and humility helps reveal Nela's inner world. This vocabulary reflects the inner struggle that Nela is going through. For example, when Nela feels deep sadness or despair, the author uses words and phrases that evoke feelings of melancholy and hopelessness. These can be emotionally charged expressions such as “overwhelmed by sorrow”, “crippled by despair”, “crushed by the weight of her circumstances”, or “sinking into the depths of despair”. Also, when Nela feels powerless or trapped in her situation, the author can use language devices that convey her sense of help and humility. It can be expressions like “trapped in a cycle of despair”, “unable to break free from the chains of her situation”, or “resigned to her fate” [2, p. 41].

Idioms play an important role in the work, giving it emotional depth and cultural context. Phraseologisms help the author to reflect the feelings, emotions, and moods of the characters. For example, the phraseology “we were looking for some comfort” conveys hopelessness and at the same time people's efforts to find at least some consolation in difficult conditions. The use of expressions such as “messing around to the lively notes of a mouth organ” conveys elements of local culture and traditions.

This helps readers to immerse themselves more deeply in the atmosphere of the time and place where the events take place. Phraseologisms enrich the language of the work, giving it imagery. They not only describe situations but also create vivid emotional pictures that affect the reader's perception. For example, the description of children who “shouted down through the flowers to passers-by” conveys the atmosphere of ease and joy of childhood. The work also traces the ironic use of idioms to criticize social inequality. For example, the phrase “was looking for some comfort” alludes to the search for comfort through the hardships of life in “Bottom”, ironically highlighting the contrast between the reality of poor people's lives and the empty promises of improving their lot.

An important conclusion is that phraseological units and emotionally expressive vocabulary in Morrison's novel not only reflect emotions but also construct deep symbolic meaning. They contribute to the creation of a multidimensional space where personal emotions are intertwined with social and cultural aspects. The phraseology used by Morrison is closely related to African American cultural codes, which emphasize the importance of national context in the expression of emotions. Thanks to this, the text becomes more authentic and allows the reader to penetrate deeper into the inner world of the characters. The study showed that the analysis of phraseological units and emotionally expressive vocabulary in a literary work could be an effective means of revealing the deeper levels of the text and its emotional content. This opens up opportunities for further research in this field, in particular the study of phraseological devices in the context of other works or authors.

References

1. Baker, K. (1991). *In Search of Wholeness: An Analysis of Mythological Motifs in the Novel Sula. Studies in African Literature.*
2. Bybyk, S. P., Yermolenko, S.Y., Pustovit, L.O. (1998). *Dictionary of epithets of the Ukrainian language.* Kyiv: Dovira.
3. Boyko, N. I. (2002). Types of lexical expressiveness in the Ukrainian literary language. *Linguistics*, 2-3, 10-12.

4. Boyko, N. I. (2005). *Ukrainian expressive vocabulary: semantic lexicographic and functional aspects: Monograph*. Nizhyn: Aspect-Polygraph.

Тетяна КРУТЬКО

**ЕЛІПТИЧНІ РЕЧЕННЯ ЯК ЗАСІБ КОМПРЕСІЇ ПОВІДОМЛЕНЬ
СОЦІАЛЬНИХ МЕРЕЖ**

*Національний університет водного господарства та природокористування,
Рівне, Україна*

Жанр соціальних мереж та невеликий обсяг повідомлень зумовлює необхідність компресії і конденсації інформації на всіх мовних рівнях, що передбачає залучення стилістичних засобів, які відповідають принципам економії та найменших зусиль [2]. Одним з найпопулярніших стилістичних засобів згортання структури малоформатних повідомлень соціальних мереж є еліптичні речення.

Еліпсис полягає у вилученні з речення одного чи декількох компонентів синтаксичної конструкції з метою надати тексту більшої виразності, динамічності, уникнути повторень [3, с. 141].

Аналіз повідомлень персональної Facebook сторінки американського актора та бізнесмена Раяна Рейнольдса упродовж 2016-2024 рр. виявив рекурентне використання еліптичних речень як засобу досягнення стислості:

- (1) Found the guy who killed Bambi's mom. #DeadpoolAndWolverine #LFG (Fb 22 квіт. 2024);
- (2) Gonna fit right in at Disney. (Fb 6 груд. 2019);
- (3) That's a wrap for me. Gonna miss kicking rocks with these two. Been down a lotta roads together. #HitmansBodyguard2 (Fb 18 квіт. 2019);
- (4) Feels like the first day of 'Pool (Fb 19 берез. 2019)

Як свідчать приклади, неповнота еліптичних речень умовна, адже невербалізовані підмети легко відтворюються з контексту. Підтвердження цієї думки знаходимо в А. Загнітка, який розглядає еліптичне речення як речення з

повною інформативною семантикою, але неповне формально, речення, в якому уява про пропущений член речення безпосередньо встановлювана із власного змісту та будови, а не з контексту й обставин мовлення [1, с. 136]:

(5) *Zero presh. Gonna take my anxiety for a little walk now* (Fb 15 груд. 2023);

(6) *Exercise bike not included. #AviationGin* (Fb 7 груд. 2019).

Легко можуть бути відновлені з контексту пропущені елементи еліптичного питального речення:

(7) *What do you get someone for their #Monthiversary? Is it rubber? Brick? Carpet?* (Fb 12 берез. 2016);

(8) *Betty White as Cable. Thoughts? #nationaltreasure* (Fb 11 лют. 2016).

Еліптичні питання дозволяють значно скоротити довжину мовленнєвого відрізка за повного збереження його змісту:

(9) *I became a MintMobile.com owner because paying more than 15 bucks a month for wireless seemed crazy. Not matching green shirt and couch crazy, but damn close. (Teal? Turquoise? The hell is that color?)* (Fb 2 січ. 2020).

Окрім того, що питальні речення з елімінованими елементами є засобом мовної економії, вони є засобом діалогізації повідомлення. Питальні речення як ефективна комунікативна стратегія взаємодії призначені для усунення психологічного бар'єру між учасниками комунікації та сприяють створенню атмосфери невимушеного дружнього спілкування:

(10) *Betty White was born 94 years ago today. Some time later, this movie got made. Coincidence? #deadpool* (Fb 17 січ. 2016);

(11) *You know what pairs nicely with Apple? Mint. #5G* (Fb 13 жовт. 2020).

Виконаний аналіз мовного матеріалу засвідчив, що найбільшою за кількістю випадків вживання є група питальних речень з редукованими підметом та дієсловом-зв'язкою складного присудка, які є менш інформативно значущими і які можна легко відновити з контексту.

Корпус ілюстративного матеріалу дає підстави стверджувати, що вживання у повідомленнях еліптичних речень є експресивним засобом,

залучення якого веде до зниження офіційності повідомлення, його інтимізації, створення ефекту діалогічності спілкування, а отже підсилює апелятивно-спонукальні характеристики повідомлення: (12) *My secret to a proper stuffing? Gentle hands, heavy eye contact, and bundles of thyme. #DeadHouseKeeping #Deadpool* (Fb 9 лист. 2017);

(13) *Perk of owning a gin company? I get to foist #BlackFriday spam on you... But... a Portion of all proceeds go to PowerPlayNYC.org* (Fb 23 лист. 2018).

Експресивність синтаксису повідомлень персональної сторінки зіркової особи пов'язана зі структурами, які надають відтінок розмовного, невимушеного стилю. Усно-розмовний характер повідомлень соціальних мереж є привабливим для користувачів, оскільки створює атмосферу дружнього спілкування.

Використання синтаксичних засобів стиснення формальної структури повідомлення за одночасного підвищення його виразності, привабливості та оригінальності веде до оптимальної подачі інформації, а як наслідок, створення цікавого інформативно-розважального контенту та креативної самопрезентації власника акаунту.

Список літератури

1. Загнітко, А. (2020). *Сучасний лінгвістичний словник*. Вінниця: Твори.
2. Крутько, Т. В. (2024). Синтаксичні засоби експресивізації дискурсу соціальних мереж. *Studia Philologica (Філологічні студії)*. Випуск 23. – у друці.
3. Селіванова, О. О. (2006). *Сучасна лінгвістика: термінологічна енциклопедія*. Полтава: Довкілля-К.

Джерела ілюстративного матеріалу

Retrieved from <https://www.facebook.com/VancityReynolds>

Olha KUZOVENKO, Svitlana HONSALIES-MUNIS
GENDER ASPECT OF COLOUR VOCABULARY IN THE NOVEL “THE
BLUEST EYE” BY TONI MORRISON

Oles Honchar Dnipro National University, Dnipro, Ukraine

The key aspect of this research is the analysis of the use of color lexicon in the novel “*The Bluest Eye*”. Lexical tools associated with colors serve not only to visualize events but also to emphasize social and gender conflicts, such as racial discrimination and gender inequality. Special attention is given to the way how colour lexicon helps to understand the psychological states of the characters and their perception of the world around them. The relevance of this research lies in the fact that the issue of color lexicon and symbolism in Morrison's work has previously received insufficient attention.

We focus our research on one of Toni Morrison's finest novels, “*The Bluest Eye*”, particularly the masterful use of colour lexicon in the context of gender. This aspect of the colour lexicon has long attracted the interest of scholars such as I. Kovalska, I. Babiy, P.Kay, O. Kucheruk, L. Pustovit, L. Savchenko, L. Stavytska, M. Filon, L. Suprun, and others [1].

Many researchers, both in Ukraine and abroad, have studied Tony Morrison's works, including Henry Louis Gates Jr., K. Holloway, J. Dorris, J. Furman, T.M.Denysova, S.A.Pukhnata, and O. Ivaniv [2]. However, the color lexicon hasn't been studied thoroughly enough in her works, which underscores the relevance of this research. Such tropes are used to convey various ideas, emotions, and cultural nuances, adding depth and symbolic meaning to the texts.

The issue of gender inequality remains a significant topic in modern society, and its importance can be highlighted through the use of color terms. It is essential to examine the concept of gender and how it is perceived in both linguistics and literature. The term ‘gender’ refers to the sociocultural and symbolic construction of sex, which shapes associative connections, facilitates communication, and maintains social order.

Scientists studying gender linguistics explore topics such as gendered lexicons, the creation of gender-marked words, the grammatical category of gender, feminine and masculine discourses, communicative aspects of gender, and the influence of gender on speech genres. According to O. Malakhova, gender linguistics examines the interrelationship between language systems, linguistic worldviews, and gender [3].

The new image of women in literature emerged in response to the era's challenges, with historical and philosophical reflections on gender and feminism being crucial for understanding their evolution. Studies of women's prose within British modernism often focus on the linguistic identity of female authors. Toni Morrison's work, which appears to be quite autobiographical, reflects her experiences of growing up during the Great Depression, shaped by racism and societal beauty standards that glorified white women. Through her writing, Morrison emphasizes the struggles of black women facing these societal pressures. Ukrainian scholars like T. M. Denysova and S. A. Pukhnata mainly examine Morrison's work from a feminist perspective, considering the color lexicon and analyzing it.

The novel "*The Bluest Eye*" is divided into four parts, each associated with a season, though the associations are often ironic. The story begins in autumn when the Breedlove family becomes homeless. The protagonist, Pecola, becomes obsessed with Shirley Temple, whose image decorates a cup in the MacTeer household, leading her to drink only from it. Her obsession stems from subconsciously comparing her appearance to the blue-eyed ideal. Pecola is convinced that having blue eyes will bring her love and acceptance from her community, lifting her out of her painful reality and granting her a higher social status. The novel highlights how society values white beauty standards, causing naive children like Pecola to believe that only by having such features can they escape the harsh treatment they face.

Some characters do not share Pecola's admiration for the white beauty ideal. Claudia, one of the novel's narrators, despised the blonde-haired, blue-eyed dolls that symbolized the beauty standard of the time. These dolls were valued solely for their features, defined by white society, and were seen as something unattainable for a Black

child-like Claudia. While other children adored the dolls, Claudia found them repulsive, expressing her frustration by destroying them. She was disgusted by their unnatural appearance, comparing the doll's hair to insects. Society dictated that girls should cherish these dolls, but Claudia rejected this notion. The novel highlights the unrealistic beauty standards imposed on Black girls through complex color imagery, illustrating how these ideals foster feelings of isolation and frustration.

In the novel, children mirror their parents' cruelty by humiliating those who are different, as seen when a girl taunts Pecola, emphasizing that dark skin excludes her from being considered attractive. The story explores skin color hierarchies even among African Americans, exemplified by Geraldine and Louis, who assert that “colored people” are neat while “niggers” are loud and dirty. Their son, Junior, bullies Pecola, even killing his cat and blaming her when confronted by his mother, who derogatorily labels Pecola as a ‘nasty little black bitch’ [4]. This dehumanization arises from Pecola's gender and perceived weakness, allowing Junior to dominate her, as he believes no one would want to play with her because of her ugliness and skin color.

Toni Morrison employs the term ‘brown’ to describe skin color in a way that is less negatively charged than “black”. For instance, Junior's mother is depicted as a “pretty milk-brown lady”, suggesting admiration, while the term “sweet sugar-brown” for girls from Mobile City carries a negative connotation of mediocrity. Morrison also refers to Pauline as “this plain brown girl”, emphasizing her lack of distinct beauty. The term “brown” is also used to describe teeth, indicating social status, as seen with Chaina's brown teeth reflecting her inability to afford dental care. Pauline Breedlove's loss of a front tooth, connected to her marriage to Cholly, highlights how her love for him destroys her life and health.

In the context of racism, the novel contrasts the color terms “white” and “black”, highlighting their contextual meanings. This disparity between races is illustrated through characters like Maria, a poor maid who refers to her employer as ‘my white lady’, reflecting her submission to white owners and acceptance of her subordinate role. Pauline, Pecola's mother, also works for a white woman who often neglects her

needs and underpays her. Morrison encapsulates this inequality by stating, “*The only people they need not take orders from were black children and each other*” emphasizing the fundamental racial and gender disparities [4]. While some characters accept their positions and endure such treatment, others, like Frieda MacTeer, stand up for themselves.

Thus, it is important to note that the author extensively employs the color lexicon in the novel to draw attention to significant issues such as racism, violence, and gender and social inequality. When discussing the primary colors, particularly black and white, we observe discrimination not only from the lighter-skinned, more privileged characters but also among the dark-skinned ones. Male characters of various ages and backgrounds exhibit superior and often violent behavior towards female characters. The author depicts numerous instances where the heroines endure injustices, ranging from rude comments to bullying and sexual abuse. The use of color terminology amplifies her message, prompting the reader to reflect on the plight of Pecola Breedlove and all other women who have experienced wrongful treatment based on their race, social status, or gender.

References

1. Babii, I. Z (2012). Istorii nazv koloriv. Ternopilskyi vechir. Retrieved from <http://t-v.te.ua/korysne/z-istoriyi-nazvkoloriv>
2. Ivaniv, A. O. (2006). Naryatyvna polifoniia u romani Toni Morrison «Liubov». *Pytannia literaturoznavstva*, 71, 11.
3. Malakhova, O. (2015). Hendernochutlyva mova vs dyskursyvni vlady: aktualni pytannia hendernoi linhvistyky v Ukraini. *Hendernyi zhurnal «Ya»*. 1 (37).35 – 37.
4. Morrison, T. (2007). *The Bluest Eye*. Knopf Doubleday Publishing Group.

Aliona KUTIKOVA, Olena KONOPELKINA

**PECULIARITIES OF FUNCTIONING NEOLOGISMS IN POLITICAL
DISCOURSES OF UKRAINE, GREAT BRITAIN, AND THE USA**

Oles Honchar Dnipro National University, Dnipro, Ukraine

The study of neologisms, or newly coined terms within a language, has garnered increasing attention among linguists. The emergence of these neologisms is often noteworthy, as they typically appear unexpectedly within the lexicon of speakers. The primary objectives of this study are: first, to analyze neologisms within Ukrainian, British, and American political discourse; and second, to provide a brief examination of their meanings. To accomplish these objectives, we have drawn upon existing literature to classify neologisms into four principal categories: those that are entirely new creations, those that involve modification of existing words, those that retain their form while undergoing changes in meaning or grammatical function, and those that are borrowed from foreign languages.

Neologisms represent newly constructed words, phrases, or terms that articulate contemporary realities. In the context of the Russian aggression against Ukraine, such neologisms have been introduced into the daily vernacular of Ukrainians almost incessantly. Notable examples of neologisms that have emerged during this period include “Rashizm”, “Bavovna” (Cotton), “Zaporebryk”, and “Orkostan”. Olga Kyrylyuk, the head of the Department of Ukrainian Philology and Journalism at the Central Ukrainian State University, emphasizes that the continuous evolution of language is conditioned by the introduction of new words. Presently, the Ukrainian language is experiencing a significant influx of neologisms, largely as a result of the war. Language invariably responds to various social and cultural processes, with conflict being a prime example of such a process in which we find ourselves entangled.

Since 2014, one of the most prevalent neologisms has been “Porebrik” or “za porebrik”, created to denote Russia. This term originated during the early phase of Russian aggression when armed individuals began to occupy state buildings in the East. The word, which translates “border”, became significant when it was used to

differentiate between local miners and Russian military personnel during an incident in Kramatorsk.

Furthermore, neologisms such as “zaneptunuty”, “zastugnuty”, “zabajraktartyty”, and “zajewelinity” have gained prominence, having been formed from the names of various weapons.

Globally, English is recognized as the foremost medium for communication, serving as the Lingua Franca in fields such as science, education, and information. Consequently, the most significant trends in neologism formation are observed in the English language. A particularly noteworthy political neologism of recent times is “Brexit”, which was designated the Word of the Year in 2017 due to its rapid rise in popularity and its role in spawning various political neologisms. This term emerged from the 2016 referendum in Great Britain, where 53% of participants voted to exit the European Union. The formation of “Brexit” exemplifies the blending word formation technique, combining segments of the words “Britain” and “Exit”. This term inspired further derivatives, including “Frexit” (France + Exit) and “Nexit” (Netherlands + Exit), as well as cultural references such as “Bradxit” (the divorce of the celebrity couple Brangelina) and “Mexit” (the departure of footballer Messi from significant football leagues).

Historical precedents also illustrate the formation of neologisms in political discourse, such as the term “New Deal”, introduced during Franklin D. Roosevelt's presidency. This phrase denotes a series of political and economic measures aimed at improving the American economy, with the derivative “New Dealish” having surfaced in American newspapers subsequently.

Among the notable buzzwords of 2017, “Trumpism” has emerged as a significant term likely to retain relevance given the current political climate. The term is formed by appending the suffix “-ism”, a Greek-origin international suffix, to the surname of the former president. “Trumpism” encompasses both the political philosophy and American centrism associated with Donald Trump's presidency, as well as references to his statements and remarks. The proliferation of political neologisms

serves as a reflection of contemporary political events and phenomena. In addition to designating specific concepts and processes, these neologisms fulfill evaluative functions within discourse. The predominant methods of word formation observed include the affixal approach, blending, and borrowing from other languages.

References

1. BBC News. Available at: <https://www.bbc.com/news>
2. Cabre, T. (1999). *Terminology: Theory, methods, and applications*. Amsterdam: John Benjamin Publishing Company.
3. The Guardian. Available at: <https://www.theguardian.com/politics>
4. Філологія Ольга Кирилюк про неологізми, які з'явилися під час війни. YouTube: веб-сайт. URL: <https://www.youtube.com/watch?v=QJtGaWPelzg>

Anna KVASKOVA, Iryna SHYSHKINA

THE CONCEPT OF IDIOLECT IN DONNA TARTT'S "THE SECRET HISTORY" (WITH A FOCUS ON YOUTH LANGUAGE)

Oles Honchar Dnipro National University, Dnipro, Ukraine

Idiolect, a core concept in linguistics, is often defined as an individual's unique style of language, shaped by social, cognitive, and pragmatic influences. This study explores how idiolect appears in youth language through D. Tartt's novel "The Secret History," analyzing characters' speech to illustrate individualized language patterns. By focusing on these distinctive speech styles, the study demonstrates the multidimensional nature of idiolect and its value in both linguistic and literary contexts.

The concept of idiolect has been well-defined by scholars, notably P. Gritsenko, who characterizes it as a unique speech pattern marked by elements such as vocabulary, syntax, and phonetic preferences that distinguish one individual's language from another's [2]. Gritsenko highlights how analyzing syntax within idiolect can reveal complex patterns in personal expression, helping readers understand the social and internal world of characters in literature. This approach enhances the emotional

connection between reader and character, revealing how specific linguistic choices contribute to a character's unique identity.

V. Babich also emphasizes the cognitive aspect of idiolect in his concept of “idiodiscourse,” which frames individual language as a reflection of mental processes and social context [1]. V. Babich’s cognitive perspective is especially pertinent to literary analysis, where authors intentionally shape their characters’ language to build psychological realism. In “The Secret History,” characters’ distinctive speech patterns offer a reflection of their internal and social identities, providing readers with a nuanced view of idiolect as it mirrors real-world diversity and social influence.

Youth language in “The Secret History” offers an example of how idiolect conveys both personal identity and social alignment. D. Tarrt’s characters, including Bunny, use language that is rich in slang, contractions, and colloquial expressions, portraying them as authentic individuals. Bunny’s frequent use of phrases like “Oh, hell, don’t bother” [4] and “Sure, sure” [4] illustrates his distinct character, revealing his nonchalant and bold demeanor within the group. Such language choices align with B. Petrenko’s observation that colloquial expressions are essential in youth language, contributing to the formation of a socially resonant and individually unique idiolect [3].

The casual expressions, contractions, and repetitive phrases common in youth language not only enhance realism but also deepen the characters’ social connections. Through phrases like “C’mom” [4] and “Freshman year” [4] D. Tarrt’s characters convey authenticity, showing language as both a personal tool and a marker of group identity. This use of informal language allows the characters’ speech to reflect the spontaneity of adolescent interactions, adding depth to their personalities.

In “The Secret History,” D. Tarrt’s characters exhibit a blend of unique personal expressions, aligning with V. Babich’s view that idiolect is shaped by cognitive frameworks [1]. Characters’ language patterns serve as reflections of internal worlds, with cognitive traits and emotional responses directly influencing their speech styles.

For example, Richard, an educated and reflective character, often uses complex expressions and metaphors, which underscore his intellectual depth and perceptive

nature. This is evident in his vivid metaphor describing “the black crowds sprinkled over Mount Cataract like ants in a sugar bowl” [4]. His detailed and imaginative language reveals his well-educated personality, aligning with V. Babich’s theory that idiolect captures a character’s cognitive focus and thought processes [1].

Moreover, the interjections “Gosh” [4] and “Wow” [4] illustrate characters youthful spontaneity and emotional engagement. These expressions, commonly used in youth language, mirror V. Babich’s perspective on cognitive idiolect, where such exclamations reflect not only surprise or admiration but also a character’s cognitive and emotional state.

Repetition also serves as a significant marker of emotional states in characters’ speech. In moments of heightened tension or excitement, characters like Richard resort to repeated phrases, as seen in expressions such as “Yes, yes, goodbye” [4] which conveys his impatience and eagerness to end the conversation. This repetitive structure aligns with the cognitive dimension of idiolect, where reiterated phrases often signal urgency, reassurance, or emotional strain.

This integration of cognitive and social influences within idiolect in “The Secret History” not only illustrates individual personality traits but also enhances the social realism of the dialogue.

This analysis of idiolect in D. Tartt’s “The Secret History” underscores its significance as a linguistic category that enriches character development and deepens narrative engagement. By blending cognitive, social, and stylistic aspects of language, idiolect allows readers to connect with characters on a deeper level, understanding both their personal traits and social roles.

The focus on idiolect within youth language demonstrates how language features contribute to the complexity and authenticity of characters. This research provides insights into the ways linguistic diversity can enhance our understanding of human communication and identity. By examining idiolect in a literary context, we gain a more nuanced appreciation of language as a means of personal expression, social positioning, and cognitive reflection.

References

1. Бабич, В. І. (2017). *Ліричне я в ідіодискурсах Р. Фроста і К. Сендберга: лінгвокогнітивний і комунікативно-прагматичний аспекти* (Дис. канд. філол. наук: 10.02.04). Херсон.
2. Гриценко, П. (2007). *Ідіолект і текст. Лінгвостилістика: об'єкт – стиль, мета – оцінка*, 16–43.
3. Петренко, Б. О. (2020). Лексико-граматичні особливості персонажного мовлення при перекладі роману Сильвії Плат «Під скляним ковпаком». *Наукові записки НПУ імені М. П. Драгоманова*, 1–26.
4. Tartt, D. (1992). *The Secret History*. Retrieved from <https://www.goodreads.com/>

Jean-Rémi LAPAIRE

WHEN SYNTAX GOES PHYSICAL: USING BODY- AND DRAMA-BASED STRATEGIES TO DECONSTRUCT AND INTERNALIZE GRAMMATICAL FORM IN THE LANGUAGE CLASSROOM

Université Bordeaux Montaigne / UR CLIMAS, Bordeaux, France

We are socially connected beings. We engage and interact with other people, using language to express our needs, perform actions, describe scenes, report or assess situations, make judgements, share personal thoughts and feelings, control other people's behavior, etc. Grammar and lexis make an essential contribution to this process by allowing the conversion of bare thoughts, raw emotions and world experience into articulated messages. Those messages may range from simple “utterances” to complex “sentences”. Whenever oral communication is used, the words and the grammar that binds them together become inseparable from gesture, posture, stress, intonation and voice quality. The sensing, moving, and vocalizing body thus becomes the main producer of forms, the prime articulator of social meanings and the ultimate conveyor of personal intentions.

In this presentation, I will first establish the *dramaturgical dimension* of grammar then make suggestions for integrating its *vocal-gestural dynamics* into foreign or second language teaching. Selected “moments” from plays, novels or film scripts that are dramatically intense and grammatically explicit may be used efficiently to internalize grammatical structures and release their interactional properties, while getting a grasp on the deeper socio-cognitive processes at stake. Instructors can easily provide learners with a simple repertoire of authentic vocal-gestural forms which they may use to enact situations, process meanings and de-alienate the “foreign” component in the foreign language they are learning. The presentation will include practical tips for designing powerful “grammar in the flesh” moments, and “going physical” all the way.

References

1. Goffman, Erving. (1983). “The Interaction Order” *American Sociological Review*, (48)1, 1-17.
2. Lapaire, Jean-Rémi. (2019) “*Mental action as visible bodily performance: an educational perspective.*” Benedek, András and Nyíri, Kristóf (eds.). *Vision Fulfilled. The Pictorial Turn.* Budapest: Hungarian Academy of Sciences / Budapest University of Technology and Economics, 27-37.
3. Lapaire, Jean-Rémi. (2019). “Engaging the ‘learning body’ in language education.” *English and American Studies*, 16.
4. Lapaire, Jean-Rémi. (2024). “Putting some flesh on sensory language: an experiential approach to style”. In Linda Pillières, Sandrine Sorlin (editors), *Style and the Senses.* London: Palgrave MacMillan.
5. Linklater, Kristin. (2006). *Freeing the natural voice. Imagery and art in the practice of voice and language.* Hollywood, Cal.: Drama Publishers.
6. Schechner, Richard. (2003). *Performance Theory.* Revised edition. London & New York: Routledge.

Olena LIAPICHEVA

**INTEREST IN THE PEOPLE'S CULTURE AS A KEY FACTOR IN SPEECH
DEVELOPMENT WHEN LEARNING ENGLISH AS A FOREIGN
LANGUAGE**

(BASED ON TONGUE TWISTERS AND PROVERBS)

Ukrainian State University of Science and Technology, Dnipro, Ukraine

An important aspect of learning a foreign language is its cultural component, understanding the mentality of the people whose language is being studied. Mentality as a typical way of seeing the world of a particular nation is usually found in genres known to native speakers since childhood: in colloquialisms, proverbs, songs, and games. It is in them that you can find relevant situations, moral norms, or assessments for certain people; feelings that were most evident in people's souls. Interest in the culture and mentality of the people when studying the specified genres is also reinforced by relying on human emotions. It is a well-known fact that the emotional side of learning creates a basis for the logical analysis of language, opening the mind of a person, giving pleasure, and making learning more harmonious as a whole.

Psycholinguistic and linguocultural foundations of language learning are increasingly the subject of discussion in scientific literature [1; 2; 3; 5]. This is what makes language learning more motivating and more interesting.

The purpose of our research is to clarify the role of colloquialisms and proverbs in the preparation of figurative and subject background for learning English as a foreign language and to describe the methods of their use in classes.

As a result of our research, we came to the following conclusions:

1. The content and formal aspects of pattern words are intertwined in them, representing a whimsical game in which the content sometimes disappears, and the oversaturation of the short text with the same or juxtaposed sounds comes to the fore, and sometimes, on the contrary, a completely understandable everyday meaning is revealed. The sound side of tongue twisters satisfies a person's need to be aware of analogies and differences. The purpose of working with tongue twisters in the formal

sense is to train the pronunciation of sounds or sound combinations of the English language, stimulating the skills of reading English letters. Such work includes listening, understanding, and reading tongue twisters, as well as memorizing them. For example, the short tongue twister *The big bug bit the little beetle* trains the pronunciation of consonant sounds [b], [g], [t] and sound combination [tl], as well as vowel sounds: short [i] and long [i:]. In the tongue twister *Tommy tossed his twelfth tooth when it turned two times* the pronunciation of vowel sounds [t], [s], [z], [w] and [θ], short [o] and long [o:] vowel sounds trains, as well as the sound combination [lfθ]. In the tongue twister *Fred fed Ted bread and Ted fed Fred bread* students improved the pronunciation of the vowel sounds [f], [t], [r], [d], and short [e] and long vowels [e:].

The sounds specific to the English language [ʃ], [r], [θ], and the corresponding sounds [s], [l] deserve special attention. The tongue twisters dedicated to them are the following:

She sells seashells by the seashore of Seychelles.

Thirty-three thirsty, thundering thoroughbreds thumped Mr. Thurber on Thursday.

Long tongue twisters have an elaborate plot, funny repetitions, and silly situations, which nevertheless explain the excessive number of the same or different sounds. These tongue twisters can be used in class as a means of competition to find the most dexterous student in terms of pronunciation:

Betty Botter bought some butter but, she said, the butter's bitter.

If I put it in my batter, it will make my batter bitter.

But a bit of better butter will make my bitter batter better.

So she bought some better butter, better than the bitter butter,

Put it in her bitter batter, and made her bitter batter better.

So it was better Betty Botter bought some better butter. Betty Botter bought some butter, but she said the butter was bitter.

If I put it in the dough, it will make my dough bitter.

But a little better butter would make my bitter dough better.

So she bought better butter, better than bitter butter,

Put it in her bitter dough, and make her bitter dough better.

So Betty Botter bought better butter.

English consonant sounds [b], [t], as well as vowels [e], [o], [o:], [ʌ], [i], [æ] are practiced in this tongue twister. As for the content of the tongue twister, Betty's mundane desire to cook is combined with a funny repetition of words and sounds, which gives the impression that someone beats the air, mill the wind.

The general scheme of working with tongue twisters is reading, translating; searching for a construction technique that shows a funny content or sound side of the tongue twister; detecting sounds whose pronunciation is trained; attempting to remember at first words and then a whole phrase; competition for the most agile speaker.

2. Proverbs are also an important tool for the development of speech in foreign language classes. According to its definition, a proverb is a traditional saying or phrase that carries a generalized opinion, conclusion, or allegory with a didactic bias [5]. Proverbs often give practical advice and are based on common human experience. Proverbs can be used to give advice, strengthen morality, convey knowledge, relieve interpersonal tension, and help to understand or enjoy someone. The proverb is best used when illustrating a specific opinion, giving more power to what is said. Proverbs have a national character and express the specificity of the national vision of the world. They also often contain a metaphor, because the practical action of real life can allude in proverbs to actions in a sphere far from reality. For example, the proverb *When in Rome, do as the Romans do* implies that you must follow local customs wherever you happen to be, even if it seems strange or unpleasant.

Working with proverbs includes correct reading, translation, lexical and grammatical comments, discussion of the real and abstract sides of the content, and learning a proverb by heart. Let's consider interesting proverbs:

1. Birds of a feather flock together

This proverb refers to people who have similar interests and therefore often make friends or spend time together.

2. *A stitch in time saves nine*

This proverb means that doing the work early will save you effort later.

3. *Beauty is in the eye of the beholder*

This proverb refers to the fact that everyone sees beauty differently, and what is ugly to one person may be beautiful to another.

4. *Those in glass houses should not throw stones*

This proverb means that you should not blame someone for what you are guilty of.

5. *Absence makes the heart grow fonder*

This proverb means that you tend to have fonder memories and feelings about someone or something after being gone for a while.

Thus, tongue twisters and proverbs are important material for the development of speaking in a foreign language, because they express the mentality of the people whose language is being studied; often have a figurative, humorous, or playful nature, which makes learning pleasant and motivating. The methods of learning tongue twisters include reading, translation; the search for a construction method that reveals their funny content or sound side; detection of sounds, the pronunciation of which is trained; trying to remember first individual words and then a whole phrase; competition for the most dexterous speaker; the search for the realities of life in tongue twisters that are relevant for English culture. Techniques for studying proverbs in foreign language classes are reading, translation, lexical and grammatical commentary, discussion of the real and abstract sides of the content, and learning a proverb by heart.

References

1. Ogden Bellis, A. *Proverbs in Recent Research*. <https://doi.org/10.1177/1476993X211067160>.
2. Lutfiani, D.; Astutik, Indri. *Using Tongue Twister to Improve Students' Pronunciation*. Retrived from https://www.researchgate.net/publication/343487508_Using_Tongue_Twister

[to_Improve_Students'_Pronunciation/fulltext/5f2cc55892851cd302e4f7ff/Using-Tongue-Twister-to-Improve-Students-Pronunciation.pdf](https://doi.org/10.1111/flan.12671)

3. Tergujeff, E.; Kuronen, M. (24 January 2023). *Teaching classic put to the test: Do tongue twisters work for L2 pronunciation?* <https://doi.org/10.1111/flan.12671>.
4. Куранова, С.І.(2012). *Основи психолінгвістики*. Київ: ВЦ «Академія».
5. Nirwana, A., Suraya, M, Tri Kurnia B.. (Desember 2020). The effectiveness of tongue twisters strategy to increase the students' speaking ability. *Uniqbu Journal of Social Sciences*, 1(3),80 – 95.
6. *30 Most Popular Proverbs in English for Students & Learners*. <https://preply.com/en/blog/popular-english-proverbs/>
7. *100 Best English Tongue Twisters to Perfect Pronunciation*. Mondly by Pearson <https://www.mondly.com/blog/english-tongue-twisters/>.

Serhii LAKHNO

**TRANSLATION OF CHARACTERS' NAMES IN T. PRATCHETT'S
"HOGFATHER"**

Oles Honchar Dnipro National University, Dnipro, Ukraine

Sir Terry Pratchett is one of the most renowned writers to have emerged in the late 20th century. The extent of his parodies, combined with a very distinct sense of humour and clever, albeit excessive usage of puns makes his style quite distinct, yet difficult to translate. It is only further confirmed by the fact that official Ukrainian translations of T. Pratchett's works first appeared only in the 2010s and were published in the same period. T. Pratchett's fiction is scrutinized by scholars in terms of literature, linguistics, and translation.

The issue of names and onomastics in T. Pratchett's fiction has been scrutinized by many scholars. T. Farkas focuses on the cultural context of names in the writer's works, pointing out the functions of a name in T. Pratchett's works. Namely, the names are used to identify characters, describe and characterize them, deliver humour, and

create a fictional world. T. Farkas notices T. Pratchett's tendency to create names and characters that allude to real-world or fictional characters. The interdisciplinarity of names has been investigated by Y. Manova-Georgieva, who scrutinizes the origins of various names, their structures, and possible meanings; she points out the symbolic significance and complexity of T. Pratchett's names. The interdisciplinarity of onomastics and names is also examined by J. and K. Algeo, who recognize the importance of names in many spheres. The translatory aspect of names has been investigated by D. Hretska and M. Berezhna, who have reviewed the translation of anthroponyms in T. Pratchett's fiction. From the point of view of translation, M. Berezhna and D. Hretska believe that the main transformations include "calque", "practical transcription", "functional replacement" and "morpho-grammatic modification".

The analysis of previous research allows us to trace the main peculiarities of names in T. Pratchett's works. Names carry out multiple functions, describing the characters by exposing their physical or mental traits and/or origin, bearing humorous puns, and referring to other media or historic events. The translators are met with the ultimate challenge of translating names or leaving them as-is. The translator must consider multiple factors - namely, one should understand the in-context origin of a character, the function of a name, the possible references in the name, and its grammatical or lexical components.

A. Konyk applies multiple approaches in her translation. Most commonly, she uses a functional replacement by choosing an equivalent from the Target Language (hence "Peachy" becomes «Персик», "Medium Dave" becomes «Середній Дейв», etc). This is an effective, yet literal approach which may create some challenges. For instance, "Hogfather" or «Батько Вепр», both as the name of the book and as a character, is a reference to a figure from Anglo-Saxon folklore, Father Christmas. Though the reference to Father Christmas is purely implicit and may be deduced from the text, Father Christmas is not a character an average Ukrainian reader is aware of. The phonetic similarity to another English word – "Godfather" – is omitted completely.

The second approach applied by A. Konyk is transcoding. This is a simple yet limiting approach; while some names are transcoded completely, just like the previous approach, it may restrict the reader from internalizing the possible pun. For example, a character named “Mustrum Ridcully” is transcribed and adjusted from the morphological point of view – «Маструм Рідікул». While the first name is adjusted only phonetically, the last name is changed vastly in translation. This last name is derived from the adjective “ridiculous” (stupid or unreasonable and deserving to be laughed at). This aspect is not maintained in the translation, as the suffix -ly is omitted («Рідікул») and, on the contrary, the Ukrainian version uses the unchanged stem of the word, taking more from the verb “to ridicule”.

The third approach adopted by A. Konyk is an adaptation. It implies replacing original compounds with corresponding grammatical, lexical, and morphological elements. While in certain cases the adaptation is straightforward and requires only choosing a proper word from TL, it may become more complex. A prominent example of a complex adaptation is “Ponder Stibbons” – «Зрозум Впертонз». The first name is derived from the verb «to ponder», whereas the origin of the last name is unclear, yet bears similarity to the adjective “stubborn”. It makes A. Konyk’s variant «Зрозум Впертонз» an interesting case. The character’s name, «Зрозум», is derived from a Ukrainian perfect form of the verb «Зрозуміти» (e.g. to completely understand something). The suffix and flexion are ultimately removed, leaving only the prefix «З-» and the stem «-розум-». However, the meaning in Ukrainian is different – «to perceive, to reason/fathom». The last name of this character is translated as «Впертонз», which is derived from the adjective «впертий» and has the flexion transformed to correspond to English last names phonetically.

The main methods used by A. Konyk include adaptation, functional replacement (or literal translation), and transcoding. These methods allow the translator to convey the meaning and functions of names to an extent where the translation may be considered equivalent and adequate. Despite some minor flaws and inconsistencies, the onomastic aspect of T. Pratchett’s names is well-preserved and well-adapted. A. Konyk

ensures that the names bear phonetic similarity to their originals and that the reader understands the meanings of names, the parodies and/or the specific traits as depicted by adjectives.

References

1. Бережна, М. В., & Грецька, Д. О. (2021). Особливості створення та перекладу антономазій у романі Террі Пратчетта «Крадій часу». *Нова філологія*, (83), 33-39. Retrieved from <https://doi.org/10.26661/2414-1135-2021-83-4>
2. Коник, А. Т. Пратчетт. (2019). *«Батько Венр»*. Львів: Видавництво Старого Лева.
3. Algeo, J., Algeo, K. (2000). Onomastics as an Interdisciplinary Study. *Names, A journal of Onomastics*, 48, 265-274. doi:10.1179/nam.2000.48.3-4.265
4. Farkas, T. (2019). Names and naming and their cultural context in Terry Pratchett's Discworld. *International Conference on Onomastics "Name and Naming"*, 965–972.
5. Manova-Georgieva, Y. (2020). What's Behind a Name? Origins and Meaning of Some of the Recurrent Characters in Terry Pratchett's Discworld. *South-West University Neofit Rilski*, (2)17, 165–176. doi: 10.4312/elope.17.2.165-176
6. Pratchett, T. (2013). *Hogfather*. London.

Дар'я ЛОБОДА, Олена ПАВЛЕНКО

ВПЛИВ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ НА СОЦІАЛЬНІ ТРАНСФОРМАЦІЇ ПІД ЧАС ВІЙНИ (НА ПРИКЛАДІ УКРАЇНИ 2022-2024 рр.)

Університет митної справи та фінансів, Дніпро, Україна

Соціальна трансформація – це базове соціологічне поняття, що описує глибокі та всебічні зміни в соціальних структурах. Цей процес часто супроводжується кризами в усіх сферах життя суспільства і може призводити до соціальних хвилювань і конфліктів. Ці зміни не обов'язково пов'язані зі зміною влади, проте суттєво впливають на соціальну природу суспільства або навіть на його тип [1, с. 44].

З огляду на ці трансформації, важливо зазначити, що іноземні мови, особливо англійська, стали важливим елементом цих трансформацій під час війни російської федерації проти України. Опитування показують, що 68% українці володіють хоча б однією іноземною мовою, переважно англійською [2]. В умовах війни знання іноземних мов набуває особливого значення, оскільки сприяє інтеграції України в міжнародну спільноту та отриманню підтримки з-за кордону.

Ця інтеграція особливо важлива у воєнний час, коли іноземні мови виконують функцію інструмента міжнародного спілкування та підтримки. Як основна мова міжнародних відносин, англійська дає змогу Україні брати участь у міжнародних форумах, спілкуватися з партнерами та отримувати гуманітарну й військову допомогу. Це особливо важливо в умовах агресивної російської пропаганди, яка прагне дискредитувати Україну на міжнародній арені. Завдяки таким зусиллям українські представники можуть ефективно протистояти російській дезінформації та формувати позитивний імідж України.

Водночас варто звернути увагу на те, що локальний характер цієї війни швидко вийшов за межі національних кордонів. Як стверджує українська науковиця Н. Черниш, у контексті російсько-української війни концепція глокалізації набуває нового значення. Це явище наочно демонструє, як локальні події можуть справляти глобальний вплив, і є важливим аспектом соціальних змін у сучасному взаємопов'язаному світі [3, с. 16]. Іноземні мови відіграють важливу роль у цьому процесі, стаючи не лише засобом міжнародного спілкування, а й інструментом підтримки та солідарності з Україною для міжнародної спільноти. В умовах глобалізації вони відкривають можливості для налагодження міжнародних відносин, поширення інформації про війну та формування глобального дискурсу про події в Україні.

Цей вплив також спостерігається у діяльності українських ЗМІ. Чимало з них, такі як «The Kyiv Independent», «Ukrainer» (стилізовано як Ukraïner), «Укрінформ», «Свідомі», «Блискавка» і багато інших почали активно вести свої

сторінки в соціальних мережах англійською мовою, що дозволило охопити ширшу міжнародну аудиторію та протидіяти російській пропаганді.

Крім того, багато офіційних українських джерел і державних установ, як-от інстаграм сторінки президента Володимира Зеленського та Міністерства закордонних справ, відтепер активно ведуть свої сторінки в соціальних мережах англійською мовою, що дає змогу охопити ширшу міжнародну аудиторію, протистояти російській пропаганді на глобальному рівні та формувати достовірний наратив про події в Україні.

Таким чином, інтеграція іноземних мов у повсякденне життя, освіти та професійну діяльність українців відкриває нові горизонти для міжнародної співпраці, бізнесу та культурного обміну. У цьому контексті знання іноземних мов стає не лише засобом виживання нації, але й ключовим фактором її соціальної еволюції.

Це зміцнює відчуття єдності, оскільки спільна мова дозволяє налагоджувати довірливі відносини з міжнародними партнерами та надавати взаємну підтримку у складні часи. До того ж, розвиток мовних навичок підвищує адаптивність суспільства, що є особливо важливим в умовах постійних викликів і криз. Іноземні мови також відкривають можливість для українців висловлювати свої думки, переживання та досвід, формуючи нове сприйняття власної ідентичності на міжнародній арені.

Сучасна війна як соціальне явище впливає на всі аспекти суспільного життя. Вона характеризується активним використанням новітніх технологій та інформаційних стратегій, що змінює природу соціальних взаємодій. Вона характеризується активним використанням новітніх технологій та інформаційних стратегій, що змінює природу соціальних взаємодій. Концепція «війни в режимі онлайн» підкреслює важливість інформаційних технологій, а також ролі іноземних мов у формуванні нових соціальних рухів і глобальної солідарності [3, с. 21].

Отже, соціальні трансформації, які відбуваються в Україні під час війни, демонструють важливість іноземних мов як інструменту посилення міжнародної підтримки, залучення ресурсів, а також формування позитивного іміджу країни на глобальному рівні. Війна прискорила глобалізаційні процеси, підкресливши необхідність інтеграції у світове співтовариство через володіння англійською та іншими іноземними мовами.

В умовах агресивної інформаційної війни, іноземні мови слугують своєрідним щитом, який дозволяє Україні донести правдиву інформацію до світової спільноти, залучити увагу медіа та формувати об'єктивний образ країни. Активне використання українськими державними органами, медіа і волонтерськими організаціями англійської та інших іноземних мов у своїх комунікаціях дозволило розширити коло міжнародної аудиторії, яка стала більш поінформованою про події в Україні та готовою до надання підтримки.

Таким чином, іноземні мови не тільки стали важливим елементом соціальних трансформацій під час війни, але й відкрили нові можливості для посилення міжнародної солідарності та співпраці, що є важливим кроком на шляху до розвитку країни в цілому. Іноземні мови сприяють більш глибокій інтеграції України у світову спільноту, надають можливості протистояти дезінформації, дозволяють більш ефективно реагувати на глобальні виклики.

Список літератури

1. Долженков, О. (2013). Політична та соціальна трансформація: взаємозв'язок та особливості. *Актуальні проблеми політики*, 49, 40-50.
2. Київський міжнародний інститут соціології. Рівень володіння англійською та іншими іноземними мовами в Україні: результати кількісного соціологічного дослідження проведеного у грудні 2022 січні 2023 / опубліковано 16.03.2023. Retrieved from <https://kiis.com.ua/?lang=ukr&cat=reports&id=1210&t=10&page=1> (дата звернення: 23.10.24).

3. Черниш, Н. Й. (2022). Особливості розвитку української соціології в умовах російсько-української війни. *Український соціум*, 4. 9-27.

Nataliia LYSENKO

EXPRESSIVE MEANS IN LINGUISTICS

Oles Honchar Dnipro National University, Dnipro, Ukraine

There are different points of view regarding the notion of expressiveness as well as expressive means in modern linguistics. First of all, expressiveness may be defined as expressive and descriptive qualities of speech that distinguish it from the stylistically neutral one and give it imagery and emotional coloring.

Secondly, expressiveness may be explained through emotionality. The relationship between emotionality and expressiveness in language is one of the central issues that arise when discussing the problem of emotionality. Several scientists believe that the emotional in language is necessary for the expression of feelings, and the expressive – for strengthening expressiveness and imagery; the emotional is opposed to the intellectual, while expression encompasses both the intellectual and the emotional. From this point of view, expressiveness is broader than emotionality and includes emotionality as its most important component.

The issue of emotional expression is relevant in linguistics, which deals with language in various aspects of its systemic organization and functional purpose. One of these purposes is the inherent ability of language to realize the emotional intentions of a person. Emotional and expressive semantics of language are one of the specific manifestations of the subjective nature of language. Although the phenomenon of expressiveness can be easily recognized, the mechanisms of creating the effect of expressiveness, as well as the factors that create expressive coloring, still need to be researched.

In general, the expressiveness of linguistic works is related to both linguistic semantics and pragmatics. This is because, in the field of view of pragmatics, there have always been patterns of the choice of means capable of satisfying one or another

socio-role or emotionally colored intentions of the speaker, precisely as the subject of the speech. That is, the purpose of expressiveness is, firstly, the expression of a certain class of meanings, and secondly, a certain attitude of the speaker toward the utterance. Expressiveness is also associated with the expression of expressive shades (expressive and figurative) inherent in one or another syntactic construction or combinations of syntactic constructions. That is why some scientists describe the pragmatic components of meaning as expressive.

In pragmatics, it is important to focus on the speaker's attitude to the sign when making their choice in the process of forming an utterance – an attitude that reveals the ability of a given sign to satisfy all the conditions for the success of a speech act. At the same time, the very choice of a sign is the realization of not only semantic competence, which is responsible for the correlation of the sign with the world but also pragmatic competence. The latter is characterized by the speaker's awareness of the state of affairs, which is discussed in general – about the participants and their roles, about information on the recipient, etc.

In addition to the attitude of the subject of speech toward the sign, there is also the attitude of the sign toward the recipient, that is, acting as an interpreter, the addressee restores not only the reference of the utterance but also the intention or purpose of the utterance – the intention of the speaker, aimed at evoking an emotional reaction of the addressee. Expressiveness is a collective product, which is achieved by amplifying a signal that carries information about the emotional attitude of the speaker to the signified due to the repetition of this signal. Expressiveness is a product of interpretation by the subject of speech, and a “reproduct” of the addressee, although the interpretation of the speaker and the addressee may not coincide.

Thus, the study of expressiveness went beyond the systematizing descriptive approach to the problem into the field of linguo-stylistic studies of utterance. Expressiveness is considered in this relation depending on the aesthetic-value setting of the utterance, and the very concept of expressiveness receives here an interpretation that integrates all methods of linguistic influence, characteristic of the utterance on the

whole. The dynamics of the utterance as an object of research is determined by the orientation of the utterance to the addressee, whose linguistic competence is considered from the standpoint of the interpreter, who perceives and synthesizes in their mind all the signals focused on their emotional sphere. From this position, any way of detachment of the utterance can be considered as an expressive effect.

Expressiveness deals with various units of expression of meanings, namely phonetic, morphological, word-forming, lexical, as well as syntactic ones, which are characterized by different linguistic boundaries of their use or differences in expressive colorings. In the utterance, the elements of unit meanings of all levels function together, which helps to emphasize one or another shade of the utterance, give it a certain coloring, and increase or decrease the emotional impact. Expressive means include varieties of colloquial vocabulary, various elliptical constructions, inversions, repetitions, etc.

The expressiveness of utterances is the result of such a pragmatic use of language, the main purpose of which is to reveal the emotional attitude of the subject of speech to the signified information and transfer this attitude to the addressee.

The place of a person as the subject of speech activity in linguistic theory is also being reconsidered. The change of orientations also takes place in utterance studies, where a sharp shift to the pragmatic aspect of utterance study has taken place. The category of the subject of speech allows us to consider the utterance as a communicative category. The issues of the impact of the utterance and its intended purpose come to the fore. The utterance consists of a statement that is characterized by the desire to attract the attention of the addressee, by orientation to emotional and expressive discourse. The role of the addressee is to interpret the received message, that is, to recognize the intention of the speaker, which in turn should cause an emotional reaction in the recipient.

All in all, expressiveness is a way of giving speech originality and expressive coloring, therefore it is one of the main topics of linguistic research. One of the functions of expressiveness is the expression of the speaker's emotional intentions.

Also, while studying this phenomenon it is important to take into account the type of communication, context, and its intended purpose.

Mariia MAKHIEVSKA, Nataliia SAFONOVA
VERBALIZATION OF EMOTIONS IN THE ENGLISH SPEECHES
OF PRESIDENT V. ZELENSKYI

Oles Honchar Dnipro National University, Dnipro, Ukraine

Political communication is one of the main objects of scientific research. More and more attention is paid to the analysis and conceptualization of such a concept as “political discourse”. In Ukrainian science, political linguistics covers a wide range of topics, including both general theoretical issues and the study of specific aspects of political communication.

An American linguist Zellig Harris was one of the first to use the term “discourse” in 1952 in his scientific work devoted to the analysis of advertising language. Since then, the term “discourse” began to gain popularity among modern linguists and today is widely used in various scientific fields. However, until now there is no generally accepted definition of the term “discourse” in linguistics. And scientists interpret it differently [1].

Political discourse is an important part of politics that expresses effective political communication because it allows the exchange of ideas and information in society. Political discourse involves the use of language to persuade, inform, and command in the political realm. Political discourse encompasses both oral and written forms and plays a key role in shaping societal values and beliefs. In politics, communication is important for influencing public opinion and exercising power. According to scholar Teun van Dijk, political discourse consists of texts, as well as personal and public speeches, which are used in political discussions and serve as a means of influencing, persuading, and informing society [3].

Various researchers, after analyzing the performances and speeches of various political figures, concluded that political discourse differs from other types of discourse by its specific linguistic features:

The first of these signs is the use of specific vocabulary. Political discourse often uses a special vocabulary characterized by formalization and officiality. These can be terms from various scientific and economic fields.

Next is the use of rhetorical devices. A variety of stylistic figures such as metaphors, analogies, hyperboles, euphemisms, etc. are widely used in political discourse to make their arguments more persuasive.

Manipulativeness. Political discourse targets texts that are often used to manipulate the audience and influence their thoughts and feelings. This can be done by using certain words, terms, or images that stimulate certain emotions or associations.

Among the main lexical tools often used in political speech, scientist Izard K. singles out the following:

Epithets – strengthen the emotional perception of the audience, and help create a positive or negative image of certain persons, events, or phenomena.

Metaphors – make political statements more figurative and understandable, allowing you to refer to well-known images and concepts to strengthen the argument.

Hyperbole – can be represented as "We are facing a disaster" or in the phrase "unbelievable success".

Euphemisms help to avoid negative connotations and maintain a neutral or positive tone in statements.

Antitheses – strengthen the argument, help to clearly define the position, and draw attention to the choice between different alternatives.

Rhetorical questions stimulate thought, strengthen arguments, and engage the audience in thinking.

Ideologemes and clichés allow you to quickly convey ideological positions and ensure the recognition of political messages.

Negative language is words and expressions that have a negative meaning and are used to discredit opponents. It includes various means of information influence aimed at forming mass consciousness in the desired direction [2].

Linguistic means of verbalizing emotions in modern linguistics are diverse and multifaceted. One of the main linguistic means of verbalizing emotions is emotional vocabulary. These are words and expressions used to convey specific feelings or states. From the list of basic emotions, proposed by psychologist Carroll Izard, we can consider such emotions for the research as “joy”, “anger”, “sadness”, and “fear”. Phraseologisms are also often used to verbalize emotions. For this, phraseological units are used, which include the vocabulary of emotions (envelops fear, have a strange fear under the skin), as well as those that express emotions figuratively.

Texts about vaccination are not only a source of information, but also a tool for forming public opinion and awareness of the importance of individual contribution to the fight against the pandemic. They reflect current trends and approaches to communication in the modern information environment. Vaccination texts contain both scientific information about vaccines and their effectiveness, as well as emotional appeals to public consciousness, aimed at supporting vaccination campaigns and overcoming negative attitudes towards vaccinations.

We can conclude that the expression of emotions in modern linguistics is an important area of research since language is the main means of communication through which people convey not only information but also emotional states. Emotions in speech affect the listeners' perception of the message and shape their reactions and interactions with the speaker. The analysis of Volodymyr Zelenskyi's English speeches confirms the importance of the emotional component in political discourse. The use of linguistic means of verbalizing emotions helps politicians to effectively influence public opinion and form a positive perception of their ideas and initiatives.

References

1. Harris, Z. S. (1952). Discourse analysis. *Language*. Baltimore, (28)4, 18- 45.

2. Izard, C. E, Malatesta, C. Z. (1987). *Perspectives on emotional development: Differential emotions theory of early emotional development*. In: Osofsky JD, editor. *Handbook of Infant Development*. 2nd ed. New York: Wiley Intersci.
3. Teun A. van Dijk. (2004). *What is Political Discourse Analysis?* Universiteit van Amsterdam. Retrieved from https://e-1.unifi.it/pluginfile.php/909651/mod_resource/content/1/Van%20Dijk%20Waht%20is%20political%20discourse%20analysis.pdf

Yelyzaveta MOROZ, Nataliia SAFONOVA

LINGUISTIC AND STYLISTIC FEATURES OF ENGLISH BEAUTY BLOGS

Oles Honchar Dnipro National University, Dnipro, Ukraine

English-language beauty blogs act as one of the important media formats where there is an active discussion, and exchange of opinions and information about cosmetics, style, and trends in the field of beauty and self-care products.

When considering gender in the context of blogging, it can manifest itself in many aspects, from content and style to the impact on the blogger's readers and community. Gender is an approach that focuses on the interests, roles, relationships, and status of men and women. It scrutinizes issues such as discrimination, gender needs, gender budgeting, equity and equality, empowerment, and gender politics.

According to the definition the dictionary, a “blog” is a web page containing information or opinions of a certain person or revealing a certain topic, to which new information is regularly added. Also, the meaning of this word is described as a site that contains information about someone's activities or interests [3].

In the modern communication environment, the blog is becoming one of the most popular forms of communication, which actively competes with chats, forums, and other platforms. Its language is distinguished by a combination of typical features of two traditional forms of communication: written and oral. Because of this, in linguistic studies, the blog is often recognized as a “third means of communication”.

Blogs are a unique form of Internet discourse where authors have open access to publish their thoughts, ideas, and information. This genre of online interaction, which exists only in virtual space, allows authors to express themselves and share their experiences with an audience. Blogs, on the one hand, are accessible to anyone with access to the Internet.

The main characteristics of blogs, such as text orientation, reverse chronological order of display of entries, systematic updating, and the presence of links to other websites, distinguish them from other forms of web communication. These features make blogs a powerful tool for expressing opinions, sharing information, and shaping discussions in the digital space. Blogs are becoming an important mechanism for communication and interaction, facilitating the active exchange of ideas and open discussion in the online environment.

The blog refers to different types of speech genres depending on their communicative purpose. This is an informative genre, where authors not only provide information but also express their thoughts and attitudes to it.

According to the classification of the researcher Herring, there are generally three main types of blogs:

- Thematic (filtered) blogs that focus on a specific topic or area of interest.
- Personal diaries (or just diaries), where authors share their personal thoughts, events, and impressions.
- Knowledge blogs (or notebooks) that aim to provide useful information, advice, and expert knowledge in a specific field or subject [4, C. 155].

There are several types of blogs. A personal blog is kept by one person and reflects their thoughts, impressions, and experiences. The owner can publish a variety of content: text, photos, videos, and audio. A collective blog is created by a group of people, where multiple authors contribute, expanding the range of topics with their unique expertise. A corporate blog is run by company employees to communicate with customers and publish news and product information. Anonymous blogs allow authors to hide their identities while expressing opinions and experiences without restrictions.

Blogs serve four main functions: First, they are primarily text-based, with the option of adding graphic elements that reinforce or illustrate content, allowing authors to express their creativity and attract attention. Second, the entries are arranged in reverse chronological order, which allows readers to easily find the most recent content without having to scroll the page. Third, new entries are regularly added, or existing content is updated, which keeps the blog relevant and engaging with the audience. Finally, blogs contain links to other websites, which expands the informational possibilities and provides additional context or sources to verify the information.

The linguistic features of English-language blogs about fashion include the use of specific fashionable vocabulary and terminology, such as “trendy”, “style”, “fashionable”, “stylish”, “new”, “collection”, “model” and others. In addition, these blogs often use a variety of stylistic techniques to attract readers' attention, such as original language, touches of humor, and expressive and emotional expression.

The study of blogs allows us to distinguish the following linguistic characteristics of fashion:

1) Texts of fashion posts are highly expressive due to the use of a large number of descriptive adjectives, often in superlatives. This technique is used to emphasize the quality of the subject, which is central to the blogger.

2) Complex sentences are not used. This helps to facilitate the perception of the text of the post, which has an advertising character.

3) Bloggers use words related to colloquial vocabulary to be clearer to their readers.

Blog posts are rich in stylistic devices, which make them especially aphoristic and figurative. For example: 1) allusions to designers, actors, editors of fashion magazines, famous models, shops, etc.; 2) metaphors; 3) epithets; 4) proverbs; 5) irony; 6) words belonging to a high literary style [2, C. 46].

Summing up bloggers have the opportunity to cover topics of interest to them, express their opinions, focus on their perception of what is happening, provide information in the style most convenient for them, and act as the main character of the

posts. All this brings the author as close as possible to readers. This leads to a growing interest in the blogosphere. Secondly, the linguistic component of blogs is characterized by a high level of expressiveness and speech that is easily comprehended.

References

1. Маслова, Ю. П. (2009). Мовна реперзентація гендеру. *Наукові записки*, 12, 224–233.
2. Олющак, Н. The peculiarities of fashion-blogs discourse. Retrieved from http://dspace.tnpu.edu.ua/bitstream/123456789/16909/1/18_Oliushchak.pdf
3. Cambridge Dictionary. Retrieved from <https://dictionary.cambridge.org/dictionary/english/gender>
4. Herring, S. C., Scheidt, L. A., Bonus, S., Wright, E. (2005). Weblogs as a bridging genre. *Information. Technology & People*, 18, 142–171.

Оксана МУЗИКА, Марія КОСЯЧЕНКО

КАТЕГОРІЯ МОДАЛЬНОСТІ В СУЧАСНІЙ АНГЛІЙСЬКІЙ МОВІ

Слобожанський ліцей №1 ССР, смт. Слобожанське, Україна

Модальність є складною мовною категорією, сутність, семантичний об'єм і засоби вираження якої викликають палкі дискусії між представниками різних лінгвістичних шкіл та напрямків. Традиційно, модальність визначають як функціонально-семантичну категорію, яка виражає різні види відношення того, що висловлюється, до дійсності, а також різні види суб'єктивної кваліфікації інформації, яка повідомляється [1, с. 24]. Модальність поділяється на об'єктивну (що виражає співвідношення між повідомленням і дійсністю) та суб'єктивну (ставлення того, хто говорить, до повідомлення). Об'єктивна модальність – ознака будь-якого висловлювання, вона повністю поглинається предикативністю. Засоби вираження суб'єктивної модальності виходять за рамки граматичних. Сміслову основу суб'єктивної модальності утворює поняття оцінки в широкому смислі слова, включаючи не лише логічну (інтелектуальну, раціональну) кваліфікацію повідомлення, але й різні види

емоційної (ірраціональної) реакції [2, с. 22]. Суб'єктивну модальність вважають вищою за об'єктивну, оскільки позиція мовця явно чи завуальовано включається в будь-яку інтерпретацію модальності – представлення мовцем дійсності [2, с. 22].

Лінгвісти виділяють алетичну (відношення предикативної ознаки до дійсності з точки зору мовця), деонтичну (співвідношення між об'єктом дійсності і його ознакою у плані можливості, необхідності та бажаності) та епістемічну (ставлення мовця до висловлювання з точки зору оцінки його достовірності / недостовірності) модальність. Кожен тип модальності має в сугестивному дискурсі широку репрезентацію та свої засоби вираження.

У сугестивному дискурсі особливого значення набуває епістемічна модальність, яку також називають персуазивною модальністю, модальністю достовірності, модальністю істинності [3, с. 193]. Оскільки сугестивний дискурс є процесом і результатом психологічних, емоційних і соціальних факторів, важливе значення для ефективності та успішності навіювання має факт впевненості адресанта у своїй позиції, що дозволяє здійснювати додатковий вплив на ментальну сферу адресата [3, с. 195]. У свою чергу, повнота знань клієнта про стан, відчуття та емоції, які він змальовує, є основними факторами, що впливають на вибір мовних тактик та стратегій подальшої психологічної інтервенції.

У сучасній англійській мові переважають лексичні засоби вираження епістемічної модальності [4, с. 233]. В сугестивному дискурсі епістемічна модальність виражається лексичними маркерами, що різною мірою пов'язані зі структурною організацією речення – модальними словами і фразами з предикатами пропозиційного відношення (*I know, I think, I believe, I guess, I'm sure*), модальними конструкціями (*it seems, it is sure*), прислівниками (*certainly, absolutely, rather, really, quite, perhaps, probably, maybe*), а також модальними дієсловами в епістемічному значенні.

And I think it's time for a new conversation about what fairness really means. Here's what I think. Yes, fairness means giving money to help the poorest in society. People who are sick, who are vulnerable, the elderly – I want you to know we will always look after you. That's the sign of a civilised society, and it's what I believe (Archives of Women's Political Communication). Наведений уривок можна розглядати скоріше як аргументативний, а не сугестивний, оскільки метою адресанта є не нав'язати певний образ дій, а переконати. Сугестор використовує лексичні одиниці з епістемічним значенням (*I think, I am sure*) та конструкцію з деонтичним модальним дієсловом (*it really should be she who decides*), що додає висловлюванню впевненості та переконливості. Фраза *After all* створює конклюдивну модальність і додає словам терапевта безапеляційності, але переходу в сферу авторитарного спілкування вдається запобігти завдяки вставному риторичному запитанню (*wouldn't you agree*), що значно пом'якшує категоричність.

Широко вживаним модальним засобом вираження “модусу знання” є предикат пропозиційного відношення *know*, який передає епістемічний стан впевненості: *I know that finance is at the heart of this. So the UK will continue to be a leading contributor to international climate finance. That includes supporting nature and forests because this is vital for biodiversity and reducing emissions, and it includes funding for climate adaptation, because those who did not cause this crisis should not be left to cope with the consequences* (GOV.UK).

Семантичний примітив *know* в мовленні сугестора широко використовується для вираження емпатії, що дозволяє встановити і підтримувати контакт на міжособистісному рівні, викликати довіру і є однією з передумов успішного сугестивного впливу: *I know that I am standing here as prime minister because they stood up for this party in good times and bad, and I will always remember that. And it is impossible to pay tribute to previous leaders of this party, without mentioning the greatest peacetime prime minister of the 20th century. Next*

week, Margaret Thatcher celebrates her 85th birthday. She'll be doing it in Downing Street, and I know everyone in this hall will want to wish her well (GOV.UK).

У наступному прикладі емпатична конструкція *I do know* (найвищий ступінь впевненості) протиставляється негативній конструкції *I don't know* (непевненість, сумнів), що значно підвищує сугестивний ефект наступної настанови: *...I guess, I don't know. You know, sanctuary cities are failing all over the place. And I really believe that there's a pent-up demand to end sanctuary cities by people that were in favor of sanctuary cities, because it's just not working out for the country.* (GOV.UK)

Список літератури

1. Бадрак, В. В. (2000). Фактори ефективності впливу друкованих ЗМІ (преси) на електорат: *Автореф. дис. ... канд. філол. наук: 10.01.08*. Київ. нац. ун-т ім. Т.Шевченка. Ін-т журналістики.
2. Барташева, Г. І. (2004). Взаємодія невербальних та вербальних компонентів ситуації комунікативного домінування в англomовному дискурсі: *Автореф. дис. ... канд. філол. наук: 10.02.04 / Харк. нац. ун-т ім. В.Н.Каразіна*. Харків.
3. Кучерова, О. О. (2003). Комунікативно орієнтована типологія дискурсу: проблеми та підходи. *Іноземні мови в навчальних закладах*, 2, 191-199.
4. Шевченко, І. С., Морозова, О. І. (2005). *Проблеми типології дискурсу. Дискурс як когнітивно-комунікативний феномен*. Харків: Константа.

Olha NOVIKOVA

METHODS IN TEACHING A FOREIGN LANGUAGE TO STUDENTS OF NON-LINGUISTIC SPECIALITIES

Oles Honchar Dnipro National University, Dnipro, Ukraine

The possibilities of teaching a foreign language at non-linguistic specialities are expanding every year: the material and technical base of higher educational institutions is being strengthened; in the learning process, non-traditional technologies, and

multimedia teaching aids are increasingly being introduced; teachers have more and more opportunities to use a variety of authentic sources.

Meanwhile, according to most modern experts, innovative technologies for teaching foreign languages for professional purposes consist of a reasonable combination of traditional and intensive teaching methods based on a functional-communicative linguodidactic model of the language and the development of the whole system for teaching students verbal communication on professional topics.

According to the classical fundamental method, the text continues to serve as the basis for teaching a foreign language in a non-linguistic environment. The task of the teacher is to select those types of texts, which will help the student to realize the communicative possibilities. For example, texts can be distinguished: by using transmission (oral and written); by the nature of the presentation (description, message, story); their combinations in special types of texts, such as abstracts, reviews, etc.; according to the degree of specialization (research, such as monographs, scientific articles, dictionaries, etc.) [2].

One of the most serious and comprehensive methods of learning a foreign language in modern education continues to be linguo-sociocultural. This method involves an appeal to such a component as the social and cultural environment. The purpose of learning a language using this method is to facilitate understanding of the interlocutor, the formation of perception on an intuitive level, when the language, as in a mirror, reflects geography, climate, history of the people, their living conditions, traditions, life, everyday behavior, creativity.

The great advantage of the communicative method of teaching foreign languages is that it is the most modern and more fully reflects the needs of society in communication as a whole. However, when teaching a foreign language to students of various non-linguistic specialties, it should be noted that the use of one communicative method seems insufficient for the depth of comprehension of the grammatical structure of a foreign language in comparison with the native one, the ability to adequately translate from one language to another in writing. In the conditions of teaching a

foreign language for professional purposes in a modern university, the communicative technique can be successfully applied and aimed at the successful development of oral communication skills, creating additional motivation for learning the language.

At present, modern information technologies provide unlimited opportunities for the development of a relatively new method of teaching a foreign language, including students of non-linguistic faculties – distance learning.

Learning with the help of computer telecommunications makes it possible to store information in memory for the required time, edit it, etc.; interactivity with the help of multimedia information especially created for these purposes and prompt feedback from the teacher and other participants in the training course; access to various sources of information, including remote and distributed databases, numerous conferences around the world via the Internet system; organization of joint telecommunication projects, as well as international, electronic conferences, computer audio, and video conferences.

The prospects of this teaching method depend on the organization and methodological quality of the materials used, as well as the skills of the teachers involved in this process.

Thus, we can single out the most general trends in the development of foreign language teaching in terms of non-linguistic specialties:

- successful combination of the use of elements of fundamental and socio-cultural methods;
- increasing differentiation of the content of training depending on professional goals and levels of language proficiency;
- strengthening the role of interaction and speech activity of students;
- application of new technical means in teaching.

References

1. Бех, П. О. (1996). Концепція викладання іноземних мов в Україні. *Іноземні мови*, 2, 3–8.

2. Тарнопольський, О. Б. (2006). *Методика навчання іношомовної мовленнєвої діяльності у вищому мовному закладі освіти: навч. посіб.* Київ: Інкос.

Олена ПАНЧЕНКО

**ОСОБЛИВОСТІ НАВЧАННЯ СТУДЕНТІВ АБСОЛЮТНОМУ
ДІЄПРИКМЕТНИКОВОМУ ЗВОРОТУ**

Дніпровський національний університет імені Олеся Гончара, Дніпро, Україна

Навчання англійської граматики на поглибленому рівні вимагає звернути увагу на такий лінгвістичний феномен, як абсолютний дієприкметниковий зворот (Absolute Participial Construction). Як відомо, в англійській мові виділяють три дієприкметникові конструкції: об'єктний дієприкметниковий зворот (the Objective Participial Construction: *She found her daughter crying in the kitchen*); суб'єктний дієприкметниковий зворот (the Subjective Participial Construction: *My father was seen walking down the street*); абсолютний дієприкметниковий зворот (the Absolute Participial Construction: *The sister being really tired, her brother asked about the day*).

У всіх структурах дієприкметники мають зв'язок предиката з іменником або дієсловом, але у різних відмінках. Як і прості дієслова, звороти можуть виконувати різні граматичні функції в реченні.

Абсолютний дієприкметниковий зворот — це конструкція, у якій дієприслівник має відношення присудка до іменника взагалі або займенника в називному відмінку (який не є підметом речення) та може бути використано в Participle I (у всіх своїх формах) та Participle II. Хоча ця структура майже ніколи не використовується в розмовному мовленні, вона часто трапляється в академічній, діловій та юридичній літературі.

Абсолютний дієприкметниковий зворот може виконувати функції обставини.

1. Причини:

It being now pretty late, we took our candles and went upstairs.

2. Часу:

The lamp having been lit, Mrs. Macallan produced her son's letter.

3. Умови:

Conciliation failing, force remains; but force failing, no further hope of conciliation is left.

4. Способу дії:

One morning he stood in front of the tank, his nose almost pressed to the glass.

Ця структура не має точного відповідника в українській мові, тому перекладається окремими засобами. Незалежно від того, які функції виконуються в реченні, такі конструкції необхідно виділяти комами.

Абсолютний дієприкметниковий комплекс — структура, яка не залежить від жодного члена речення. До складу цього комплексу входять іменник у загальному вигляді або особовий займенник і дієприкметник у називному відмінку. Абсолютний дієприкметниковий комплекс без прийменника складається з прикметника, що виражає дію, яку виконує або переживає особа чи предмет, представлений іменником.

Крім того, в англійській мові існує два типи абсолютних комплексів без дієприкметника — номінативна абсолютна структура та прийменникова абсолютна структура. Будівельними елементами структури є прикметники, прислівники або прийменникові словосполучення. Ці комплекси виконують функції обставини часу та супровідних обставин.

Номінативна абсолютна конструкція, яка виконує функцію обставини часу:

Lesson over, children went to the canteen.

Конструкція у функції супровідних обставин (під час перекладу українською мовою використовується дієприслівниковий зворот):

He stood in front of the window...a book in his hands.

Прийменникова абсолютна конструкція виконує в реченні функцію супровідної обставини і перекладається українською мовою дієприслівниковим зворотом:

I saw her listening to music with a cell in her hand.

Отже, абсолютні дієприкметникові комплекси — це структури, які не залежать від інших членів речення. Вони містять номінативні та прийменникові абсолютні структури з дієприкметниками або без них. Найчастіше в реченнях вони виступають у ролі тимчасових ситуацій, умов, причин або супутніх ситуацій. Слід пам'ятати, що під час перекладу цих конструкцій можуть використовуватися дієприслівникові та дієприслівникові звороти.

Під час перекладу англійських дієприкметників слід враховувати такі чинники: - форми англійського дієприкметника; - регулярність прийомів перекладу відповідно до синтаксичних функцій, які виконують дієслова; - уживання дієприкметника у складі речення.

Оскільки абсолютний дієприкметниковий зворот є своєрідною та непростю для вивчення темою, він представлений у навчальних посібниках у дещо обмеженому обсязі: у загальних граматичних виданнях (таких як, наприклад, підручники серії “GrammarWay”) вона часто не представлена, хоча наявні розділи, присвячені іншим дієприкметниковим конструкціям. Це пов'язано, вочевидь, із меншою поширеністю абсолютного звороту в порівнянні з іншими дієприкметниковими зворотами, тому пов'язані із його вивченням теми зазвичай містять граматичні посібники вищих рівнів, де ця тема маркується як рівень C1 чи вище(часто призначені для носіїв мови та/або вчителів англійської як першої або другої мови) та спеціалізовані перекладознавчі видання. Ці навчальні матеріали можуть бути як друкованими, так і розміщеними в Інтернет-мережі. Проаналізовано загалом 17 видань, які містять тему або підтему «абсолютний дієприкметниковий зворот». Виявилося, що суто англомовні граматичні підручники спрямовані переважно на класифікацію та особливості використання абсолютних дієприкметникових зворотів у тексті, а

українськомовні (або англомовні, але створені українськими авторами) — на пояснення відмінностей української граматики від англійської та особливостей перекладу конструкції. Усі проаналізовані матеріали містять реальні приклади використання звороту — вигадані автором або запозичені з інших видань чи художньої літератури та публіцистики.

Ольга ПОСУДІЄВСЬКА

**ПІДХІД CLIL ТА ВИКЛАДАННЯ ІНОЗЕМНИХ МОВ
В УКРАЇНСЬКИХ ЗАКЛАДАХ ОСВІТИ**

Дніпровський національний університет імені Олеся Гончара, Дніпро, Україна

Підхід CLIL (предметно-мовного інтегрованого навчання) набув поширеності у методиці викладання іноземних мов в країнах ЄС та США як відповідь на виклик, що постав перед освітянами на початку XXI століття, — збільшити професійну та академічну спрямованість змісту курсів іноземної мови внаслідок інтенсифікації процесів глобалізації та мультикультурної комунікації. Як стверджують фахівці, саме цей «двофокусний» підхід, коли вивчення спеціалізованого матеріалу та опрацювання мовних структур відбувається одночасно, зможе надати студентам такі когнітивні та лінгвістичні навички, що уможливлять не лише вирішення проблем побутових ситуацій, але й виконання майбутніх професійних завдань — важливий аспект для кар'єрного зростання у сучасному суспільстві [4, с. 124; 5, с. 387; 6, с. 14-15].

Як відомо, головною метою традиційного курсу іноземної мови є отримання комунікативних навичок використання мови в побутових ситуаціях, проте у фокус CLIL попадають навички оволодіння матеріалом спеціалізованих галузей знань та мовним апаратом для комунікації на професійні теми. Замість «класифікованого переліку стереотипних побутових ситуацій» [2, с. 137] студенти отримують практично-орієнтований інтегративний контент, здебільшого пов'язаний з їх майбутньою професією, а задоволення професійних запитів значно підвищує мотивацію до вивчення іноземної мови.

Безсумнівні переваги CLIL не могли не привернути до себе уваги викладачів та методистів українських закладів освіти [1; 2; 3]. Як справедливо зазначають фахівці, у сучасних реаліях тематика загальноосвітнього курсу іноземної мови не може залишатися незмінною, а спектр традиційних тем, пов'язаних з побутовими та загальнокультурними аспектами життя (родина, спорт, улюблені страви, мистецтво, загальні відомості про країну, мова якої вивчається) принаймні має бути доповнений. Адже така тематика не може «забезпечити глибокого та осмисленого проникнення у зміст окремих предметних галузей», а запропонований мовний інструментарій «дає змогу висловлюватися та сприймати інформацію лише в загальних обрисах» [2, с. 135], не створюючи когнітивного та мовного підґрунтя для спілкування на спеціалізовані теми з фізики, математики, біології, економіки, юриспруденції.

Як свідчать висновки дослідників CLIL, зарубіжна методична модель повного занурення (total immersion), коли на основі підходу будується вся програма навчання, не буде запроваджена в українській системі освіти, бо її принципи суперечать виконанню норм, прийнятих МОН. Проте можлива «фрагментарна інтеграція» CLIL у курс викладання іноземної мови, «не порушуючи його цілісності та не потребуючи кардинального перегляду програмових вимог» [2, с. 136]. Отже, як здається, найбільш ефективним використанням підходу є створення «мозаїчних» доповнень до теми, що опрацьовується, у вигляді окремих CLIL-матеріалів або підрозділів підручників, побудованих згідно принципам CLIL, що значно урізноманітнює процес навчання.

Внесення певної різноманітності до навчальної програми, фокусування на потребах студентів, підвищення рівня мотивації та залучення останніх, формування розуміння, навіщо потрібно вивчати іноземну мову, можливість використання знань, отриманих завдяки білінгвальному підходу, в побудові кар'єри та у різних сферах життя – на всіх цих позитивних рисах CLIL акцентує увагу більшість фахівців, вважаючи їх важливим внеском в удосконалення

методики викладання іноземної мови в українських закладах освіти [1; 2; 3]. Слід звернути увагу на те, що деякі українські дослідники вбачають головну ідею підходу в проведенні уроку з немовної дисципліни, його частини, або усіх уроків з фахового предмету іноземною мовою, з інтенсивним використанням словників, текстів, таблиць, «відео чи інфографіки для наочності» [3], що, на нашу думку, призводить до поєднання двох підходів: викладання спеціалізованої дисципліни іноземною мовою та проведення занять з іноземної мови згідно з принципами CLIL. Проте зазначимо, що українські освітяни підтримують рекомендації західних фахівців щодо використання максимальної кількості засобів для візуалізації матеріалу, що опрацьовується: таблиць, схем, діаграм, ілюстрацій, ментальних карт, ситуативних малюнків, фахових коміксів тощо.

Список літератури

1. Кононенко, Н. (2020). Використання CLIL технологій в процесі навчання фізики. *Наукові записки молодих учених*, 5. Retrieved from <https://phm.cuspu.edu.ua/ojs/index.php/SNYS/article/view/1735/pdf>
2. Пасічник, Олександр, Пасічник Олена. (2013). Технологія CLIL як засіб поглиблення компетентнісної спрямованості змісту навчання іноземних мов: зарубіжний досвід та вітчизняні реалії. *Problems of the modern textbook*, 134-148. Retrieved from <https://ipvid.org.ua/index.php/psp/article/view/680/716>
3. Як проводити і як готуватися до уроків CLIL? Блог. Grade Education Centre. Cambridge Assessment English. 2019. Retrieved from <https://grade.ua/uk/blog/how-to-teach-clil-lessons/>
4. Awan, M., Sipra, M. (2018). CLIL: Content based Instructional Approach to Second Language Pedagogy. *Arab World English Journal*. 9 (1), 121-133. Retrieved from <https://dx.doi.org/10.24093/awej/vol9no1.9>
5. Hussain, S. (2022). Content and Language Integrated Learning (CLIL) in ELT as a Link between Language Learning and Content Development. *Arab World*

6. Kováčiková, E. (2020). *English for Specific Purposes in Higher Education through Content and Language Integrated Learning*. Cambridge: Cambridge Scholars Publishing.

Тетяна ПОТНІЦЕВА
У ПОШУКАХ ЕЛЬДОРАДО

(ПЕРЕКЛАДАЦЬКІ ІНТЕРПРЕТАЦІЇ ВІРШУ Е. ПО «ЕЛЬДОРАДО»)

Дніпровський національний університет імені Олеся Гончара, Дніпро, Україна

У фокусі уваги – славетний вірш американського поета-романтика Едгара По «Ельдорадо», який став об'єктом перекладацьких зусиль багатьох поколінь європейських (і не тільки!) перекладачів. Відомо про більш, ніж 10 перекладів вірша українською. Серед них переклади класиків українського перекладу – Павла Грабовського, Леоніда Мосендза, Григорія Кочура та сучасних відомих перекладачів – Галини Гордасевич, Максима Стріхи, Анатолія Онишка, Наталії Бутук, Артема Бебика. Однак, при всій, здавалося би, простоті та прозорості цього поетичного твору він залишається загадкою, «пазлом» для всіх, хто береться за його перекладацьку інтерпретацію.

Безперечно, є вдалі спроби вловити сутність задуму письменника і стильове рішення його втілення. Без цього Е. По як одного з тих, хто стояв біля витоків течій, де особлива увага зверталась на поетичне Слово, не можна уявити й сприйняти. Слово, словосполучення, музика звуків – ось що головним чином і розкриває зміст. І тому ті перекладачі, які ігнорують значущість всього цього, створюють не зовсім адекватні перекладацькі інтерпретації.

Так сталося і з «Ельдорадо», ретельний аналіз перекладів якого проведений у численних статтях як зарубіжних, так і вітчизняних дослідників. Аналіз перекладів представлено в магістерській роботі Гончарук О.О. Стилiстичні особливості художньої образності в поезіях Едгара По та їх відтворення в

україномовних перекладах. Київ, 2019, дисертації Рихло О.П. Відтворення мовностилістичних особливостей Е. А. По в українських перекладах. Разом з тим щось вислизає із сприйняття віршу, а щось розкривається нове. Е.По досі грає й містифікує своїх читачів та інтерпретаторів. Про те, що «моноліт форми і змісту «Ельдорадо» ще не викочено на перекладацький Парнас» відзначив ще у 1979 році київський філолог, перекладач, теоретик перекладу Віталій Радчук (Теорія і практика перекладу. Київ: Вища школа, 1979, с.118-122))

У сюжеті віршу, як пам'ятаємо, йдеться про похід спочатку бадьорого лицаря на пошуки омріяного міста Ельдорадо, який завершився невизначеною кінцівкою, пропозицією якогось пілігрима чи привида піти туди, де знаходиться Долина Тіней, а по суті Долина Смерті. Чи є шанс у такому разі у лицаря знайти Ельдорадо чи ні, – питання, яке у Е. По залишається відкритим. І кожний з перекладачів вирішує його за своїм розумінням. Хтось завершує свій переклад оптимістичним закликком не зупиняти пошуки (Г. Кочур, Л. Мосендза Г. Гордасевич, А. Бебик), а хтось у глибокому сумі віщує лицарю трагічну кінцівку пошуків (П. Грабовський). Останні рядки, які мають подвійний зміст, практично мало кому вдається перекласти іншою мовою. Тут з українських перекладачів можна назвати, і мабуть умовно, тільки М.Стріху.

Ці рядки, як здається, прояв і глузування Е. По з читачів, і його американськості, тієї самої, яка буде і у Г. Меллвіла в романі «Мобі Дік, або Білий Кіт», де трагічна загибель корабля «Пекод» все ж таки фарбується в оптимістичні кольори: остання сцена – це поява американського прапора, який з вод океану підіймає рука одного з приречених на загибель.

Сама згадка у вірші Е. По про The Valley of the Shadow (The Valley of the Shadow and Death) відсилає до Біблії, Псалму 23:4, де йдеться про переборювання людиною страху в передчутті наближення неминучої смерті, і це намагання перебороти смерть надає їй сили йти далі (“Even though I walk through the valley of the shadow of death, I will fear no evil for you are with me...”). Подвійність

біблійного змісту: і відчуття неминучої смерті, і бажання її подолати відтворюється в «Ельдорадо» Е. По, але не завжди в перекладах.

Безумовно, одна з труднощів для перекладачів це – ритм вірша. Його бадьора, маршова ознака, яка не змінюється до самого кінця, несе певний зміст, співпадаючи з бадьорістю початку шляху лицаря, а наприкінці створюючи необхідний контраст тому, про що мріялось і що сталося. Це ознака знов таки власного іронічного відношення Е. По до того, про що йдеться. Цей ритм, метр, які мають смисл (згадуємо у цьому зв'язку докази М. Гаспарова у його відомій книжці «Метр и смисл», 2012), теж не вдається передати в перекладах. Вдалими у цьому сенсі виглядає більшість із згаданих перекладачів, суттєві зміни є у П.Грабовського, який зміною ритма транспонує вірш у баладний жанр, що знаходить однак підтримку у певних сучасних наукових розвідках.

Багато що писалось і про славетну риму вірша “Shadow – Eldorado”, що є також лінгво-стилістичною і змістовною грою американського поета, яку практично неможливо передати іншою мовою. Але розшифрувати її зміст і задум можливо. Діалектика семантичного потенціалу слова shadow – ніч- сум- тінь і смерть замінюється в перекладах словами, які зберігають лише риму зі словом Ельдорадо .

Узагальнена ідея віршу про пошуки якогось щасливого міста на землі, здається, все ж таки має конкретну проекцію у Е. По, який пише «Ельдорадо» в останні роки (1849) свого життя, розчарувавшись у всьому, що мав, у своїй, мабуть теж, «американській мрії». Контраст між мрією і дійсністю, ідеалом і реальністю стає особливо гострим в американському романтизмі часів Е.По. Holy Land – Земля Обітована – тобто Америка, про яку так наполегливо говорили переселенці перших років, виявилася зовсім не Землею Обітованою, і аж ніяк не Ельдорадо для багатьох. Це розуміє Е. По і до цього розуміння підводить свого лицаря, якому треба ще перетнути Місячні гори (The Mountains of the Moon) – ще один символ ілюзії, мрії, яка не існує в дійсності. Ці гори ((lunae Montes) безуспішно шукали, як і Ельдорадо, протягом багатьох століть. Ознака

«американськості» у вірші – прояв американського «пуританського ферменту» (Т.В.Михед) в художній свідомості Е. По, і в його згадці псалма про Долину Тіней, і в появі образу пілігрима – мандрівника – богомольця, який, традиційно має бути провідником. Але куди?

Розуміння такої проекції змісту вірша – Ельдорадо як символ власної країни, яка не виправдала очікування майбутнього процвітання та благополуччя – з'являється в несподіваній інтерпретації теми американського вірша в імпровізації українського поета, одного з наймолодших поетів Розстріляного покоління Олекси Влизько (1908 – 1934). «Українській Пушкін», як його визначив в харківській газеті «Комуніст» у 1927 р. український літературознавець і критик Володимир Коряк, відштовхнувся саме від такого розуміння «Ельдорадо», щоб спроектувати його на свою власну історію у вірші «Балада про остаточно короткозоре Ельдорадо».

Yvonne PRATT-JOHNSON

PRAGMATICS: AN ESSENTIAL SKILLS DOMAIN

St. John's University, Queens, New York, USA

Pragmatics refers to a speaker's ability to use forms that the target language culture accepts as appropriate in a given social context (Deguang, 2007). It is a key element in a learner's ability to function proficiently in the target language environment, and its instruction should be implemented from the earliest levels of language learning (Yule, 1996).

Knowledge of pragmatics does not emerge spontaneously as proficiency advances in grammar, syntax, and vocabulary (Kasper, 2006). Indeed, international students often arrive in the United States well-prepared in these areas, but deficient in pragmatics. *In what follows I present* research-tested strategies that I have found useful in helping students acquire pragmatic competence.

Talking Buttons (Yes! No! Maybe! Sorry!)

Many stationery shops sell novelty buttons that “speak” words when pressed. The set I use has four buttons: *NO*, *YES*, *MAYBE*, and *SORRY*. When pressed, each enunciates the word in an array of tones. In class, the buttons can be pressed in various ways: by the teacher, by a student, with students taking turns or as part of a dialogue format. In each case, the teacher should work through the inflectional options and get students to discuss, reflect upon, and recall which ones might be appropriate for what kinds of interactions.

Cross-cultural Comparison

Everyday speech acts differ considerably across languages and cultures. For example, cultures differ in terms of the degree of directness that is appropriate in certain exchanges, and in some cultures, this is impacted by differences in age and/or status among speakers.

One way to help students learn the appropriate forms in English is to compare them to those of other languages. In Vietnam, for example, it is fine for a student to ask a teacher how old she is and whether she is married and has children. In the United States, sharing such information must be on the initiative of the teacher. In Egypt, moreover, one cannot complain about a grade, as to do so would be to question the professor’s authority. In America, it is okay to question a teacher’s assessment, but one is expected to do so *politely* and to offer *constructive input* regarding why the grade ought to be modified.

In light of such differences, it is important to remember that the classroom is not just a place where the teaching and learning of grammar and vocabulary take place, but should also be *a site of guided cultural examination*. In the course of such examinations, students can learn about the diverse situations and settings that occur in the target culture and about the appropriate language needed for successful communicative encounters. Along the way, they may learn to view their own cultural and linguistic conventions more objectively, which is an important step toward engaging in value-neutral, communicatively successful cross-cultural interactions.

Role Play

Another good strategy is to use scenarios and role-play to practice and reinforce the pragmatic skills students have learned. Situations that might be role-played include (1) making an appointment to meet with a professor, (2) requesting an opportunity to resubmit an assignment, or (3) asking a professor to reconsider a grade. Students can write and revise dialogues to represent the situations, and then act them out in pairs or groups. Through such guided practice, students build *confidence and competence* in their pragmatic skills.

Using Realia

Another worthwhile technique is to use a variety of *authentic realia* to demonstrate pragmatics in action. Most notably, clips from English-language movies and television shows can be used to illustrate pragmatics. Clips should be chosen for realistic dialogue and for presenting scenarios relevant to students' activities, as well as for useful examples of how variations in inflection can impact meaning.

Such clips can be rewound and repeated, which learners often wish they could do in real life. In the classroom, teachers should help students reflect on the language used in various speech acts and should engage students in discussing why the speakers made the choices they did. Teachers can then segue back into *role-playing exercises* to reinforce learning.

Conclusion

Pragmatics is a vital part of the instructional program for language learners, one that should be introduced early and frequently revisited. The strategies presented here should provide teachers with a useful starter guide in using classroom materials, exercises, and interactions to help students acquire and develop pragmatic competence. The effort that teachers put into implementing such activities will be well rewarded as students learn to successfully negotiate the many and various communicative interactions that they will encounter in the target language community.

References

1. Deguang, Z. (2007). Developing pragmatic competence in the classroom. *Journal of North China Institute of Science and Technology*. Retrieved on October 25, 2015
2. Kasper, G. (2006). Speech acts in interaction: Towards discursive pragmatics. In K. Bardovi-Harlig, C. Félix-Brasdefer, & A. Omar (Eds.), *Pragmatics and language learning* (Vol. 11) (pp. 281-314). Honolulu, HI: National Foreign Language Resource Center, University of Hawai'i at Manoa.
3. Yule, G. (1996). *Pragmatics*. Oxford, UK: Oxford University Press.

Yvonne PRATT-JOHNSON, Audrey FIGUEROA-MURPHY

THE MODEL MINORITY MYTH: A CRITICAL EXAMINATION AND CALL FOR CHANGE INTRODUCTION

St. John's University, Queens, New York, USA

The "Model Minority Myth" is a prevalent stereotype that has shaped public perceptions of Asian Americans for many years. It is a belief that Asian Americans are innately diligent, obedient, respectful, and academically superior students. The myth promotes the idea that these characteristics permit Asian American students to succeed in education and in their future careers (Sue et al., 2012). While this stereotype may seem to be a positive one initially on the surface, it is an oversimplified generalization and does not do justice to the many rich experiences of Asian Americans. Moreover, it causes unrealistic expectations that may be harmful to the very students it perceives to elevate (Chou & Feagin, 2015). This paper will explore the nature of the Model Minority Myth, its implications for both individuals and the educational experience as a whole, and suggest potential solutions to change this narrative, focusing on the roles of educators and parents to bring about a more inclusive understanding of Asian American students.

The Nature of the Model Minority Myth

How did the Model Minority Myth arise? The origins of the Model Minority Myth can be traced back to the post-World War II era, particularly after the Immigration and Nationality Act of 1965, which ended restrictive quotas on immigration from Asia (Lee, 2015). At this time, a myth began to permeate U.S. culture, in which Asian Americans were viewed as a population that valued hard work and effort, particularly when compared to other ethnic groups (Kwon & Au, 2009; Wang, 2008).

However, the Model Minority Myth is not an undeniable reality but an oversimplified and uniform belief that generalizes the many diverse characteristics of Asian Americans. It suggests that all individuals hailing from an Asian background possess certain qualities—such as being hardworking, academically gifted, and law-abiding—without accounting for regional, cultural, socioeconomic, or individual distinctions (DeVitre & Pan, 2020). This naive depiction fails to account for the rich mosaic of qualities within the Asian American population, which includes people with diverse backgrounds, languages, and cultures (Kao & Thompson, 2003).

Whom Does the Myth Affect?

The Model Minority Myth has far-reaching implications, influencing not only the Asian American community itself, but also other marginalized populations as well as society as a whole.

1. Asian American Students:

The myth creates unrealistic expectations for Asian American students. Instead of attributing their academic and personal achievements to individual characteristics such as effort, individual resources, and support, their success is viewed as due solely to their inherent industriousness as well as family pressure (Shih, Chang, & Chen, 2019; Li, 2005; Kwon & Au, 2009). If such students are unable to meet the overly high benchmarks set for them, they may experience guilt, shame, or feelings of inadequacy. This pressure can lead to mental health struggles such as anxiety and depression. In addition, the beliefs inherent in this

myth can result in educators failing to notice the experiences of Asian Americans who face unique challenges, including language barriers, immigration status, and poverty. This “model student” does not recognize the different and various experiences within this population and the many hurdles that many Asian American students must overcome (Chou & Feagin, 2015).

2. Other Minority Groups:

The Model Minority Myth also has implications for other ethnic groups in the United States. By positioning Asian Americans as a "model" population, it unconsciously puts them in an opposing position against other minority populations, particularly Black and Latino groups. The myth implies that if Asian Americans can succeed, other racial groups are failing due to their own personal shortcomings, such as a lack of discipline or work ethic (Wong, 2015). This separates minority communities and contributes to harmful accounts of finger-pointing, blame, and the resulting competition (Wing, 2007).

3. Society as a Whole:

The myth can also propagate unrealistic models that distort public policies and expectations of society. For instance, educators may fail to respond to the unique needs of Asian American students, believing that all Asian American children are high achievers who do not need additional support or resources (Kao & Thompson, 2003).

The Harmful Effects of the Model Minority Myth

The harmful effects of the Model Minority Myth are many and wide-ranging. On an individual level, it disseminates a narrow and unrealistic benchmark of success that leaves no room for imperfection or failure. The pressure to live up to this image can be particularly deleterious to those who do not fit this pigeonholed category. For example, an Asian American student struggling with academic or mental health challenges may feel invisible or unsupported, since these issues are often minimized or dismissed due to the belief that all Asian Americans eventually find their own way toward academic success (Sue et al., 2012). Indeed, the myth advocates for a silent or

stoic Asian identity that discourages self-expression. It suggests that Asian Americans must present an inscrutable face to the world, remain quiet, humble, and non-confrontational, and avoid becoming vocal in advocating for themselves or addressing the unique challenges they may face (Chou & Feagin, 2015).

Another consequence of the Model Minority Myth is the dismissal of the challenges that Asian Americans may face. The myth suggests that racial inequality can be overcome through hard work alone, ignoring the ways in which racism and other forms of discrimination continue to affect Asian Americans (Hwang & Goto, 2008). By viewing Asian Americans as always achieving, always successful, the myth draws attention away from concerns such as underrepresentation in leadership roles, wage inequalities, and the challenges of more marginalized subgroups within the Asian American community, such as refugees, undocumented immigrants, and Southeast Asians (Lee, Park, & Wong, 2017; Varma, 2004).

What Can Be Done to Change the Narrative?

Changing the scenario surrounding Asian Americans and disassembling the Model Minority Myth requires effort on both structural and individual levels. Parents, educators, and community leaders all have roles to play in endorsing an enhanced understanding of Asian American experiences.

1. The Role of Parents:

Parents of Asian American children often play a considerable role in the continuation of the Model Minority Myth, specifically through expectations around success in academics and future careers, which can lead to unrealistic stress and anxiety. Parents should be encouraged to actively support their children's psychological and emotional well-being, emphasizing the importance of balance, mental health, and self-acceptance. They can be guided to initiate open and thoughtful conversations about identity, racism, and the realities of living as a minority in the United States (Chou & Feagin, 2015).

2. The Role of Educators:

Educators must recognize the diversity within the Asian American student community and challenge the beliefs associated with the Model Minority Myth. Educational institutions should develop and implement a more culturally relevant curriculum that encompasses the diverse experiences and histories of Asian Americans (Lim, Tan & Saito, 2019).

3. Educators should be trained to identify indicators of mental health challenges and to provide appropriate support to students who may be experiencing difficulties. By addressing the psychological and emotional needs of Asian American students, teachers can help disassemble the myth that success is easy for all Asian Americans (Gabriel, Martinez, & Obiakor, 2015).

4. **Policy and Advocacy:**

At the institutional level, more equitable and inclusive policies are necessary that recognize the challenges faced by Asian Americans. This encompasses policies that facilitate access to mental health services and linguistic support, alongside the development of initiatives aimed at enhancing leadership opportunities for Asian Americans (Chao, Chiu & Lee, 2010).

Conclusion

The Model Minority Myth constitutes a limiting stereotype that proves detrimental to both individuals and society by cultivating unrealistic expectations and undermining the diverse lived experiences of Asian Americans. While the myth may appear to be complimentary on the surface, it is based on harmful generalizations that ignore the intricacies of identity and the challenges faced by many in the Asian American population. Engaging in more inclusive dialogues regarding race, identity, and the concept of success serves to deconstruct this myth and lays the foundation for creating a more equitable and compassionate society for all.

References

1. Chao, M. M., Chiu, C. Y., & Lee, J. S. (2010). Asians as the model minority: Implications for US government's policies. *Asian Journal of Social Psychology*, 13(1), 44-52.

2. Chou, R. S., & Feagin, J. R. (2015). *The myth of the model minority: Asian Americans facing racism*. Paradigm Publishers.
3. DeVitre, Z., & Pan, D. (2020). Asian American values and attitudes towards seeking mental health services. *Journal of Asia Pacific Counseling*, 10(1), 15-26.
4. Gabriel, M. L., Martínez, J., & Obiakor, F. (2015). Dismantling deficit thinking through teacher education. *Critical Issues in Preparing Effective Early Childhood Special Education Teachers for the 21 Century Classroom: Interdisciplinary Perspectives*, 25.
5. Hwang, W. C., & Goto, S. (2008). The impact of perceived racial discrimination on the mental health of Asian American and Latino college students. *Cultural Diversity and Ethnic Minority Psychology*, 14(4), 326-335.
6. Kao, G., & Thompson, J. S. (2003). Racial and ethnic stratification in educational achievement and attainment. *Annual Review of Sociology*, 29, 417–442. <https://doi.org/10.1146/annurev.soc.29.010202.100020>
7. Kwon, H., & Au, W. (2009). Model minority myth. *Encyclopedia of Asian American issues today*. ABC-CLIO, LLC, 221-230.
8. Lee, E. (2015). *The making of Asian America: A history*. Simon & Schuster.
9. Lee, S. J., Park, E., & Wong, J. H. S. (2017). Racialization, schooling, and becoming American: Asian American experiences. *Educational Studies*, 53(5), 492-510.
10. Li, G. (2005). Other people's success: Impact of the "model minority" myth on underachieving Asian students in North America. *KEDI Journal of Educational Policy*, 2(1).
11. Lim, L., Tan, M., & Saito, E. (2019). Culturally relevant pedagogy: Developing principles of description and analysis. *Teaching and Teacher Education*, 77, 43-52.
12. 1607. <https://doi.org/10.1080/01419870.2015.1021250>

13. Sue, S., Cheng, J. K. Y., Saad, C. S., & Chu, J. P. (2012). Asian American mental health: a call to action. *American Psychologist*, 67(7), 532.
14. Shih, K. Y., Chang, T. F., & Chen, S. Y. (2019). Impacts of the model minority myth on Asian American individuals and families: Social justice and critical race feminist perspectives. *Journal of Family Theory & Review*, 11(3), 412-428.
15. Varma, R., 2004. Asian Americans: Achievements mask challenges. *Asian Journal of Social Science*, 32(2), 290-307.
16. Wang, L. L. C. (2008). Myths and realities of Asian American success. *Model minority myth revisited: An interdisciplinary approach to demystifying Asian American educational experiences*, 21-43.
17. Wing, J. Y. (2007). Beyond black and white: The model minority myth and the invisibility of Asian American students. *The urban review*, 39(4), 455-487.
18. Wong, B. (2015). A blessing with a curse: model minority ethnic students and the construction of educational success. *Oxford Review of Education*, 41(6), 730–746. <https://doi.org/10.1080/03054985.2015.1117970>

Анатолій ПРИХОДЬКО

**КОНЦЕПТИВНА ОРГАНІЗАЦІЯ АНГЛО- ТА НІМЕЦЬКОМОВНИХ
МАЛОФОРМАТНИХ ВІРШОВАНИХ ТЕКСТІВ:
ДИСКУРСИВНИЙ ЖАНР «ДЕРЖАВНИЙ ГІМН»**

Національний університет «Запорізька політехніка», Запоріжжя, Україна

Державний гімн (ДГ) постає в гуманітарному осмисленні як текст, що становить собою симбіоз політичної дискурсії та художньої нарації. Він є найдавнішим твором культового походження, феноменом білатерального порядку, в якому зливаються в єдине ціле музика і текст [3]. Поряд із прапором і гербом ДГ сприймається як третій символ держави з тією різницею, що на відміну від них він наділений мовою.

Мовознавчий аспект текстів ДГ залишається все ще маловивченими, а кількість і якість відповідних праць є все ще недостатньою для всебічного

осмислення ДГ як дискурсивного феномену. Зокрема, поза увагою все ще залишаються його лінгвокогнітивні та -культорологічні властивості, у т.ч. й лінгвоконцептуальні властивості, попри той факт, що концептуальне наповнення текстів ДГ є одним із найважливіших чинників впливу агентів політичного дискурсу (влада, держава, істеблішмент, автори) на його клієнтів (народ, громадяни) [1, с. 102].

Концептивна організація текстів англо- та німецькомовних гімнів (далі – АДГ і НДГ) зумовлюється їх специфічними жанрово-дискурсивними ознаками, єдністю ідіографічного субстрату, успадкованого від релігійної та героїчної тематики минулого, а також наявністю деякої провідної ідеї (опертя а актуальну для держави соціофілософську доктрину, одержимість патріотичною настановою тощо). Ідіографічна рамка текстів ДГ визначається такими темами, як національна ідентичність, прагнення волі та боротьба благополуччя народу [Silaghi-Dumitrescu 2020], що в основних своїх рисах визначають «матрицю колективного буття» [2, с. 213]. Відповідно до цього відбувається і концептивне наповнення текстового простору АДГ і НДГ.

Лінгвокультурне осмислення текстів АДГ і НДГ найоптимальнішим чином уможлиблюють два провідні поняття: система й концепт. Разом вони пропонують своїй дочірній галузі, лінгвоконцептології, відносно нове термінопоняття – **концептосистема**. Концептосистема, на відміну від концептосфери, являє собою неповторну конфігурацію концептів, характерну для певного типу дискурсу чи тематично поєднаної групи текстів. Для інших дискурсивних типів і текстових угруповань концептосистема буде іншою, але буде також вибудовуватися за принципом ієрархії концептів.

Концептосистема АДГ і НДГ являє собою три- чотиришарову структуру, в якій гіперконцепту відповідає **метахтон** (його ім'я є одночасно й ім'ям дискурсу: ANTHEM / HYMNE), гіпоконцептам – **метальні сфери**, мезоконцептам – **домени** (своєрідне вмістище тематичних угруповань концептів

низхідного рівня абстракції), а власне концептам – *автохтони* (концептуальні константи дискурсу: системотвірні, типові, регулярно реалізовані концепти).

Сфера ментального АПЕЛЮВАННЯ є осередком побутування, актуалізації та репрезентації ментальних одиниць відповідної тематико-ідіографічної спрямованості, до яких прямо (учасник комунікації) чи непрямо (не учасник комунікації) звертається агент дискурсу. До цієї сфери уналежнюються домени БОЖЕСТВЕННЕ, СИМВОЛЬНЕ, ПРИНЦИПОВЕ, РІДНЕ, ЗАГРОЗЛИВЕ, в яких неначе горошини у стручку розміщуються відповідні автохтони. Концепти трьох перших доменів являють собою телеономні ментальні одиниці – найвищі духовні цінності, що втілюють для людини той моральний ідеал, заради якого варто жити і не шкода вмерти (С.Г. Воркачев). Вони можуть сприйматися як домени найвищої (БОЖЕСТВЕННЕ) та домени високої (СИМВОЛЬНЕ, РІДНЕ, ПРИНЦИПОВЕ) інстанцій. ЗАГРОЗЛИВЕ – домен без градуальної інстанції, але так чи інакше до нього також апелює ліричний герой. Він може це робити як в експліцитний, так і в імпліцитний способи, бо відсутність знака не означає відсутність концепта.

Сфера ментальної КОНТЕМПОРАЛЬНОСТІ є іншою іманентно притаманною величною системною організацією концептів у текстах АДГ і НДГ, яка зумовлюється тим фактом, що в них закорінено хронотоп країни, утворюваний відомостями про її історію, ландшафт і політичний устрій. Концептуальні репрезентанти сфери контемпоральності являють собою високоабстрактні, універсальні, нерегулятивні ментальні утворення, звернені до життєвого світу людини через феномен «час». У цій царині розгортається тріада ментальних доменів СЛАВЕТНЕ МИНУЛЕ – ГАРНЕ ТЕПЕРІШНЄ боротьба – СВІТЛЕ МАЙБУТНЄ, послідовність яких корелює з усталеною віссю часу зі стрілою, спрямованою від минулого через теперішнє до майбутнього. Кожній із трьох ментальних сфер відповідає своя формула опису: «світ, як він був» (СЛАВЕТНЕ МИНУЛЕ), «світ, як він є» (ГАРНЕ ТЕПЕРІШНЄ), «світ, як він має бути» (СВІТЛЕ МАЙБУТНЄ).

Загалом же концептосистема текстів АДН і АДГ визначається моделями «текстової поведінки» автохтонів, які актуалізуються як концепти нижнього рівня абстракції, закономірно притаманні текстам цього жанру. Саме вони становлять кістяк концептосистеми та, власне, визначають увесь концептуальний візерунок текстів АДГ і НДГ, який постає семантично гетерогенним. Гетерогенність автохтонів зумовлюється переважно ознакою «цінність», що дозволяє розрізняти серед них автохтони регулятивні (направляють поведінку людини), валоративні (ціннісно-акцентувальні), телеономні (маркують найвищі людські цінності), а також «антиконцепти».

По відношенню до автохтонів як найменших і далі неподільних ментефактів концептивної ієрархії важливим є поняття *«семіотична щільність»*. Семіотична щільність може бути формалізованою через *індекс текстової об'єктивації* – показник кількості актуалізацій концепта в обраних текстах. Цей індекс дозволяє розрізняти концепти прив'язані та неприв'язані до певного домену. Перші є міцно закріпленими за одним доменом (NEED і NOT: ЗАГРОЗЛИВЕ, JUSTICE і GERESCHTIGKEIT: ПРИНЦИПОВЕ, ENEMY і FEIND – за ЗАГРОЗЛИВИМ, GLORY і RUHM – за СЛАВЕТНИМ МИНУЛИМ, а HOPE, GLÜCK, TRAUM, HOFFNUNG – за СВІТЛИМ МАЙБУТНІМ), другі є позиційно рухливими елементами концептосистеми, здатними уяскравлювати відразу декілька доменів (MOTHERLAND і HEIMAT: РІДЕ і ПРИНЦИПОВЕ, LOVE і LIEBE: РІДНЕ і СИМВОЛЬНЕ).

Як правило, концепти одного й того ж дискурсу, аранжованого різними мовами, актуалізуються в ньому паралельно (маркер – ••). Їх можна вважати дискурсивно парними концептами. Так, для англо- та німецькомовного політичного дискурсу очікуваним буде парна актуалізація концептів PEACE •• FRIEDEN, WAR •• KRIEG, ELECTION •• WÄHLEN та ін. (т.зв. "*дуєт*-концепти"). Однак за певних умов ці та подібні їм концептивні «близнюки» можуть виявитися *дискурсивно розпарованими*: один із них актуалізується в мові А, а мові Б – ні. Це повною мірою стосується й текстів АДГ і НДГ, де таке явище є доволі поширеним. Дискурсивно розпарованими в них виявляються ті концепти, які в

текстах ДГ паралельної мови не знаходять свого вербального еквівалента (т.зв. «*соло*-концепти»). Втім, концептивна лакуарність є помітною для дослідника, але не є такою для клієнтів і агентів відповідного дискурсу відповідної мови. Інакше кажучи, для споживача гімнової нарації лакуарність, очевидно, не є принциповою.

У своєму найузагальненішому вигляді концептосистема текстів АДГ і НДГ постає як ланцюжки безкінечних включень ($\subset$) низхідних ментефактів у висхідні, як входи автохтонів у ментальні домени, а тих – у ментальні сфери: метахтон ANTHEM / HYMNE $\subset$ сфера АПЕЛЮВАННЯ $\subset$ {БОЖЕСТВЕННЕ $\subset$ (GOD | LORD / GOTT), СИМВОЛЬНЕ $\subset$ (KING | QUEEN / KÖNIG, FÜRST, KAISER), РІДНЕ $\subset$ (MOTHERLAND / HEIMAT, LOVE / LIEBE, ЗАГРОЗЛИВЕ $\subset$ (ENEMY / FEIND))}; сфера КОНТЕМПОРАЛЬНІСТЬ $\subset$ {СЛАВЕТНЕ МИНУЛЕ $\subset$ (WAR, VICTORY, FLAG, WEAL; NOT, RUHM) $\subset$ ГАРНЕ ТЕПЕРІШНЄ (STAR-SPANGLED BANNER, LAW, LAND; HEIM, WIESE, RHEIN), $\subset$ ЩАСЛИВЕ МАЙБУТНЄ (PEACE, TRUTH, SUN; SONNE, GLÜCK, RECHT)}.

Концептивна карта текстів АДГ і НДГ корелює з їх політичною значущістю, що проявляється через «текстове насильство» [2, с. 212]: здатність правлячих кіл транслювати на підлеглих узгоджений масив групових цінностей, інтерпретацій минулого, образів майбутнього, що досягається не лише через застосування суто адміністративних технологій (законодавче закріплення за текстом загальнодержавного статусу), але й завдяки естетичному впливу на свідомість членів спільноти (мелодика й експресія вірша, творення емоційного малюнку за підтримки музичному супроводу тощо).

Список літератури

1. Приходько, А. М. (2024). Концептосистема німецькомовних текстів дискурсивного жанру "державний гімн". *Лінгвістичні студії. Вінниця: ДонДУ ім. В. Стуса*. 47. С. 101-113 doi: <https://doi.org/10.31558/1815-3070.2023.47.8>

2. Хорошилов, О. (2021). Естетичний інструментарій формування уявних спільнот: феномен національного гімну. *Міжнародні та політичні дослідження. Одеса: ОНУ ім. І.І. Мечникова*, 34, 212 – 231.
3. Rottgeri, A. (2023). Remotivierte Lieder-Revisited: Helter Skelter und die Neuinterpretationen von Nationalhymnen durch Heino und Serge Gainsbourg. *Remotivierung in der Sprache: Auf der Suche nach Form und Bedeutung*. Berlin, Heidelberg: Springer, 283–299.
4. Silaghi-Dumitrescu, R. (2020). Topics in national anthems. *Language & Literature*, 20, 288 doi: <https://doi.org/10.24071/joll.v20i2.2541>

Ганна ПРОНІНА, Олена АБРАМОВА
ПРАГМАТИКА РЕКЛАМНОГО ТЕКСТУ

Український державний університет науки і технологій, Дніпро, Україна

Сучасні рекламні тексти базуються на комунікативних, прагматичних, стилістичних та інших засобах експліцитного та імпліцитного впливу на потенційного покупця, прямо чи опосередковано спонукаючи його до покупки послуги чи товару. Часто ефективною маркетинговою стратегією виступає апеляція до емоцій споживача, таким чином пропонуючи йому вирішення його «болей» (pain points), іншими словами, задоволення нагальних потреб. Так, автор праці «Маркетинговий менеджмент» Філіп Котлер [1] слушно наголошує на необхідності розуміння потреб і «болей» цільової аудиторії, що стало провідною тактикою SMM – маркетингу у соціальних мережах, таких як YouTube, Instagram, TikTok. Прикладом успішної рекламної кампанії є реклама нового iPhone 16 pro розміщена на платформі YouTube [2], автори якої прибігли до низки лінгвопрагматичних засобів, спрямованих на переконання цільової аудиторії в тому, що їхні болі будуть закриті. Існують дослідження основних «болей» та потреб покупців айфонів.

Так, на етапі «усвідомлення» клієнт повинен зрозуміти свою проблему або потребу і те, як iPhone може допомогти йому вирішити її. Користувачі можуть

задати такі питання: Які переваги від володіння новим iPhone? Як iPhone порівнюється з іншими смартфонами на ринку? Які особливості та функції нового iPhone? Як новий iPhone може покращити мою продуктивність, спілкування, розваги тощо? [4].

Відповіді на ці питання покладено в основу аналізованого рекламного тексту. Наприклад, маркетологи влучно використовують вищий (*largest, thinner, richer, higher*) та найвищий ступені порівняння прикметників (*most powerful, most advanced, the most important, the longest*) аби описати характеристики нового пристрою як такі, що не мають аналогів на ринку смартфонів, пор.: *It has our most powerful pro chip and our most advanced camera system with an intuitive new camera control plus thinner borders for our largest ever display. It'll summarize an email thread to give you the most important information and it gives Siri a richer understanding of you and what's under your iPhone. iPhone 16 Pro and Pro Max now come with a 5x telephoto camera, the longest optical zoom of any iPhone. There is a 48 megapixel ultra wide camera for even higher resolution.*

Маркетологи також використовують такі вирази, як *нове покоління next generation, next gen*, новий процесор *a new ... engine*, підвищена продуктивність *enhanced performance*, чим апелюють до покупців з синдромом втрачених можливостей (FOMO – fear of missing out), які мають страх пропустити нову модель айфону, і як результат – нові технології та можливості, які він пропонує: *The next generation of iPhone starts now. All this and more Powered by the supercharged A18 Pro with a new 16 core neural engine and a new 6 core GPU for enhanced graphics performance. Macro photography and next gen photographic styles means you can choose a style and then personalize it to your preferred aesthetic.*

Цільова аудиторія рекламованого пристрою дізнається з рекламного ролика про шляхи підвищення продуктивності роботи, у якій може бути задіяно смартфон, що полягають у покращеній якості вихідного фото та відео продукту, що є важливим для фотографів, відеографів, блогерів та загалом людей, які цінують свій час та високу якість. Маркетологи використали модальне дієслово

can для того, щоб показати як само і для чого можна використати айфон, а також для демонстрації нових можливостей і функцій гаджета:

You can describe a photo you took years ago and Apple Intelligence will find it. It can help you express yourself with the perfect Genmoji and make whatever you're writing more concise. In a massive upgrade to Pro Filmmaking, you can now shoot 4K resolution at 120 frames per second in Dolby Vision.

У рекламі наголошується простота використання айфона шляхом вживання прислівників *effortlessly, easily*, що є важливою характеристикою для користувачів, пор.: *This is iPhone 16 Pro with Apple Intelligence, a new powerful private personal intelligence system deeply integrated into your phone and across your apps to help you get things done effortlessly* It also drives the new camera Control, a blend of hardware and software innovation, you can *easily* access your camera, change settings and take a photo.

Попри відсутність у рекламному тексті директивних мовленнєвих актів, які б експліцитно спонукали аудиторію до здійснення покупки, потенційні користувачі розуміють, що всі їх «болі», потреби та очікування будуть задоволені та закриті у разі придбання нової версії айфона, адже маркетологи вдало описали всі переваги та унікальність товару, що також робить «унікальним» та «особливим» його власника.

Таким чином, можна зробити висновок, що аналізований рекламний текст, завдяки насиченості прагматичними засобами впливу на цільову аудиторію, резонує з емоціями потенційного покупця, а тому є ефективним маркетинговим інструментом.

Список літератури

1. Kotler Ph., Keller K. L. (2016). *Marketing Management*. Pearson.
2. Introducing iPhone 16 Pro. Retrieved from www.youtube.com/watch?v=eDqfg_LexCQ
3. McGinnis, P. (2020). *Fear of Missing Out: Practical Decision-making in a World of Overwhelming Choice*. Sourcebooks.

4. Motamedi, M. *How to Understand Customers' Needs, When Buying a New iPhone : A Case Study*. Retrieved from <https://www.linkedin.com/pulse/how-understand-customers-needs-when-buying-new-iphone-motamedi>
5. Sri Haryani. (2017). A Pragmatic Analysis of English Advertisements. A Case Study. *Bangun Rekaprima*, 3. Retrieved from https://jurnal.polines.ac.id/index.php/bangun_rekaprima/article/download/864/698

Karyna PUKAS

LINGUOSTYLISTIC ANALYSIS OF A TEXT: DEFINITION OF THE TERM, METHODS, AND APPROACHES TO DETERMINING TYPES OF SUCH ANALYSIS

Oles Honchar Dnipro National University, Dnipro, Ukraine

At the current stage of linguistics study, linguostylistic analysis is often used and, in particular, identifies the stylistic features of the author's language. Linguistic analysis involves revealing the system of language means of realizing the visual and aesthetic function of an artistic style, or in other words, finding artistic images and means that serve to create imagery that reflects a certain style of the author.

Nowadays there are several interpretations of the term *linguostylistic analysis*. When considering linguistic analysis as a separate discipline, the Ukrainian scientist Kovalyk I. notes that the linguistic analysis of the text is a separate scientific branch that is engaged in the study of linguistic units "based on the connections or relations between them, established within the limits of one language in a certain period of its development, i.e. at a certain synchronous stage". However, if this concept is interpreted as a method, then, according to Selivanova O., linguostylistic analysis of the text is a way of "organizing cognitive and research activities to study the phenomena and regularities of language as an object of linguistics" and is a system of "procedures for analyzing linguistic phenomena and checking the obtained results" [3].

As stated in the encyclopedia “Ukrainian Language”, linguistic analysis of a text is “an analysis of any text as a product of a person’s linguistic and mental activity with the use of linguistic methods and techniques to identify its structural and semantic unity and interpretation of the arrangement of linguistic means for the expression of meaning” [2].

During the linguistic analysis of the text, it should be taken into account that the linguistic interpretation of the verbal unity requires the possession of philological competence in general.

According to Yeshchenko T., the linguistic and stylistic analysis of the text is the analysis of the text that aims to find and describe the system of its categories, to determine the peculiar linguistic components of content and form, to highlight the types of connections between individual parts [1].

Kochan I. notes: “Analysis of the language of an author’s work is related to the characterization of the techniques of figurative and aesthetic means of language elements of different levels used by the author, and the task of linguistic analysis is to show the linguistic means by which the ideological and emotional content of the literary work is presented” [2].

There are several definitions of linguostylistic analysis, which the scientists reveal from different angles. Interpreting this concept more briefly, linguostylistic analysis is the study of the language of artistic work at all levels of the existence of the text, determining its role in revealing the content of the text [3].

Today, linguists are conducting scientific discussions about which methods should primarily be used to analyze literary text.

Some researchers single out the following methods of literary text analysis: the slow reading method, the method of comprehensive research of extratextual factors of the writer's linguistic personality, the mathematical method, the method of authorization (determining authorship by the nature of linguistic means), etc [4].

According to Shkurko O., linguistic analysis of an artistic text can be:

- practical, which is used for the general interpretation of the text, for example, the explanation of outdated words and forms of speech when reading texts of ancient literature and works that are saturated with dialectics, archaisms, etc., with the help of clear explanations;
- philological, which is based on linguistic theory, the facts of the language system, and its history [4].

The analysis of the text from the point of view of linguistics can be carried out at several linguistic levels. According to Shkurko O., there are the following types of linguistic analysis: on graphic, phonetic, orthographic, and morphemic levels; derivational, lexicological, phraseological, etymological, morphological, syntactic and stylistic analysis, etc [4]. A similar classification is also provided by Kochan I., who distinguishes the following levels of linguostylistic analysis depending on the language levels: phonographic, morphemic, word-forming, lexical, morphological, and syntactic [2].

So, it was determined that there are many definitions of linguostylistic analysis, which the researchers reveal from different aspects. However, all interpretations conclude that linguostylistic analysis is a separate scientific discipline that tries to determine peculiar language components of content and form through the use of linguistic and stylistic methods. Various approaches to identifying types of linguostylistic analysis were also identified, among which, in our opinion, the more practical are those based on the principles of analysis by language levels.

References

1. Yeshchenko, T. A. (2009). *Linguistic text analysis: a study guide*. Kyiv: VC "Akademiya".
2. Kochan, I. M. (2008). *Linguistic analysis of the text: Teaching. manual — 2nd ed., revision. and additional* — Kyiv: Znannia.
3. Pavlichenko, L. V. (2022). Linguistic analysis and its place among the methods of research of an artistic work. *Young Scientist*, 4.1 (104.1), 52-55.

4. Shkurko, O. V. (2018). *Types of linguistic text analysis: study guide*. O.V. Shkurko (under the general editorship of Doctor of Pedagogical Sciences, Professor O.B. Tarnopolskyi). Dnipro: Alfred Nobel University.

Alona PYLYPENKO, Svitlana HONSALIES-MUNIES
THE USE OF THE CONCEPT “HOME” IN THE POETRY OF ADRIENNE
RICH

Oles Honchar Dnipro National University, Dnipro, Ukraine

The concept “home” plays a complex role in Adrienne Rich's poetry, where it symbolizes personal struggles, societal constraints, and self-discovery rather than just comfort or stability. Rich redefines home to challenge traditional views, critique patriarchal norms, and reflect broader societal issues. Through works like “*Living in Sin*” where home represents disillusionment, “*Diving into the Wreck*” which presents home as an internal journey, and “*An Atlas of the Difficult World*” where home reflects societal injustices, Rich uses the metaphor of home to express alienation, belonging, and identity.

In “*Living in Sin*” Rich explores a woman's disillusionment within a relationship. Initially, the protagonist idealizes love and domestic bliss, but reality reveals a life filled with mundane tasks and unmet desires. The home becomes a symbol of decaying passion and societal expectations. Rich writes: “*She had thought the studio would keep itself; no dust upon the furniture of love*”[6].

These lines emphasize the woman's naive expectations and her eventual realization that love, like a home, requires effort to sustain, and the «dust» symbolizes the neglect settling into her life.

The poem further highlights the gendered imbalance in domestic duties, with the woman burdened by household upkeep while her male partner remains indifferent. These dynamic critiques traditional gender roles, even within seemingly progressive settings, turning the home into a symbol of societal inequalities. Rich's portrayal of home as a site of disillusionment, rather than comfort, encourages readers to question

the ideals of domestic life, particularly the unspoken struggles women face in private spaces [3, p.74].

Rich uses vivid imagery and narrative to transform the home from a sanctuary into a space that reveals deeper truths about identity and societal norms. Her poetry advocates for authenticity and equality in both personal and shared spaces, encouraging a re-evaluation of the domestic sphere.

In “*Diving into the Wreck*” Rich shifts the home’s metaphor to represent the inner self and the journey toward self-discovery. Home transcends its physical meaning, becoming a psychological space where individuals confront their identity. The act of diving represents an exploration of the self, akin to navigating an unfamiliar home filled with hidden memories and emotions. The wreck symbolizes the personal and collective experiences that shape one’s identity. Rich writes: “*I am having to do this/not like Cousteau with his / assiduous team / aboard the sun-flooded schooner / but here alone* [7].

These lines emphasize the solitary nature of self-exploration, contrasting it with a team-assisted expedition. The home, in this metaphor, becomes an internal space only the individual can navigate, reflecting the courage needed to confront one’s inner truths. As the speaker uncovers artifacts within the wreck—symbols of lost dreams and submerged identity—the exploration mirrors the challenges and revelations of self-examination.

Adrienne Rich blurs the lines between the self and the external world, suggesting that the inner home is connected to broader human experiences. She writes:

“*We are, I am, you are / by cowardice or courage / the one who find our way / back to this scene / carrying a knife, a camera / a book of myths / in which / our names do not appear*” [7].

The “book of myths” symbolizes societal narratives that exclude certain voices, particularly women and marginalized groups. By diving into the wreck/home, the speaker aims to reclaim those stories and redefine her identity outside of societal

confines. The home becomes a place where one can reconstruct the self, free from external expectations [2, p.84].

Rich uses the metaphorical home to address themes of alienation and the quest for authenticity. The journey within is difficult but essential for self-understanding. Home, in Rich's view, is not static or comforting but dynamic, filled with both remnants of the past and potential for renewal.

Through works like "*Diving into the Wreck*" Rich encourages readers to undertake their journeys of self-discovery, portraying home as an internal space for exploring identity, memory, and desire. The metaphor of home becomes a tool for examining human nature and achieving personal growth.

Rich also uses the image of home to critique patriarchal structures, particularly in "*Snapshots of a Daughter-in-Law*". Here, the home, traditionally seen as a woman's domain, is depicted as a site of oppression. The poem's fragmented portrayal of women's lives reveals the societal pressures that limit women's autonomy, as seen in the title's suggestion that the woman is defined not by her own identity but by her family role [4, p.95].

Adrienne Rich's poetry critiques patriarchal norms, especially the expectations imposed on women within the domestic sphere. In "*Snapshots of a Daughter-in-Law*" she writes: "*She shaves her legs until they gleam / like petrified mammoth-tusk*" [8].

This metaphor highlights the way women conform to beauty standards, erasing their natural identity. The comparison to the "petrified mammoth-tusk" evokes a loss of vitality, symbolizing how traditional roles render women's lives stagnant.

Further in the poem, Rich addresses mental confinement: "*A thinking woman sleeps with monsters. / The beak that grips her, she becomes*" [8].

Here, the «monsters» represent patriarchal forces that infiltrate women's minds, influencing their self-perception. The transformation into the "beak" symbolizes how internalized misogyny leads to women's subjugation. Home, instead of a refuge, becomes a place where these forces thrive.

Rich also critiques the generational transmission of oppressive norms: “*Your mind now, moldering like wedding-cake, / heavy with useless experience, rich / with suspicion, rumor, fantasy, / crumbling to pieces under the knife-edge / of mere fact*” [8].

The “moldering wedding-cake” symbolizes decaying traditions passed through generations, with the “knife-edge of mere fact” representing harsh realities that shatter illusions.

In “*Aunt Jennifer's Tigers*” Rich critiques marriage through the imagery of Aunt Jennifer's oppressive domestic life: “*The massive weight of Uncle's wedding band / Sits heavily upon Aunt Jennifer's hand*” [9].

The «massive» wedding band symbolizes the weight of patriarchal marriage, while Aunt Jennifer's embroidered tigers—free and vibrant—contrast with her constrained reality.

In “*From a Survivor*” Rich reflects on her marriage, exposing the myth of equality: “*The pact that we made was the ordinary pact / of men & women in those days*” [10].

This “ordinary pact” alludes to the societal roles that perpetuate inequality, showing how the home mirrors broader gender imbalances.

Rich's prose work, like “*Of Woman Born*” complements these themes, critiquing the institutionalization of motherhood and how the home enforces rigid roles. Through her poetry, Rich urges a reimagining of the home as a space for equality and self-actualization rather than oppression.

Adrienne Rich's work continues to be relevant, inspiring discussions on gender roles, autonomy, and the need to dismantle oppressive systems in both personal and public spheres. By transforming the concept of home from a passive backdrop to an active site of feminist critique, she demonstrates how individual experiences within the home reflect broader societal dynamics [1, p.57].

Rich often explores alienation and the quest for belonging, portraying home as an unattainable ideal. Rather than depicting home as a place of comfort, she presents it

as a symbol of isolation, displacement, and internal struggle. This reflects the complexities of personal identity and the societal factors contributing to feelings of not belonging.

Rich examines the disconnect individuals feel from societal expectations, particularly immigrants, who face emotional and psychological challenges in adapting to new environments. She also delves into how internal barriers prevent people from feeling at home within themselves, illustrating how the pursuit of authenticity can alienate them from their previous lives or communities.

Rich critiques societal structures that contribute to this alienation, such as rigid gender roles and social expectations. The home, traditionally a refuge, is often depicted as a space where these oppressive forces are most strongly felt. This tension between the ideal of home and its reality invites readers to reflect on the universal human desire for connection, and the obstacles that hinder it.

Through poems like *“An Atlas of the Difficult World”* Rich expands the concept of home to encompass communities and nations, showing how social and political forces, like inequality and war, affect individual security and belonging. Home becomes a symbol for the nation itself, with its fractures mirroring those of society.

Rich also critiques the impact of race, class, gender, and sexuality on one's relationship with home. She highlights the experiences of marginalized groups, calling attention to the privileges and injustices embedded in the idealized vision of home. Through these narratives, she connects personal experiences to broader historical and political contexts, revealing how systems like colonialism, patriarchy, and capitalism shape perceptions of home and identity.

Through her nuanced portrayal of home as a reflection of social and political realities, Adrienne Rich urges readers to recognize how external forces shape personal experiences. Her poetry advocates for awareness and change, pushing for a collective reimagining of society where all individuals can find belonging and justice. By redefining home, Rich highlights the struggles individuals face, particularly women, and calls for societal transformation to create inclusive spaces [5, p. 284].

In conclusion, Adrienne Rich weaves the concept of home into a tapestry of personal struggles, feminist critiques, and societal observations. By challenging the traditional ideal of domestic bliss, she exposes the disillusionment and constraints faced by many. Home, for Rich, becomes a metaphor for self-discovery, emphasizing the courage required for personal growth. Her feminist critique reveals how patriarchal structures confine individuals within the domestic sphere, transforming the home into a place of both resistance and introspection.

Rich also explores alienation and the pursuit of belonging, presenting home as an ideal that many find elusive due to internal and external barriers. By linking home to broader societal realities, Rich connects personal experiences with larger social structures, encouraging readers to confront the systemic forces that shape their lives. Her poetry transcends the conventional boundaries of home, offering profound insights into identity, belonging, and the human condition. Rich's work continues to inspire contemplation of societal constructs and remains a powerful force in literature.

References

1. Keyes, C. (1986). *The Aesthetics of Power: The Poetry of Adrienne Rich*, University of Georgia Press.
2. Yorke, L. (1997). *Adrienne Rich: Passion, Politics and the Body*. Sage Publications.
3. Martin, W. (1984). *An American Triptych: Anne Bradstreet, Emily Dickinson, Adrienne Rich*. The University of North Carolina Press.
4. Templeton, A. (1994). *The Dream and the Dialogue: Adrienne Rich's Feminist Poetics*. Knoxville: University of Tennessee Press.
5. Charlesworth Gelpi, B., Gelpi A. (Eds). (1993). *Adrienne Rich's Poetry and Prose*. W. W. Norton & Company.
6. Living in Sin by Adrienne Rich. *All Poetry – The world's largest poetry site: All Poetry*. Retrieved from <https://allpoetry.com/poem/11641434-Living-in-Sin-by-Adrienne-Rich>

7. Diving into the Wreck. *Poets.org*. Retrieved from <https://poets.org/poem/diving-wreck>
8. Snapshots of a Daughter-In-Law by Adrienne Rich. *All Poetry - The world's largest poetry site: All Poetry*. Retrieved from <https://allpoetry.com/poem/11641409-Snapshots-of-a-Daughter-In-Law-by-Adrienne-Rich>
9. *CPCW: The Center for Programs in Contemporary Writing*. Retrieved from <https://writing.upenn.edu/~afilreis/88v/rich-jennifer-tiger.html>
10. Rich, A. From a Survivor. *Best Poems | The Famous Poems Encyclopedia*. Retrieved from https://www.best-poems.net/adrienne_rich/from_a_survivor.html

Yuliia RAIHORODSKA, Nataliia SAFONOVA

LINGUISTIC CHARACTERISTICS OF ADVERTISING TEXTS FOR COSMETIC PRODUCTS: GENDER ASPECT

Oles Honchar Dnipro National University, Dnipro, Ukraine

In today's world, advertising is an integral part of our daily lives. It influences our decisions, shapes our beliefs, and stimulates consumer desires. This is especially true for cosmetic product advertisements, which not only seek to draw attention to the product but often use gender stereotypes to attract a specific target audience. Ukrainian and foreign scholars such as Oksana Kis, Tetyana Bureichak, Olena Kharchenko, Mariana Velykodna, Oleksandr Radutnyi, Katrin Thums, Timo Gnambs, and Ilka Volter have worked in the field of gender aspects of advertising.

Gender is one of the key categories of social organization that determines the role, status, behavior, identity, and relationships of people of different sexes. As J. Lorber and S. Farrell claim, "... in reality and everyday practices, gender permeates all aspects of our lives from the micro to the macro level" [1].

Katrin Thums, Timo Gnambs, and Ilka Volter jointly conducted a study that examined the impact of gender-stereotypical content in texts on reading competence in

women and men. They found that gender-stereotypical biases in the texts used to measure reading competence did not significantly affect the measurement results in women and men. This suggests that gender stereotypes in texts do not distort the assessment of reading competence.

Agus Rianto focused on studying gender differences in reading strategies, reading skills, and English proficiency among students learning English as a foreign language. He found significant gender differences in the use of general, problem-oriented, and supportive strategies, albeit with small effect sizes, with women generally performing better than men [4].

Both studies have made significant contributions to understanding the gender characteristics of texts and their impact on reading competence and strategies. They help reveal how gender stereotypes and differences can influence the educational process and skill development.

Gender stereotypes play a significant role in shaping advertising texts, particularly in the field of cosmetics. Here are several ways they can affect advertising language:

1. Use of gender-marked vocabulary: advertising often uses words and phrases traditionally associated with male or female roles. For example, products for women might be described as “gentle” or “elegant”, while products for men might be labeled “strong” or “reliable”.
2. Depiction of gender roles: advertising texts may reflect stereotypical notions of gender roles, for instance, emphasizing beauty and appearance for women and strength and success for men.
3. Emotional appeal: advertisements may employ emotional appeals that resonate with gender expectations. Women's ads might focus on feelings and relationships, while men's ads emphasize achievements and activities.
4. Color palette: traditionally, pink is used for women's products, and blue for men's.

5. Promises and benefits: advertising texts might offer different benefits depending on the gender of the target audience.

Understanding and analyzing these aspects helps deepen the exploration of gender stereotypes in cosmetic advertising. It also points to ways advertising can evolve to create a more inclusive and diverse representation of gender.

A great example of a cosmetic product aimed at various genders is the Moschino perfume brand and their “Toy” line, particularly the fragrance “TOY 2 Bubble Gum”. The name evokes associations with childhood and fun, which can attract consumers to a unique and unconventional product. The astronaut featured in the advertisement is gender-neutral, avoiding traditional gender stereotypes, and there is no use of gender-specific language forms. The phrase “MAKE UP YOUR OWN LANGUAGE” suggests self-expression and individuality, which can be tied to the use of this perfume [2].

This advertisement creates an image of a product that emphasizes individuality and uniqueness, offering consumers the opportunity to express themselves through scent, while the color palette and language contribute to a modern and playful impression.

However, a less positive example of cosmetic product advertising is the Summer's Eve cleansing wash. One ad depicted a man expressing concern over using his wife's feminine hygiene product, implying that it affects his masculinity. This ad reinforces the stereotype that men should avoid anything considered feminine to maintain their masculinity [3].

The Pantene shampoo advertisement utilizes linguistic devices and evaluative vocabulary to create an image of a product that strengthens hair and enhances its beauty. The phrase “STRONG IS TAKING THE HEAT” serves as a metaphor, emphasizing the hair’s ability to endure heat treatments like blow-drying. The parallelism in the expression “STRONG IS BEAUTIFUL” links strength with beauty, highlighting that strong hair is also beautiful. The repetition of the word “STRONG” reinforces the core idea of the product — hair strengthening [4].

Thus, advertising strategies that break down gender stereotypes play a key role in shaping more flexible gender identities and contribute to positive changes in societal perceptions. Social media and internet activism amplify these trends, creating pressure on brands to pay more attention to gender equality in advertising.

References

1. Lorber, J. (2018). The social construction of gender. *The inequality reader*. doi: <https://doi.org/10.4324/9780429494468-36>
2. Stella Maxwell Goes on a Space Mission in Moschino's New Ad. *WWD*. Retrieved from <https://wwd.com/feature/stella-maxwell-space-mission-moschino-new-ad-1234774493/>
3. Stuart Brawley. Summers eve - "manly mistake" commercial, 2017. *YouTube*. Retrieved from <https://www.youtube.com/watch?v=B0FM9ji1xZ4>
4. Thums, K., Gnambs, T., Wolter, I. The impact of gender-stereotypical text contents on reading competence in women and men. *Zeitschrift für Erziehungswissenschaft*, (23)6,1283–1301. doi: <https://doi.org/10.1007/s11618-020-00980-8>

Lina REPP

**COGNITIVE PECULIARITIES OF THE CONCEPT *HEART* VERBALIZED
BY THE PHRASEOLOGICAL UNITS WITH THE LEXICAL COMPONENT
*HEART***

Oles Honchar Dnipro National University, Dnipro, Ukraine

Language serves as a tool for capturing the essence of human experiences, emotions, and cultural values. One of the most compelling ways language achieves this is through the use of phraseological units – expressions that convey meanings beyond the literal definitions of their components. The concept *HEART* a profound symbol that resonates across various cultures and languages, provides fertile ground for linguistic exploration. In this context, the verbalization of the concept *HEART* by

phraseological units is particularly intriguing, as it reveals the multifaceted nature of human perception and emotional expression.

The concept HEART is universally associated with a range of emotions and attributes, including love, compassion, courage, and sincerity. It represents the emotional and moral center of a person, making it a recurrent motif in literature, art, and everyday communication. Phraseological units involving the concept HEART serve to encapsulate complex emotional states and social values in a concise and evocative manner. Expressions such as *to have a heart of gold*, *heart-to-heart*, *with a heavy heart* illustrate how language embeds this concept into interpersonal and cultural interactions.

The exploration of how HEART is represented through phraseological units not only sheds light on linguistic creativity but also offers insight into the cultural connotations and shared understandings that shape communication. By analyzing these expressions across different languages and contexts, researchers can better understand the cognitive and cultural dimensions of language and how abstract ideas are linguistically encoded.

This research delves into the verbalization of the concept HEART through phraseological units, examining their meanings and usage. The investigation aims to distinguish the most and the least common cognitive peculiarities of the concept HEART verbalized by the phraseological units with the lexical component heart.

The studied dictionaries [1], [2], [3], [4], [5] count a list of different idioms with the component heart to verbalize the concept HEART: *after your own heart*, *at heart*, *be all heart*, *by heart*, *close to someone's heart*, *break somebody's heart*, *do someone's heart good*, *wear one's heart on one's sleeve*, *have a heart!* *have a heart of gold*, *have a heart of stone*, *your heart aches*, *heart and soul*, *your heart goes out to someone*, *someone's heart is in their boots*, *someone's heart sinks to/into their boots*, *someone's heart is in their mouth*, *her/his heart is in the right place*, *your heart isn't in it*, *someone's heart sinks*, *your heart skips/misses a beat*, *your heart's desire*, *in your heart of hearts*, *my heart bleeds for someone*, *not have the heart to do something*, *put your*

heart and soul into something, set your heart on something/doing something, take something to heart, take heart, to your heart's content, with all your heart and others.

Kindness (generosity) and happiness have been distinguished as the most common cognitive features of the concept HEART as they are represented by 8 phraseological units:

kindness (generosity) – the study revealed 8 phraseological units with the component *heart* that conceptualize kindness and generosity: *be all heart; have a heart of gold; heart in the right place; do something out of the goodness of your heart; out of the goodness of one's heart; out of the kindness of one's heart; have someone's (best) interests at heart; have a big heart;*

happiness – the study found 8 phraseological units with the component *heart* that represent happiness: *give sb heart; it does your heart good to see/hear something; do one's heart good; gladden someone's heart; light heart; one's heart leaps; warm someone's heart; warm the cockles of someone's heart.*

There are nine cognitive features of the concept HEART which are the least common, each actualized by only one phraseological unit with the lexical component *heart*: memory – *by heart*; physical pain – *one's heart aches*; sensitivity – *take something to heart*; true essence of character – *at heart*; change of attitude – *a change of heart*; the truth – *cross my heart*; similarity of interests – *after one's own heart*; center of life – *cockles of the heart*; loss of courage – *faint of heart*.

This research highlights the complexity and richness of the concept HEART represented through phraseological units. The study identifies both the most common and least common cognitive features that the concept HEART embodies.

The findings reveal that kindness (generosity) and happiness are the most frequently verbalized cognitive features of the concept HEART, each represented by eight phraseological units. These units, such as *Have a heart of gold* and *do one's heart good*, emphasize the symbolic nature of the heart as an emblem of positive human traits and emotions. Moreover, the research also identifies nine cognitive features that are less commonly represented, each actualized by only one phraseological unit.

This comprehensive exploration of phraseological units with the component heart proves the multidimensional nature of the concept, illustrating how language not only communicates literal meanings but also conveys deep cultural and emotional understandings. Further research can discover the most frequently used phraseological units with the lexical component heart to verbalize different cognitive features of the concept HEART in the English worldview.

References

1. Cambridge Dictionary. (n.d.) Citation. In dictionary.cambridge.org. Retrieved from <https://dictionary.cambridge.org>
2. Collins English Dictionary. (n.d.) Citation. In collinsdictionary.com. Retrieved from <https://www.collinsdictionary.com/dictionary/english>
3. Free Dictionary. (n.d.) Citation. In freedictionary.org. Retrieved from <https://freedictionary.org/?Query=heart>
4. Longman Dictionary of Contemporary English. (n.d.) Citation. In ldoceonline.com. Retrieved from <https://www.ldoceonline.com/dictionary/>
5. Oxford Learner's Dictionaries. (n.d.) Citation. In oxfordlearnersdictionaries.com. Retrieved from <https://www.oxfordlearnersdictionaries.com>

Robert ROMANCHUK

AMERICAN ORAL-TRADITIONAL SCHOLARSHIP AND THE UKRAINIAN DUMA

Florida State University, Florida, USA

In 1981, Albert B. Lord published the article “Comparative Slavic Epic,” in which the cofounder of oral-traditional studies proposes to “investigate a few facets of the relationship between South Slavic ... oral traditional epic and that of the Eastern Slavs.” Across the North Macedonian (“Bulgarian”), Bosniak, Russian, and Ukrainian epic traditions, he compares a single oral-traditional *formula* (of the hero’s horse), *theme* (of the saddling of this horse), and *story-pattern* (the Return Song). He takes a

highly restricted view of epic, limiting it to the complete Return Song, which is practically exclusive to Bosniaks among the Slavic peoples of the “Ottoman ecumene”; he thus argues that “most of the [Ukrainian] *dumy*” are not true epic songs, but “actually ballads.”

Lord’s restriction in this article, followed by many American scholars of oral tradition, has precluded meaningful comparison, not only of the Ukrainian tradition with “the other three Slavic traditional epics” (which it is held *not* to resemble), but indeed between any tradition characterized as “balladic” and the epic. On the basis of further comparative study of the Bosniak and Serbian *junačke pjesme* and the Ukrainian *dumy* (in particular, of variants of the “guest-host exchange” and “conversation with the hero”/“girls mock a hero” themes as well as the Return Song pattern), I will demonstrate that the *duma* form is properly epic, not balladic, and moreover that it participates richly in the “ecumenical” oral tradition of the Ottoman Slavs.

Vladyslava SAMUSENKO, Nataliia LYSENKO

THE COMPOSITIONAL SPECIFICITY OF AGATHA CHRISTIE’S STORIES

Oles Honchar Dnipro National University, Dnipro, Ukraine

The compositional specificity of Agatha Christie’s stories is characterized by several key aspects that make her works unique and engaging. Firstly, non-linear structure. The compositional structure of Agatha Christie’s stories from the collection “Double Sin and Other Stories” exhibits specific characteristics related to the division of time, the use of retrospection shifts in narrative time, and the integration of hidden clues within the text.

In “Double Sin” the distinction between narrative time and story time is clear. The main events occur during a short trip, while the crime and its planning take place before the story begins. The narrative unfolds in the present, but the true nature of the crime is revealed through flashbacks and dialogue. For example, the theft happened before the trip, but the narrative focuses on its discovery and investigation.

“The robbery was planned, but we only uncover the true mastermind after carefully examining the testimonies” [1].

The narrative time compresses the investigation process, presenting it almost simultaneously with the revelation of key clues, while the story time encompasses a broader period during which the crime was conceived and executed.

Flashbacks in the story “Double Sin” are used to gradually uncover the circumstances of the crime. The story begins with the description of Hercule Poirot and Hastings’ journey but later shifts into retrospection as the suspects’ behavior during the trip is revealed.

“As I sat there, Poirot reminded me of the moment we met the young woman at the station. Her strange behavior then suddenly made sense in light of what had happened afterward” [1].

In this example, the flashback is used to explain details that initially seemed insignificant but gained importance after the crime was revealed. This flashback allows for a better understanding of the characters’ behavior and ties the events together.

Secondly, multiplicity of narrative levels. The stories often have a ‘multi-layered composition’, where time and events are presented not in a linear sequence but through complex temporal shifts, which helps create an atmosphere of mystery. For instance, a story may begin in the present (at the start of the investigation) but later return to past events that led to the crime.

In “Double Sin” there are several narrative levels. The main story is narrated by Captain Hastings, who accompanies Hercule Poirot during their journey, but there are also retrospective reflections and accounts from other characters, which add new layers to the story.

“I didn’t suspect the young woman at first, but as Poirot later pointed out, her behavior was peculiar from the start” [1].

In this example, Captain Hastings’ narrative level intersects with Poirot’s understanding, which is only revealed after the investigation is complete. Thus, we have two levels: the first is Hastings’ subjective perception, and the second is Poirot’s

intellectual analysis. These two levels interact and complement each other, creating a multi-layered story where the true state of affairs is revealed gradually.

Thirdly, the chronological disruption technique. Agatha Christie actively uses the technique of disrupting chronology in the collection “Double Sin and Other Stories” to create tension, maintain intrigue, and engage the reader in the active process of solving the mystery. In “Double Sin” the chronological disruption occurs through the introduction of characters’ memories, which explain key moments of the plot. While Poirot and Hastings observe the actions of the characters during their journey, the true meaning of the events is only revealed after the characters revisit these events in their memories.

“Poirot cast his mind back to the moment when he had first seen the young man in the hotel lobby. It seemed irrelevant then, but now it began to make sense” [1].

This example demonstrates how Agatha Christie uses chronological disruption to reveal new aspects of the plot. The return to the past allows Poirot to reconsider what initially seemed insignificant but now becomes a crucial piece of evidence in the case.

Fourthly, indirect clues. In “Double Sin and Other Stories” Agatha Christie masterfully uses the technique of indirect clues, which is one of the defining features of her detective style. This approach allows her to keep the reader in suspense by gradually revealing information that at first seems insignificant or coincidental. However, by the end of the story, it becomes clear that all these clues are crucial to solving the crime. Indirect clues can be hidden in dialogues, descriptive details, character behavior, or even in the twists of the plot itself.

Fifthly, inverted structure. In “Double Sin and Other Stories” Agatha Christie employs the ‘inverted structure’ technique a specific narrative form that differs from the traditional linear structure. In this structure, the reader first learns about the consequences or resolution of events, and then the plot unfolds in reverse order, gradually revealing the causes and key details.

Sixthly, the final resolution. The final resolution in Agatha Christie's stories from "Double Sin and Other Stories" is a crucial component that resolves the central mystery, revealing the culprit and their motives.

The compositional specificity of Agatha Christie's stories from "Double Sin and Other Stories" lies in the skillful use of narrative time, chronological disruption, retrospection, multi-layered structure, and dialogues, which allow her to craft intricate yet logically coherent detective stories. This provides the reader with the opportunity to 'investigate' the crime alongside the detective.

References

1. Christie, A. Double Sin and other stories. Retrieved from https://www.goodreads.com/book/show/140354.Double_Sin_and_Other_Stories

Nataliia SHASHKINA, Lilia DRUZHYNINA

UNDERSTANDING THE LANGUAGE OF THE FIELD: TEACHING TERMINOLOGY IN PROFESSIONAL EDUCATION

*Ukrainian State University of Science and Technology REI 'Prydniprovsk State
Academy of Civil Engineering and Architecture', Dnipro, Ukraine*

There are several important differences between teaching common vocabulary and technical terminology. These differences stem from the nature of the words, their usage, and the learning goals associated with them.

General language terms are often flexible, with meanings that can vary based on context, tone, or usage. Teaching these words focuses on everyday communication and the many contexts they might appear.

Technical terms are usually precise and context specific. Their meanings are standardized within a field, and slight misunderstandings can lead to significant issues. Teaching these terms requires a strict focus on accurate definitions and field-specific usage. When teaching general vocabulary, it is often enough for students to understand the general meaning, use it in sentences, and recognize it in conversation.

Technical terms often represent complex concepts, processes, or objects. Teaching these requires a deeper understanding, often including theory, function, and practical application. Students may need to understand both the term itself and its relationship to broader concepts in the field.

Learning goals in teaching common vocabulary and technical terminology are quite different. The goal for common vocabulary learning is often functional communication—students learn to understand and be understood in daily interactions. Vocabulary can be flexible and serve a wide range of communicative needs. The goal of technical terminology studying is professional or academic proficiency within a specific discipline. This terminology enables students to read, write, and discuss topics in that field accurately, which is critical for safety, efficiency, and precision.

In a teaching process of common vocabulary teaching methods may include casual conversation, storytelling, multimedia, or context-based exercises that show how the words vary in meaning. Exercises focus on memorization, understanding relationships, and applying terms in real-life scenarios. Assessment approaches in the process of teaching common vocabulary and technical lexicon should be different. Students might be assessed on basic recognition and correct usage in various sentences or scenarios. While teaching technical terminology assessment often involves applied knowledge, such as defining terms precisely, identifying or labeling parts of diagrams, explaining processes, or using terms correctly in technical documentation or problem-solving.

Let's make a short overview of teaching resources.

Common vocabulary resources might include novels, videos, conversation practice, and general learning apps. Technical fields require specialized resources like industry-standard textbooks, manuals, diagrams, technical specifications, and tools for building specific skills (e.g., engineering drawings or medical simulations). In short, teaching technical terminology requires a more structured, field-specific approach focused on precision, application, and depth, whereas teaching common vocabulary emphasizes flexibility, general understanding, and functional communication.

Starting to study terminology effectively often involves a combination of organization, context, and practice. Here are some steps to get started:

Organize terms by categories: group terms based on themes, topics, or related concepts. This organization helps your students understand relationships and makes memorization easier. For example, in construction machinery, you might group terms by hoisting machines, earth-moving machines, hand tools, etc.

Use flashcards for active recall: tools like Anki, Quizlet, or even physical flashcards can help test definitions. Flashcards help reinforce memory by challenging recall.

Contextualize terms in sentences: using new terms in sentences or real-world examples can deepen understanding and help remember terms more naturally. This also shows the students how terms could be applied practically.

Visualize with diagrams or mind maps: visual aids can create associations and show relationships between terms, making them easier to remember. Mind maps, in particular, can help students see how terms are interconnected.

Practice with exercises or quizzes: engaging in quizzes or practice exercises can reinforce learning. These can come from textbooks, online resources, or self-made questions. Revisiting terms regularly (using spaced repetition) helps move information from short-term to long-term memory. Challenging terms should be reviewed more frequently in practical lessons.

We are sure that each of these methods can build a strong foundation for learning terminology effectively, especially when used together.

Using a combination of these exercises ensures that students gain a strong, practical grasp of technical terminology, building both their confidence and their ability to use terms accurately in relevant contexts.

Nataliia SAFONOVA

HEDONIC VALUE OF SMART TEACHING PRACTICES

Oles Honchar Dnipro National University, Dnipro, Ukraine

The problem of well-being, the concept of happiness and pleasure has been investigated not only in psychology research but also in modern pedagogy and language learning. We aim to announce the connection between hedonic value and smart teaching practices. Hedonic value has a direct connection to hedonic psychology ‘that is a study of what makes experiences and life pleasant or unpleasant’ [2, p.IX].

Many students find studying boring, stressful, and tiring. But it doesn't have to be that way. Studying can be fun. It all depends on teaching practices that are supposed to be smart. Does learning have to make students happy? Sometimes, learners like a subject, but days come when they don't feel like doing anything, or some topics seem less interesting than others.

Any learning process is always fraught with difficulties, with overcoming oneself and one's laziness. If your students' heads are not strained, their brains are not “boiling” in the process of learning new information, then most likely they are not paying enough attention to the process and most likely they will not remember the new information.

Probably, learning does not have to bring pleasure. If it brings happiness, it is a bonus. We all would like to have such a bonus. If students are motivated, if they find interest in their learning, the process will please them. It is the major teacher's concern to motivate the students.

First, we should investigate the reasons that demotivate students and bring them pain instead of pleasure. If we can reduce pain, we will be able to increase happiness. As we know, the number of students leaving educational institutions early has been increasing over the years. Students hate studying more and more and there are some reasons for that.

The major reason for students' unhappiness can be their parents' influence. When parents want to see their child successful and make him/her study some profession. It is

a vital problem in Ukrainian families when parents make a choice instead of their children. Students can feel stress because of their overwork and stress. They do not have enough rest etc.

Students often explain their inactivity as laziness. Meanwhile, modern psychologists claim that there is no such concept. Under laziness, there are several reasons why we don't want to do something. Psychologists include lack of motivation; developed habit of postponing (procrastination); lack of energy; lack of emotions; and somatic diseases. It is human nature to dramatize everything. This does not affect people who know what they are doing, and why they are doing it, and imagine the future result. Ultimately, they are the ones who achieve great heights.

If students want to feel pleasure in the process of their education, they should decide what they enjoy, and what pleases them. It is vital to have rests in between studying. New students rush into studying so eagerly that they forget about rest. The result is burnout and stress. The student concludes that he chose the wrong thing. But the problem is completely different. Study hard but take breaks. Go out with friends, go for walks, find suitable entertainment. Don't sit at your desk for hours, walk around the room, drink a cup of tea, or talk to someone. A good learning habit is to divide work into stages. Seeing a lot of homework, students can lament: how can we cope with it? Instead, the student should simply divide the work into stages. Create a clear schedule for their implementation. Keep track of their biological clock. Exercise when their brains work best.

Let us look at some teaching strategies that are smart as they have a hedonic value.

1. If the environment is not conducive to concentration or is "stressful" in some way, the time spent studying will be wasted. An uncomfortable room, lack of light, fresh air, or free space can have a huge impact on students. Therefore, the teacher has to create the learning environment before the lesson.

2. It's not for nothing that some people prefer sprint running, while others enjoy participating in marathons. These approaches work not only in sports but also in the

learning process. At the very beginning, it is very important to determine the format in which teachers work best and develop their own pace suitable to different learners. Some learners prefer to do everything quickly but for a short time. In this case, the format of short classes will suit them, during which the teacher will actively move along his/her plan and take short breaks in between. The principle is simple – 15-20 minutes of practice, 5 minutes of break. The change of activity can be as helpful as a break. Some learners prefer to “dive” into the topic and “dig” into the details; they will like longer activities.

3. In most cases, we remember best the facts that took place at the very beginning and the end of a class, only then recreating in our memory information from the middle. It is easier to remember how it all began or how it ended than the process of what is happening. This principle of how our brain works should also be used during our teaching process. Teachers can start the lesson with the most important and then end with the most important. It is useful to summarize the whole lesson in the end to activate the skill or the knowledge given.

4. The use of mind maps (or associative maps) has a big advantage over the lists of words or grammar rules. We are all used to making – the ability to visually highlight information. Maps help not only to structure all the data but also to build their priority and relationship with each other. With the help of mind maps it is much easier to remember large amounts of information without constant cramming [1, p. 120-128].

To sum up, we can conclude that smart teaching strategies can help increase the hedonic value of education because students will find their educational process more satisfying and enjoyable. It demands a lot of effort from educators who have to reassess their teaching strategies and focus them on students’ well-being.

References

1. Lovett, Marsha C. et all (2023) *How Learning Works: 8 Research-Based Principles for Smart Teaching*. 2nd edition. Jossey-Bass.
2. Kahneman, D., Diener, E., and Schwartz, N. (Eds.) *Well-being: the Foundations of Hedonic Psychology*. New York: Russell Sage Foundation.

Ольга СІВАЄВА, Аліна КУЦ

**ВИКОРИСТАННЯ АВТЕНТИЧНИХ МАТЕРІАЛІВ З УКРАЇНСЬКОЇ
МОВИ ПІД ЧАС ВИВЧЕННЯ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ: РОЗВИТОК
ПЕРЕКЛАДАЦЬКИХ НАВИЧОК У СТУДЕНТІВ-ФІЛОЛОГІВ**

Київський столичний університет імені Бориса Грінченка, Київ, Україна

Одним із головних завдань під час вивчення англійської мови студентами-філологами є розвиток перекладацьких навичок. Використання автентичних матеріалів з рідної мови студента – у нашому випадку української – може значно підвищити ефективність навчання. Такий підхід дозволяє студентам практикувати переклад у реальних умовах, взаємодіючи з текстами, що відображають соціокультурні реалії їхньої рідної мови.

Актуальність теми полягає в тому, що розвиток перекладацьких навичок у сучасних студентів-філологів вимагає інтеграції практично орієнтованих підходів до навчання. Використання автентичних матеріалів з рідної мови під час вивчення іноземних мов, зокрема англійської, дозволяє студентам глибше зрозуміти як мовні, так і культурні аспекти перекладу.

Теорія автентичних матеріалів виводиться з комунікативного підходу до викладання іноземних мов, який наголошує на необхідності використання матеріалів, що імітують реальні ситуації, в яких мова використовується природно. Як зазначає Д. Літл, автентичні тексти дають змогу студентам «вивчати мову через безпосередній контакт з її реальним використанням, що допомагає краще розуміти не лише граматику, але й контекст» [2].

Підхід до використання автентичних матеріалів також підтверджується роботами сучасних дослідників, які відзначають важливість залучення до навчального процесу текстів, не адаптованих для навчальних цілей. Автентичні матеріали стимулюють розвиток критичного мислення і вчать студентів аналізувати тексти глибше, ніж це можливо при роботі зі штучно створеними навчальними текстами.

Ряд науковців досліджували різні аспекти, пов'язані з використанням автентичних матеріалів у навчанні іноземних мов і розвитком перекладацьких навичок, а саме: Д. Літл (наголошував на важливості автентичних матеріалів у навчанні мови; досліджував, як автентичні тексти сприяють розвитку автономії студентів і їхньому кращому розумінню культурного контексту мови), Л. Венуті (розробив концепцію "невидимості перекладача" і вивчав питання культурного впливу на переклад; підкреслював важливість урахування культурних особливостей тексту при перекладі), Дж. Хаус (працювала над питаннями міжкультурної комунікації і перекладу, підкреслюючи важливість культурного контексту і реалій при навчанні перекладу), А. Шефер (досліджує культурний контекст у перекладі і зазначає, що перекладач повинен враховувати культурні відмінності для ефективного перекладу текстів) та ін.

Отже, метою цієї публікації є дослідження впливу використання автентичних матеріалів з української мови на розвиток перекладацьких навичок у студентів-філологів, які вивчають англійську мову, а також класифікація практичних стратегій для ефективного застосування перекладу у навчальному процесі.

Використання автентичних українських текстів під час вивчення англійської має кілька важливих переваг для студентів-філологів, зокрема для розвитку їхніх перекладацьких здібностей. Робота з автентичними українськими текстами дозволяє студентам вивчати ті мовні явища, які важко перекласти дослівно через відмінності в культурних реаліях двох мов. Використання автентичних матеріалів спонукає студентів до глибшого аналізу, що підсилює їхню здатність приймати рішення щодо перекладу в умовах неоднозначності. Як зазначають Хаус [1] та Шук [4], автентичні тексти пропонують більше можливостей для розвитку перекладацької креативності і здатності знаходити нестандартні рішення.

У межах нашого дослідження ми пропонуємо наступну класифікацію практичних стратегій із використанням автентичних матеріалів:

1) Переклад новин: такий тип матеріалів допомагає студентам навчитися працювати з різними стилями написання, від офіційного до публіцистичного, і одночасно розвивати розуміння того, як мовна та культурна адаптація може впливати на сприйняття перекладу англомовною аудиторією.

2) Аналіз перекладу художньої літератури: переклад літературних творів, зокрема української класики або сучасних авторів, дозволяє студентам глибше зануритися в мову оригіналу і знайти відповідні стилістичні рішення при перекладі.

3) Переклад політичних та офіційних текстів: робота з публіцистикою або дипломатичними документами допомагає студентам засвоїти формальний стиль англійської мови. Цей вид діяльності розвиває точність та лаконічність у перекладі.

Матеріалами перекладу можуть бути статті та блоги на актуальні теми, що обговорюються в українських медіа; подкасти, відео або документальні фільми, рекламні тексти, тексти українських пісень та ін.

Отже, автентичні матеріали з української мови становлять важливий компонент у розвитку перекладацьких навичок студентів-філологів, які вивчають англійську мову. Вони дозволяють студентам працювати з реальними мовними ситуаціями, формуючи у них критичний підхід до перекладу і підвищуючи їхню культурну компетенцію.

Список літератури

1. House, J. (2018). *Translation as Communication Across Languages and Cultures*. Routledge.
2. Little, D. (1994). *Learner Autonomy and Authentic Texts. The Cambridge Guide to Language Learning*. Cambridge.
3. Schaeffer, A. (2017). Cultural Contexts in Translation. *Translation Studies Journal*.
4. Schuck, R. (2019). Creative Approaches to Translating Ambiguity. *Language and Translation Studies*.
5. Venuti, L. (2019). *The Translator's Invisibility*. Routledge.

Катерина СОКОЛОВА, Лілія МИХАЙЛОВА

TEACHING TERMINOLOGY CHUNKS TO ESP STUDENTS

Ukrainian State University of Science and Technologies

*REI 'Prydniprovsk State Academy of Civil Engineering and Architecture', Dnipro,
Ukraine*

Teaching terminology chunks for English for Specific Purposes (ESP) students presents several challenges that can hinder effective learning. Here are some of the primary issues:

Misconceptions About Vocabulary. Many ESP learners equate vocabulary solely with individual words, neglecting the importance of multi-word expressions or chunks. This simplification leads to a tendency to translate phrases word-for-word, which can result in misunderstandings and lack of fluency in specialized contexts [1].

Complexity and Variety of Chunks. The sheer number and variety of lexical chunks in English can be overwhelming for students. Identifying and mastering these chunks requires significant effort, as they often vary based on context, genre, and register [2].

. This complexity can discourage learners who struggle to grasp the nuances of how these chunks function within their specific fields.

Limited General Vocabulary. A common issue is that many ESP students possess a limited general vocabulary, which can impede their ability to comprehend and utilize specialized terminology effectively. Studies suggest that a threshold of around 5,000 words is necessary for adequate reading comprehension, which many ESP learners do not meet [1].

Lack of Authentic Exposure. Students often have insufficient exposure to authentic materials that utilize these lexical chunks in context. Without real-world practice, learners may find it difficult to acquire and use these expressions effectively.

The absence of authentic tasks limits their opportunities to encounter and practice these chunks in meaningful ways.

Teaching Strategies. Effective teaching strategies are crucial but can be difficult to implement. Teachers must prioritize relevant chunks based on learners' specific needs and levels while providing clear instruction on their usage [2]. However, the challenge lies in systematically introducing these chunks without overwhelming students.

Several linguists and researchers have explored the teaching of terminology chunks to students of English for Specific Purposes (ESP). Their work emphasizes the importance of lexical chunks in enhancing vocabulary acquisition and language fluency.

One of the prominent figure was Michel Lewis. He studied the lexical approach to language teaching, advocating for the use of "chunks" or "lexical phrases" as essential components of language learning. He argues that fluency and accuracy in language use largely depend on learners' ability to retrieve and combine these prefabricated language units [1]. His ideas have been applied in various ESP contexts, particularly in helping students recognize and utilize high-frequency lexical items effectively.

The researchers Kavaliauskiene and Januleviciene have contributed significantly to the understanding of how lexical chunks can improve communication skills among ESP learners. They emphasize that students should be made aware of the existence of larger lexical items beyond single words, which can enhance both writing and speaking abilities.

Lexical chunks are groups of words that commonly appear together, such as phrases or collocations, which help learners communicate more fluently and accurately. They can include fixed expressions, semi-fixed expressions, and collocations. Here's structured guide on how to effectively teach these chunks:

1. **Raise Awareness of Chunks.** Introduce the Concept: Begin by explaining what lexical chunks are and their significance in language use. Highlight how native speakers often rely on these ready-made phrases for fluency.

2. Select High-Priority Lexis. Focus on Relevance: Identify and prioritize vocabulary that is most relevant to the students' professional needs. This could involve selecting high-frequency terms that are essential for understanding their field.

4. Practice and Reinforcement Drilling Techniques: Use techniques such as flashcard drills where students practice phrases rather than individual words. For example, instead of drilling single nouns, practice phrases like "I would like to request" or "Please find attached".

5. Incorporate Games and Interactive Activities Guessing Games: Use games like "Guess the Flashcard," where students ask questions about a hidden chunk, promoting both speaking skills and chunk recognition.

6. Feedback and Reflection. Peer Feedback: Encourage peer feedback during practice sessions to help students refine their use of chunks.

Teaching terminology chunks effectively involves raising awareness, selecting relevant vocabulary, engaging in discovery-based learning, practicing through interactive methods, and providing feedback. By focusing on these strategies, ESP instructors can enhance their students' fluency and accuracy in using specialized language within their professional fields.

References

1. Using the Lexical Approach for the Acquisition of ESP Vocabulary. Retrieved from <http://iteslj.org/Articles/Kavaliauskiene-LA.html>
2. What are the benefits and challenges of teaching lexical chunks to ESL learners? Retrieved from <https://www.linkedin.com/advice/0/what-benefits-challenges-teaching-lexical-chunks>
3. Acquiring Lexical chunks Retrieved from <http://old.hltmag.co.uk/oct09/idea.htm>
4. The Effects of Lexical Chunks Teaching on EFL Intermediate Learners' Speaking Fluency. Retrieved from https://www.researchgate.net/publication/326149694_The_Effects_of_Lexical

[Chunks Teaching on EFL Intermediate Learners' Speaking Fluency#:~:tex=Krishnamurthy%2C%20R,istics%2C%2020%2D25](#)

5. Krishnamurthy, R. (2012). Language as Chunks, not Words. *International Journal on Applied Linguistics*, 20-25.
6. Beyond single words: working with meaningful lexical chunks. Retrieved from <https://hongkongtesol.com/zh-hans/node/193>

Daria SPYRYDONOVA, Oleksandra BUDILOVA
LEXICO-STYLISTIC FEATURES OF POLITICAL SPEECHES BY
AMERICAN AND BRITISH POLITICIANS

Oles Honchar Dnipro National University, Dnipro, Ukraine

Political speech is a critical tool in public communication, aimed at influencing public opinion, persuading audiences, and garnering support for political ideas. The lexicostylistic features of political speeches are essential in understanding how messages are conveyed and interpreted. These features reflect not only the unique styles of individual speakers but also the broader national, cultural, and political traditions that shape discourse in different societies. Political speeches are designed to achieve several goals: informing the public, persuading listeners, inspiring action, and building trust. Politicians often use rhetorical devices such as metaphors, hyperboles, and antitheses to engage their audience and emphasize key messages.

The nature of political speech differs across countries, reflecting distinct political cultures and traditions. A comparison of American and British political speech demonstrates these differences. In the United States, political speeches tend to be direct, emotionally engaging, and aimed at building personal connections with the audience. American politicians such as Joe Biden and Donald Trump often use simple, accessible language, emphasizing national identity and patriotic imagery to stir emotions and foster unity. Their speeches are crafted to create a sense of shared experience and collective action, making the audience feel personally involved in the political process.

In contrast, British political speech is often more formal and reserved. Politicians like Boris Johnson rely on sophisticated language, historical references, and literary allusions, drawing on the country's long-standing traditions of parliamentary debate and intellectual discourse. British speeches focus more on rational argumentation and appeal to the audience's intellect, using references to history and literature to bolster the speaker's credibility and authority. The British style tends to avoid overt emotional appeals, prioritizing instead a calm, reasoned approach to political communication.

Despite these cultural and stylistic differences, both American and British political speeches frequently use metaphors, humor, and imagery to strengthen their message. Metaphors are powerful tools that simplify complex ideas and make abstract concepts more relatable. For example, metaphors like "the road to recovery" or "a bridge to the future" can evoke emotional responses and create a sense of direction. Humor, when used effectively, helps to disarm opposition, build rapport with the audience, and create a more relatable atmosphere, even in serious discussions.

Ultimately, political speech is a multifaceted form of communication that plays a central role in shaping public opinion and driving political engagement. The lexicostylistic features of political speeches, shaped by individual style and cultural context, help politicians achieve their goals of informing, persuading, inspiring, and building trust with their audience. Rhetorical devices such as metaphors, humor, and historical allusions remain essential tools in the creation of compelling political messages, making political speech a key element in the exercise of political power.

References

1. Beard, A. (2000). *The Language of Politics*. Routledge.
2. Charteris-Black, J. (2011). *Politicians and Rhetoric: The Persuasive Power of Metaphor*. Palgrave Macmillan.
3. Chilton, P. (2004). *Analyzing Political Discourse: Theory and Practice*. Routledge.
4. Fairclough, N. (2001). *Language and Power*. Longman.

5. Lakoff, G. (1991). *Metaphor and War: The Metaphor System Used to Justify War in the Gulf*. Peace Research.
6. Lakoff, G., & Johnson, M. (1980). *Metaphors We Live By*. University of Chicago Press.
7. Partington, A., Duguid, A., & Taylor, C. (2013). *Patterns and Meanings in Discourse: Theory and Practice in Corpus-Assisted Discourse Studies (CADS)*. John Benjamins Publishing.
8. Richardson, J. E. (2007). *Analyzing Newspapers: An Approach from Critical Discourse Analysis*. Palgrave Macmillan.
9. Wilson, J. (2015). *Talking with the President: The Pragmatics of Presidential Language*. Oxford University Press.

Nataliia STYRNIK

TEACHING CROSS-CULTURAL COMPETENCE THROUGH A CLIL APPROACH

Oles Honchar Dnipro National University, Dnipro, Ukraine

Nowadays teaching Cross-Cultural Competence (CCC) is essential, as it provides students with the skills needed to operate effectively in diverse cultural settings. The Content and Language Integrated Learning (CLIL) approach offers an efficient method for teaching students CCC by combining language acquisition with cultural learning [1]. This approach integrates real-world cultural tendencies and diversity into the language learning process, supporting linguistic proficiency and cross-cultural understanding. As noted by academics “cross-cultural competence and the capacity to communicate effectively in the English language are currently considered to be a requirement for a successful international career” [2].

The CLIL approach is an effective way to teach CCC as it allows students to explore cultural topics while enhancing their language abilities. The ability to interact and communicate effectively with people from varied walks of life is essential for success in both personal and professional contexts. Mary Ellen Toffle affirms that

“combining CLIL with intercultural competence building seems to be effective in meeting two objectives: increasing English language fluency and developing cross-cultural communication competence” [3].

An integrated content and language approach emphasises active participation and encourages students to take ownership of their learning. Combining both content and language acquisition, this approach engages students with meaningful subject matter by deepening their understanding while enabling them to practice and develop their language skills in relevant contexts. Through various activities, interactive tasks, and real-life scenarios, CLIL promotes critical thinking and intercultural awareness, helping students to become more effective and adaptable communicators.

In my teaching practice, I have applied a learner-centered methodology in courses with students from various specialities, including International Relations, Psychology, Law, History, Philosophy, and Culture Studies. A variety of activities and strategies, such as group work, role-play, and case studies are used to help students develop their CCC. I also employ a wide range of materials, including up-to-date texts, videos, and audio recordings to expose students to different cultures and perspectives. This interdisciplinary approach not only enriches the learning experience but also allows learners to relate the concepts and practices of CCC to their specific fields.

Among the many advantages, for students and teachers, of applying the CLIL method when teaching CCC, I can highlight the following:

- a simultaneous exploration of language and content;
- an expanded knowledge about different cultures;
- a more authentic learning experience
- the development of practical language skills for personal and professional use;
- the encouragement of active participation;
- an increase in students’ ownership of their learning journey;
- the enhancement of intercultural competence and communication skills;
- an increase in motivation and engagement.

Despite these advantages of using CLIL to teach CCC, there are some challenges to consider. First, it requires students to have a certain level of language proficiency; those with limited language skills may find it difficult to keep up with the content, leading to frustration. Teachers also need the necessary knowledge and skills to design and deliver lessons that integrate content and language effectively. This can be a challenge in some contexts, particularly in areas where teacher training is limited.

Furthermore, CLIL can be more complex and challenging than traditional language instruction, as it requires students to learn both language and content simultaneously. This can be overwhelming for some students, particularly those who are not used to this type of approach. CLIL may also inadvertently reinforce cultural bias if the content being taught is not culturally sensitive or diverse. Teachers need to be mindful of this aspect and ensure that they use a range of materials and perspectives.

In summary, the integration of content and language learning through the CLIL approach is an effective way for students to develop CCC, improve their language skills, and gain a deeper understanding of different cultures. This approach not only helps students become more motivated and engaged as learners but also demonstrates the relevance and applicability of what they are learning to their own lives and future careers. Through authentic materials and participation in collaborative activities – thus fostering a more inclusive and dynamic learning atmosphere, students are better equipped to understand, appreciate, and communicate their way through cultural diversity. By embedding cultural insights within the language-learning process, the CLIL approach prepares students for effective communication in international environments, making it a valuable tool in modern education.

References

1. Coyle, D., Hood, P., Marsh, D. (2010). *CLIL: Content and Language Integrated Learning*. Cambridge University Press. Retrieved from https://assets.cambridge.org/97805211/30219/excerpt/9780521130219_excerpt.pdf

2. Ilie, O. A. (2019). *The Intercultural Competence. Developing Effective Intercultural Communication Skills*. Retrieved from https://www.researchgate.net/publication/334677436_The_Intercultural_Competence_Developing_Effective_Intercultural_Communication_Skills
3. Toffle, M. E. (2014). *Teaching cross-cultural competence and CLIL: a CLIL approach in International Relations University Courses*. Retrieved from <https://recercat.cat/handle/10854/3327>

Iryna SUIMA

THE PROBLEM OF MACHINE TRANSLATION ASSESSMENT

Oles Honchar Dnipro National University, Dnipro, Ukraine

Machine translation quickly became not just a theoretical discipline but a cornerstone of scientific cooperation, sitting at the crossroads of computer science, engineering, and linguistics [1;2;3]. The first generation of machine translation systems was based on sequential translation algorithms, that could translate word-by-word and phrase-by-phrase. The capabilities of such systems were determined by the available vocabulary sizes, which directly depended on the amount of addressable computer memory. Translation of the text was carried out in separate sentences with meaningful connections between them not being taken into account. Such systems are called direct translation systems. Later on, they were replaced by subsequent systems, in which the translation from language to language was performed at the level of syntactic structures. The translation algorithms used a set of logical operations, with the following steps: the translation system consists of three stages: a translation model, a language model, and a decoder [1].

The first generation of machine translation systems was based on sequential translation algorithms, that could translate word-by-word and phrase-by-phrase. The capabilities of such systems were determined by the available vocabulary sizes, which directly depended on the amount of addressable computer memory. Translation of the text was carried out in separate sentences with meaningful connections between them

not being taken into account. Such systems are called direct translation systems. Later on, they were replaced by subsequent systems, in which the translation from language to language was performed at the level of syntactic structures.

Building machine translation systems based on obtaining some meaningful representation of the input sentence through its semantic analysis is considered to be the aim of machine translation. It should then be followed by a synthesis of the sentence in the target language according to the obtained meaningful representation. Such systems are called I-systems (from the word «interlingua»). It is generally believed that the next generations of machine translation systems will belong to the class of I-systems.

At the present stage of research, there are two main incentives for the development of machine translation. The first is purely scientific, it is determined by the complexity and intricacy of machine translation models. As a type of linguistic activity, translation affects all levels of language — from grapheme recognition to conveying the content of individual sentences and text as a whole. There is a need to accelerate the process of and increase the volume of translation, thus increasing the requirements for translation as an industrially applicable product.

Evaluation methods are required to be accurate and quantitative to be able to register even the smallest differences. Since the evaluation of MTs should be conducted regularly, the procedure should be clear relatively quick, and simple. In contrast, we see that many methods of evaluating human (authored) translation only provide a theoretical basis for translation quality, leaving the rating procedure unclear.

In this section, we will review MT-specific QA methods, both automatic and manual, and discuss their advantages and disadvantages, as well as their similarity to human translation evaluation. Keep in mind that this paper mainly aims to depict the general long-term changes in FAMT systems and will be relying on manual human evaluation of examples rather than one of the quantitative automatic methods below.

The fastest, most affordable, and easiest way to measure MT quality is by

employing an automated method of testing. The general idea is that a good automatic translation is close to human translation.

From our analysis, we can conclude that the most capable NMT system for English-to-Ukrainian language pair is Yandex. Translator due to its enhanced ability to reconstruct the text in the target language with minimal grammatical losses. Google's algorithm follows closely but lacks the same understanding of TL's inherent grammatical categories, while Microsoft's system still largely relies on statistics for its output, and as such, cannot match both of them in the level of accuracy.

It is evident from our analysis that the most common mistakes include those regarding the grammatical structure of the sentence in the target language (inflections, cases, grammatical gender, etc.). We strongly believe that these issues with sentence reconstruction stem from two main problems. They are:

- 1) The authors of the original network model are mainly English-centric and therefore are not aware of the differences during the process of training the model.

This mostly applies to Google's and Microsoft's systems, as they are large multinational corporations based in English-speaking countries. Our hypothesis is confirmed by the fact that Yandex's (which is mostly a Russian-speaking company) system handles English-to-Ukrainian translation significantly better than either of the former implementations of NMT algorithms.

- 2) the corpora of the parallel texts for the English-Ukrainian language pair do not seem to be particularly large.

As far as this research is concerned, this problem cannot be mitigated easily. One might suggest employing several translators specifically to gather a large corpus of parallel texts translated by professionals, based on which a system may be trained. We believe this to be an unfeasible task, due to the time and financial investments required.

To sum up: the remaining issues regarding the translation of a sentence's contents require both more cognitive layers inside the neural network and much larger data sets for its training. And whereas the former problem will be solved eventually, it is the latter problem that may prove too difficult to overcome for many more years.

References

1. Вознюк, М. Ю. (2011). Критерії оцінювання перекладу. *Вісник ЛНУ імені Тараса Шевченка*. 2011, 9 (220), 143-149.
2. Chan, S. (2015). *Routledge Encyclopedia of Translation Technology*. Oxon: Routledge.
3. Darwish, A. (2001). *Transmetrics: A Formative Approach to Translator Competence Assessment and Translation Quality Evaluation for the New Millennium*. Retrieved from: http://www.translocutions.com/translation/transmetrics_2001_revision.pdf

Maryna TYMOFIEIEVA, Maryna VOLKOVA

**TRANSLATION PECULIARITIES OF BRADBURY'S
SHORT-STORY "FAREWELL, SUMMER" INTO UKRAINIAN**

Oles Honchar Dnipro National University, Dnipro, Ukraine

Today, translation is a process in which the meaning expressed in one language is transmitted in another language, both orally and in writing. Translation can also be the result of this activity, for example, a text, speech, or novel translated from one language to another.

Translation can be divided into five main levels. The first is semantic conveying the close meaning of the linguistic units of the original and the translation, the second is component which ensures the similarity of the constituent parts of linguistic units in both languages, the third – structural – takes into account the syntactic structure and shows the differences or commonality of linguistic units. Then goes pragmatic level which is important author's orientation and subtextual content in both languages. The fifth level, a figurative one, reflects similarities and differences in the perception of the world by speakers of the original and translated languages.

Artistic translation is the reproduction of a work taking into account cultural and linguistic features, which requires the translator not only to know languages, but also

to be able to convey the author's style, the aesthetics of the text, and its emotional coloring.

French linguists J.-P. Vinay and J. Darbelne identified several translation transformations: transposition (involves the translation of one part of the language by another without changing the overall meaning), modulation (change of message due to a change of point of view), equivalence (transmits the meaning of the original by means that are equivalent in content), adaptation (used when the situation described in the original does not exist in the culture of the target language) [1, p.167].

According to V. V. Koptilov, translation transformations are various changes that are made to achieve translation equivalence. He distinguishes four main types of elementary transformations: permutations, substitutions, additions, and omissions, emphasizing that in many cases these transformations can be applied simultaneously [3, p. 62].

The main problem in translating "Farewell, Summer" is the differences between the English and Ukrainian languages. The flexible syntax and simple morphological rules of English contrast strongly with the inflexibility and more rigid sentence structures of the Ukrainian language [5, p. 44]. The fragmented sentences and varied word order that Bradbury uses for dramatic emphasis require careful adaptation. To preserve the poetic and fragmentary style of the original and ensure naturalness in the Ukrainian language, creatively thought-out paraphrasing is necessary.

In the given examples from the original text and the Ukrainian translation, the following translation transformations prevail equivalence, which ensures the preservation of meaning through stylistically and structurally different means, and modulation, which changes the point of view or reformulates the text to better fit another culture and language. Substitutions were also often used to select appropriate lexical items and adapt to replace cultural items with more comprehensible ones in a new context.

The role of context and hidden meanings in the translation of this story emphasizes the importance of a deep understanding of the text. This allows you to

preserve the versatility and depth of the work, ensuring its accurate and adequate perception by Ukrainian readers.

Translational transformations are not only a tool for conveying content, but also a means of preserving the cultural, stylistic, and emotional features of the text. This requires from the translator not only technical skills but also a creative approach, and the ability to interpret the text taking into account its multidimensionality. Thus, the development and improvement of the skills of mastering various types of transformations is a necessary stage of the professional development of a translator, which allows to achieve maximum accuracy and adequacy in translation.

Theoretical aspects of literary translation, such as the differences between literal and free translation, methods of conveying cultural realities, and issues of adequacy and equivalence, are key in the context of translating this story. Taking into account these aspects allows you to ensure a high level of translation and preserve the author's intention and the aesthetic value of the work. Thus, the translation of "Farewell, Summer" into Ukrainian is a vivid example of how important it is to follow a comprehensive approach to achieve adequacy and equivalence in artistic translation.

References

1. Vinay, J.-P., Darbelnet, J. (1968). *Stilistique comparée du français et de l'anglais*. Paris.
2. Коптілов, В. В. (1971). *Актуальні питання українського художнього перекладу*. Київ: Видавництво Київського Університету.
3. Коптілов, В. В. (1972). *Першотвір і переклад. Роздуми і спостереження*. Київ.
4. Коптілов, В. В. (1982). *Теорія і практика перекладу*. Київ.
5. Шемуда, М. Г. (2013). Художній переклад як важливий чинник міжкультурної комунікації. *Наукові записки. Філологічні науки*, 1, 164-168.

Дар'я ТВЕРДОВСЬКА, Ірина ШИШКІНА
ЕКСПРЕСИВНІСТЬ І СТИЛЬ: ЛІНГВОСТИЛІСТИКА ГОТИЧНИХ
ТВОРІВ

Дніпровський національний університет імені Олеся Гончара, Дніпро, Україна

Галузь досліджень готичної творчості послуговується широким спектром підходів і методів, оскільки вивчення особливостей жанру потребує комплексного та багатогранного підходу. Одним із фундаментальних напрямів є лінгвостилістика, що надає можливості для глибокого й структурованого аналізу мовних ресурсів.

За І. Коломієць, лінгвостилістикою є наука про мовні стилі, виокремлення яких зумовлене середовищем і завданнями спілкування. В літературному світі лінгвостилістика відкриває масштабний простір для вивчення специфіки експресивного дискурсу й процесів творення художнього тексту [1, с. 558].

Ця наука займається пошуками системних опозицій у функціонально-стильових різновидах літературної мови. У дефініціях стилю наголошується на принципі вибору й комбінації мовних одиниць, на кількісних співвідношеннях останніх у статичному тексті.

Лінгвостилістика активно послуговується поняттям мовної особистості, ретельно вивчаючи мовотворчість письменників, оцінюючи їхній внесок у розвиток літературної мови та досліджуючи, як в індивідуальному художньому мисленні, у використаних письменниками стилістичних можливостях мови віддзеркалюється мовна картина світу.

Лінгвостилістичний аналіз готичних творів дозволяє виявити закономірності у використанні художніх засобів, які задають моторошну атмосферу твору, підкреслюють психоемоційний стан персонажів і впливають на сприйняття читача. Крім того, вивчення стилістичних прийомів у готичних текстах дозволяє прослідкувати розвиток жанру та його взаємозв'язок з іншими літературними напрямками.

Оскільки готичний жанр є площиною, що перетинає численні види мистецтва, його особливості головним чином визначаються саме середовищем, у якому розгортаються події [4, с. 9]. Авторам готичної літератури доводиться докладати певних зусиль, щоб упорядкувати лінгвістичні структури в такий спосіб, який слугуватиме головній меті – здійснити емоційний плив, викликати в читача страх, занепокоєність, відразу тощо.

Готичні твори навіюють моторошні відчуття, занурюючи читачів у світ похмурих, часто надприродних подій. Такий ефект досягається за допомогою ретельно підібраних засобів мовленнєвої експресії, що створюють несамоовиту атмосферу жаху.

У контексті стилістичної організації готики доречним буде згадати поняття перформативності мови, яке бере свій початок з теорії мовленнєвих актів Д. Остіна. Перформативний погляд на мову означає, що вона має відчутний ефект у реальному світі. Висловлювання авторів «не просто описують світ, а діють на нього; це спосіб «справляти враження за допомогою слів» [3, с. 184].

У готичній літературі мова набуває здатності створювати нові, навіть уявні «реальності» у свідомості читачів і змушує їх розділяти її всесвіт дискурсу. Таким чином, мова здатна робити більше, ніж просто описувати те, що вже існує; вона може бути використана для створення того, що існує лише в уяві.

Як зазначає К. Рейес, «зазвичай автори готичних творів докладають багато зусиль, щоб створити страхітливую атмосферу, оскільки вони мають майстерно використати слова; але в той же час можна обійтися доволі малою кількістю слів – лише тими, які можуть злякати або занепокоїти» [4].

Перед авторами жанру стоїть надважливе завдання – майстерно задіяти експресивну манеру та описовість в контексті розгортання наративу. Зловісне, надприродне й похмуре середовище обов'язково передбачає наявність образності – якості виразного мовлення, що характеризується використанням художніх засобів.

Стилістичні засоби готичної літератури включають емотивність лексики (часто – з негативною конотацією), тропи, особливий ритм та розбудову речень. Кожен із зазначених прийомів окремо сприяє експресивності, проте комплексний вплив на текст досягається через їхню взаємодію.

Особлива увага в досліджуваному жанрі приділяється емотивності тексту. Згідно з П. Екманом, зв'язок між мовою та емоціями є доволі тісним. Мова та емоції – це дві паралельно використовувані системи, і їхній взаємозв'язок полягає в тому, що одна система неминуче впливає на продуктивність іншої [2, с. 8].

Серед найбільш поширених стилістичних засобів, якими послуговуються автори готичних творів, можна виділити такі: епітет, порівняння, гіпербола, метафора, персоніфікація, повтор, антитеза, онomatопея. Особлива увага приділяється образності через кольори та звуки, які не тільки візуалізують сюжетні повороти, але й підсилюють загальну атмосферу таїнства та жаху.

Хоч і весь жанр готики об'єднаний спільними мотивами, кожен письменник формує індивідуальний стиль, творчу манеру й неповторні інтонації. Кожен автор запам'ятовується найбільш характерними стилістичними прийомами, побудовою творів, неповторним розкриттям характерів персонажів.

Індивідуальний стиль є свідченням мистецького таланту. На думку дослідників, у поняття стилю літературного твору входять не лише мовні засоби, але також теми, образи, композиція твору, його художній зміст, втілений словесними засобами, але не такий, що вичерпується словами.

Будучи майстрами слова, письменники оригінально підходять до використання досвіду попередників і сучасників та своєрідно користуються наявними ресурсами мови. Саме творчий підхід до наявних засобів мови є ключем до успіху в царині готичної літератури: завдяки багатству мовленнєвої експресії, такі твори продовжують захоплювати нові покоління поціновувачів жанру.

Список літератури

1. Коломієць, І. І. (2015). *Основні лінгвостилістичні поняття і категорії*. Умань: ВПЦ «Візаві».
2. Ekman, P. (2003). *Emotions revealed: recognizing faces and feelings to improve communication and emotional life*. New York: Henry Holt and Company.
3. Hall, K. (2000). Performativity. *Journal of Linguistic Anthropology*, 9, 184–187.
4. Reyes, X. (2016). *Introduction: What, Why and When Is Horror Fiction?* / Xavier Aldana Reyes. – London: British Library Publishing.

Lisa Ryoko WAKAMIYA

DEFINITIVE TRANSLATIONS AND TRANSLATION PEDAGOGY

Florida State University, Florida, USA

In his article “Neruda in English: The Controversy over Translation Poetics” (1983), the translator Jonathan Cohen observes that from 1934-1974, Neruda’s many translators “have created different, even conflicting, impressions of his poetry” (176). It was “the very nature of translation, filled with both possibility and impossibility,” Cohen concludes, that led to an impasse in which no single approach “could — or ever can — measure up to the standards of all interested parties” (190–191). Cohen’s assessment of the nature of translation contrasts with that of Peter Fray-Witzer (2024), Anita Raja (2015), and other translators, who claim that understanding of a literary text is enhanced by reading it not only in the source language, but in its multiple translations. As Fray-Witzer writes, “translations exist within not only cross-cultural contexts but in the contexts of all versions of the work that have come before them [...] Addressing these contexts grounds the reader in an ongoing literary history, which is crucial to engaging with world literature, and arguably any text.” These contrasting views of retranslation—as an impasse or an ever-expanding corpus of interpretations—perceive the lack of definitive translations as the dominant feature of the landscape of world literature. This presentation addresses the impact of this condition on translation pedagogy, which trains students to critically read and evaluate texts that have been

multiply translated, as well as produce their own translations. In facing the practical and creative challenges posed by the lack of definitive approaches and outcomes, students become proficient in the language of translation studies, which in turn shapes their translation practice. The presentation will consider the implications of a pedagogy that does not prioritize the goal of definitiveness, a goal that is necessary, perhaps, for encouraging risk-taking and audacity in translation practice, and balancing the needs of the reader with students' preparation for the profession.

Дар'я ФІСУН, Вікторія ЯШКІНА

**КУЛЬТУРНИЙ КОД СТОЛІТЬ НА ПРИКЛАДІ СИМВОЛІЧНИХ
ОБРАЗІВ РОМАНУ ЕЛІЗАБЕТ МЕЙ «СОКОЛИНА МИСЛИВИЦЯ»**

Дніпровський національний університет імені Олеся Гончара, Дніпро, Україна

Лінгвістика як велика галузь гуманітарних знань про мову та її специфіку відома із давніх часів, проте на той час вона ще не могла називатися мовознавчою дисципліною через те, що зміни у мовній системі не піддавалися детальному вивченню та були позбавлені великої уваги дослідницьких кіл аж до ХІХ століття. У цей час наука набуває різноманіття у сферах досліджень, що дало змогу розвивати лінгвістику та її розгалуження (*загальна лінгвістика; прикладна лінгвістика* в залежності від кількості мовних систем, котрі піддаються вивченню та безпосередніх мовних явищ). Таким чином, вже у період з другої половини ХХ століття мовознавство (лінгвістичні дослідження) висувуються не просто у якості окремої галузі, але і однієї із найвпливовіших через поширення літературних напрямків у світі, а отже, глибокий розбір художніх прийомів, застосованих різноманітними представниками.

Проте на цьому мовознавство не зупиняє свій розвиток, адже розширення меж надало можливість співпраці лінгвістики із іншими науковими дисциплінами (як технічними, так і гуманітарними). Серед таких галузей слід назвати *математичні, філософські, етнографічні дослідження*. Проте найбільш тісний зв'язок відбувався між лінгвістикою та психологією. Це пояснювалось

тим, що під час аналізу мовних аспектів у літературних творах науковці дуже пильно стежили не тільки за власне лексикою чи зворотами, але й за емоційно-поведінковою еволюцією героїв у дискурсі (застосування реплік – монологічне та діалогічне мовлення, вигуки). Тобто, спочатку це були описи станів персонажів завдяки лінгвістичній термінології, проте незабаром це набуло нового значення після появи психологічних досліджень стосовно відмінностей статей, надалі – гендерної (соціальної) ідентифікації. Тобто, від найдавнішого періоду (крайня початкова точка відліку), держава спостерігала за дотриманням та фіксацією традицій у вигляді артефактів – фізичних письмових документів, символіки або репродукції. Людям стало цікаве власне походження задля того, щоб якомога довше зберігати ідентичність у глобальному світі.

Таким чином, етимологія як лінгвістична наукова дисципліна у історичній традиції закріпилася у XX столітті у працях відомих культурологів та прикладних лінгвістів. Серед українських дослідників ми можемо назвати О. Ваховську, В. Лучика, М. Мирошніченко, Б. Ажнюка. У зарубіжному мовознавстві виділені такі прізвища як Е. Партридж, А. Потт, В. Боцек, С. Томасон та інші.

Визначення поняття етимології було надано більшістю із вищезгаданих дослідників із точки зору різниці у етапах дослідження та показниках. Проте, на нашу думку, найбільш влучним і розлогим стало визначення сучасного чеського мовознавця Віта Боцека, закріплене у його опублікованій праці під назвою «Еволюція етимологічної думки»: *“Etymology is considered to be the complex discipline, which studies words or group of words from the point of the essence in origin”* («Етимологією вважається комплексна дисципліна, яка вивчає слова або групи слів із точки зору суті у походженні») [1]. Дослідник пояснює таке трактування сфери наукового знання історичними контактами, які відбувалися на різних рівнях між мовами. Тобто, коли досвід ставав міжмовним, це формувало новий тип передачі, коли кожна найменша складова однієї лінгвістичної системи прямо впливала на іншу. У результаті, стани словникового

складу, коли окремі *лексичні одиниці* стають запозиченнями, а інші виходять із ужитку, розширюють спектр дослідження змін як певних *закономірностей*.

Із цього моменту ми поступово переходимо до основного питання нашого дослідження, а саме – як етимологічний чинник образів-символів у тексті може вплинути на формування культурної ідентичності персонажів. Тобто, яким чином ми як читачі та мовознавці із точки зору міфологічного минулого можемо із певністю зазначити про те, що зазначені символи стосуються окремої культури. Джерелом нашого дослідження є перший роман із *серії-трилогії* про Айлін Кемерон авторства Елізабет Мей під назвою «Соколина мисливиця». Варто наголосити на тому, що цей роман належить до сучасного жанру фентезі, тому *часопростір* тексту умовно нагадує потенційну реальність.

Вже на початку твору ми можемо простежити, як етимологічний компонент впливає на наше усвідомлення прихованих символів. Це досягається через насичення *художніх деталей* роману (предметів побуту; атмосфери; другорядних персонажів). Проте у якості першого прикладу доцільно надати саме ім'я протагоністки – *Айлін Кемерон*, спадкоємиці роду маркізів (один із аристократичних статусів). Одразу варто звернути увагу на те, що Елізабет Мей, як інші представники жанру фентезі, на рівні лексичної символіки позначає силу та незламність характеру дівчини. Ми зазначали у попередніх тематичних блоках про те, що *сильні жіночі фігури* у текстах шотландської традиції важливі. Це простежується у історії її імені: “The old *Aileen Kameron* would talk to them amiably” («Відома усім Айлін Кемерон заговорила би до них жваво») [2; 8]. Ім'я *Айлін* має давню історію, починаючи від грецької традиції. Як відомо, дуже багато сучасних слів беруть свій початок із грецької та латинської мов. У перекладі ім'я означало «*та, що несе світло; смолоскип*».

Надалі завдяки контакту через писемність та культурний обмін, цей варіант імені був адаптований давніми *кельтами* у варіант *Aileen*. При цьому, простежуючи історичний шлях власної назви до сьогодення, ми можемо стверджувати, що зміст (значення) відповідає першоджерелу, проте формальні

ознаки, а саме – позначення на письмі відрізняється. Те, що першочергово виглядало як *Helena* за правилами правопису перейшло у фіксований варіант *Aileen*. Етимологічний речовий аналіз даного імені вказує на людські характеристики, які створюють портрет славетних предків – внутрішня сила, яка, власне, і дозволила головній героїні стати соколиною мисливицею – лицарем проти сил зла.

Ми також маємо зазначити про те, що у таких романах авторам також важливо показати внутрішні протиріччя обраних персонажів ірреального світу. У той час, як головна героїня чудово розуміє виклики статусу, який зобов'язує її поводити себе відповідно, а саме – бути леді, вона також не може позбутися інстинкту мисливиці за злом: “*The daughter of a marquess does not hunt faeries*” («Дочка маркіза не полює на *фейрі*») [2; 13]. Ця репліка у формі *внутрішнього монологу* юною Кемерон чудово передає історичні баталії за незалежність Шотландії, які тривають і досі, коли домінування англійської корони впродовж століть загрожувало сформованому клановому угрупованню високогір'я. Особливої уваги заслуговує ще одна художня деталь, а саме – різниця у зверненні поколінь, яка знову вказує на данину історичному соціальному розшаруванню – приналежності до клану покоління більш старших людей як засновників і більш молодих – як наступників. Це простежується, коли Айлін звертається до своєї найкращої подруги Кетрін на початку твору, коли справа стосується пліток про мисливицю: “*Even your mother suspects me, and she's known me since I was a bairn*” («Навіть твоя матір має щодо мене підозри, хоча знала мене ще дитям») [2; 10]. Першоджерело іменника *bairn*, яке стало за допомогою звуження території використання характерним для Шотландії та північної частини Англії, має давньогерманське коріння.

Список літератури

1. Bocek, V. (2019). *Etymology and language contact studies*. The Czech Academy of Sciences, Retrieved from:

- https://www.researchgate.net/publication/334627038_Etymology_and_language_contact_studies_Some_notes_on_mutual_relationships
2. May, E. (2014). *The Falconer*. London. Retrieved from <https://ru.z-library.se/book/14842850/84a799/the-falconer.html>
  3. Johnson, B. The UK and Great Britain – what’s the difference? *Historic UK*. Retrieved from <https://www.historic-uk.com/HistoryUK/HistoryofBritain/The-UK-Great-Britain-Whats-the-Difference/>
  4. National symbols of Scotland. *Wikipedia: the free encyclopedia*. Retrieved from https://en.wikipedia.org/wiki/National_symbols_of_Scotland

Владислава ЯБЛОНСЬКА, Тетяна ЧУХНО
ОСОБЛИВОСТІ ПЕРЕКЛАДУ АНГЛОМОВНОЇ
ВІЙСЬКОВОЇ ТЕРМІНОЛОГІЇ

Університет митної справи та фінансів, Дніпро, Україна

У сучасному військовому середовищі стандартизована військова термінологія є основою для створення спільної воєнної доктрини. Так, автори словника професійної термінології для майбутніх фахівців Національної гвардії України визначають сучасну військову термінологію як «відкрите системне утворення, яке постійно поповнюється лексичними запозиченнями з термінологій суміжних галузей» [4, с. 11]. Динаміка розвитку термінології підкреслює і важливість адаптації перекладацьких послуг до нових умов і технологій, що зумовлює потребу у постійному вдосконаленні знань та навичок у галузі військового перекладу та комунікації.

Для України, яка веде війну проти російської агресії, переклад військових термінів з англійської мови є ключовим аспектом комунікації з міжнародними партнерами. Коректність і точність перекладу визначають ефективність координації спільних дій та стратегічного співробітництва, що підкреслює критичну значущість військової термінології в сучасному світі. Військова термінологія часто підпорядковується міжнародним стандартам, які вимагають

узгодження термінів на рівні міжнародних організацій, таких як НАТО. Для забезпечення взаєморозуміння між арміями різних країн важливо правильно застосовувати ці стандарти при перекладі. Наприклад, *NATO standardization agreement (STANAG)* перекладаємо як «угода про стандартизацію НАТО». Цей термін має встановлене значення на міжнародному рівні, і точний переклад зберігає його значення в усіх країнах, що є частинами НАТО.

Військова термінологія, як і будь-яка інша спеціалізована терміносистема, має свою класифікацію. Сучасну військову термінологію можна розділити на дві основні категорії: офіційна термінологія, яка складається зі статутних термінів, що зазвичай вживаються в певній сфері військового спілкування, та неофіційна (емоційно-забарвлена) термінологія, яка здебільшого використовується виключно в міжособистісному спілкуванні між військовослужбовцями або у військових фільмах і літературі, але не є прийнятною для офіційного спілкування [2, с. 319].

До офіційної термінології відносять:

- тактичну термінологію, яка описує проведення бойових операцій, маневрів тощо. Наприклад, *blockade* – «блокада», *offensive operations* – «наступальні операції», *ambush* – «засідка», *withdrawal* – «відступ»;;

- військово-організаційну термінологію на позначення структур військових підрозділів. Наприклад, *brigade* – «бригада» – основний тактичний підрозділ, що складається з кількох батальйонів, *intelligence unit* – «розвідувальний підрозділ», *regiment* – «полк», *squad* – «відділення»;

- військово-технічну термінологію, яка стосується техніки та озброєння. Наприклад, *armor-piercing rounds* – «бронебійні набої», тобто «боєприпаси для пробивання броні», *armored personnel carrier* – «бронетранспортер», *infantry fighting vehicle* – «бойова машина піхоти»;

- терміни за родами військ, що описують особливості різних видів військ, як-от *infantry* – «піхота», *engineers* – «інженерні війська», *logistics corps* – «логістичні війська» [3, с. 577].

Неофіційна термінологія, зі свого боку, має соціальне значення. Ця термінологія може включати жаргон і сленг, що відображає специфіку повсякденного життя в армії, а також емоційні та неформальні аспекти спілкування. Наприклад, термін *boots on the ground* означає «присутність військ на території» або *friendly fire* – «випадкове ураження власних підрозділів».

За складністю перекладу військові терміни можна поділити на кілька груп. Для кожної з груп застосовуються різні способи перекладу, які спрямовані на збереження точності і відповідності значень.

1. Терміни, що мають українські відповідники. До цієї групи належать терміни, які можна легко перекласти завдяки наявності українських аналогів: слова-інтернаціоналізми (*system* – «система», *drone* – «дрон», *sniper* – «снайпер», *strategic* – «стратегічний») або терміни, які були перекладені калькою (*atomic bomb* – «атомна бомба», *training ground* – «тренувальний полігон», *assault* – «штурм», *military exercise* – «військові навчання»).

2. Терміни, що позначають реалії, відсутні в українській дійсності, але мають загальноприйняті українські еквіваленти. Ця група охоплює терміни, що належать до військової сфери іноземної країни, але мають чітко усталені відповідники в українській мові. Наприклад, *National Guard* можна перекласти як «Національна гвардія сухопутних військ». Для таких термінів велике значення має контекст, оскільки правильне розуміння допомагає адаптувати значення терміна до української мови та культури.

3. Терміни, що позначають іншомовні реалії і не мають загальноприйнятих українських еквівалентів. Переклад цих термінів вимагає від перекладача ґрунтовного аналізу, оскільки саме тут виникає найбільше труднощів у передачі значення. Наприклад, *clothing allowance* означає «грошова надбавка на одержання форми одягу».

Для перекладу цієї групи використовують такі способи перекладу:

- описовий спосіб: *ground time* – «час перебування літака на землі»;
- дослівний переклад: *general staff* – «спільний штаб»;

- транслітерація або транскрибування для збереження звучання англійських термінів, наприклад, *master sergeant* – «майстер-сержант»;
- поєднання транслітерації з дослівним перекладом: *chief master sergeant* – «головний майстер-сержант»;
- часткове або повне транскрибування, яке часто використовується для військових звань: *captain* – «капітан» [1, с. 307].

Переклад військової термінології з англійської на українську є важливим не тільки з точки зору комунікації між військовими структурами та союзниками, а й для забезпечення безпеки країни, підготовки військових кадрів, адаптації до сучасних умов ведення бойових дій. Усі ці фактори разом формують ефективність і спроможність національних сил оборони, забезпечуючи країні надійну оборону та підтримку її суверенітету.

Отже, військова термінологія – це важлива складова забезпечення злагодженості у військовій сфері. Офіційна та неофіційна термінологія водночас доповнюють одна одну, сприяючи професіоналізму та соціальній взаємодії серед військових. Переклад військової термінології вимагає від фахівця високого рівня уваги, точності та компетентності. У світлі глобалізації та виникнення нових збройних конфліктів військова термінологія залишається актуальною, а її еволюція створює потребу у глибшому вивченні та аналізі в рамках перекладознавчої науки.

Список літератури

1. Пуш, О. М., Гасюк Н. В. (2022). Особливості перекладу військової термінології. *Науковий вісник Міжнародного гуманітарного університету. Серія: Філологія, Одеса*, 58, 305–308.
2. Рябокін, Н. О., Пашко, С. В. (2024). Особливості перекладу англійської військової термінології на українську мову. *Наукові записки. Серія: Філологічні науки. Полтава*, 208, 316–321.
3. Сідляренко, Д. О., Гольцова, М. Г. (2022). Військова термінологія. *The 2nd International scientific and practical conference “Science and technology:*

problems, prospects and innovations” : матеріали міжнар. наук.-практ. конф., (м. Осака, 17 листоп. 2022 р.), 575–579.

4. Блінов, О. А. (Ред.) (2016). *Словник професійної термінології для майбутніх фахівців Національної гвардії України (до курсу «Українська мова за професійним спрямуванням»)* Київ : НАВС України.

Вікторія ЯШКІНА, Аліна ЗАЙЧЕНКО

ОСОБЛИВІСТЬ ПИСЬМЕННИЦЬКОЇ МАНЕРИ Ш. ХІНІ ТА ЙОГО ТВОРЧІСТЬ В КРИТИЧНІЙ РЕЦЕПЦІЇ

Дніпровський національний університет імені Олеся Гончара, Дніпро, Україна

Зацікавленість українського читача в ірландській літературі сьогодні зростає. Це багато в чому пов'язано з тим, що шляхи та долі західної й української літератури перехрещуються та де в чому є схожими своїм світовідчуттям та емоційним наповненням. Тому, не дивлячись на мовний бар'єр та різницю традицій, українська та ірландська літератури досить активно взаємодіють між собою. Аналізуючи основні етапи зміни концепції національної ідентичності в літературі Ірландії ХХ ст., дослідниці Л. Конопляник та К. Мельникова доходять висновку, що явище ірландської національної ідентичності у ХХ ст. постійно змінюється, трансформується. Представники цієї літератури у своїх художніх творах із розвитком історико-літературного контексту поступово відходять від «консервативної моралі та кровопролитної боротьби» та обирають ідею «пошуку особистої свободи, камерних переживань», що актуалізується в творі акцентуацією на внутрішньому світі героя.

На початку ХХІ ст., ідея особистої рефлексії та тема осмислення героєм власних життєвих принципів поглиблюється, однак не втрачає акценту на його зв'язку з батьківщиною. Ірландська національна ідентичність постійно змінюється, залежно від викликів, які ставить перед героями культурно-

історичний та соціальний контекст. Відтак серед основних рис сучасної ірландської літератури дослідниці виокремлюють такі:

- невлаштованість героїв у національному просторі;
- шалений пошук себе;
- побудова нової національної самосвідомості.

Дослідженню творчості Ш. Хіні хоча і було присвячено чимало літературознавчих статей і розвідок, однак його твори не втрачають актуальності та продовжують активно вивчатися літературознавцями та лінгвістами. Творчість цього письменника відкриває широку перспективу багатоаспектного та глибокого аналізу специфіки його творчої манери та залишається актуальним питанням сучасного мовознавства.

Шеймас Хіні – це письменник, поет, перекладач та активіст з Ірландії, який народився в 1939 році. Він є автором кількох збірок поезії, романів та есе, а його творчість відома своїм суто ірландським стилем, а також гострим поглядом на сучасне суспільство. Творчість цього письменника хоча й неодноразово ставала об'єктом вивчення багатьох мовознавців, однак сьогодні не перестає привертати увагу дослідників. Шеймас Хіні, на думку англомовних та вітчизняних критиків, є однією з найпомітніших постатей у сучасній ірландській поезії. Удостоєний Нобелівської премії в 1995 році, він є автором багатьох віршованих збірок, літературознавчих есе та перекладів.

Шеймас Хіні був високо оцінений знавцями за його поетичні твори, які характеризуються майстерністю форми, мелодійністю та майстерністю використання мови. Його поезія часто описує прості, повсякденні сцени та життєві враження, але водночас містить глибоку філософську та історичну складову. Відомий британський літературний критик Гарольд Блумв вважає Шеймаса Хіні одним з найвидатніших поетів свого покоління.

Поезія Хіні формувалася переважно в руслі англійської мови та англомовної поезії: «Потік письма повинен розтікатися по всьому тілу, і всі мої лінгвістичні переживання, які сприяли цьому, належали англійській». Однак Хіні

також говорить про те, що деякі вірші немов повертаються до своєї ірландської основи, що представляється закономірним, оскільки Хіні народився і виріс у місцевості, що ввібрала в себе спадщину ірландської культури та ірландської мови. Характеризуючи місце свого народження (графство Деррі в Північній Ірландії), Хіні згадує влучний вираз Д. Монтегю, який назвав цей регіон «давнім Гелтахтом» (ірл. Gaeltacht – ірландськомовна область).

Одна з його найбільш відомих збірок поезії – «North» – була опублікована в 1975 році і отримала безліч нагород, включаючи почесну премію Forward. В ній він описує своє бачення північної Ірландії та її відносин з Великою Британією. Хіні також є автором романів «Людина з території» (2006) та «Співвітчизники» (2011), які звертають увагу на життя звичайних людей в Ірландії та їхні відносини з історією своєї країни.

Окрім того, Ш. Хіні відомий своїми активістськими позиціями та роботою в галузі прав людини, зокрема у питаннях статусу релігійних менших груп в Ірландії. В цілому, творчість Шеймаса Хіні може бути охарактеризована як глибоко ірландська, з великою увагою до історії та культури країни, а також як критична до сучасного світу та спрямована на покращення суспільства.

Протягом своєї творчої діяльності Шеймас Хіні проходить «шлях синтезу, який об'єднує елементи "м'якої традиції" та "жорсткого авангарду"». О. Подкоритова, аналізуючи поетичну правду поезії цього письменника, зауважує, що навіть у поезії буденності письменник відкриває вічні екзистенційні проблеми, пов'язані з людським життям, при цьому уникаючи зайвого зовнішнього пафосу. Науковиця акцентує на зовнішній стриманості поезії, її холоднуватості, і при цьому її пристрасності й палкості.

Автор точно добирає слова, художні образи, створюючи багату образність та поетичність творів. І поезія, і статті та публічні виступи побудовані таким чином, що їх справжній точний зміст розкривається лише у ретроспективі. Ш. Хіні зберігає віру у стабілізуючу силу вишуканого мистецтва. Це і є та сутність та дух

його поетичної відповіді насильству, яке роздирає його рідну Північну Ірландію й складає постійну та домінуючу тему його творчості.

Центральним компонентом проблематики усієї творчості поета літературознавці вважають проблему «вибору між вірністю собі як поетові та патріотичним обов'язком». Найяскравіше ця проблематика віддзеркалюється збірках «Смерть натураліста» (1966) [Heaney S. J. Death of a Naturalist] та «Північ» (1975) [Heaney S. J. North]

Досліджуючи поезію Ш. Хіні, С. Кондратьєва дійшла висновку, що основними точками в естетичних координатах цього письменника є «поезія, поет і вірш». Поезія для Хіні, зауважує дослідниця, – це «голос, що запам'ятовується, скарбниця ідей та джерело сенсів, мистецтво, якому вдається пізнати важковловимі сенси і з'єднати їх з нашим щоденним досвідом, спосіб знову пережити та переосмислити своє минуле, сукупність всіх існуючих віршів і водночас можливість творення нового».

При цьому вірш для письменника, на думку науковиці є тим, що поєднує в собі водночас реальне та фантастичне, можливість «твердо стояти на землі та витати головою у хмарах одночасно», а також – «спосіб протистояння випадковості та ілюзорності». Головна риса поета, на переконання Шеймаса Хіні, – вміння «відстоювати свої погляди та постійно вдосконалюватися, як митець, і, хоча не може існувати поза соціуму та політики, але має залишатися вірним вимогам і обіцянням свого мистецтва».

Творчість Шеймаса Хіні високо оцінюється літературознавцями за його майстерність використання мови, здатність до тонкого інтелектуального аналізу та відображення простих, повсякденних життєвих моментів та ірландської культури.

Підп. до друку 26.11.2024 р. Формат 60х84 1/16.
Папір офсетний. Друк офсетний. Ум.-друк. арк. 14,42.
Наклад 35 пр. Зам. № 206.

Видавництво і друкарня ПП «Ліра ЛТД» 49107, м. Дніпро, вул. Наукова, 5.
Свідоцтво про внесення до Держреєстру ДК № 6042 від 26.02.2018.